

Torsdag den 19. januar 2012 (D)

1

36. møde

Torsdag den 19. januar 2012 kl. 9.00

Dagsordenen

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til transportministeren om betalingsringens konsekvenser.

Af Lars Barfoed (KF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF) og Leif Mikkelsen (LA).
(Anmeldelse 17.01.2012).

2) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 12.10.2011. 1. behandling 10.11.2011. Betænkning 17.11.2011. 2. behandling 22.11.2011. Tillægsbetænkning 12.01.2012. I tillægsbetænkningen er der stillet 548 ændringsforslag).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til transportministeren om betalingsringens konsekvenser.

Af Lars Barfoed (KF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF) og Leif Mikkelsen (LA).
(Anmeldelse 17.01.2012).

Kl. 09:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 12.10.2011. 1. behandling 10.11.2011. Betænkning 17.11.2011. 2. behandling 22.11.2011. Tillægsbetænkning 12.01.2012. I tillægsbetænkningen er der stillet 548 ændringsforslag).

Kl. 09:00

Forhandling

Formanden:

Finansministeren har meddelt mig, at han har ønsket at tage følgende ændringsforslag tilbage: Ændringsforslag nr. 153, 155, 171, 179, 234 og 235, 434-436, 438-447 og 453.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og forslaget kan kommenteres under forhandlingen.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Jeg vil starte med at ønske regeringen tillykke med at bestyre et af verdens 12 mest kreditværdige lande. Regeringen har ellers sagt til alle og enhver, at den har overtaget et såkaldt håndværkertilbud, en faldefærdig rønne. Sandheden er en anden. Danmark er nemlig et ud af kun 12 lande i verden med den højeste kreditvurdering, AAA. Det er ikke ligegyldigt i en tid, hvor en god kreditvurdering er altafgørende. Så hvis regeringen virkelig har overtaget et såkaldt håndværkertilbud, må jeg ønske regeringen tillykke med dens store held. Aldrig har nogen overtaget et håndværkertilbud i bedre stand.

Men uanset stand skal et hus altid vedligeholdes. VK-regeringen gjorde det fornødne i samarbejde med Dansk Folkeparti. Vi vendte gælden til en formue, inden krisen ramte landet. Vi gennemførte reformer, der styrkede den langsigtede holdbarhed, også i samarbejde med De Radikale. Det er vi stolte af. Vi er stolte af at overlade et hus i en god stand til den nye regering. Tillykke med det.

Vi kan imidlertid godt undre os lidt i Venstre, når vi tænker tilbage på valgkampen og optakten til valgkampen. Gang på gang måtte vi lægge ører til, at vores økonomiske politik var forkert og ramte de svageste i samfundet. Alligevel overtog den nye regering vores efterlønsreform og vores dagpengereform. Gang på gang måtte vi høre, at vores forsigtige udgiftspolitik var et blodbad og en masse. Det sagde SF's formand, hr. Villy Søvndal. Nu kan jeg så forstå, at regeringen vil skære endnu mere i det offentlige forbrug, end den tidligere regering lagde op til, men nu er det ikke længere et blodbad, nu skærer man blot 1,6 mia. kr. mere, end den tidligere regering ville

have gjort. Gang på gang måtte vi høre, at det var for galt, når vi ikke ville kickstarte den danske økonomi. Da den nye regering så kom til, lavede den et program for fremrykning af offentlige investeringer, som stort set ikke rummede noget nyt. Den såkaldte kickstart havde intet kick, og den startede stort set ingenting. Det skulle da lige være grænsehandelen.

Men der er da enkelte små nyheder i den såkaldte kickstart, desværre. F.eks. vil regeringen investere i en betalingsmur omkring København og kalder det for aktivitetsfremmende. Aktivitetsfremmende? Tja, man skal jo da i hvert fald have hånden ned i tegnebogen, og er betalingsringen i virkeligheden ikke bare en skatteskrue? Ringen forkorter kun bilisternes rejsetid minimalt: 20 sekunder på en tur fra Hørsholm til Gentofte og 5 minutter fra Helsingør til København. Antager vi nu, at prisen for at passere ringen bliver de 25 kr., som regeringen tidligere har luftet, svarer det til 5 kr. pr. sparet minut.

Danmark har ikke brug for flere forhindringer, hverken i form af betalingsmure eller i form af nye skatter og afgifter. Det er på de punkter, regeringen trækker i den helt forkerte retning. Det er dybt skadeligt, når regeringen gør det dyrere at være dansker og dyrere at drive virksomhed. Regeringen er ved at slå sprækker i det solide fundament, som den har fået overleveret. Regeringen svækker forbrugernes tillid til fremtiden på grund af nye afgifter. Regeringen svækker virksomhedernes lyst til at investere på grund af nye skatter og sender arbejdspladser ud af landet.

Regeringen svækker arbejdsudbuddet ved at fjerne loftet over kontanthjælpen. Med de nye regler skal kontanthjælpsmodtagere tjene op mod 30.000 kr., før det kan betale sig at gå fra forsørgelse og i arbejde. Dermed gør regeringen kontanthjælpsmodtagerne en bjørnetjeneste. Den fastholder flere på passiv forsørgelse, og den belønner inaktivitet frem for aktivitet. Samtidig har regeringen besluttet, at selv samme kontanthjælpsmodtagere nu skal have ret til 5 ugers betalt ferie. Men hvordan skal det bringe flere kontanthjælpsmodtagere i beskæftigelse? Regeringen svækker også integrationspolitikken ved at afskaffe starthjælpen. Alt i alt reducerer regeringen arbejdsudbuddet med 4.000 personer, og dermed svækker regeringen holdbarheden af den offentlige økonomi. Det betyder, at vi skal spare endnu mere, end vi ellers behøvede.

Kl. 09:06

Men alting er ikke sort i sort. Venstre deler en række af regeringens ambitioner, og vi vil holde regeringen fast på dem. Regeringen har f.eks. en ambition om at øge arbejdsudbuddet med 55.000 personer. Det har regeringen så selv lige forhøjet til 59.000 personer, fordi den første politik, regeringen lavede, trak mennesker ud af arbejdsmarkedet. Men at holde regeringen fast på den ambition hjælper vi gerne regeringen med, for det har Danmark brug for. Regeringen har også en ambition om at indføre et forsigtighedsprincip. Pengene skal ikke bruges, før de er der. Det er et sundt princip, hvis ellers regeringen lever op til det, for det har Danmark brug for.

Lad os bare sige, at Venstre vil holde regeringen fast på disse ambitioner, fordi regeringen ikke selv virker helt fast i kødet. Vi har set det ene løftebrud efter det andet. I dag er regeringen 109 dage gammel, og i dag har regeringen 109 løftebrud på samvittigheden, og det fortsætter. Løftebruddene skaber forvirring og usikkerhed i en tid, hvor Danmark har brug for klarhed og tillid. Venstre skal ikke klandre regeringen for at have skiftet kurs der, hvor det har været til gavn for Danmark, men vi vil klandre regeringen for at gøre reformerne vanskeligere, end de burde være. Vi vil klandre regeringen for at skabe en kløft af mistillid mellem befolkningen og Folketinget. Jeg forstår godt, hvis der er mange danskere, der føler, at den nye regering har løjet sig til magten.

Det går ikke, at Danmark bliver ved med at miste konkurrencekraft, for så flytter virksomheder og job ud af landet. Sådan sagde statsministeren i sin nytårstale, men alligevel er det præcis, hvad re-

geringens politik fører til. Der er en kløft mellem ordene og gerningerne, imellem italesættelsen og virkeligheden. Måske tror regeringen, at den kan skabe sin egen virkelighed ved at blive ved med at italesætte den, men imens regeringen italesætter dit og italesætter dat, bliver Danmarks fundament svækket af den ene fejlprioritering efter den anden.

Jeg startede med at ønske regeringen tillykke. Jeg vil slutte af med at ønske, at regeringen kommer på bedre tanker. Lad være med at gøre det dyrere at være dansker. Gør det nu lettere at være dansker. Lad være med at straffe dem, der går på arbejde. Gør det nu lettere at gå på arbejde. Lad være med at straffe dem, der skaber job i Danmark. Beløn dem, der skaber job i Danmark.

Venstre er imod centrale dele af regeringens finanslovaftale med Enhedslisten. Det gælder bl.a. de elementer, som øger skatter og afgifter med over 5 mia. kr. Venstre er også imod de elementer, som betyder, at det bliver mindre attraktivt at være i arbejde og i stedet mere attraktivt at være på offentlig forsørgelse. Også dette trækker i den modsatte retning. Ikke desto mindre stemmer Venstre for den samlede finanslov, da finansloven indeholder de langsigtede reformer, som VK-regeringen fremlagde. Det gælder efterlønsreformen, og det gælder dagpengereformen, som regeringen fremlagde i august 2011. Så fundamentet er godt, så længe det varer.

Kl. 09:10

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Jeg tager dem efter partistørrelse, men foreløbig kan dem, der har meldt sig, i hvert fald komme på.

Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 09:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil egentlig godt starte med at rose ordføreren for Venstre, fordi de nu er kommet på bedre tanker og har tænkt sig at stemme for finansloven; det er jo en god tradition, vi har. Jeg kunne forstå, at Venstre var i tvivl i et langt stykke tid, men at den tvivl nu er fejlet til side, og at man følger den gode tradition, der er. Tillykke med det. Det er jeg glad for.

Så bliver jeg jo nødt til at spørge Venstre: Hvad i alverden har Venstre tænkt sig at gøre ved den krise, Danmark befinder sig midt i? Det er, som om Venstre fuldstændig vasker sine hænder rene eller forsøger det, i forhold til at Venstre jo stod i spidsen for en regering, der mistede mere end 150.000 job i Danmark i løbet af en meget, meget kort tidsperiode.

Det, jeg hører nu, er kun, at så vil Venstre ikke det, og at så vil Venstre ikke det. Jeg hører ikke et eneste konkret forslag til, hvordan Venstre havde tænkt sig, at Danmark skulle komme ud af krisen. Jo, man kunne jo så forstå, at det er et eller andet med at sætte sig hen i hjørnet og holde hænderne for øjnene og vente, til krisen på et eller andet tidspunkt måske går over af sig selv. Jeg skal bare hilse og sige, at det altså ikke skaber job i Danmark. Jeg har respekt for, at man vil belønne dem, der skaber job, og det må så betyde, at man også vil belønne regeringen, der jo skaber 11.000 nye job alene i 2012. Så det må være det, der i virkeligheden også er behov for i Venstres egen analyse, men hvorfor søren hører vi ikke nogen konkrete bud fra Venstre på, hvordan Danmark kommer ud af den her krise?

Kl. 09:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:11

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne indlede med at bekræfte over for hr. John Dyrby Paulsen, at ja, vi har været i tvivl om, hvorvidt vi skulle stemme for fi-

nansloven. Vi har også den holdning i Venstre, at vi ikke på forhånd vil garantere, at vi bare stemmer for en finanslov. Det gælder også fremadrettet. Men som jeg sluttede af med at sige i mit indlæg, indeholder denne finanslov jo de vidtgående reformer, såsom efterlønsreformen, som skal til, for at vi har et godt fundament, og derfor stemmer vi for.

Så vil jeg sige, at det er sandt, at regeringen har lavet en kickstart, men jeg må rette hr. John Dyrby Paulsen, med hensyn til at det ikke giver det tal, som blev nævnt. For Finansministeriet har allerede nedjusteret effekten af sin egen kickstart, så den giver 8.000 job i år. Og så er der allerede på længere sigt strukturelt en negativ effekt af den politik, som regeringen fører.

Hvad skal der så til ...

Kl. 09:13

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 09:13

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, nu er jeg jo i den lidt besynderlige situation, er jeg bange for, at Venstre og Venstres politiske ordfører ikke har læst, hvad der rent faktisk står. Det er rigtigt, at effekten af kickstarten isoleret set er skåret ned fra 9.000 til 8.000 job. Til gengæld er effekten af resten af finansloven skåret op fra 0 til 3.000. Og det er jo ikke noget, vi bare gør politisk, det er noget, regnedrengene i Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet gør. Så i virkeligheden er den samlede effekt 11.000 nye job i 2012.

Jeg er da glad for, at Venstre anerkender, at en forskel på 3.000 er meget, og det betyder også, at 11.000 nye job i 2012 er rigtig, rigtig meget – specielt set i forhold til de 150.000, vi allerede har mistet. Der har vi jo lang vej at gå endnu, men vi er da trods alt begyndt på det.

Det, der må være konklusionen af hr. Peter Christensens svar, er jo, at Venstre havde tænkt sig ikke at gøre noget som helst, men sætte sig over i hjørnet og vente på, at det hele gik over af sig selv, lukke øjnene for de problemer og de arbejdsløse, der er i Danmark, og i øvrigt håbe på, at der er nogle andre, der klarer situationen for os. Det synes jeg er temmelig utilfredsstillende, for så vidt angår Danmarks største oppositionsparti.

Men det kunne være, at hr. Peter Christensen ville løfte bare en flig af sløret for, hvad Venstre har tænkt sig at gøre eller ville have tænkt sig at gøre for at trække Danmark ud af krisen.

Kl. 09:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:14

Peter Christensen (V):

Lad os da lige starte med den her taldiskussion, for min skyld ingen alarm. Havde der ikke været den situation i år, at der ville blive udbetalt efterlønsbidrag, som danskerne har krav på, når vi nu ændrer efterlønsordningen, så ville effekten, virkningen på beskæftigelsen have været 0, og den ville næste år have været på minus 5.000. Så jeg forstår godt, at regeringen er glad for, at den løb fra sit løfte og accepterede efterlønsforringelserne, for ellers ville den her finanslov have set endnu værre ud. Så lad os da gerne diskutere tallene.

Hvad vil Venstre? Ja, Venstre fremlagde før valget vores vækstplan, der hed »Holdbar vækst«, men derudover tror vi rent faktisk på, at det, der er bedst for dansk økonomi, er ro og tillid. For hvad er et af de store problemer ved dansk økonomi? Det er, at privatforbruget er meget lavt. Danskerne er bekymrede, de tør ikke bruge deres penge. Men det eneste svar fra regeringens side er nye skatter og af-

gifter for 5 mia. kr., og tror Socialdemokraterne virkelig på, at det får danskerne til at bruge penge?

Kl. 09:15

Formanden:

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 09:15

Marianne Jelved (RV):

Tak. Det er interessant at høre Venstres finansordførers indlæg her, for det fremstår nærmest, som om at verden var fuldstændig uproblematisk indtil den 5. september det Herrens år 2011. Alt gik efter en snorlige linje, får man indtryk af, når man hører hr. Peter Christensens indlæg.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ganske simpelt: Hvem er det, der skal betale det 4-års-underskud, som vi har overtaget, på næsten 250 mia. kr.? Det svarer til 100.000 kr. pr. husstand i Danmark. Hvem skal betale det underskud, der er bygget op igennem de sidste 4 år?

Kl. 09:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:16

Peter Christensen (V):

Vi var heldigvis som nation i den heldige situation, at vi havde benyttet de gode år til at betale af på gælden, sådan at Danmark var gældfrit, da krisen ramte. Det er jeg stolt over, for det gør, at Danmark er langt bedre rustet end mange lande omkring os. Derudover har vi lavet reformer, også sammen med Det Radikale Venstre.

Vi lagde sådan set ikke skjul på hele vejen, også lang tid før valget, at situationen var slem, at Danmark var hårdt ramt. Mens vi fortalte danskerne, og regeringen fortalte Folketinget, hvad virkeligheden var, afgav Det Radikale Venstres kolleger i den nye regering det ene løfte efter det andet, som alle vidste aldrig kunne indfries. De Radikale tav, for magt var vigtigere end politik og hvad virkeligheden var. Derfor ligger De Radikale også selv nu, som de har redt, fordi de er blevet en del af en løftebrudsregering.

Kl. 09:17

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 09:17

Marianne Jelved (RV):

Der blev da overhovedet ikke svaret på mit spørgsmål, overhovedet ikke. Hr. Peter Christensen taler fuldstændig udenom. Det Radikale Venstre gik til valg på et kæmpestort reformprogram. Det ved enhver i dette land, undtagen hr. Peter Christensen, der ikke opdagede det.

Et andet spørgsmål, jeg har, drejer sig om, at hvis man ser i Økonomisk Redegørelse for december 2011, kan man på side 156 se en opgørelse over lønkonkurrenceevnen, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Peter Christensen: Hvordan kan det egentlig være, at lønkonkurrenceevnen fra 2000 til 2008 blev forringet med hele 25 procentpoint, uden at en Venstreledet regering gjorde noget ved det?

Kl. 09:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:18

Peter Christensen (V):

Jamen det mener jeg sådan set også er en stor udfordring for Danmark, og hvis man tager konkurrencesituationen også endnu længere

tilbage, har den været faldende. Det er jo det forhold, at hvor Danmark i mange år har kunnet klare sig ved, at vi øgede produktiviteten i det her land, og at det reddede noget af det, så kan vi ikke blive ved med at holde konkurrencen – eller de andre lande, om man vil – stangen alene ved produktivitetforbedringer. Vi er også nødt til at kigge på omkostningerne. Derfor glæder det mig sådan set, at den nye statsminister har slået fast, at der er behov for løn tilbageholdenhed. Jeg er sikker på, at havde en borgerlig regering sagt det samme, ville der have været en storm fra venstrefløjen, men det glæder mig, at den nye statsminister siger det, for det er jeg enig i. Der er også behov for, at man sænker skatten på arbejde. Det kan jeg forstå at den nye regering synes er en god idé. Det har vi gjort tre gange de sidste 10 år uden at få andet end kritik fra de samme partier, som nu vil det. Men det er alt sammen noget, der glæder mig.

Kl. 09:19

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 09:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er meget sigende, at der blandt de ændringsforslag, vi behandler her i dag, er meget få fra Venstre. De fleste er sådan set mere populistiske forslag, end de er realpolitiske forslag, og derfor må man også spørge i dag: Har Venstre opgivet at føre en ansvarlig finanspolitik? For det, vi nu har hørt i svaret til fru Marianne Jelved, er, at med det her underskud på 250 mia. kr. akkumuleret de sidste 4 år, var der bare behov for ro og tillid. Det svar gav hr. Peter Christensen selv tidligere. Det synes jeg er tankevækkende. Det var det svar, hr. John Dyrby Paulsen fik tidligere på dagen, nemlig at der er behov for ro og tillid, når man står med et underskud på 250 mia. kr. Den nye regering anerkender faktisk, at der er en udfordring, og det er den handske, vi har taget op, men jeg savner ærlig talt at få nogle svar på, hvad det er, Venstre har tænkt sig.

Kl. 09:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:20

Peter Christensen (V):

Det er jo helt utroligt, hvad man skal høre på. Nu kommer der et spørgsmål om ændringsforslagene. Nu er det sådan, at den her finanslov tager udgangspunkt i VK-regeringens finanslov, så når der er mange ændringsforslag fra den nye regerings side, er det, fordi den ikke er enig i alt, hvad vi lagde frem. Og nu bliver jeg så kritiseret for, at jeg er enig i den politik, som min egen regering før valget stod for. Nu er det ved at blive nærmest mystisk.

Hvad er der brug for? Der er brug for reformer. Det har vi sagt i mange, mange år, og vi har lavet dem i mange, mange år. Det her valg handlede om reformer. Danskerne skulle tage stilling til, om der var behov for, at vi blev længere på arbejdsmarkedet. Og hvordan vandt den nye regering så valget? Ved at love danskerne, at der ikke var behov for ændringer. Man kunne oven i købet få masser af nye velfærdsydelser. Ja, der var råd til det hele, og regeringen er løbet fra det hele. Den har løjet sig til magten.

Kl. 09:21

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 09:21

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at man skal passe meget på med at stå og beskyldte andre for at lyve, når man afleverer et land, der i de sidste 4 år har haft et un-

derskud på 250 mia. kr. og man selv i foråret 2011 havde to aftaler, man lagde frem. »To streger under facit« hed den ene reformpakke, og den anden hed »Danmark ud af krisen – regningen betalt«. Det er dog tankevækkende, at »To streger under facit« og »Danmark ud af krisen – regningen betalt« er det, man lægger op til et valg med, og så præsenterer man 4 års underskud på 250 mia. kr., og nu skal vi høre på, at Venstre ikke engang har nogen selvstændige svar på den politik, som de har ført Danmark ud i, den krise, man har medvirket til at Danmark er havnet i, det underskud, man har medvirket til at Danmark står med. Så har Venstre ingen svar, mens man inden valget bildte folk ind, at regningen sådan set var betalt. Det er da ærlig talt ret tyndt. Kom nu, vil jeg sige til hr. Peter Christensen. Hvad er Venstres svar på det underskud på 250 mia. kr., VK-regeringen stod bag de sidste 4 år?

Kl. 09:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:22

Peter Christensen (V):

Vi lavede en økonomisk aftale, der betød, at der strukturelt var balance i 2020. Det var ansvarligt. Vi lagde ikke skjul på, at der ville komme år med store underskud. Det har man kunnet se i alle den tidligere regerings publikationer. Samtidig kom så »En Fair Løsning« fra Socialdemokratiet og SF. Her var ingen reformer, men en masse forbrug, en masse gyldne løfter. Det var det mest solide arbejde, sagde den nuværende finansminister, der nogen sinde var lavet fra en oppositions side. Første gang den samme finansminister skal regne på dette solide arbejde, der aldrig var set mage til tidligere, var det, at det overhovedet ikke hang sammen, at det var underfinansieret med 24 mia. kr. Det var så det mest solide, man nogen sinde havde set fra S og SF's side, og jeg er faktisk enig.

Kl. 09:23

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 09:23

Frank Aaen (EL):

Der er meget kritik af den nye regering. Det synes jeg er helt i orden; det er jo en oppositions rolle – fint nok. Men når det så kommer til, hvad Venstre selv mener, er det jo meget betegnende, at det hele er i datidsform. Det er jo i datidsform: Vi lavede, vi gjorde, vi sagde, vi mente. Men ikke et ord, ikke ét ord om, hvad Venstre mener der skal ske i den nuværende situation, hvad der skal ske i dag for at skabe arbejdspladser. Kunne vi ikke fået svar på det?

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Peter Christensen (V):

Jamen det er det samme, som vi sagde før valget, og det er jo nok det, der egentlig ryster venstre side af Folketingssalen allermest, for man mener, at det skal være nyt. Det mener vi sådan set ikke, vi mener, det skal være ordentligt, og at det skal være holdbart, og derfor mener vi det samme, som vi gjorde før valget. Jeg vil anbefale Socialdemokratiet og SF at prøve det. Det skaber tillid i befolkningen, og det er godt for dansk økonomi.

Vi mener det samme. Vi havde en pakke, der hed »Holdbar vækst«, vi havde et skattestop, og vi havde lavet reformer, der gjorde, at der var en grundlæggende tillid til dansk økonomi også ude på markederne. Og det er det, som den nye regering selvfølgelig overtæ-

ger – heldigvis, for det gør, at vi fortsat er et af de få lande i verden, der kan have meget billige renter, fordi der er tillid til dansk økonomi. Men nyt? Nej, der ikke noget nyt; der er noget ordentligt.

Kl. 09:25

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:25

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare takke for, at Venstre ikke har noget nyt på dagsordenen.

Kl. 09:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:25

Peter Christensen (V):

Altså, jeg kan forstå, at man i regeringspartierne og Enhedslisten nærmest er stolt af, at man er løbet fra stort set alt, hvad man sagde før valget. Og det skal jeg så ikke kommentere yderligere.

Kl. 09:25

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:25

Thomas Jensen (S):

Tak. Venstres ordfører sagde, at nu var der behov for ro og tillid, men spørgsmålet er jo, hvordan man kan have tillid til Venstre. Der blev opbygget et massivt underskud under Venstres sidste 4 år ved regeringsmagten. Den tidligere statsminister gik ud og sagde, at krisen var overstået, at krisen var slut, at nu var det tid til at se fremad, og alligevel ser vi, hvordan skeletterne vælter ud af skabene. Og jeg tror desværre ikke, at skeletterne er færdige med at vælte ud af skabene.

Der er en kæmpe regning, der skal betales efter Venstre, og alligevel kan vi ikke få at vide, hvad det er, Venstre vil. Når vi ser på skattepolitikken, kan vi se, at Venstre vil give massive, ufinansierede skattelettelser. Den ene dag er der stadig væk skattestop, og den næste dag, ah, så er der alligevel ikke skattestop. Vi kan simpelt hen ikke få nogen klare svar fra Venstre på, om Venstre vil være med til at betale den regning, som de har smidt ikke bare til den nye regering, men også til samtlige danskere. Formuleringerne er ren populisme om, at det bliver dyrere at være dansker. Ja tak, det kan godt ske, det bliver dyrere at være dansker, men det er jo simpelt hen, fordi regningen efter VKO-styret skal betales.

Så mit spørgsmål i dag er: Ud over de sådan rent populistiske indslag, der er i ændringsforslagene fra Venstre, hvad er så Venstres skattepolitik? Hvad er Venstres vej ud af den her krise, som dansk økonomi står i?

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

Jamen det er en særegen historieskrivning, der er i gang i Socialdemokratiet, nemlig at alle de nye skatter og afgifter, der bliver lagt på danskerne, kommer på grund af krisen. Jeg tror, at enhver, der vil læse finanslovsforslaget igennem, kan se, at det ikke er rigtigt, at det er, fordi man er i gang med at bruge pengene. Så det er jo simpelt hen ikke rigtigt, hvad der bliver sagt, men jeg er ikke i tvivl om, at det sådan er den fortælling, man går og banker, oven i købet dunker,

hinanden på ryggen med i Socialdemokratiet, så man i øvrigt synes, det hele kører godt.

Man kan sagtens stole på Venstre, vi har ikke 109 løftebrud på bagen, men vi har en klar politik, som vi lagde frem før valget, hvor vi jo sagde klart til danskerne: Danmark bliver ramt af den her krise, det kan alle se. Det ville da også have været mærkeligt, hvis et land, der har en erhvervsstruktur, der er så afhængig af landene omkring det, så ikke bliver ramt. Men vi gjorde noget ved det, og det var ikke at begynde at love danskerne guld og grønne skove, men at lave reformer. Det var upopulært. Alle sagde, at det at lave en efterlønsreform kunne man ikke før et valg. Det kan godt være, at man ikke kan det, men det var det, der var behov for.

Kl. 09:28

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 09:28

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, der er sådan en ansvarsforflygtigelse i den måde, som Venstres ordfører taler fra talerstolen på. Der ligger en lang række regninger, og jeg er også sikker på, at Venstres ordfører nok skal blive konfronteret med dem, f.eks. de skattelettelser, der er givet til dansk landbrug. Der er regningen ikke betalt endnu, det er en regning, som man har smidt videre til den nuværende regering, og som vi først skal ud og finde finansiering for nu her. Så der er en lang række steder, hvor Venstre bare har delt gaver ud, især til landbruget og til sine borgerlige venner, højreorienterede venner, og nu kommer vi så og skal sørge for, at der er en finansiering af de gaver. Derfor ville jeg også synes, det var rart, hvis vi kunne få et ansvarligt, troværdigt svar fra Venstres finansordfører i dag:

Hvor er det, Venstre vil gå ind og være med til at tage ansvaret for at finansiere nogle af de gaver, som Venstre har delt ud? Det er sådan noget, som det ville være ret rart at hr. Peter Christensen kunne give nogle klare svar på i dag. Hvor er det, Venstre vil finansiere f.eks. landbrugets skattelettelser?

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Peter Christensen (V):

At høre Socialdemokratiet snakke om ansvarlighed og kalde sig selv for en reformregering er jo bare ord, og det kendetegner den nye regering. Det er bare ord, handlingen er den stik modsatte. Når man f.eks. hører statsministeren holde sin nytårstale, er det en fin tale, men det er bare ord, for den politik, der bliver stemt igennem herinde i Folketingssalen, gør det stik modsatte. Reformen, bliver der sagt, men nævn nogle reformer, som den nye regering har gennemført, nævn nogle! I stedet har man lavet det, der betyder, at 4.000 mennesker forlader arbejdsmarkedet, sådan at det reformbehov, som den nye regering har skitseret, er steget. De eneste reformer, der er blevet lavet i de 109 dage, den nye regering har siddet, er dem, VK-regeringen lagde frem.

Så lad være med at klandre Venstre for, at vi ikke har ført en økonomisk ansvarlig politik. Jeg glæder mig til at se, at der kommer en eller anden sammenhæng mellem ord og handling hos den nye regering.

Kl. 09:30

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Andreas Steenberg (RV):

Økonomernes lærebøger skulle skrives om. Sådan sagde daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen fra Venstre, og det står jo i kontrast til, at ordføreren siger, at man ikke kan klandre Venstre for at have ført en økonomisk uansvarlig politik. For det, økonomerne sagde, var jo, at hvis man blev ved med at lade pengene fosse ud af statskassen på den måde, som VK-regeringen gjorde, så ville det overophede økonomien; det ville mindske konkurrenceevnen, fordi lønnen ville stige alt for meget.

Det, jeg gerne vil høre ordføreren svare på, er: Er der noget, man har fortrudt fra de sidste 10 år? Og hvad har man tænkt sig at gøre ved de udfordringer, man har skabt med den politik, man førte?

Kl. 09:30

Kl. 09:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:31

Peter Christensen (V):

Nej, jeg mener grundlæggende, at når vi ser på, hvordan dansk økonomi er i dag, så er der ikke noget, vi har fortrudt. Jeg mener, der er en udfordring, som vi har brugt mange år på at slås med, og som har handlet om at styre især den kommunale økonomi. Der har jo bredt i Folketinget været en holdning om, at der skulle være frihed til kommunerne, og der har også været stor kritik af den daværende regering, når den begyndte at sætte tommelskrue på kommunerne. Så jeg glæder mig sådan set over, at vi er nået så langt nu, at der faktisk er rimelig bred opbakning i Folketinget til at have en budgetlov, som også strammer økonomien for kommunerne, for det er en af de helt store faktorer, i forbindelse med at de offentlige udgifter steg så kraftigt i de år, hvor der var højkonjunktur, og hvor alle jo pressede på, for når man havde store overskud på de offentlige finanser, ja, så skulle pengene jo bruges alle steder. Det pres var især hårdt fra Socialdemokratiet og SF, der kaldte det en massakre, og jeg ved ikke hvad, men det pres stod vi imod, og det er godt, for det gør, at Danmark nu er blevet kreditvurderet med AAA i dag.

Kl. 09:32

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 09:32

Andreas Steenberg (RV):

Men det var jo ikke udelukkende den kritik, økonomerne kom med. Det var jo bl.a., at Venstre og den daværende regering ikke i tide fik vedtaget de reformer, der skulle til for at sikre arbejdsudbuddet. Det er også dejligt, at Venstre lige pludselig fandt ud af, at vi alligevel skulle se på efterlønnen, selv om man jo i 2007 gik til valg på at bevare efterlønnen. Og det, der kunne være interessant at høre fra Venstres ordfører, er: Når nu den nye regering har tænkt sig at lægge en masse reformer på bordet, som skal løse de problemer, som skulle være løst for 10 år siden, vil Venstre så være med, eller vil man stå ovre i hjørnet og være imod?

Kl. 09:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:33

Peter Christensen (V):

Venstre bakker helt regeringen op i reformbehovet og er meget, meget enig i, at når man sætter et reformbehov på 55.000 personer strukturelt i regeringsgrundlaget, så er det godt, for det har Danmark brug for. Det kan jo så undre noget, at første gang partierne har mu-

lighed for at påvirke tingene, hedder det minus 4.000. Det er bare, fordi jeg har en eller anden forestilling om, at hvis man har et mål, man gerne vil nå, så begynder man at gå derhenad. Det gør regeringspartierne ikke, de vender ryggen til målet og styrter den modsatte vej. Så at skulle lytte til Det Radikale Venstres ord om ansvarlighed og behovet for reformer, når det, man gør, første gang man har noget at skulle have sagt, er at trække 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet, ja, det undrer.

Kl. 09:34

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:34

Jesper Petersen (SF):

Nu kommer der jo sådan set 11.000 flere i arbejde på grund af den finanslov, så beskrivelsen er lidt misvisende. Jeg havde egentlig håbet, at debatten i dag ville betyde, at der ville blive lagt en ny kurs fra Venstres side, at der ville komme en eller anden form for bud på, hvad Venstres politik egentlig er efter valget, om man har nogle ideer til, hvordan der kan blive ryddet op efter nogle af de problemer, som jeg håber at Venstre trods alt erkender også fandtes, på trods af at man sad i regering i 10 år.

For lidt over et halvt år siden stod den daværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, i denne sal og afblæste krisen, og i virkeligheden er den jo blevet værre; hullet i statskassen var større end det, vi fik fortalt før valget. Jeg synes, det er o.k. at være uenige om, hvordan man løser det, men det ville bare være sjovere at diskutere politik, hvis der var nogen at spille op ad, hvis der var andre, der kom med nogle løsningsforslag, så vi ligesom kunne diskutere det, og det ikke kun var os, der skulle komme med noget. Man har fornemmelsen af, at det, de i Venstre foretager sig, når man ikke ser dem – det hørte jeg faktisk et folketingsmedlem fra Venstre sige på gangene i går – er, at de er i gang med at forberede to publikationer, hvoraf den ene hedder: Brok og kritik på 100 måder; og den anden hedder: Sådan ligger du i hængekøjen i 4 år uden at få liggesår. Er det dét, man går rundt og arbejder med i Venstres folketingsgruppe?

Man får ikke noget ud af åbne spørgsmål, så jeg må spørge konkret: Betyder Venstres modstand mod finansloven, at børnechecken igen vil blive beskåret, at der igen bliver brugerbetaling på fertilitetsbehandling, at der igen kommer et loft på 3.500 kr. for at tage kurser for folk, der er blevet ledige? Så må vi prøve at gøre det sådan. Kan vi få konkrete svar?

Kl. 09:35

Formanden:

Ordføreren

Kl. 09:35

Peter Christensen (V):

Vi står fuldt ud ved den finanslov, vi lagde frem før valget. Vi står fuldt ud ved de reformer, vi har gennemført, og som gør, at dansk økonomi står stærkt. Og nu beder SF så om noget at spille op ad. Det er selvfølgelig også nyt for SF at have et ansvar, men det at have ansvaret indbefatter rent faktisk, at man spiller ud med det, man vil, og så forhandler man med Folketingets partier.

Vi er i de her første 109 dage med den nye regering i gang ved at opleve en helt ny måde at være regering på, hvor man siger: Vi ved ikke, hvad vi vil; vi har et mål om at lave reformer, et arbejdsudbud på 55.000, men vi går så lige 4.000 ned første gang; når vi så skal snakke om reformerne, vil vi egentlig gerne høre, hvad Venstre vil; vi vil gerne lave en skattereform – kan Venstre ikke fortælle, hvor pengene skal komme fra?

Det kunne jo også være, at man skulle tage det ansvar, der følger med, og så fortælle, hvad man selv vil. Så møder vi gerne op. Vi har

jo sådan set en historik, der gør, at SF kan se, at vi tør tage ansvar, men tør SF det?

Kl. 09:40

Kl. 09:37

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Jesper Petersen (SF):

Det var vel så egentlig noget nyt af en slags. Så fik vi alligevel lidt. Jeg forstår svaret sådan, at alle de ting, der ligesom sker med finansloven, og som ikke var sket, hvis ikke vi havde skaffet den finansiering til at gøre det, som vi har, og som Venstre er stor modstander af, og i øvrigt havde foretaget de omprioriteringer, som vi har, vil Venstre rulle tilbage, hvis man får magten igen. Der vil igen ske beskæring af børnechecken; der vil komme mere brugerbetaling i sundhedsvæsenet; de ledige vil få færre muligheder for at opkvalificere sig, fordi der igen bliver lagt loft på de kurser, man kan tage; til de 11.000 flere danskere, der kommer i arbejde i år, vil man sige, at de hellere skal være arbejdsløse; til de tusindvis af flere unge, der kommer til at få en praktikplads, vil man også sige, at det kan de stadig væk ikke få.

Der er ikke en vilje til at løse nogle af de problemer, som den gamle regering efterlod, og som vi må samle op. Igen vil jeg sige, at jeg synes, det er o.k. at være uenige om, hvordan det skal gøres, men man må da spille med, komme med nogle bud på, hvordan det skal gøres. Men jeg kan forstå, at svaret er, at alt vil blive rullet tilbage, at man ikke vil være med til at løse alle de her problemer.

Vi skal nok lægge et konkret forslag til en skattereform frem og til, hvordan den skal finansieres og hvordan der skal gives lettelser af skatten på arbejde. Men det er jo den eneste konkrete ting, Venstre har nævnt: Hr. Lars Løkke Rasmussen sagde op til Venstres landsmøde, at der skulle gives skattelettelser, men han ville ikke sige, hvor finansieringen skulle komme fra, der skulle bare ikke være andre skatter, der steg. Men vi kan måske her få løftet sløret for, hvor i den offentlige sektor der skal skæres yderligere ned.

Kl. 09:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:38

Peter Christensen (V):

Vi står fuldt ud ved det, vi lagde frem før valget. For finansloven for 2013 vil Venstre selvfølgelig komme med sit eget bud, udfærdige et udspil til den. Det vil være helt naturligt, at man gør det som oppositionsparti, så selvfølgelig vil vi gøre det. Det vil være ansvarligt, konkret og holdbart.

Nu står vi så i en situation, hvor vi mener, at det, Danmark har brug for, også i forhold til det spørgsmål, jeg fik tidligere, vedrørende konkurrenceevne, ikke er skatteomlægninger, men en sænkelse af selve skattebyrden, også for at få styrket konkurrencen, for der er ingen tvivl om, at Danmark bliver stadigt hårdere presset. Det arbejde vil vi gå i gang med, og vi vil selvfølgelig også præsentere det konkret for danskerne, så de ved, hvad det går ud på.

Så har regeringen et ønske om at lave en skattereform, og jeg kan jo tydeligt lytte mig til, helt afhængig af hvilke ministre der udtaler sig, at regeringen er i dyb splid med sig selv om, hvordan den skattereform skal se ud. Men når regeringen engang har fundet ud af med sig selv, hvad den mener, vil vi glæde os til forhandlingerne og kommer meget gerne.

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger, så det er hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 09:40

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Den nye regering har siddet i lidt mere end 100 dage, og der er vel to ting, der står fuldstændig tindrende klart lige nu. Det ene er, at Danmark står i en hidtil uset dyb økonomisk krise med meget store udfordringer, og det andet er, at den her regering har igangsat en reformdagsorden, der ikke er set magen til i mange år i Danmark.

Den økonomiske udfordring betyder, at ethvert ekstra tiltag på bl.a. finansloven skal finansieres krone for krone. Den økonomiske udfordring betyder også, at den her regering fokuserer på at skabe nye job og nye arbejdspladser i det her land, for det er det, der er behov for. Men man skal også holde fast i, at ingen finanslov, heller ikke denne her, er designet til at løse alle problemer og alle udfordringer, Danmark står over for. Man kan vel sige, at den her finanslov er starten på begyndelsen på den reformdagsorden, som regeringen har lagt frem.

Jeg synes, at det er lige flot nok efter 100 dage at blive beskyldt for, at man ikke har lavet de store reformer endnu, store reformer tager altså lidt længere tid og skulle gerne være funderet på et bredt flertal i det her Folketing. Så kan jeg sådan stille spørgsmål ved, om oppositionen og specielt Venstre har lyst til at være med til de reformer. Hvis Venstre bryster sig af at være et reformparti, så håber jeg, at det også gælder for de reformer, vi skal i gang med. Jeg kan frygte, at det ikke gælder, men lad os nu se, når året rinder ud, om vi kan regne med Venstre i reformdagsordenen eller ej.

Vi kommer til at tale om reformer. Vi kommer til at tale om en skattereform, vi kommer til at tale om reformer på beskæftigelsesområdet, vi kommer til at tale om reformer af kontanthjælpsområdet, vi kommer til at tale om reformer af førtidspensionsområdet – for bare at nævne nogle stykker. Og vi har reformviljen. Vi vil gerne noget, og vi vil gerne meget langt. Jeg håber, at oppositionen kan være med.

Så har vi igen den der diskussion om udlandets tillid til Danmark. Og det er rigtigt, at Danmark er et såkaldt AAA-land, og nogle gange måler man udlandets tillid ved, om den danske rente er høj eller lav. Jeg må bare i al beskedenhed sige, at efter regeringen er trådt til, er den danske rente faldet yderligere, og i Venstres optik betyder det jo normalt, at udlandets tillid er meget stor. Så må man også konkludere, at udlandets tillid er blevet endnu større, efter den nye regering er trådt til. Det synes jeg bare skal være sagt for fuldstændighedens skyld.

Vi ved godt, at det her med reformer bliver svært. Vi ved godt, at det bliver svære forhandlinger. Og jeg har sagt det før, men jeg bliver nødt til at gentage det: Da Venstre i 2007 hævdede, at de økonomiske lærebøger skulle skrives om, tog Venstre fejl. Og der er sket meget i verden siden 2007, men spørgsmålet er, om der også er sket noget med Venstre og Venstres opfattelse af økonomisk politik. Indtil nu synes det mest at have været at sætte sig hen i hjørnet med hænderne for øjnene og vente på, at krisen går over af sig selv, og så i øvrigt gøre så lidt som overhovedet muligt.

Jeg synes i virkeligheden, at Venstre siden valget i december sådan demonstrativt har været fornærmet. Fornærmet over, at man ikke vandt valget – det kan jeg måske godt forstå – og derudover fornærmet over alt, hvad der kom fra regeringen, og man har demonstrativt stort set skudt alt ned. Det er ikke hver gang med lige gode argumenter; faktisk med sådan nogle lidt mærkelige argumenter om, at det vil man ikke, det kunne man ikke, og der var masser af ting i

vejen – i stedet for sammen med regeringen at adressere de udfordringer, Danmark står over for.

Vi har ikke hørt et eneste konkret bud fra Venstre på, hvordan man løser den krise og de udfordringer, vi står over for – ikke et. Venstre har godt nok stillet tre små ændringsforslag til finansloven, og hvis jeg må tage det som udtryk for, at Venstre synes, at der ikke er sket noget nyt, siden Venstre fremsatte sit forslag til finanslov i august 2011, at verden ikke er blevet ændret, at udfordringerne ikke er blevet større siden august 2011, må jeg sige til Venstre, at Venstre ikke har fulgt med de sidste par måneder, heller ikke i forhold til uroen på de finansielle markeder, som er blevet værre, end den var for 6 måneder siden.

Kl. 09:45

Vi ved alle sammen, at regeringen er tiltrådt på et vanskeligt tidspunkt. Danmark står over for store udfordringer, og konjunkturerne, ikke bare i Danmark, men i de fleste andre lande, vi samarbejder med og sammenligner os med, er svage. Danske virksomheder har mistet titusindvis af job. Det er selvfølgelig behårdt for dem, der står uden arbejde, og det er svært for familierne. Det koster samfundet dyrt, meget dyrt, og risikoen for fornyet tilbagegang er altså stadig eksisterende. Over hele landet står boliger til salg i månedsvis. Familier tøver med at bruge penge, og det kan man godt forstå, fordi de er utrygge ved fremtiden og utrygge ved, om de har deres job også om en måned og om et år. De unge har svært ved at finde job, og der er mangel på praktikpladser. Det er klart, at vi i denne Folketingsal har en bunden opgave i at vende den udvikling. Vi skal genskabe troen på fremtiden i Danmark, og den første store udfordring er at få sat gang i væksten og gang i jobskabelsen, og det er et af kerneområderne i finansloven for 2012.

Det havde selvfølgelig været dejligt, hvis der havde været penge på kistebunden til at sætte gang i dansk økonomi, men vi ved alle sammen, at sådan er virkeligheden desværre ikke. Der er ubalance i dansk økonomi, og underskuddet på statens finanser truer med at udhule vores velfærd. Det er ikke bare et almindeligt underskud, vi sådan kan se gennem fingre med, men der er tale om et gigantisk hul.

Men det betyder ikke, at vi skal sætte os hen i hjørnet og vente på, at det her går over af sig selv. Vi kan faktisk gøre noget, vi kan gøre nogle tiltag – bl.a. den kickstart, som vi sætter gang i, som rent faktisk skaber job i Danmark. Det betyder, at der til næste år med kickstarten af finansloven er 11.000 mennesker, der kommer i arbejde, og som ikke alternativt vil være ledige. Det skal vi glæde os over, for det er det, der er vejen frem. I øvrigt er de 11.000 job mere, end vi havde forventet, da vi forhandlede finansloven, og i øvrigt langt mere end den plan om holdbar vækst, som VK-regeringen havde i sin tid.

Meget handler om økonomi, men alt handler jo ikke kun om økonomi. Det er rigtigt, at regeringen har overtaget et meget, meget stort underskud på de offentlige finanser, men vi har også arvet et stort underskud på nogle af de menneskeområder, som vi sætter meget højt. Alt for mange danske familier har levet i fattigdom, og alt for mange børn har oplevet konsekvenserne af fattigdom, og derfor har vi afskaffet fattigdomsydelserne. Vi tror altså ikke, at det bliver nemmere at få folk i arbejde, eller at vi gør dem dygtigere ved at gøre dem fattigere, og vi vender os stærkt imod den fuldstændig absurde tanke, at børn får flere muligheder af, at vi gør deres familie fattig. Sandheden er i virkeligheden den stik modsatte: Fattigdomsydelserne har givet Danmark et socialt underskud, og det underskud har vi nu rettet op på.

Vi forlænger dagpengeperioden med ½ år for forsikrede ledige, vi skaber 1.500 ekstra praktikpladser for de unge, og det er ikke noget, der bare kommer de unge til gavn, det kommer også samfundet og dansk erhvervsliv til gavn den dag, konjunkturerne vender. På samme måde har vi gjort op med VK-regeringens aftale med DF om grænsebommene. Vi har fjernet grænsebommene, men vi bibeholder

den styrkelse af SKAT, der også ligger i aftalen, fordi det er sundt fornuft, og fordi det er en god investering. Vi har også styrket SKAT's kontrol med illegal import af varer og deres kontrol af multinationale selskaber – også det er en god investering, som burde have været foretaget for lang tid siden.

For at sige det ligeud har vi jo ikke lagt skjul på, at vi ville hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., fordi der så blev råd til at gøre nogle tiltag, der skaber job i Danmark, skaber bedre energiløsninger og skaber bedre boliger. Vi har sagt det meget åbent, for skal vi lave noget, skal vi også have pengene til det. Vi fortsætter ikke det, den gamle regering gjorde, nemlig med underskud på underskud, for danskerne ved godt, at de underskud skal betales på et tidspunkt, og danskerne ved godt, at der kun er danskerne til at betale dem.

Når vi har hævet nogle af skatterne og afgifterne, har vi jo gjort det, dels for at få et ekstra provenu, dels fordi vi håber på, at nogle af afgifterne giver et afkast i form af mere sundhed hos danskerne. Det er ikke noget, vi kan skrive ind i finansloven, og vi kan ikke regne med det som sådan, men der er altså en betydelig potentiel sundhedsmæssig gevinst også i afgifter. Men det er ikke det eneste sundhedsstiltag, der er i finansloven. Vi har fjernet egenbetaling for fertilitetsbehandling, ikke fordi det er en menneskeret at få børn, men fordi vi gerne vil have flere nyfødte danskere. Vi har styrket kræftindsatsen, og vi har prioriteret psykiatri. Desuden styrker vi kvaliteten i sundhedssektoren, og vi forlænger forsøgsordningen med akuthelikoptere i Karup og i Ringsted.

Alt i alt gør vi det lettere og sundere at være dansker, både nu og i fremtiden, og vi har altså fundet ekstra 1,5 mia. kr. til at gøre danskerne sundere. Vi befinder os midt i en meget alvorlig krise, det er der ingen tvivl om, men vi må ikke glemme, at Danmark helt grundlæggende er et fantastisk land, et land med mange muligheder og stort potentiale, et land for de mange og ikke blot de få. Vi har meget at være stolte af, vi har meget, vi skal nå, og vi skal videre. Vi har brug for nye job, vi har brug for nye reformer, og det arbejde sætter vi i gang med finansloven for 2012. Det er en lang rejse, vi har foran os, den er meget lang, den her finanslov er regeringens første skridt på den rejse.

Kl. 09:51

Formanden:

Der er et antal, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg læser lige listen med den prioritering, jeg vil foreslå, op. Det er sådan, at det især er Venstre, der har flere på listen, end vi når. Så må man eventuelt selv melde, hvis man mener, at det er vigtigere med andre end dem, jeg nævner. Jeg har i denne rækkefølge foreløbig Peter Christensen, Kristian Thulesen Dahl, Anders Samuelsen, Mike Legarth, Kristian Jensen, Tina Nedergaard, Gitte Lillelund Bech, Simon Emil Ammitzbøll. Så når vi nok ikke mange flere.

Men først hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Indtil nu har de reformer, som er blevet stemt igennem, mens den nye regering har siddet, jo været dem, som den tidligere regering lagde frem. Og på et eller andet tidspunkt skal vi jo også til at snakke om nye reformer. Det er regeringen enig i, og det glæder os. En af dem er en skattereform. Og jeg forventer jo, at den er på banen, siden jeg kan se, at regeringen nu begynder at ville diskutere skat. Men der er jo alligevel mange svar, der ikke er kommet, og derfor er mit spørgsmål: Når nu regeringen, som det kollektivt, en regering jo er, går ud og siger, at ulighed er uinteressant, når vi snakker skat, og at vi ikke skal have nogen snak om Ginikoefficient – det er noget teknisk, som økonomer kan gå op i, pjat med det, nu handler det om, at det skal kunne betale sig at arbejde – så bliver vi jo glade i Venstre, men hvad dækker det over i Socialdemokratiet?

Dækker det over, at man også er parat til at lette skatten for de højeste indkomster, eller hvordan skal man tolke den debat?

Kl. 09:55

Kl. 09:52

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:52

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg ikke bare sige som en generel betragtning, at Venstre jo er inde på den der bane med, at nu skal vi lave reformer, men inden vi skal lave dem, skal regeringen lige fortælle, hvad den nøjagtig vil med de reformer. Det virker jo sådan lidt underligt. Vi lægger jo op til en reformsnak – og nej, det er faktisk ikke særlig normalt, selv om det bliver hævdet dernedefra. Venstre beder jo om, at før vi starter den her reformsnak, skal vi sige nøjagtig, hvad det er, vi vil, hvordan vi vil indrette det hele, og hvordan den tekniske sammenhæng er. Der må jeg bare sige til hr. Peter Christensen og Venstre: Kunne vi ikke gøre det på den anden måde, så vi starter med at snakke om, hvad vi hver især vil i henhold til det endelige mål med skattereformen? Vi har jo sagt meget klart, nemlig at det er at øge arbejdsudbuddet i det her land. Og med hensyn til ulighed og ikke ulighed tror jeg, man skal passe på med det der trick, som Venstre laver, med at tage en enkelt pind ud og sige: Det her øger uligheden, så det er da helt forfærdeligt, den skulle man tage at trække ud. Nej, det afgørende er jo virkningen af den samlede pakke, den samlede finanslov, de samlede reformer, vi nu skal i gang med at snakke om i år. Det er det, der er pointen, altså hvad er den samlede effekt af de samlede reformer?

Man bør ikke tage et enkelt led ud og i øvrigt glemme den anden side af lighedstegnet og sige, at det herovre er helt forfærdeligt, og så glemme alt det andet, vi gerne vil lave.

Kl. 09:54

Formanden:
Peter Christensen.

Kl. 09:54

Peter Christensen (V):

Jamen det var nu sådan set ikke et angreb på hr. John Dyrby Paulsen, selv om svaret virkede, som om at man opfattede det som et angreb. Jeg kan lige – bare for historieskrivningens skyld – sige, at det nu ikke er usædvanligt, at en regering har ansvaret og påtager sig ansvaret, og at dem, man skal forhandle med, godt vil vide, hvad det er, der forhandles om. Det er nu ikke så usædvanligt. Jeg tror, det vil gå op for hr. John Dyrby Paulsen, at man nok er nødt til at mene noget for at få andre partiers holdning til det, man vil. Ellers bliver det langt og svært.

Mit spørgsmål er sådan set helt stille og fredeligt. Hvordan den samlede finanslov ser ud fremadrettet, afgøres jo under finanslovforhandlingerne. Men hvordan ser Socialdemokratiet på selve skattereformen? Jeg er bare nysgerrig efter at vide, at når man vil gøre op med det budskab, man havde før valget, om, at ligheden skulle være større – også når man laver en skattereform, og skatteministeren nu siger, at det skal den ikke længere, og at det godt må blive mere skævt – kan Socialdemokratiet så acceptere, at det bliver mere skævt? For det bliver det jo, hvis man giver lettelser til de højeste indkomster.

Det er sådan set ikke et angreb. Det er mere for at finde ud af, hvad der er af grundlæggende tanker bag det arbejde, der skal i gang.

Kl. 09:55

Formanden:
Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen jeg opfattede såmænd heller ikke det, der blev sagt, som et angreb. Det, jeg bare er sådan lidt bekymret for, er jo, at vi igen ser, at Venstre stiller sig ud på sidelinjen og ikke vil være med til noget som helst med mange besynderlige argumenter såsom: Jamen vi ved ikke, hvad regeringen vil. Det, vi lægger op til, er jo en åben drøftelse om, hvad der kan være i det her. Der står meget klart i regeringsgrundlaget, og jeg håber også, at Venstre har læst det, at en skattereform skal sænke skatten på arbejde, være socialt afbalanceret og øge arbejdsudbuddet i Danmark. Det er hovedformålet med en skattereform. Hvis andre partier i det her Folketing har nogle andre ønsker, må de jo lægge dem på bordet, og så må vi forhandle ud fra det. Men vi starter jo ikke med at sige, at her er en facitliste, og den kan der ikke rykkes ved. Tværtimod.

Kl. 09:56

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 09:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg tror, at hr. John Dyrby Paulsen vil sande, at det kræver lidt tilvænning at være ordfører for et regeringsparti. Man kan somme tider løbe ind i den situation, at man får nogle spørgsmål om, hvad regeringens politik egentlig er, og hvis svaret så altid er, at det vil man gerne have en dialog om, er det lidt svært at komme videre. Altså, det normale er, at man stiller spørgsmål om, hvad regeringens position er, og så forholder ordføreren sig til det og siger selvfølgelig også, hvad han eller hun selv vil. Når hr. John Dyrby Paulsen i sit indlæg om finansloven gør meget ud af, at regeringen vil reformer, så taler vi jo hurtigt om en skattereform, som regeringen har bebudet, og så er det jo ikke mærkeligt, at vi spørger til, hvad pejlemærkerne i en skattereform er for regeringen.

Der er i hvert fald et spørgsmål, der er vigtigt for Dansk Folkeparti at få Socialdemokratiets holdning til. Det er: Skal de såkaldte rige med en skattereform betale mere i skat? Jeg har tidligere under debatter her i Folketingssalen forsøgt at få regeringens svar på det. Det har jeg ikke kunnet få, men jeg synes, at det er et højaktuelt spørgsmål, også som følge af, at der jo var en valgkamp, hvor netop det med, at der skulle være en millionærskat, en bankskat, at de rige skulle betale mere, var helt afgørende for Socialdemokratiet. Så derfor vil jeg spørge: Vil en skattereform efter Socialdemokratiets opfattelse betyde, at de såkaldte rige kommer til at betale mere i skat – ja eller nej?

Kl. 09:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg ikke bare sådan helt grundlæggende sige, at jeg ikke vil afvise, at jeg skal vænne mig til, at vi er i regering. Jeg synes, det er en sand fornøjelse. Jeg tror i virkeligheden også, at hr. Kristian Thulesen Dahl skal vænne sig til at være ordfører for et parti, der ikke fuldstændig har indflydelse på den regering, der nu sidder. Men hr. Kristian Thulesen Dahl kan være fuldstændig sikker på, at når vi laver reformer, gør vi det med et klart sigte. Det klare sigte med de reformer er bl.a. og først og fremmest beskrevet i regeringsgrundlaget. Der står helt klart, at den skattereform, vi skal lave, skal sænke skatten på arbejde, øge arbejdsudbuddet i det her land og i øvrigt være socialt afbalanceret. Det er indgangsvinklen.

Det kan godt være, at Dansk Folkeparti ikke har været vant til det tidligere, men det er jo ikke noget nyt, at den her regering altså lægger op til reformer, som forhandles i det her Folketing. Vi hører, hvad der er ønskerne fra de forskellige partier, og tager udgangspunkt i det og ser, om vi kan nå et fælles mål. For sandheden er jo, at de reformer, vi skal til at gå i gang med – og det er mange, og de er omfattende – er allermest levedygtige, hvis vi kan få et bredt flertal for dem i det her Folketing, i stedet for at regeringen sætter en facitliste op, og hvis folk ikke vil være med til det, gennemfører regeringen dem bare. Sådan har vi ikke tænkt os at køre den her proces.

Kl. 09:58

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 09:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er fint at lægge op til forhandling. Vi kommer meget gerne til forhandlinger med regeringen, det har vi bebudet ved alle mulige lejligheder. Vi tager meget gerne diskussionen, og vi håber også, at regeringen vil lytte til vores synspunkter. Og kan der blive enighed blandt mange partier, er det selvfølgelig glimrende. Men jeg vil sige til hr. John Dyrby Paulsen, at det jo ikke gør, at Socialdemokratiets ordfører kan slippe for at svare på de mest banale spørgsmål. Og det er jo altså svært at komme til en forhandling og få en dialog i gang, hvis ikke man ved, hvad den anden part mener. Specielt når vi taler om et regeringspartis ordfører, bliver vi jo nødt til at vide, hvad regeringens udgangspunkt er for de her forhandlinger. Og det er et simpelt spørgsmål at svare på efter den valgkamp, hvor det var så vigtigt et spørgsmål – de rige skal betale noget mere, og vi vil have millionærskat, blev der sagt gang på gang, også af Socialdemokratiets formand, den nuværende statsminister. Og bankerne skulle betale mere, det var afgørende vigtigt. Det var endda noget, man satte så meget på spidsen, at man sagde, at hvis De Radikale ikke ville være med til det, måtte de vælte sådan en regering.

Så spørger jeg bare i al stilfærdighed: Skal en skattereform, som vi skal til at forhandle lige om lidt, bl.a. indeholde, efter Socialdemokratiets opfattelse, at de rige, man har talt om i valgkampen, kommer til at betale mere i skat?

Kl. 10:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:00

John Dyrby Paulsen (S):

Med fare for at komme til at gentage mig selv, vil jeg sige, at udgangspunktet er det, der står i regeringsgrundlaget. Der står klart, at skattereformen skal sænke skatten på arbejde og i øvrigt øge arbejdsudbuddet og være socialt afbalanceret. Det er udgangspunktet for regeringens forhandlinger om en skattereform; det er det, der er målet; det er det, der er udgangspunktet. Hvordan det konkret kommer til at hænge sammen, med konkrete beslutninger, altså den tekniske udformning af skattereformen og den tilhørende lovgivning, er jo noget, vi tilpasser hen ad vejen. Og det duer altså ikke, at vi sætter os op og laver en facitliste på forhånd og så siger til Dansk Folkeparti: Enten kan I købe det, eller I kan lade være. Det er ikke den måde, vi forhandler på.

Derfor bliver jeg nødt til som svar på det spørgsmål, der nu er stillet to gange, og som jeg nu har svaret på to gange, at sige, at jeg bare vil understrege, at jeg synes, svaret ligger i det, når jeg siger, at skattereformen skal sænke skatten på arbejde.

Kl. 10:00

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:00

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Nu er vi en god time henne i debatten, og Danmark er blevet gældsats for yderligere ca. 10 mio. kr. Når vi er færdige engang i aften, er vi gældsats med omkring 230 mio. kr. ekstra, en kvart milliard. Det er den finanslov, vi diskuterer i dag, og som Socialdemokratiet lægger stemmer til, og som resten af Folketinget lægger stemmer til på nær Liberal Alliance, som ønsker at trække en streg i sandet og sige: Det her er bare ikke godt nok. En kvart milliard i aften svarer til, at vi har pantsat yderligere en jysk landsby. Det er det perspektiv, vi taler om.

Det er så voldsomt i den situation, som Europa er i på nuværende tidspunkt, at vi burde tage os sammen i det her Folketing og handle. Vi kan faktisk som nation trække os ud af den her situation ved at skabe en øget konkurrenceevne, sænke skatterne på arbejde markant, sænke skatte trykket markant, stramme op i den offentlige sektor, sådan at vi bliver det sted, hvor de næste investeringer bliver lagt.

Men der er intet perspektiv i den her finanslov, som peger i den retning. Der er ikke mere vækst, der er mindre vækst. Der er ikke lavere skatter, der er højere skatter. Der er ikke mere frihed, der er mindre frihed. Der er ikke en mere effektiv offentlig sektor.

Hvorfor kan man som socialdemokrat lægge stemmer til sådan noget? Er overskriften på den socialdemokratiske politik: Vi har ét mål, nemlig mere gældsætning?

Kl. 10:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:02

John Dyrby Paulsen (S):

Til det sidste må jeg svare klart nej. Men det understreger jo meget klart det, der ligger i spørgerens spørgsmål, nemlig hvad det er for en alvorlig situation, vi står i. Jeg er ikke enig i spørgerens sådan underliggende præmis, nemlig at det kunne man bare fjerne, at man bare kunne fjerne et underskud på 100 mia. kr. stort set i løbet af finansåret i år, nemlig 2012; det er jeg fuldstændig uenig i. Det ville kuldsejle dansk økonomi fuldstændig, og så skulle vi for alvor se udfordringer for dansk økonomi og et meget stort antal ledige. Så det er ikke vejen frem at gå.

Det er rigtigt, at vi har overtaget et meget stort underskud. Derfor har vi også pålagt os selv at sige, at hvis vi skal lave nye initiativer, bliver vi nødt til at finansiere dem krone til krone. Det har vi gjort med den her finanslov, og vi skaber altså 11.000 nye job alene i år. Det er vejen frem.

Med hensyn til gældsætning eller ikke gældsætning vil jeg sige: Ja, det skal vi ud af. Og til næste år har vi yderligere den udfordring at leve op til EU's krav, og det gør vi. Det betyder, at underskuddet skal bringes endnu længere ned.

Må jeg så ikke vende tilbage til en af de pointer, jeg havde i min ordførertale, nemlig at det, vi jo kan se med hensyn til udlandets tilid til Danmark, er, at den er usvækket. Så det er altså ikke nogen bekymring, det store kapitalmarked i udlandet har til, at Danmark bliver yderligere gældsats. Det mener man godt at man kan bære i den her situation – med den økonomiske politik, der er fremlagt af regeringen.

Kl. 10:03

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:03

Kl. 10:06

Anders Samuelsen (LA):

Det er rigtigt, at udlandet stadig væk har tillid til Danmark; det kan vi se ved de lave renter. Det er bl.a. begrundet i, at vi holder en afstand til bl.a. det eurosamarbejde, som er ved at kuldsejle fuldstændig i øjeblikket. Her er regeringen så på vej til at ville låses endnu mere ind i det, ved at vi skal være med i den nye traktattilføjelse, ved at vi skal stille penge til rådighed, 40 mia. kr. Det er det samme som at sende et signal til markederne om, at vi er på vej til at lægge penge, yderligere dansk økonomi, i et lod, i en vægtskål, som trækker Danmark nedad.

Hvorfor er det, at regeringen ikke handler, når vi er i sådan en situation? Vi er 179 medlemmer af det her Folketing, og vi kan fra den ene dag til den anden ændre rammerne for dansk erhvervsliv, for investeringslysten i Danmark. Uanset om verdensøkonomien skrumper i øjeblikket, uanset at vi er på vej mod en alvorlig recession, er Danmark et så lille land, med en så lille andel af verdensmarkedet, at hvis vi kan øge den andel, kan vi komme ud på den sikre side. Men det kræver altså mere perspektiv end 100 mia. kr. i underskud og en påstand om, at man skaffer nye penge til nye initiativer. Udgangspunktet er altså 100 mia. kr. i underskud, og så kan man da ikke påstå, at man har råd til det, som man lægger frem. Vil ordføreren ikke godt erkende det?

Kl. 10:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:05

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det vil jeg ikke erkende. Der er lige nogle ting, vi skal have på plads. Vi finansierer de nye initiativer, vi tager, krone til krone. Det er noget, vi har pålagt os selv, og det er en sund økonomisk indgangsvinkel til de udfordringer, vi har. Det er den ene side af sagen. Og så bliver der nævnt, at vi stiller et lån på 40 mia. kr. til rådighed for den her finanspagt. Det er nu ikke helt rigtigt, det er Nationalbanken, der stiller det til rådighed over for den Internationale Monetære Fond. Det er i øvrigt noget, vi har gjort før og gør igen, og de penge er der ikke den store risiko ved.

Men det er jo rigtigt, at den finanseuropagt, der er i gang i øjeblikket, kender vi ikke nøjagtig udformningen af, og så er det jo svært at tage stilling til den, og det skal vi heller ikke gøre i forbindelse med finansloven.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, at markedet har den opfattelse, at vi er fuldstændig fjernt fra, hvad der sker i Europa i øvrigt. Vi er meget afhængige af, hvad der sker i Europa, vi har jo også bundet vores valuta til euroen. Så derfor kan vi ikke fuldstændig se bort fra, hvad der sker i den øvrige eurozone, og det ved markedet også godt. Så når markedet har tillid til Danmark og dansk økonomi, er det ikke, fordi vi ikke er en del af hele den der eurozone, for det er vi økonomisk; der er vi temmelig dybt involveret i, hvad der sker i resten af Europa.

Kl. 10:06

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:06

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge finansordføreren, om Socialdemokratiet er i tråd med sit bagland. Når nu fagbevægelsen ved Dansk Metal melder ud, at de kræver lettelse i topskatten, er partiet, Socialdemokratiet, så enig i det?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg har noteret de synspunkter, der er kommet fra Dansk Metal, og dem hilser jeg velkommen. Jeg synes, det er et godt indspark i debatten. Vores udgangspunkt er stadig, at den skattereform, vi skal lave, skal lette skatten på arbejde og øge arbejdsudbuddet i Danmark, og alle forslag, der måtte komme i den henseende, også fra fagbevægelsen og fra organisationer, der ikke er en del af fagbevægelsen, er velkomne – det gælder i øvrigt også de politiske partier – for det, der er vigtigt, er, at vi får en bred diskussion af, hvad det her skal føre frem til, og i øvrigt forhåbentlig får en bred aftale om en ny reform, hvor man også tør være modig; det gælder regeringen, men det gælder så sandelig også oppositionen.

Kl. 10:07

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:07

Mike Legarth (KF):

Socialdemokratiet har jo altid været modig, når det gælder om at udskrive nye skatter og afgifter. Men jeg fik i hvert fald ikke afkræftet eller bekræftet noget som helst her. Der blev nærmere svaret udenom, ingen konkrete svar. Altså, befolkningen må undre sig, lytter de og seere må undre sig over, at man ikke kan få at vide, hvad det er for en politik, Socialdemokratiet står for.

I valgkampen hørte vi, at man ville skaffe indtægter fra bankskat på 2 mia. kr., og man ville skaffe indtægter fra millionærerne på 1,2 mia. kr. Straks efter laves der et regeringsgrundlag, og ingen af delene er med. Nu annoncerer man en skattereform. Hvordan skal den se ud? Hvad vil udbyttet være? Skal skattetrykket falde eller stige? Skal topskatten lattes eller ikke?

Kl. 10:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:08

John Dyrby Paulsen (S):

Nu kommer vi jo tilbage til lidt af det, jeg også diskuterede med Venstres finansordfører, for det er jo en underlig situation, at vi nu lægger op til, at vi i løbet af 2012 begynder at diskutere en skattereform – og jeg har forestillet mig, at det skal være i kølvandet på, at vi jo så ved, hvordan overenskomsterne er landet, og hvordan trepartsforhandlingerne eventuelt er landet – og nu siger De Konservative så: Nej, nej, før vi skal det, skal Socialdemokratiet og regeringen komme med en hel spiseseddel om, hvordan den her skattereform kommer til at ende. Og der må jeg bare sige igen: Nej, det er ikke det, der er køreplanen. Vi går ind til det her med meget åbent sind, og vi hører gerne på, hvad også De Konservative siger, og hvis De Konservative gerne vil indføre en bankskat og en millionærskat, må de jo lægge det på bordet, og så må vi jo drøfte, om det er noget, der kan lade sig gøre. Det tror jeg nu ikke det kan.

Men pointen er, at vi laver en skattereform, der sænker skatten på arbejde og øger arbejdsudbuddet i det her land. Det er formålet med skattereformen. Hvordan vi så indretter den teknisk, er jo i virkeligheden det, forhandlingerne drejer sig om.

Kl. 10:09

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Kristian Jensen (V):

Det er egentlig ikke, fordi jeg ønsker regeringen eller Socialdemokratiet nogen særlig lys fremtid, og derfor er det sjældent, jeg kommer rundt med gode råd. Jeg vil alligevel komme med et godt råd til hr. John Dyrby Paulsen. Man skal holde op med at klynke, man skal holde op med at kritisere, man skal begynde at reagere. Man er blevet regeringsparti, og så skal man lade være med at tro, at alle andre kommer med forslagene.

Man har vundet forpligtelsen og retten til at lægge forslag frem, så man skal prøve at gøre det i stedet for at anvende den stil, som både økonomiministeren og senest skatteministeren har lagt for dagen. De kaster prøveballoner op med en børnecheck, som man i øvrigt ikke vil kommentere og sige sin mening om. Eller der er en skattereform, om hvilken man ikke vil sige noget som helst om finansieringen. Ordføreren sluttede sin tale af med at sige, at den her finanslov var det første skridt. Hvis det er det første skridt på rejsen, går man i den forkerte retning. Man har en finanslov med et lavere arbejdsudbud. Man har en finanslov med en dårligere konkurrenceevne. Man har en finanslov med et højere skatte- og afgiftsniveau. Det er den stik modsatte vej af, hvad Danmark har behov for.

Jeg vil bare høre: Hvis de reformer, som ordføreren gerne vil have et bredt samarbejde om, virkelig skal være brede, er man så klar til at gå i den stik modsatte retning med reformerne end det, man gør med finansloven?

Kl. 10:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:10

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det er vi ikke. Vi mener faktisk, at den her finanslov givet de meget svære udfordringer, vi har, bestemt peger i den rigtige retning, bl.a. ved at vi skaber 11.000 nye job i år. Det er det, der er hele kernen i det her. Jeg tror egentlig ikke, at Venstre hørte efter, hvad der blev sagt i ordførertalen. Ja, jeg kritiserede Venstre, men jeg synes i virkeligheden, jeg brugte over to tredjedele af min ordførertale på at nævne, hvad det er, vi vil med finansloven. Vi vil skabe nye arbejdspladser, lave den her kickstart, fjerne fattigdomsydelserne, lave en række tiltag inden for sundhedsområdet, skabe 1.500 nye praktikpladser osv. osv.

I virkeligheden er der rigtig mange gode ting i den del af finansloven, der er vores, nemlig det, vi har finansieret krone for krone. Vi har taget den udfordring på os, og jeg synes måske ikke helt, at Venstre har opdaget det endnu. De reformer, vi skal lave på skatteområdet, på beskæftigelsesområdet, på kontanthjælpsområdet og på førtidspensionsområdet skal alle trække Danmark i en anden retning. Indrømmet, det er en anden retning end den, VK-regeringen var i gang med at trække Danmark i, men jeg håber så inderligt, at Venstre vil være med og har modet til at være med i arbejdet med de her reformdagsordener.

Kl. 10:11

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:11

Kristian Jensen (V):

Venstre deltager gerne i reformer, men de skal trække i en anden retning end den, finansloven gør. Ordføreren siger, at man skal øge arbejdsudbuddet. Kan ordføreren ikke bekræfte, at finansloven reducerer arbejdsudbuddet? Det er ikke de midlertidige job, man snakker om, men den permanente virkning på arbejdsudbuddet. Ifølge et svar

fra finansministeren reducerer man det i den her finanslov med 3.000-4.000 personer. Er ordføreren enig i det? Mener ordføreren, at den her finanslov med en NO_x-afgift forbedrer virksomhedernes konkurrenceevne? I så fald mener jeg, at man skal tage en snak med fællestillidsmændene på Aalborg Portland.

Det kan måske være, at man ligesom Det Radikale Venstre synes, at det bare er gamle arbejdspladser. Mener man virkelig, at den rigtige vej at gå er at sætte skatter og afgifter op – det er noget, der sætter gang i grænsehandelen og betyder, at de butiksansatte mister deres arbejdsplads i Danmark? Hvis man virkelig ønsker et bredt samarbejde og reformer, der styrker, må ordføreren erkende, at den her finanslov trækker i den forkerte retning, og at reformerne skal trække i en anden retning end det, der er aftalt.

Kl. 10:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:12

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det kan denne ordfører ikke erkende. Lad os nu få tingene helt på plads. NO_x-afgiften indførte Venstre jo selv, og jeg mener faktisk, at den afgift har forbedret konkurrenceevnen for nogle danske virksomheder, specielt på det grønne område. De har en mere grøn profil, end de havde før, ingen tvivl om det.

Lad os lige tage den der med arbejdsudbuddet. Venstre hænger sig jo enormt meget i, at finansloven, hvad angår fattigdomsydelserne, teknisk set reducerer arbejdsudbuddet. Man skal lige huske, at det er på temmelig langt sigt. Vismændene siger, at der er en effekt i løbet af 6-7 år. Det vil sige, at vi snakker om en effekt, der går frem til 2019. Venstre hænger sig meget i nu, at arbejdsudbuddet i 2019 bliver reduceret med 4.000 personer. Man glemmer jo alle de reformer, vi ellers skal lave, bl.a. skattereformen, som øger arbejdsudbuddet i Danmark. Det er jo meget belejligt for Venstre, for så behøver Venstre ikke tale om den meget store udfordring, vi har, med, at vi har mistet 150.000 job, mens Venstre havde magten i det her land. Det er en fælles udfordring at genskabe de job. Finansloven tager fat på det ved at skabe 11.000 nye job alene i år.

Kl. 10:13

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:13

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg har en vis forståelse for, at det, når man kommer i regering og er ny som regeringsordfører, kan være sådan lidt utrygt at udtale sig alt for stærkt om, hvad regeringen vil. Og derfor synes jeg, at jeg gerne vil understrege, at jeg spørger meget ind til, hvad Socialdemokraterne, som stadig væk er et selvstændigt parti, om end en lille smule reduceret efter valget, vil.

Som jeg forstår det, opfatter Socialdemokraterne Folketinget som en slags studiekreds, hvor vi mødes på kryds og tværs og kan udveksle ord om, hvad vi måtte mene vi skal gøre for det danske samfund. Jeg kunne godt ønske mig, at Socialdemokraterne kunne vænne sig til deres nye rolle og tage ansvaret på sig og fortælle, hvor man skal bevæge sig hen i fremtiden, bl.a. på baggrund af at den danske befolkning jo lytter til, hvad en regering siger.

Den danske befolkning lytter til de meldinger, der ikke mindst kommer fra det største regeringsparti, og den situation, der er skabt i bl.a. Nordjylland, hvor man som udgangspunkt f.eks. belastede Aalborg Portland med 40 mio. kr., er noget, der skaber utryghed. Og derfor vil jeg gerne i forlængelse af Venstres gruppeformands spørgsmål spørge ind til det, der handler om de reformer, der varsles: Skal de indeholde mere af det samme, så det bliver dyrere at

producere i Danmark, og så det koster arbejdspladser, eller vil man arbejde med henblik på at skabe mere velstand og mere produktion i det danske samfund?

Kl. 10:15

Formanden:
Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Vi vil arbejde på at skabe mere velstand og mere produktion i det danske samfund. Jeg tror, at statsministeren sagde meget klart, at Danmark skal være et land, der også er baseret på produktionsvirksomheder. Det er en meget, meget vigtig del af dansk industri og dansk økonomi i det hele taget. Så vi vil gerne arbejde for – og det gør vi også, og det er også et udtryk for det sigte, der i finansloven – at skabe job og vækst, herunder vækst i industrivirksomheder og vækst i job i industrivirksomheder i Danmark.

Kl. 10:15

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 10:15

Tina Nedergaard (V):

Jo, jo, men det, der er situationen, er, at den reelle politik, der gennemføres med finansloven, koster arbejdspladser. Det er skatter og afgifter, der pålægges virksomhederne. Det koster arbejdspladser. Den vækst, som Socialdemokraternes ordfører taler om, er jo de fremrykkede investeringer, som er lånte penge, som er penge, vi ikke kan bruge i de kommende år, for dem bruger Socialdemokraterne og regeringen nu. Det er jo lånte penge.

Men de strukturelle ting i finansloven, f.eks. de 40 mio. kr. på Aalborg Portland, rammer jo arbejdspladser, vi har nu og her, og det vil koste velstand og gøre det sværere for os at betale den betydelige gæld, der ganske rigtigt er fulgt af, at vi har ført en ekspansiv finanspolitik for at afbøde følgerne af den negative globale økonomiske udvikling. Så kort og godt koster den reelle politik i finansloven arbejdspladser. De lånte kroner til de fremrykkede investeringer giver arbejdspladser, javel, men det er så arbejdspladser, vi ikke har senere.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

John Dyrby Paulsen (S):

Det tror jeg må være udtryk for, at man bruger en lidt alternativ lommeregner til at regne ud, hvad effekterne af det her er. Altså, kickstarten alene giver 8.000 nye job, og resten af finansloven giver, som modellerne ser ud nu – de blev ændret lige før jul med nogle decimaler – 3.000 nye job. Så samlet set bliver der altså skabt 11.000 nye job i 2012. Det må jeg bare holde fast i.

Så kan man godt sætte nogle scenarier op og sige: Jamen i virkeligheden er der nogle områder, hvor man kan frygte at der er en lidt negativ virkning. Men sådan er det jo, når man overtager et underskud på 100 mia. kr. og gerne vil finansiere nogle nye tiltag. Så bliver man også nødt til at finde nogle finansieringskilder til det. Derfor skal jeg bare fastholde, at det, vi kigger på, og det, man bør kigge på, er den samlede effekt af hele finansloven, og der er altså en betydelig positiv jobskabelse.

Kl. 10:17

Formanden:

Den sidste korte bemærkning bliver til fru Gitte Lillelund Bech.

Lige inden fru Lillelund Bech får ordet, vil jeg bede om, at partierne melder sig på med det samme, hvis man vil være sikker på, at jeg kan sørge for en rimelig jævn fordeling mellem partierne inden for den halve time, der er. Det vil jeg bede om i fortsættelsen.

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 10:18

Gitte Lillelund Bech (V):

Med hensyn til effekten af finansloven tror jeg nu mere på finansministeren. Al respekt for Socialdemokraternes finansordfører, men finansministeren har afgivet et svar, hvor han siger, at den varige effekt altså er et negativt arbejdsudbud på 3.000-4.000.

Mit spørgsmål går sådan set mere på det her med skattereformen. For det var jo en interessant kronik, som skatteministeren havde i Berlingske i går. I de svar, vi har fået indtil nu fra den socialdemokratiske ordfører, siger han: Vi går til forhandlingerne med et åbent sind. Altså, jeg står lidt med fornemmelsen af, at regeringen vil gå til skatteforhandlingerne med et tomt hoved, for vi kan simpelt hen ikke få nogen svar på, hvad en skattereform skal indeholde. Derfor vil jeg helt konkret spørge hr. John Dyrby Paulsen: Skatteministeren skriver i sin kronik, at den her skattereform ikke skal gavne studerende og kontanthjælpsmodtagere. De må stå over i denne omgang. Er Socialdemokraterne enige i det?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg ikke starte med at svare på det spørgsmål, der blev stillet først, nemlig kommentaren om, at der skulle være en forskel mellem det, jeg har sagt i min ordførertale, og de svar, som finansministeren har givet. Det er der ikke. Det er rigtigt, at finansloven for 2012 har en negativ arbejdsudbudseffekt på op til 4.000 mennesker, forstået på den måde, at arbejdsudbuddet vil blive reduceret. Ifølge vismændene sker det med en forsinkelse på ca. 6-7 år. Det vil sige, at vi snakker om noget, der sker i 2018 eller 2019. Men det, vi er optaget af, og det, der er kerneudfordringen, er jo at skabe job nu og her i 2012 og 2013. Det er det, vi har fokus på, ikke udbudseffekterne i 2018 og 2019. Dem adresserer på en anden måde, bl.a. med skattereformen og nogle af de andre reformer, vi skal i gang med. De har også en effekt på arbejdsudbuddet.

Så lad mig lige sige til sidst med hensyn til skattereformen: Jeg er helt enig i det, der står i skatteministerens kronik. Jeg tror, det er meget rigtigt. Udgangspunktet er, som jeg har sagt flere gange, det, der står i regeringsgrundlaget, nemlig at vi sænker skatten på arbejde og øger arbejdsudbuddet. Det er sådan en skattereform, vi skal lave.

Kl. 10:20

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 10:20

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er da superglad for det svar, for det betyder så også, at den socialdemokratiske finansordfører erkender, at Ginikoefficienten kan man ikke bruge til noget som helst, når man skal måle på, hvorvidt skattereformen rent faktisk har en effekt eller ej. Det vil sige, at i hele den diskussion, der har været om den såkaldte Ginikoefficient, og hvorvidt den kan bruges som en måde at måle, om der er fattigdom eller ej, anerkender Socialdemokraterne nu, at det kan den ikke, for det er sådan set det, skatteministeren skriver i sin kronik.

Så vil jeg godt tilbage til det spørgsmål, som min konservative kollega stillede, og som handlede om Dansk Metals ønske om at hæ-

ve grænsen for topskat. Jeg vil bare spørge Socialdemokraternes ordfører om, om Socialdemokraterne er indstillet på at hæve grænsen for topskatten, når man skal forhandle en skattereform – ja eller nej?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

John Dyrby Paulsen (S):

Som jeg har sagt tidligere, hilser jeg de her indspark velkommen, og jeg synes, de er vigtige i den debat om en skattereform, der nu skal i gang. Skattereformen skal sænke skatten på arbejde og øge arbejdsudbuddet – punktum.

Med hensyn til Ginikoefficienten er det ikke rigtigt udlagt, at nu kan man pludselig ikke bruge den til noget som helst. Ginikoefficienten kan være et udmærket mål for en form for lighed i samfundet, men at tage den ud og beregne Ginikoefficienten ud fra enkelt tiltag og så i øvrigt diskutere, om den er gået 0,1 op eller ned, giver ikke nogen mening. Men det betyder jo ikke, at man ikke kan bruge Ginikoefficienten i en almindelig diskussion om lighed i samfundet. Det kan man godt. Men at tage den ud og hævde, at et enkelt tiltag skal være udtryk for Ginikoefficienten og så på decimaler, enten anden eller tredje decimal, er fuldstændig meningsløst, og det er i virkeligheden det, der er pointen i skatteministerens kronik.

Kl. 10:21

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Vi har brugt den halve time til korte bemærkninger. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Lad mig lige indledningsvis sige tillykke til finansministeren. Jeg kendte ikke meget til finansministeren, skal jeg ærligt erkende, før folketingsvalgkampen tilbage i september. Jeg havde godt læst noget om ham, at han sad der bag linjerne i Socialdemokratiet, bag fru Helle Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister, og kreerede de store oplæg, de store planer, men jeg kendte ikke rigtig noget til manden bag planerne. I valgkampen havde vi et par enkelte sammenstød i forbindelse med nogle debatter, og så er det jo først, efter at finanslovsforslaget ligesom er blevet genfremsat og forhandlingerne har været der, at vi har kunnet lære finansministeren lidt bedre at kende. Og dog, for vi havde jo sådan set fra Dansk Folkepartis side ønsket at lære finansministeren endnu bedre at kende, ved at der havde været nogle flere møder, nogle flere steder, hvor finansministeren havde inviteret til reel forhandling om finansloven for 2012.

Som bekendt var der et enkelt sættemøde, som Dansk Folkeparti blev inviteret til, hvor vi skyndte os at drikke så meget kaffe, vi overhovedet kunne overkomme på den time, vi nu havde, for vi havde jo bebudet, at vi ville drikke mange kander kaffe og ikke kun kopper. Så vi tog for os af retterne, og vi måtte jo erkende, at det så også var den eneste gang, vi fik anledning til at diskutere finansloven med finansministeren. Og det ærgrer os selvfølgelig lidt, når vi så ser resultatet af finanslovsforhandlingerne, for samtidig med at vi selvfølgelig ønsker finansministeren tillykke med det første finanslovsforlig, han har fået indgået, med Enhedslisten, synes vi jo, at resultatet, indholdet af finanslovsaftalen godt kunne være noget bedre.

En finanslov er jo skidt og kanel. Og det er i virkeligheden tankevækkende, at jeg vel kan indlede, nogenlunde som jeg har gjort det de sidste 10 år, nemlig med at sige, at jeg jo altid – det har jeg i hvert fald gjort nu i en del år – kommer som den tredje ordfører efter en

ordfører, der hovedsagelig fortæller om en masse gode ting, og en anden ordfører, der fortæller, hvor skidt det hele står til. Det kan godt være, at rollerne for de to førstes vedkommende er byttet lidt om efter valget, det skal jeg ikke underkende værdien af, heller ikke underholdningsværdien, men min rolle er i virkeligheden ikke så forandret, den er nemlig at anerkende, at der selvfølgelig i en finanslovsaftale er en masse ting, som vi synes er positive, men at der altså også er nogle ting, som vi synes er ærgerlige. Og det vil jo ikke komme som nogen overraskelse, når jeg ikke har meget tid heroppe tilbage, at jeg vil bruge lidt tid på det sidste.

Jeg vil tage udgangspunkt i den økonomiske situation, som jo er dramatisk. Det er den på verdensplan; der er krise rigtig mange steder i verden; der er lande, der har meget, meget store problemer. Og det er Danmark jo også ramt af. Hovedårsagen til krisen, som den er nu rundt om i store dele af verden, er jo en gældskrise, altså at stater og lande har opbygget en alt for stor gæld, og at der derfor ikke er tillid til, at landene kan betale gælden tilbage, og derfor oplever de markant stigende renter. Danmark er i den sammenhæng jo i en god situation, når vi skal sammenligne os med andre lande. Det har også givet sig udslag i, at Danmark er blandt de 12 lande, der har den bedste såkaldte rating, altså en vurdering ud fra tilliden til landets økonomi.

Vi tror så på, at hovedårsagen til det er – lige præcis fordi udgangspunktet er en gældskrise, altså at landene har for stor gæld – at Danmark faktisk lykkedes med at få et nettotilgodehavende, altså at betale sin gæld af i de gode år. Og det forstår jeg egentlig godt at regeringen ikke vil tale ret meget om, for det er selvfølgelig ikke regeringens fortjeneste, at vi nåede at betale gælden af i de gode år, så vi havde et nettotilgodehavende og ikke nettogæld, da finanskrisen ramte os tilbage i 2008 og 2009. Men sagen er jo, at i og med vi lige præcis taler om en gældskrise, og at Danmark kom ind i finanskrisen med et nettotilgodehavende og ikke nettogæld, er det selvfølgelig af afgørende betydning for, at Danmark i dag står i en god økonomisk udgangsposition.

Så handler det jo dernæst om, hvordan vi sikrer, at Danmark kommer bedst igennem den her krise, hvordan vi sikrer, at der i Danmark er noget lyst og iværksætter, at der er virksomheder, der vil investere, og at der er forbrugere, der tør forbruge, så vi ikke får en for høj arbejdsløshed. Og der vil vi tillade os at henlede regeringens opmærksomhed på, at regeringen tager nogle initiativer, der i virkeligheden er vækstdræbende og vækstdæmpende, for det er klart, at når man siger til forbrugerne i en tid, hvor de er utrygge over den globale økonomi, at nu hælder man lige en strøm af nye skatter og afgifter ud over dem, og at de i øvrigt skal vide, at lige omkring hjørnet kommer man også med stigende energipriser til dem, hvad får det så forbrugerne til? Tja, jeg tror, at den ganske almindelige, robuste, raske dansker vil sige: Nå, men så må jeg nok hellere holde lidt mere igen, så jeg har lidt mere at stå imod med, når nu regeringens skatter og afgifter og stigende energipriser kommer ud over det danske land.

Kl. 10:26

Jeg tror også, at virksomhederne, når de oplever stigende afgifter og besked om stigende energipriser fremadrettet, tænker, at de hellere må holde lidt igen. Og vi har jo set historier de seneste dage om, at erhvervslivet, når man har spurgt dem, siger, at de betragter 2012 som et år, hvor man nok lige skal vare sig for at sætte aktiviteter i gang, og hvor man skal være lidt afventende. Og det er jo ikke godt for vores økonomi, for hvad sker der med statsfinanserne, når man på den måde dæmper væksten i samfundet? Ja, der sker det med statsfinanserne, at de bliver værre, de bliver dårligere, vi får større underskud. Og det er jo en af grundene til, at regeringen nu bliver nødt til at operere med et underskud i 2012 på over 100 mia. kr., og det er derfor, at vi betegner regeringens politik som en vækstdæmpende politik, og det er ikke det, Danmark har brug for i den situation, vi står i.

Der har været meget snak om den der kickstart. Regeringen ren-der rundt og taler om en kickstart, og vi har jøket lidt med, at der ligger lidt mere alvor i det end som så, altså at det jo også er rigtigt nok, at vi skal rose den, som roses skal, for der er jo en kickstart syd for den dansk-tyske grænse i form af arbejdspladser, og i form af at der kommer mere gang i hjulene, og det kan Fleggaard og andre være glade for. Men hvis vi kigger på den danske situation, kan vi se, at meget af kickstarten består i, at vi i august sidste år fik at vide, at f.eks. nogle vejprojekter bliver fremrykket, de bliver hurtigere færdige, og det konterer man så ind, og kalder det en kickstart. Eller man vil anlægge en betalingsring omkring København, som måske nok ikke er noget, der sådan for alvor vil fremme mobiliteten i det danske samfund, det er nok noget, der vil skabe problemer med fremkommelighed og lignende, og så kalder man det en del af en kickstart.

Det har jeg jo spurgt finansministeren om tidligere hvordan han får sammenhæng i, og så kommer svaret, at der jo er nogle, der skal bygge den der betalingsring. Og det er jo rigtigt, og så kan man selvfølgelig sige, at det er en måde at skabe arbejdspladser på, men hvis det langsigtet er skadeligt for den danske økonomi, den danske udvikling og den danske mobilitet, er det jo selvfølgelig noget skidt.

Det er jo det samme, når vi kigger på regeringens politik om arbejdsudbuddet, hvor det jo er rigtigt nok, at man skriver højt og flot i sit regeringsgrundlag, at man vil øge arbejdsudbuddet. Det, der er paradoksalt, er jo, at man starter med at skrive, at vi skal øge arbejdsudbuddet, og så starter man med at fremlægge en politik, der gør det modsatte. Hr. John Dyrby Paulsen var også lidt inde på det i de spørgsmål, der var til den socialdemokratiske ordfører. Man trækker ca. 4.000 i arbejdsudbuddet væk, men siger, at det er det modsatte, der er målet, med det resultat, at man så nu øger kravet til egne fremtidige reformer.

Man siger også, det bedre skal kunne betale sig at arbejde, og så starter man med at fjerne kontanthjælpsloftet og starthjælpen, som er nogle af de ordninger, der har gjort, at det kunne betale sig for nogle grupper i samfundet at bevæge sig fra overførsel til at være i beskæftigelse. Det vil sige, at man starter med at øge et problem, som man anerkender er der, og så skal man i virkeligheden bagefter løse problemet. Og så siger man, at det skal ske med en skattereform. Og så spørger vi til, hvad den skal indeholde, hvad planerne er, og så er det, vi ikke får ret mange svar.

Regeringen har selvfølgelig været belastet af en diskussion om løftebrud, altså at man på en lang række områder stillede danskerne noget i udsigt, som man ikke har kunnet levere bagefter. Jeg tror, man hele vejen igennem – der spiller finansministeren jo en nøgle-rolle, apropos det, jeg startede med – har været klar over, at man ikke ville kunne levere varen. Det har ikke noget at gøre med en forstærket krise efter valget. Vi har jo fået blotlagt, også igennem Finansudvalgets arbejde, at der er en underfinansiering i de planer, S og SF opererede med op til valget, på et eller andet sted mellem 22 og 39 mia. kr. – 22 og 39 mia. kr., som er et hul i den økonomiske plan. Og så siger det sig selv, når man så kommer til magten med en plan, der mangler mellem 22 og 39 mia. kr., at så kan man ikke levere i forhold til de løfter, som var en del af de samme planer. Det tror jeg sådan set ikke på nogen som helst måde skyldes en forstærket krise, det skyldes bare – det er den enkle sandhed – at man altså havde nogle planer, som var hullede som en si. Det har man jo anerkendt, og det må vi jo også rose regeringen for, altså at man efter valget har været så ærlig, at man i virkeligheden har anerkendt over for Folketinget, at der var et kæmpe økonomisk hul i den gamle S-SF-plan »En Fair Løsning«.

Man har en plan om at ændre udlændingepolitikken. Det hørte vi ikke ret meget om i valgkampen, men det har man. Man vil have asylansøgerne ud af centrene, og det er også en del af finanslovaftalen. Og det er jo også noget, der gør Danmark til en nation, hvor

man udefra vil se det som mere attraktivt at komme til Danmark. Så regeringens politik vil medføre flere indvandrere, desværre også flere indvandrere af dem, der ikke vil kunne bidrage til det danske samfund, men dem, der skal nyde og ikke yde. Og det vil medføre, at mange af dem, der kommer hertil som asylansøgere, vil kunne se det fantastiske, at de efter 6 måneder vil kunne komme ud af asylcentrene, komme ud at arbejde i det danske samfund, have beskæftigelse i det danske samfund, og når de så efterfølgende får et afslag på deres asylansøgning, vil de nok være lidt uforstående over for det, når de nu lige har fået lov til at komme ud at både bo og arbejde i samfundet generelt.

Vi har stillet en række ændringsforslag. Vi markerer jo hovedparten af vores politik ved at stemme imod store dele af de ændringsforslag, regeringen stiller, og som udmønter det, jeg her har talt imod i min ordførertale. Derudover har vi selv stillet en række ændringsforslag, som så skal give et billede af, hvor vi hellere ville have bevæget os hen, hvis vi nu havde haft de afgørende mandater og havde siddet til forhandling med regeringen. Det har vi ikke haft mulighed for i år, og det er jo ærgerligt, men det skal ikke skorte på velvilje, i forhold til at vi fremadrettet deltager i forhandlingerne med regeringen.

Så hold kaffen varm, bryg gerne fortsat kander og ikke kopper, og så glæder vi os til at komme og drikke dem – om det så kan resultere i politiske aftaler, må forhandlingerne vise.

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en række bemærkninger, først hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:32

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil godt starte med at kvittere for afslutningen på ordføreren tale. Jeg synes, at det var meget pragmatisk, meget imødekom-mende, i forhold til de svære forhandlinger, vi skal i gang med, og jeg vil godt takke for det, jeg opfattede som i virkeligheden en meget stor imødekommenhed, og at man er parat til at se på tingene. Jeg synes også, at Dansk Folkeparti med ændringsforslagene viser vejen frem, og hvor Dansk Folkeparti gerne vil hen, og det har jeg også respekt for. Man behøver ikke nødvendigvis at komme med et stort forkromet finanslovsforslag, man kan gøre det med et ændringsfor-slag. Jeg synes, at mange af ændringsforslagene mere har karakter af det, der kommer ind i en skattereform, men så må vi jo tage det i den sammenhæng.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Dansk Folkeparti lidt om, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti så vil med finansloven og fi-nanslovs politikken, for alle ved jo, at når vi er færdige her, er vi alle-rede i gang med finansloven for 2013. Som jeg i hvert fald hørte det, var der nogle bemærkninger om, at det her med jobskabelsesdelen faktisk er en god idé. Så kan man så diskutere, om det er nok, eller om man kunne have gjort mere eller gjort noget andet. Men er Dansk Folkeparti enig i, at hovedsigtet med de her års finanspolitik er at skabe job i Danmark?

Kl. 10:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes, at det er meget afgørende, at vi skaber flere job, og at vi sikrer, at ledigheden ikke bliver for høj i en tid, hvor landene om-kring os døjer lige præcis med det. Vi har så den opfattelse, i mod-sætning til det, regeringen har lagt frem, at en af måderne til at sikre, at der er gang i Danmark i en tid, hvor det globalt raser, er, at dan-

skerne kan føle sig trygge i deres privatøkonomi, og at virksomhederne kan regne med, hvordan tingene er.

Man må jo sige, at på de to parametre har regeringen jo gjort det besværligere. Det er derfor, vi tør bruge betegnelsen: en vækstdæmpende finanslov. For uagtet man altså fremrykker nogle vejprojekter og man skal bruge nogle folk til at anlægge en betalingsring omkring København og kalder det en kickstart, så er det jo sådan, at man skaber mere utryghed i familierne, når man siger, at der kommer stigende skatter og afgifter og stigende energipriser lige om hjørnet. Så får man ikke sat forbruget i gang, man får det modsatte. Det vil sige, at vi jo tror, at der ligger en mulighed for ad den vej at sikre nogle job i Danmark, som ellers går tabt.

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:34

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis vi ser tilbage på det, der er sket de sidste år, ser vi, at den her alvorlige afdæmpning i danskernes forbrug skete lang tid før valget og det tidspunkt, da der kom en ny regering. Det skete, fordi vi har mistet over 150.000 job i det her land. Så der er ikke noget at sige til, at folk bliver utrygge. Der er ikke noget at sige til, at folk holder igen i deres privatøkonomi. Det skete lang tid før valget. Det har ikke noget med finansloven at gøre. Det skete, fordi vi har en generel jobkrise også i Danmark. I virkeligheden er den blevet større, end den burde have været.

Det er derfor, at de skatter og nye tiltag, der ligger i finansloven, samlet set øger antallet af job i Danmark. De skaber arbejdspladser, og det er jo positivt. Det, der i virkeligheden er problemet for virksomhederne og danskerne, er, at man er usikker på, om man har et job i næste måned. Det er derfor, at indsatsen skal være på jobskabesområdet nu og her. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad det er, Dansk Folkeparti i virkeligheden gerne vil gøre for at skabe endnu flere job i Danmark. Og hvordan skal man finansiere de tiltag?

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, en af metoderne er at prøve at gå op imod en radikal ordfører, der f.eks. gør det klart, at en virksomhed som Aalborg Portland ikke har nogen fremtid i Danmark. Altså, vi har jo diskuteret den her stigning i NO_x-afgiften, som regeringen har bebudet, meget, og den er nu udskudt et halvt år, fordi man kunne se, hvilke problemer vi løb ind i, og hvor mange arbejdspladser vi kunne risikere at tabe i Danmark. Men det er klart, at mange af de job, vi har tabt de senere år, har været industrijob, det har været inden for den traditionelle industri. Det kan være lidt paradoksalt, hvis man på en og samme tid siger, at det er noget skidt, vi har tabt de arbejdspladser, og at vi derfor skal tabe nogle flere.

Det er jo også derfor, jeg har noteret mig en uenighed i regeringen. Jeg noterede mig da i hvert fald, at statsministeren ikke er enig med den radikale ordfører på det her punkt. Det synes jeg selvfølgelig er godt, og nu er jeg spændt på, hvordan det vil udmønte sig, for foreløbig ligger der altså en stor ekstraregning til sommer til en virksomhed som bl.a. Aalborg Portland. Jeg mener, at hvis vi skal have cementproduktion i verden – og det skal vi nok en rum tid fremadrettet – kan jeg ikke se, at der er noget miljømæssigt vundet ved, at den cementproduktion ikke skal finde sted i Danmark. Jeg synes, det er godt, at vi har en driftig virksomhed, der også skaber nogle ar-

bejdspladser. Der har i hvert fald dele af regeringen det modsatte synspunkt, og det synes jeg selvfølgelig er trist i forhold til at fastholde og skabe nye arbejdspladser.

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Marianne Jelved (RV):

Hvordan kan være, at Dansk Folkeparti som finanslovspartner til VK-regeringen lod lønkonkurrenceevnen blive forværret så fantastisk meget, som det skete fra 2002 til 2008? Det var med 25 procentpoint. Det er temmelig meget. Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti lod det ske? Dansk Folkeparti er jo i virkeligheden meget ansvarlig, og det her var jo heller ikke et ukendt område; vi hørte det jo fra vismænd og andre, og vi kunne se i økonomiske redegørelser, hvad vej det gik. Men hvordan kunne det være, at hr. Kristian Thulesen Dahl lod det ske?

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er dejligt at have ansvar, og hvis ikke jeg har det nu, kan jeg da i det mindste påtage mig det for tidligere. Dog vil jeg så sige, at en stor del af diskussionen omkring konkurrenceevnen beror på, at vi i Danmark i en årrække havde lønstigninger, der oversteg de lønstigninger, man havde i konkurrerende lande, og det er jo her, den afgørende nøgle ligger i det tab af konkurrenceevne, der var i de år, fru Marianne Jelved peger på.

Jeg tror, at enhver politiker herinde må sande, at når det handler om at være meget præcis i forhold til påvirkning af lønudviklingen, så er vi ude i noget, der er ret besværligt, fordi vi i Danmark har en tradition for, at løn bl.a. er noget, der forhandles af arbejdsmarkedets parter. Og der var i nogle år et pres på lønstigningerne, selvfølgelig med baggrund i den almindelige økonomiske udvikling, hvor mange mennesker syntes, at de var berettiget til at få del i større lønstigninger. Og det har udviklet sig til et problem. Men der må jeg så sige, at man nu også vil kunne slå efter og se, at det har der været ganske mange – også de seneste 3-4 år – der har forholdt sig til, også folk fra den daværende regering og fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:39

Marianne Jelved (RV):

Det er fuldstændig rigtigt, at det gik rigtig godt på det tidspunkt; hju-lene var i sving, om jeg så må sige. Der var en gennemsnitlig værditilvækst i samfundet på 2½ pct. igennem de år og en meget høj finanspolitisk aktivitet – for at sige det pænt – som jo bidrog til den opfattelse, at vi kunne købe hele verden, og at vi dermed også kunne slå til skaglerne og bare kræve mere og mere i løn.

Men regeringer er jo til for at regere og balancere den slags ting af. Så derfor spørger jeg igen: Hvor var hr. Thulesen Dahl henne, dengang ansvaret lå på hr. Thulesen Dahls skuldre?

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:39 af overskuddet, fordi vi så, at det vigtigste var at få betalt gælden af i de gode tider.

Kl. 10:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er rigtig meget i den økonomiske politik over de sidste 10 år, som der er grund til at være stolt af, og det er rigtig mange af de ting, der gør, at ledende ministre fra den nye regering nu rejser rundt i verden og i særdeleshed i Europa og bryster sig af en stærk dansk økonomi. Jeg har endda også i dag hørt fra den socialdemokratiske ordfører, at man er glad for, at Danmark har en stærkere økonomi end så mange andre lande.

Man har også talt om renten, som jo har årsag i den økonomiske politik, der er blevet ført de sidste 10 år, og som gjorde, at f.eks. statsgælden var betalt ud, og at vi altså ikke havde en nettogæld, men et nettotilgodehavende, da finanskrisen indtraf. Man betalte ikke bare løbende de regninger, der var i den offentlige sektor, man betalte også den gæld, der var fra tidligere. Så nettogælden var blevet til et nettotilgodehavende. Vi havde en rigtig god udvikling – og har jo på mange måder en god udvikling på det område.

Vi har også i forhold til betalingsbalancen haft en helt anden situation, end man f.eks. havde i krisen i 1970'erne. Altså, en af grundene til, at Danmark står så stærkt, er jo, at vi varigt eller i hvert fald i rigtig, rigtig mange år har haft det her meget store betalingsbalanceoverskud, som jo også var det, der gav sig udslag i den bemærkning fra den daværende finansminister, som fru Marianne Jelved henviser til i sit spørgsmål.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:41

Jonas Dahl (SF):

Lidt i tråd med der, hvor ordføreren sluttede, går jeg ud fra, at der også er en vis anerkendelse af, at man i den tidligere VK-regering lod økonomien overophede, og at det har været med til at skabe den situation, hvor man nu rent faktisk har et relativt stort underskud akkumuleret over de sidste 4 år. Derfor vil jeg egentlig bare gerne høre, om Dansk Folkeparti medgiver, at der rent faktisk var nogle fejl i den økonomiske politik, specielt de sidste 4 år, som medvirkede til, at man opbyggede det her underskud.

Så vil jeg også høre, om ordføreren egentlig er enig i, at der netop er et behov for at skabe arbejdspladser i Danmark, hvad der faktisk også ligger i den her finanslov.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til det første er der næsten ingen grænser for hykleriet. Jeg har jo været finansordfører i samtlige de år, der henvises til, og jeg har altså stået her i salen og skullet argumentere imod socialistiske ordførere og sige, at der ikke var råd til at begynde at bruge af det overskud, vi havde i de gode år, til forbrug. Altså, vi forfægtede, at den rigtigste linje i de gode år, hvor overskuddet var meget, meget stort, var, at vi skulle bruge overskuddet til at betale af på gælden, sådan at vi, da finanskrisen indtraf – det vidste vi jo ikke dengang – i 2008, var netto gældfri og havde et nettotilgodehavende. Jeg skulle argumentere imod socialistiske ordførere, som ønskede at bruge af overskuddet til forbrug.

Så er det jo lidt paradoksalt nu efter regeringsskiftet at skulle mødes af en argumentation fra i hvert fald de selv samme partier, selv om det er nogle andre ordførere, om, at vi i virkeligheden ikke gjorde det fornødne. Vi holdt stand over for ønsket om at forbruge mere

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:42

Jonas Dahl (SF):

Nu gik spørgsmålet på de sidste 4 år, men jeg går så også ud fra, at Dansk Folkeparti anerkender, at de har et medansvar for det underskud, som er blevet akkumuleret i de senere år. Der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis svar på, hvad det så er for nogle udfordringer, vi står over for med det? Anerkender man også, at der er behov for at skabe arbejdspladser? Hvad hvis man ser på de ændringsforslag, som jeg sådan set anerkender at Dansk Folkeparti har stillet til finansloven? Jeg synes, det er positivt, at nogle partier kommer med nogle ændringsforslag, så de synliggør deres egen politik, det har jeg fuld forståelse for, men jeg kunne også godt tænke mig at få nogle svar på, hvad det er, der skal til for at skabe nye arbejdspladser. For regeringen har jo nu iværksat bl.a. en kickstart, som alene i år skaber 8.000 nye arbejdspladser. Er Dansk Folkeparti så fuldstændig enige i, at den her kickstart kommer på det helt rigtige tidspunkt?

Kl. 10:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej. Altså, man kan jo dele kickstarten op i flere dele. Begynder man at kigge på indholdet af den her overskrift kickstart, som bliver brugt, kan man se, at den sådan set indeholder ganske mange forskellige ting. Jeg har eksempelvis nævnt det, at vi i august fik at vide af Vejdirektoratet, at man kunne blive hurtigere færdig med nogle vejbyggerier. Så siger man: Haps, det er en del af vores kickstart. Det er jo sådan set bare almindelig logik. Hvis man fortæller, at man kan bygge en motorvej hurtigere og få den gevinst af øget mobilitet ved at bygge et motorvejsstykke hurtigere, end man troede man kunne, så kan det da være fint. Der er andre ting som f.eks. anlæg af en betalingsring, som vi er meget voldsomt imod, for vi tror, at det vil hæmme mobiliteten, at det vil gøre det besværligere, at det vil dræne Danmark for vækst. Så der er jo mange forskellige ting i sådan en kickstart.

Vi har ikke afvist det hele, men vi har sagt, at man virkelig skal være forsigtig med at tro på effekten af en kickstart. En kickstart har jo sit primære virke, når den kommer for at skubbe en optur, som i forvejen er der, på vej, forstærke en optur, fremrykke en optur. Det havde jeg en debat med finansministeren om så sent som i går eftermiddags her i Folketingssalen. Hvis den kommer på et tidspunkt, hvor økonomien er i dvale og måske endda stadig væk for nedadgående, kan man risikere, at en kickstart bare er penge ud af vinduet, og at man ikke får nogen som helst langsigtet effekt af den.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Frank Aaen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at den bedste løsning for arbejdsløse er at komme i arbejde, det er alle vel enige om. Der er så forskellige opfattelser af, hvordan man får skabt nogle flere arbejdspladser. Men desværre må man nok regne med, at der i en lang periode vil være et

stort antal arbejdsløse i Danmark, og derfor er mit spørgsmål til Dansk Folkeparti, hvad man vil gøre for at forbedre vilkårene for de arbejdsløse.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det afgørende for en arbejdsløs, udover selvfølgelig at have nogle tålelige vilkår, mens man er arbejdsløs, er jo perspektivet i at komme i arbejde. Man kan sige, at noget af det, der har været allervigtigst for os, også de senere år, har været at kigge på, hvordan vi undgår en stigende langtidsledighed. For der er rigtig mange mennesker, der i en krisetid vil være ramt af forbigående ledighed, men det afgørende for den enkelte er selvfølgelig perspektivet i, at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, at man kan få et job, så man føler, at det kan betale sig, at man søger osv.

Det er jo også derfor, vi også de seneste år har haft, jeg ved ikke hvor mange debatter her i Folketingssalen om, hvordan vi kunne sikre arbejdsmarkedspolitikken, altså hvordan man hjalp de ledige, hvordan man opkvalificerede de ledige. Det har vi jo talt rigtig, rigtig meget om, og det synes jeg har været på sin plads, også fordi der mange steder har været brugt ressourcer på nogle ting, der ikke hjalp de ledige til at komme i beskæftigelse; det har man også kunnet se på den måde, vi har skullet lave om på tingene. Der har der selvfølgelig været behov for at debattere – og det gjorde vi bestemt også før valget – hvordan man kunne lave det om, så man i højere grad brugte de offentlige ressourcer på at hjælpe de ledige og give dem perspektiv i at kunne komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:46

Frank Aaen (EL):

Der var vist ikke et eneste ord, der nærmede sig en besvarelse af mit spørgsmål. Der var noget om langtidsledighed, og vi er enige i, at det er et meget stort problem. Langtidsledigheden er på det seneste blevet firedoblet, og man kan jo sige meget om den nye regering, men den kan vist ikke pålægges ansvaret for, at langtidsledigheden er steget – det må vi nok tilbage til den tidligere regering for at have fat i. Jeg er helt sikkert også glad for, at noget af den dumme aktiveering er blevet fjernet.

Men mit enkle spørgsmål var jo i virkeligheden: Når der er udsigt til, at mange mennesker desværre vil være arbejdsløse i en lang periode endnu, trods den indsats, der er blevet gjort, hvad vil Dansk Folkeparti så gøre for at give de arbejdsløse bedre vilkår, så længe de er arbejdsløse?

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg tror i virkeligheden, at man rammer forkert, hvis man siger, at det, der er afgørende, er, at man f.eks. hæver dagpengeniveauet, som jeg tror at hr. Frank Aaen er talsmand for. Jeg tror, at det, man skal sikre, er arbejdspladser, og jeg må jo konstatere, at hr. Frank Aaens politik og det bidrag, han har leveret indtil finanslovsforhandlingerne, modvirker det.

Altså, med hensyn til det, jeg nævnte før vedrørende Aalborg Portland, en stor dansk industrivirksomhed med en masse ansatte, så ønsker hr. Frank Aaen jo, at den virksomhed bliver pålagt afgifter, der gør, at de i realiteten ikke kan drive virksomhed i Danmark. Når vi taler om afgifter på såkaldt usunde fødevarer, så ønsker hr. Frank Aaen, at der bliver lagt afgifter på de her fødevarer, hvilket betyder, at der bliver eksporteret arbejdspladser ud af landet. Så der kommer en stigning i beskæftigelsen uden for landets grænser, hvor der er grænsehandel, mens der kommer færre beskæftigede i den danske detailhandel, altså de danske købmandskæder osv. Hr. Frank Aaen vil have flere indvandrere, som ikke bidrager, til landet. Det vil jo i givet fald også være indvandrere og dem, der søger asyl, som skal ud og arbejde, der vil tage job fra folk i Danmark, der ellers mangler job.

Så på en lang række felter bidrager hr. Frank Aaen jo ikke til det, han påstår at bidrage til. Han kommer med nogle flotte ord, og så gør han det i virkeligheden sværere for folk, der er ledige i Danmark, at få job, og det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 10:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Man kan prøve at lave en sammenligning over de ti års tid, hvor Dansk Folkeparti har haft en helt afgørende indflydelse på den økonomiske udvikling i Danmark. Hvis vi f.eks. sammenligner 2001 med 2011, så må man jo på mange måder sige, at der er mange ting, der grundlæggende ligner hinanden: lav inflation, lav rente, ledigheden ligger omtrent på det samme niveau. Men der er jo i hvert fald den afgørende forskel, som vi har været omkring her i debatten, at man er gået fra at have et overskud i de offentlige kasser til nu at have et enormt underskud i de offentlige kasser.

Jeg har jo hørt ordføreren tale osv., så jeg kan godt se for mig, hvad noget af svaret bliver, nemlig for det første den økonomiske krise og for det andet de initiativer, man har taget med eksempelvis tilbagetrækningsreformen. Men jeg tror jo også, at hr. Kristian Thulesen Dahl udmærket ved, at økonomisk krise og tilbagetrækningsreform ikke er nok til at dække hele den forskel fra at have overskud i de offentlige kasser til nu at have underskud i de offentlige kasser. Og jeg tror sådan set også, hr. Thulesen Dahl udmærket er opmærksom på, at nogle af de ting, man har lagt ind i de 10 år, hvor DF havde afgørende indflydelse i Danmark, nemlig forårspakken osv., som skulle finansieres, salg af CO₂-kvoter osv., ikke har givet det, man havde regnet med.

Så mit spørgsmål er: Hvilket ansvar har Dansk Folkeparti for den helt afgørende forandring af dansk økonomi fra et enormt overskud til et enormt underskud?

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi startede ikke med at have subprimelån i USA, hvor jeg tror hele krisen for alvor eskalerede. Vi har op til 2008 også bidraget godt til at undgå, at Danmark udviklede statsgæld; vi betalte gælden af. I det omfang, problemet udeomkring i verden er en statsgældskrise, hvilket jeg tror de fleste anerkender, så kan man sige, at Danmark sådan set gjorde sit gode hjemmearbejde og sikrede, at vi i hvert fald ikke fremprovokerede nogen statsgældskrise, for vi sørgede for, at vi ikke havde statsgæld. Så i det omfang man kan sige, at subprimekrisen fra USA, der bølgede ind over os ca. 2009, efterfølgende udvik-

lede sig til en statsgældskrise, tror jeg, de fleste vil være enige om, at det ikke var Danmark, der bidrog til problemerne. Jeg tror, man godt er klar over, at Sydeuropa, den græske økonomi, mistanken om, at Italien ikke har styr på tingene, Spanien osv. – det tror jeg selv en socialdemokrat må erkende, og jeg tror egentlig også, det fremgår lidt af finansministerens svar fra tid til anden – har et ret stort ansvar for den krise, vi står i.

Det, der så er afgørende, er, hvordan Danmark klarer sig bedst igennem krisen, og der må jeg bare sige, at jeg også har brugt noget tid i dag på at forklare, hvorfor jeg mener, at regeringen med sin finanslov for 2012 fører en vækstdæmpende politik. Og det har vi ikke behov for.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:51

Ole Hækkerup (S):

Men det havde jo, alle ordførerens kvaliteter ufortalt, jo intet at gøre med det, jeg spurgte om. For jeg prøvede ikke på nogen måde at sige, at Dansk Folkeparti havde ansvar for den økonomiske krise. Jeg prøvede at sige, at den helt afgørende forskel, den helt afgørende forandring, der er sket i dansk økonomi, når man kigger på de sidste 10 år, er, at vi er gået fra at have et enormt overskud til at have et enormt underskud i de offentlige kasser. Og jeg tror sådan set, at hr. Thulesen Dahl udmærket er opmærksom på, at ud over den økonomiske krise og ud over det, man har lavet med tilbagetrækningsreformen, er der stadig væk en stor del af den manko, der mangler at blive forklaret. Jeg tror sådan set også, at hr. Thulesen Dahl udmærket er opmærksom på, at de forudsætninger, man lavede, hver gang man lavede økonomiske aftaler i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti havde afgørende indflydelse, eksempelvis lavvækst i de kommunale budgetter, eksempelvis salg af CO₂-kvoter, overhovedet ikke er blevet opfyldt.

Derfor er mit spørgsmål, den økonomiske krise ufortalt: Er der ikke et ansvar for dansk økonomi hos dem, der har siddet i 10 år på magten, altså for at vi er gået fra det enorme overskud til det enorme underskud?

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis jeg skal prøve at nærme mig et sted, hvor spørgeren kan have en pointe, så vil det jo være i forhold til f.eks. den kommunale økonomi. Den nævner hr. Hækkerup jo selv. I den kommunale økonomi fik udgifterne lov til at stige mere end det, der var aftalt. Det er klart, at hvis man lader udgifterne stige i den kommunale sektor, altså det, der var aftalt, så kan vi jo godt i princippet spørge: Mangler man så ikke de penge? Jo, det gør man jo et eller andet sted. Der vil man mangle de penge. Jeg må så bare spørge, hvad Socialdemokratiets budskab var i de år, vi her taler om? Var det, at vi brugte for mange penge i den kommunale sektor? Var det, at vi brugte for mange penge på børnehaver og folkeskoler og ældrepleje? Eller var det, at vi brugte for få? Det var vistnok, at vi brugte for få. Og det var vel også derfor, at man op til valget kom med sine egne programmer, bl.a.

»En Fair Løsning«, som sagde, at nu skulle man altså have en gevaldig vækst i den kommunale økonomi, altså i de penge-kasser, de har til rådighed ude i kommunerne. Det er vel derfor, at vi har set indlæg fra mange af dem, der nu sidder som regeringspartier, og de har direkte fortalt kommunerne, hvor mange penge man ville få, hvis de

kom til magten. Det er jo det, der er en del af løftebruddiskussionen i dag, nemlig at man på den måde har stillet folk noget i udsigt, som man ikke leverer.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Lotte Rod (RV):

Som nyvalgt er det en stor ære at få lov til at være med i debatten, men det er også ærgerligt at opleve, hvor meget tid der går med bare at kritisere. Det er jo ikke for sjov, at vi politikere er nogle af dem, som folk har allermindst tiltro til. Men det kunne vi jo gøre noget ved, hvis vi nu fortalte noget mere om, hvad vi gerne vil, i stedet for hvad vi ikke vil.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om ikke det ville have været godt, hvis Dansk Folkeparti havde fremvist et samlet finanslovsforslag for at vise, hvad Dansk Folkeparti gerne vil.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg glæder mig mere og mere til at høre den radikale ordfører senere på dagen, for det vil blive sådan en sand myriade af alle mulige ting, man selv vil, og ikke et ord om andre. Nå, spøg til side.

Vi har valgt den her tilgang i år, fordi vi synes det er den rigtige. For regeringen vælger at fremsætte den gamle regerings finanslovsforslag og ikke at lave sit eget. Vi havde jo egentlig en tro på, at den nye regering ville tage den gamle regerings finanslovsforslag af bordet og så fremstille helt sin eget, og så ville vi selvfølgelig også være kommet med et større materiale i forhold til det. Men man har valgt at komme med den gamle regerings finanslovsforslag, som i sig har indbygget rigtig mange af de ting, som vi jo har arbejdet sammen med den gamle regering om i ganske mange år. Derfor synes vi, at det ville være højst mærkværdigt, hvis vi så på den baggrund skulle komme med sådan et helt nyt finanslovsforslag. Derfor vælger vi at markere vores politik i dag, dels ved at afvise en lang række af de ændringer, som den nye regering så laver til den gamle regerings finanslovsforslag – det her kan være lidt tricky, men sådan er det jo – dels at komme med nogle målrettede ændringsforslag, der viser nogle steder, hvor vi så i forhold til den gamle regering ville have forhandlet tingene anderledes. Så det er baggrunden for, at vi i år har valgt at gøre det på den måde, som vi har.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lotte Rod.

Kl. 10:55

Lotte Rod (RV):

Når jeg spørger, er det jo, fordi vi har hørt en hel masse om, hvad Dansk Folkeparti ikke vil, og jeg vil gerne høre noget mere om, hvad man gerne vil. Så kunne jeg ikke spørge om, ikke hvad Dansk Folkeparti ikke vil, men hvad Dansk Folkeparti gerne vil gøre for at skabe flere arbejdspladser i Danmark?

Kl. 10:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har været meget inde på det med arbejdspladser, og det er jo også en af grundene til, at jeg brugte meget tid på regeringens ændringer. For jeg mener, at regeringens ændringer er vækstdæmpende. Jeg mener, at regeringens ændringer forringer vores mulighed for vækst. Og jeg mener, at den radikale ordfører på det område må tage sit medansvar, for forleden blev det sagt, at en virksomhed som Aalborg Portland ikke har fremtiden for sig i Danmark. Men vi har jo med vores ændringsforslag på mange andre områder bebudet positive forbedringer, og det vil jeg meget gerne bruge lidt tid på.

Vi foreslår bl.a., at vi sikrer flere midler til socialområdet, fordi vi mener, at de pensionister, der har mindst, skal have mere. Det er typisk dem, der får ældrechecken. Det er et område, vi ikke hører ret meget om fra regeringens side. Efter valget er det, som om pensionisterne er blevet helt glemt. Før lovede man, at man ville hæve pensionstillægget med 5.000 kr. Nu hører vi ikke rigtig noget. Vi foreslår jo også forbedringer på sundhedsområdet, hvor vi afsætter 3/4 mia. kr. mere, end regeringen gør, til forbedringer på sundhedsområdet, bl.a. til personer med hjerneskade, allergipatienter osv. Og sådan kunne jeg blive ved.

Nu har jeg ikke mere tid til det, men jeg vil meget gerne have flere spørgsmål, så jeg får mere mulighed for at udfolde de her positive forbedringer, vi konkret foreslår til finansloven.

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:57

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen så skal ordføreren da gerne få chancen, for det, spørgsmålet gik på, var jo, om Dansk Folkeparti ikke kunne komme med nogle konkrete steder, hvor de kan se at de kunne være med til at skabe job, som kunne være med til at få Danmark ud af krisen. Så får vi et svar om, at det at forbedre ældrechecken er noget, der skal skabe vækst i Danmark, og det er jeg måske lidt overrasket over.

Ordføreren var i sin ordførertale inde på, at man i den borgerlige regering var med til at betale af på den gæld, Danmark havde, og det er jo også fint nok, men så vil jeg meget gerne høre: Var man også med til at spare op og føre en ansvarlig politik, da krisen så ramte? Vi fik jo forårspakken i 2009, hvor man postede et tocifret milliardbeløb ud til skattelettelser, primært for de rigeste i det her samfund, og det var i hvert fald ikke med til at sikre, at gælden og det under-skud, Danmark gik ind i krisen med, blev mindre. Så synes Dansk Folkeparti ikke, der kan være noget om, at den politik, man har ført de sidste 4 år, også har medvirket til, at Danmark står i den situation, vi står i nu?

Kl. 10:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tværtimod, i 2009 lavede vi skatteomlægning, i 2009 lavede vi genopretningspakke, i 2011 lavede vi tilbagemærkningsreform. Alle tre dele havde til formål at bringe Danmark i en mere kampklar position fremadrettet; sikre, at vi har det arbejdsudbud, vi har brug for; sikre, at vi har et skattesystem, der gør, at det kan betale sig at arbejde, og at det også kan betale sig at tage en ekstra time. Så mange af de ting har vi lige præcis taget hånd om de sidste 3-4 år.

Jeg synes, det er lidt spændende, når fru Sophie Hæstorp Andersen begynder at beskæftige sig med skattepolitikken med den samme

retorik, som Socialdemokratiet havde før valget, for det kan jo gøre, at vi alligevel får åbnet lidt for sluserne i løbet af i dag, for så vidt angår, hvad det er for en skattereform, man selv er på vej med, hvilket vi jo ikke har kunnet få noget at vide om i dag. Jeg tror da, der er mange danskere, der undrer sig over, at man har fået regeringsmagten og så siger, at der skal komme en skattereform; og når vi så spørger, hvad den skal indeholde, så hører vi ingenting, og så kommer der i virkeligheden en masse historielærdom i stedet for.

Altså, jeg tror, danskerne er lidt mere interesseret i, hvad det i virkeligheden er, regeringen barsler med. Indtil nu har det været sådan en regering, der er meget søgende, men jeg håber, vi i løbet af i dag kan få større klarhed, også med hensyn til skattepolitikken, over, hvad det er for en regering, vi har. Vil man eksempelvis have, at de rige beskattes hårdere, som man havde som retorik før valget, eller vil man ikke?

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 11:00

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo normalt sådan, at når ordføreren står oppe på talerstolen, er det mig, der stiller spørgsmålene, og ordføreren, der besvarer dem. Det er jo retorisk meget smart at stille et spørgsmål tilbage.

Det, jeg spurgte om, var: Kunne Dansk Folkeparti ikke være konkret om, hvordan vi i den situation, vi står i i Danmark nu, kan være med til at skabe nye arbejdspladser? For den tidligere regerings politik er jo hele tiden gået ud på, at man troede, man kunne forbruge sig ud af krisen. Det er den måde, man har grebet det an på de sidste 4 år, f.eks. med forårspakken. Man blev ved med at poste penge ud til dem, som havde flest i forvejen, i håbet om at det skulle sætte gang i forbruget. Det er ikke sket i tilstrækkelig grad. Nu går vi en ny vej med den her regerings finanspolitik, hvor vi laver offentlige investeringer, som vi erfaringsmæssigt ved har været med til at trække Danmark ud af krisen ved tidligere lejligheder, fordi det skaber mere arbejde, når man bygger, når man går i gang med at kickstarte økonomien på den måde.

Kunne Dansk Folkeparti ikke løfte lidt af sløret for, hvad det er, Dansk Folkeparti ønsker, hvad det er, der skal gøres så meget anderledes, at man ikke i dag kan støtte det her finanslovsforslag ud over på det symbolske plan, nemlig ved at man ikke stemmer imod det til slut?

Kl. 11:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu tror jeg faktisk, vi kommer tingene lidt nærmere, og det vil jeg gerne takke fru Sophie Hæstorp Andersen for, for nu kan man fornemme en rød tråd, der handler om, at det ikke drejer sig om det private forbrug og de private investeringer, men at det drejer sig om det offentlige, de offentlige investeringer. Det er der, vi skal skabe arbejdspladserne, og det ville jo være befriende ærligt, hvis regeringen sagde: Jamen det er strategien, og det er derfor, man lægger skatter og afgifter på det private forbrug, at man øger afgifterne på de private virksomheder, fordi pengene så i stedet for skal bruges på at skabe offentligt forbrug og offentlige investeringer. Det har ikke været den entydige linje, vi har hørt fra regeringens side, vil jeg så sige. Man har vist forsøgt at gå på to ben, men der er da en større ærlighed over det.

Man kan da også sige, at det giver en ahaoplevelse i forhold til finanslovsforlaget indhold, hvor man jo lige præcis hæver skatter

og afgifter med 5-6 mia. kr., og hvor man siger, at der kommer stigende energiafgifter. Og man ved jo godt, det har en vækstdæmpende effekt, når man øger skatter og afgifter. Så siger man, at det hele skal reddes af, at man øger de offentlige investeringer, og det er jo rigtig nok.

Der har vi en lidt anden tilgang til det, for vi kan se, at de varige arbejdspladser ikke ligger i offentlige investeringer. De varige arbejdspladser ligger bl.a. på Aalborg Portland, som regeringen, indtil jeg hører andet, vel nærmest mener skal lukkes og ikke være en fremtidsvirksomhed i Danmark. Altså, det er bl.a. der, i den produktive private sektor, hvor der ligger vigtige arbejdspladser, hvor vi i hvert fald mener at der skal udbygges, i modsætning til den politik, der kommer ud af regeringens planer.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Finansudvalget har afgivet betænkning til L 1, dvs. til finanslovsforslaget for 2012, og Venstre og Dansk Folkeparti har afgivet deres betænkning, som begge er en sønderlømmende kritik af den politik, der ligger bag den nye regerings forslag til finanslov. Det er bemærkelsesværdigt af to grunde, og det er inspirationen til den tale, som jeg holder nu.

For det første er det bemærkelsesværdigt, fordi vi har været tvunget af tidspres og har bygget vores forslag – altså den nye regerings finanslovsforslag – oven på VK's forslag. Og for det andet fordi de udfordringer, vi står over for i dag, er megastore, og der er brug for rigtig mange nye arbejdspladser, og der er brug for, at vi får rettet op på underskuddet og på økonomien i det hele taget. Det underskud, vi har nu på 100 mia. kr., skal vi bogstavelig talt arbejde os ud af alle sammen. Det underskud er ikke bare et resultat af en finansiel krise. Det er grundlagt af en letsindig og uansvarlig økonomisk politik under VK-regeringen. Jeg mener grundlæggende, at vi skal lære af historien, og derfor kan man også blive klog af at iagttage i sammenhæng, hvad det egentlig var, der skete i 00'erne.

I 2001 arvede VK-regeringen en økonomi fra SR-regeringen, og den økonomi var stærk og holdbar og anerkendt internationalt. Det er faktisk i store træk blevet formøbet i årene fra 2002 til 2011. Ødelæggelsen af den danske økonomi begyndte, da VK-regeringen indførte skattestoppet i 2002. Det skattestop medførte en udhuling af statens indtægter, og det betød, at skatteprovenuet i 2010 blev i størrelsesordenen 100 mia. kr. mindre, end det ville have været uden skattestoppet. Det andet skadelige element i skattestoppet var indførelsen af det nominelle skattestop på ejendomsværdiskatten, fordi det bidrog til en boble i ejendomspriserne og en overophedning af byggesektoren. Fordelen ved ejendomsværdibeskatningen er, at den afbalancerer prisudsving på ejerboliger, så udsvingene ikke bliver så store, som de ellers ville være blevet. Men kombinationen af skattestop, afdragsfri lån og rentetilpasningslån førte til en prisudvikling på boligmarkedet, der ikke kunne holde til ændringer i konjunkturerne. Miljøafgifter og energiafgifter blev også udhulet af skattestoppet, så incitamentet til at spare på f.eks. energi blev udhulet år for år. Men VK-regeringen drog aldrig den logiske konsekvens af skattestoppet. Og det var sådan set rigtig ærgerligt. Til et skattestop hører nemlig logisk nok et udgiftsstop, men det hørte vi aldrig om, tværtimod.

Det, der skete, skal ses i lyset af en vækst, der i årene fra 2004 til 2007 i gennemsnit var på 2,5 pct. om året, og det er en relativt høj vækst i Danmark. Og hvad er så baggrunden for, at den vækst og den bedre konjunktur kom? Det var de strukturelle reformer i

1990'erne, der gjorde det muligt. Men det var ikke godt nok for VK-regeringen. Man førte en alt for lempelig finanspolitik. Udgifterne til det offentlige forbrug steg markant, samtidig med at vi bl.a. på grund af skattestoppet – men også på grund af ufinansierede skattelettelser – fik lavere indtægter. Kort sagt hang finanspolitikken i de år overhovedet ikke sammen med de konjunkturudviklinger, der var. VK-regeringen skulle på ansvarlig vis have bremset op for ikke at ende i en overophedning af dansk økonomi, sådan som det skete. Der var advarsler fra både Nationalbanken, vismændene og universitetsøkonomer i flere omgange. Den daværende regering valgte at overhøre alle advarsler og proklamerede, at lærebøgerne i økonomi skulle skrives om. Jeg har taget et citat fra TV 2 Nyhederne så sent som den 29. november 2007. Der siger speakeren:

»Statsminister Anders Fogh Rasmussen afviser de økonomiske vismænds opfordring til regeringen om at spænde livremmen ind. Det vil tværtimod være den forkerte medicin lige nu, mener han. Det sker, efter at vismændene i en rapport opfordrer regeringen til at stramme finanspolitikken, men Anders Fogh Rasmussen svarer igen ved at opfordre økonomerne til at omskrive lærebøgerne. Ledigheden faldt ifølge Danmarks Statistik i dag til 3 pct. Det er ikke set siden 1974«.

Så er der et citat fra statsminister Anders Fogh Rasmussen, og det lyder:

»Alt i alt deler jeg ikke den pessimisme, som visse økonomer giver udtryk for. Jeg glæder mig faktisk over, at dansk økonomi er så stærk, at vi nu igen har set et fald i ledigheden. Jeg tror, der er økonomer, som må begynde at overveje at skrive lærebøgerne på universiteterne om, fordi det er meget lang tid siden, at økonomerne begyndte at advare om, at nu var ledigheden nået så langt ned, at nu ville det hele gå grassat. Det er faktisk ikke sket endnu«.

Som bekendt gik det gruelig galt, og lærebøgerne blev ikke skrevet om. Den høje konjunktur fra 2005-2007 samt den meget ekspansive finanspolitik medførte uforholdsmæssig høje lønninger, som var ødelæggende for lønkonkurrenceevnen. Fra 2002-2008 blev lønkonkurrenceevnen forværret med 25 procentpoint. Det betød, at rigtig mange arbejdspladser ikke ville kunne fortsætte i Danmark ved de første krisetegn, på grund af det høje omkostningsniveau. Og igen blev dette til virkelighed. Vi mistede rigtig, rigtig mange arbejdspladser, da krisen satte ind. I 2006 indgik VK-regeringen en velfærdsaftale med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre. Alderen på efterløn og folkepension blev hævet og indekseret i sammenhæng med middlevealden. Det var klogt, det var endda rigtig klogt.

Kl. 11:08

I en kort periode kunne vi alle sammen være lettede og glade, fordi det så ud, som om at dansk økonomi nu var holdbar også på længere sigt. Men det blev snart spist op af skattelettelser, der ikke var finansieret, og af uholdbare stigninger i de offentlige udgifter. Og så kom finanskrisen i slutningen af 2008. Alligevel udtalte daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen på forsiden af Børsen den 19. august 2008: »Jeg tror ikke på recession«. Men recessionen kom og varede et helt år. Arbejdspladserne forsvandt i hundredtusindvis, beskæftigelsen faldt, og danskerne blev utrygge. Selve tacklingen af den økonomiske krise var også skadelig. VK-regeringen fejlagnostiserede den økonomiske krise og førte en uhensigtsmæssig finanspolitik. Man lempede finanspolitikken for sent og for lidt og strammede op for tidligt.

Hvad kan man lære af det her? Hvad kan man lære af den førte økonomiske politik under VK-regeringen? Ja, man kunne kalde det manglende alvor eller manglende respekt for de uafhængige institutioner, som vi har i form af Nationalbanken og Det Økonomiske Råd. Eller er det bare overmodighed, eller er det en måde at købe vælgerne på? Ja, det må enhver efter temperament og ståsted jo gøre op med sig selv. Men uanset hvad vi vil kalde det, blev der ført en poli-

tik, der var skadelig og dyr for Danmark. Den gamle visdom om at spare op i gode tider er stadig væk relevant. Ikke kun konkret i form af at spare op, men også at man indretter strukturen i samfundet – i vores skattesystem og i vores overførselssystemer – på en måde, der gør, at de bliver mere robuste over for de forandringer, der sker i samfundet i både Danmark og omkring os, og som påvirker os. Den finanslov, vi behandler i dag, er afmålt og ansvarlig. Der er en kickstart, der er finansieret i forvejen, fordi det er fremrykninger af planlagte investeringer. Det er sådan set meget, meget banalt, og det er faktisk også ret ufarligt. Så er der også prioriteret indtægter i form af bl.a. afgifter på usunde fødevarer. Det er fuldstændig korrekt. Den nye regering har valgt at samle penge ind – havde jeg nær sagt – for 5 mia. kr. til 2012, fordi vi har nogle prioriteter, vi gerne vil varetage. De indtægter er målrettet de initiativer, der bidrager til et samfund, hvor fællesskabet i højere grad tager hånd om de forskellige mindretal, der har fået deres muligheder beskåret af VKO's prioriteringer. Vi har f.eks. fulgt op på Forebyggelseskommissionen, som VK-regeringen nedsatte, og som kom med sine anbefalinger under VK-regeringens sidste år. Og det samme gjorde VK-regeringen jo i virkeligheden. Der blev også indført en fedtafgift, som gjorde det dyrere at være dansker. Så vi var jo stærkt inspireret af, hvad VK havde gjort, da vi selv satte afgifterne på de usunde fødevarer op for at skabe en bedre sammenhæng i tingene, når vi taler om sundhed, og for at vi samtidig har mulighed for at bruge de indtægter til at prioritere de grupper i samfundet, som har det ringest. Jeg synes, man skal anerkende forskellen på partierne og forskellen i prioriteringer. I den nye regering mener vi ikke, at Danmark skal spare på udviklingsbistanden, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har gjort. Vi mener faktisk, at Danmark skal gå foran som et godt eksempel for at bidrage til, at flere mennesker i verden får mulighed for at forme deres fremtid. Vi mener ikke, at barnløse selv skal betale for fertilitetsbehandlinger. Vi mener ikke, at de mest udsatte og sårbare skal leve på et eksistensminimum. Der er mennesker, der ikke har det overskud eller de ressourcer, der gør, at de kan følge økonomiske incitamenter. Det får tværtimod mange mennesker, der har svage ressourcer, til at opgive. De skal derimod have tålelige vilkår, så de har mulighed for at bruge deres kræfter på at komme i gang med at lære nyt og prøve sig af på arbejdsmarkedet. De har brug for en fremstrakt hånd og ikke for stryg, og de har brug for at opleve sammenhængen mellem pligter og rettigheder. I den nye regering tror vi, at vi kommer længere med det gode og ved at give mennesker muligheder og stille forventninger til dem.

Det er det fællesskab, der kendetegner den nye regerings ambitioner. Og det er en reformregering, der står med de største udfordringer i mands minde. Det er reformerne af skattesystemet og af overførslerne – i det hele taget de systemer, vi har bygget vores velfærdssamfund op på – der skal skabe det råderum, der giver mulighed for at styrke uddannelse og forskning og gøre noget for de grupper, som har mest brug for det. Det er det, finansloven er indledningen på i en længere regeringsperiode.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en række bemærkninger. Jeg nævner dem lige i den rækkefølge, jeg har tænkt mig at tage dem i foreløbig: Peter Christensen, Kristian Thulesen Dahl, Anders Samuelsen, Claus Hjort Frederiksen, Simon Emil Ammitzbøll, Erling Bonnesen, Peter Skaarup og Tina Nedergaard. Med lidt lykke og held kan vi godt nå alle inden for den halve time, tror jeg.

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Peter Christensen (V):

Det var så et indlæg fra Det Radikale Venstres ordfører, som starter med at sige, at oppositionen er kritisk, for derefter at bruge sin tale-

tid på at kritisere den tidligere regering. Det synes jeg er lidt sjovt. Men det, jeg alligevel vil tage fat i, er: Når man fra De Radikales side giver udtryk for, at regeringen med Venstre og Konservative har ødelagt dansk økonomi, så vil jeg bare konstatere, at der nu på dette tidspunkt er 12 lande i hele verden – kun 12 lande – der har den højeste kreditvurdering, heriblandt Danmark. Så markedet bedømmer vores handlinger og vores politik noget bedre end Det Radikale Venstre, men jeg er helt sikker på, at De Radikale i deres selvforståelse er bedre til at dømme. Lad det være.

Vi har nu gennem det sidste stykke tid hørt diskussioner om højere skatter og afgifter, noget, som Det Radikale Venstre før valget sagde ikke duer og hæmmer væksten. Nu kommer så bl.a. NO_x-afgiften. Aalborg Portland bliver ramt hårdt, og hvad siger Det Radikale Venstre? Det er datidens erhverv. De kan bare smutte. Vi har buddet på fremtidens erhverv. Hvor mange virksomheder gælder det?

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Marianne Jelved (RV):

Det er rigtigt, at Danmark er blandt de 12 lande med den højeste kreditvurdering. Det er vi ikke på grund af det, der skete i 00'erne. Det er vi på grund af den stadige reformomgang, Danmark har været igennem siden 1980'erne under Poul Schlüter som statsminister, 1990'erne under Poul Nyrup Rasmussen som statsminister og i et vist omfang 00'erne med Anders Fogh Rasmussen som statsminister og særlig sidst med hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Det er den type kontinuitet, der skaber respekt ude i verden, og som viser, at Danmark tager højde for de udfordringer, vi står over for, bl.a. de demografiske udfordringer. Men der er langt derfra og så til at anerkende det, der i øvrigt skete i 00'erne med en ødelagt lønkonkurrenceevne, som jeg synes er en katastrofe, og som burde have været bremset, længe før det skete, og nu skete det med en krise.

NO_x-afgiften har vi selv brugt i Det Radikale Venstre som finansiering af vores forslag til en skattereform, og min gode partikollega, hr. Rasmus Helveg Petersen, har beklaget – eller burde i hvert fald have gjort det på nuværende tidspunkt – det, han sagde om Aalborg Portland.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:16

Peter Christensen (V):

Jeg er meget enig i, at det burde min gode kollega, hr. Rasmus Helveg Petersen, beklage, for det er arrogant over for arbejdspladser. Men nu er det sagt, og jeg tror, det dækker over en reel holdning, der er i Det Radikale Venstre, nemlig at de gamle arbejdspladser, hvor folk kunne gå hen og blive beskidte, ikke er noget værd. Vi skal have fremtidens arbejdspladser med papirvendere. Men er fru Marianne Jelved enig i, at når man øger NO_x-afgiften så meget, bliver konsekvensen, at den type arbejdspladser, hvor man bruger meget energi, vil lukke? Og bekymrer det Det Radikale Venstre, eller er den reelle holdning i Det Radikale Venstre, uanset om han burde have sagt det eller ej: Pyt med det, det er taberarbejdspladser, det er datidens arbejdspladser, væk med dem?

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes jo, at det er bedre, at man bruger afgiftsværktøjet bevidst til at fremme nogle af de formål, man gerne vil fremme, end at man lader en svækket lønkonkurrenceevne æde arbejdspladser i Danmark op.

Så skal jeg sige, at når hr. Peter Christensen siger, at han tror, at det, der bliver sagt om Aalborg Portland, dækker en holdning hos Det Radikale Venstre om, at vi ikke vil have beskidte arbejdspladser, så er det vitterlig vås. Vi går ind for, at der er produktionsvirksomheder i Danmark. Det er nødvendigt, for at vi kan få innovation, fornyelse osv., at vi har produktionsvirksomheder og udviklingsvirksomheder i Danmark. Men vi er også så presset af, at så mange arbejdspladser er forsvundet fra Danmark til andre dele af verden og ikke forventes at komme tilbage igen, at vi er nødt til at finde nye måder at skabe arbejdspladser på. Vi er fuldstændig på det rene med, at vi skal have en innovationsstrategi for Danmark, og at vi skal finde de områder, hvor vi virkelig kan satse på at skabe vækst og innovation og dermed nye arbejdspladser.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Altså, fru Marianne Jelved virker altså en anelse indebrændt eller sådan indestængt, og jeg må sige, at det ikke klæder fru Marianne Jelved. Det er meget bedre at have den der dialog, der er baseret på lidt smil på læben og lidt lune.

Det er måske, fordi fru Marianne Jelved godt kan se, at Det Radikale Venstre er noget trængt, altså først og fremmest selvfølgelig af den debat om Aalborg Portland, som partiets egen ordfører har foranstaltet ved at sige:

»Aalborg Portland har haft meget høj stemmeføring, men er i denne sammenhæng uinteressante. Det handler om fremtidens arbejdspladser, og det er ikke Aalborg Portland, der under nogen omstændigheder skal udfylde den rolle.«

Det er jo ikke sådan lige en lille svips, og det følger jo en meget klar pick the winner-strategi, altså at man som politiker mener, at man ved, hvad det er for en type arbejdspladser, Danmark skal leve af fremover, og derfor har man ingen problemer med afgiftsbelægge nogle af de »gamle« arbejdspladser, vi har, som er i en industriproduktion, hvor man egentlig tænker, at det da var skønnere, at den der lidt mere forurenende industri lå i Polen eller i Ungarn måske eller i hvert fald i andre lande; den skal i hvert fald ikke ligge i Danmark. Er det ikke derfor, vil jeg spørge fru Marianne Jelved, at det er en lidt problematisk debat at tage?

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:20

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal først sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke synes, at det klæder hr. Thulesen Dahl at fortælle mig, seerne og alle dem, der sidder her i Folketinget, hvad der klæder mig. Det kommer sådan set ikke sagen ved.

Så skal jeg lige sige om udviklingen af arbejdspladser i Danmark: Der sker en kontinuerlig udvikling og ændring af arbejdspladserne i Danmark på grund af ny teknologi, nye krav, nye behov osv. Vi har ikke 260.000 landbrug længere, det er godt nok nogle årtier siden, at vi havde så mange af den slags. Vi har heller ikke længere særlig

mange skibsværfter, det er ikke så længe siden, at vi havde en del af dem. Der forandres jo hele tiden på vores arbejdspladser, og derfor skal vi hele tiden kunne forny dem, og vi skal hele tiden skabe muligheder for at forbedre både miljøet, konkurrenceevnen og muligheden for at skabe nye arbejdspladser; for vi står ikke stille som samfund.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forsøgte bare at skabe lidt humor, men jeg kan godt se – beklager – at det gik ikke.

Jeg synes jo bare, at i den debat om arbejdspladser, som regeringspartierne vil tage, bliver man jo også nødt til at svare, når vi spørger til det og til regeringens politik. Og når en radikal ordfører udnævner industrier i Danmark som nogle industrier, som ikke er en del af fremtidens arbejdspladser i Danmark, er det da en interessant debat at tage.

Det er da også interessant, i lyset af at fru Marianne Jelveds parti er i regering med SF, som jo tidligere her i salen har udnævnt det danske landbrug som et pick the loser-erhverv, altså at man i virkeligheden har støttet et tabererhverv, og i lyset af at fru Marianne Jelved nu selv trækker landbruget frem som et af de steder, hvor det selvfølgelig er gået, som det er – vi har færre arbejdspladser i landbruget – men det er jo ikke det samme, som at vi ikke skal prøve at kere os om de arbejdspladser, der er, og prøve at sikre, at vi fortsat har et produktivt landbrugserhverv i Danmark, som også har ganske mange arbejdspladser, bl.a. i yderområderne af Danmark, hvor det er svært at finde andre arbejdspladser.

Så ligger der sådan en strategi hos regeringspartierne om, at der altså er nogle erhverv i Danmark, man ikke længere vil have?

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Marianne Jelved (RV):

Nej, det gør der ikke. Jeg tror, at jeg er enig i stort set alt det, hr. Thulesen Dahl lige har sagt, så her kan vi sagtens samarbejde. Selvfølgelig skal der være ordentlige muligheder for landbruget, for fødevarerproduktionen osv.; det er en kerneproduktion i Danmark. Og der skal også være plads til andre virksomheder. Det skal vi slet ikke bestemme, men vi skal bestemme, hvilke miljøforhold der skal arbejdes under, hvilket grundlag man har virksomheder på i Danmark, og det har vi skullet altid. Og vi har set, at Danmark har klaret sig godt, ved at vi har haft nogle rimelig gode miljøkrav, som også har smittet af på vores omgivelser.

Jeg vil endnu en gang sige, at det, der er sagt af hr. Rasmus Helveg Petersen om Aalborg Portland, er trukket tilbage – fra Folketingets talerstol, om nødvendigt.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Anders Samuelsen (LA):

Fru Marianne Jelved brugte ordene om denne finanslov, som der skal stemmes om i morgen, at den var afmålt og ansvarlig. Det underdrer mig, at fru Marianne Jelved kan lægge navn til en 100-milliarder-kroners-underskuds-finanslov og sige, at den er afmålt og an-

svarlig. Det er ikke sådan, jeg har lært fru Marianne Jelved at kende. Nu er vi 2½ timer henne i debatten, og Danmark er nu gældsat med ca. 30 mio. kr. ekstra i forhold til, da vi startede. Ud over tilbagetrækningsreformen, som blev indgået som en aftale mellem Det Radikale Venstre og de borgerlige partier – ikke med venstrefløjen, men med de borgerlige partier – hvor er det så, perspektivet ligger henne i den her finanslov? Er det NO_x-afgifterne, er det de for 5 mia. kr. øgede afgifter, er det de 100 mia. kr. i underskud?

Kunne ordføreren ikke komme med tre konkrete markante initiativer, der er i den her finanslov, som sparker Danmark i den rigtige retning, ud over tilbagetrækningsreformen?

Kl. 11:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:24

Marianne Jelved (RV):

Nu er det jo ikke den siddende regering, altså den nye regering, der har leveret det udgangspunkt, der hed 100 mia. kr. i underskud. Det er jo kommet af forskellige årsager, som jeg bl.a. har beskrevet i mit indlæg. Det har vi en plan for hvordan vi kommer af med, og det er vores hensigt, at man kommer ned under det krav om et underskud på maks. 3 pct. af bruttonationalproduktet, som er det krav, man har forpligtet sig på i EU-sammenhæng. Og vores perspektiv er, at vi skal have balance mellem udgifter og indtægter i 2020, og det arbejder vi efter.

Vi har ikke i sinde at fjerne et underskud på 50 mia. kr. eller 100 mia. kr. fra det ene år til det andet – det mener vi er helt urealistisk – men vores regeringsgrundlag og den strategi, der er lagt, fører til, at de resultater har det mål, som jeg siger, og de perspektiver, der er. Og derfor synes jeg, det er en ansvarlig finanslov, når man tager i betragtning, at vi har haft et meget presset forløb her i efteråret, og at vi bygger på Venstre og Konservatives oprindelige forslag.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:25

Anders Samuelsen (LA):

Jeg bad om tre konkrete eksempler, der var i den her finanslov, som eksempler på noget, der har sparket i den rigtige retning, og jeg fik ikke et eneste. Jeg fik en historie om, at man bygger videre på den tidligere regerings underskud. Ja, det gør man. Men nu er der jo sådan set kommet en ny regering, som har magten til at gøre noget andet, og det eneste, man så gør, er, at man øger afgiftstrykket med 5 mia. kr. ekstra, at man indfører NO_x-afgifter, og at man ikke kan komme med nogen eksempler på tre konkrete ting, som for alvor peger i den rigtige retning for Danmark. Det er da der, falliterklæringen ligger. Er finansloven så ansvarlig? Ja, det er den, siger ordføreren, hvis man indregner de planlagte initiativer, som man har i skuffen – jeg går ud fra, at det er en skattereform osv. – men hvorfor er det, man ikke vil tage nogen initiativer nu; hvorfor vil man ikke det i den her finanslov?

Jeg er enig i, at man ikke kan fjerne de 100 mia. kr. hen over en sommern, men man kunne tage nogle initiativer i forbindelse med den største forhandlingsaftale, som vi laver i Folketinget hvert år, nemlig finansloven. Og hvor er det, de tre konkrete initiativer i den her finanslov er, ud over det med tilbagetrækningsreformen, som ikke er blevet indgået med Det Radikale Venstres nuværende samarbejdspartnere, men med de borgerlige partier?

Kl. 11:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:26

Marianne Jelved (RV):

Jamen jeg beklager, at jeg ikke fik nævnt de tre eksempler; jeg havde glemt, at det var det, der blev spurgt om. En reform af tilbagetrækningsaftalen og en fastholdelse af dagpengeperioden på 2 år er i hvert fald to perspektiver, der tegner den reformvilje, som den nye regering har, og ja, det er en del af finansloven, og det er det bl.a. blevet, fordi Det Radikale Venstre har været med til at lave det her.

Som det andet mener vi, det var en god idé, Venstre og Konservative havde, da de nedsatte Forebyggelseskommissionen. Vi mener også, der er et perspektiv i, at man, ligesom man arbejder med miljø og andre forhold, der har med livskvaliteten at gøre, så også skal arbejde med sundhed, og derfor har vi taget hul på nogle ideer og anbefalinger fra Forebyggelseskommissionen i et større omfang, end Venstre og Konservative gjorde.

Som det tredje har vi også vist, at vi prioriterer uddannelse og forskning, og at vi prioriterer de svagest stillede i det danske samfund.

Det er tre perspektiver, der er rigtig vigtige for Det Radikale Venstre, ud over det, som jeg nævnte i første omgang, nemlig den økonomiske plan for, hvordan vi kommer hen til en balance mellem udgifter og indtægter.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Mike Legarth (KF):

Det Radikale Venstre gik til valg på at ville skabe vækst og arbejdspladser, og derfor undrer det mig, at det første, man lægger stemmer til, er nye afgiftsstigninger, nye skatter, som alle ved koster arbejdspladser, sår tvivl om job, sår tvivl om, at virksomheder kan blive i Danmark, og i hvert fald kan vi ikke tiltrække nye virksomheder og kapital – meget besynderligt. Der har man så dækket sig ind under, at man har mange andre ting på vej, og det ene med det andet, men det er jo et løftebrud.

Nu annonceres der så en skattereform. Kan vi her fra talerstolen få en garanti fra Det Radikale Venstre om, at udbyttet af den skattereform bliver, at skattetrykket sænkes, betydeligt helst, og at der kommer lettelser i topskatten, hvilket jo er det, der vil give den effekt, at der kan skabes nye job, skabes optimisme og velstand i det her land, og gøre os konkurrencedygtige?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:28

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt understrege, at jeg har besluttet mig for at lade skatteministeren udtale sig om skattereformen, så sådan er det.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Mike Legarth, at det er rigtigt, at Radikale Venstre er meget optaget af, at der kommer nye arbejdspladser i Danmark, det var vi også i valgkampen. Så mener Det Konservative Folkepartis ordfører, at vi nu har begået løftebrud ved at nedlægge arbejdspladser, men samtidig har vi altså taget initiativer, der opretter arbejdspladser, så man kan sige, at nettoresultatet trods alt bliver et plus.

Men jeg vil godt i den sammenhæng lige understrege, at jeg ikke ved, hvornår hr. Mike Legarth har lovet vælgerne, at Venstre og Konservative skulle føre en politik i 00'erne, som gjorde, at rigtig, rigtig mange arbejdspladser forsvandt ud af Danmark med et snuptag, da krisen satte ind. Hvem har lovet vælgerne det? Men det skete dog.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:29

Mike Legarth (KF):

Det glæder jeg mig til at få et spørgsmål om, når jeg er på talerstolen som ordfører. I hvert fald er det lodret forkert, at det var konservativ politik, der gjorde det.

Mit spørgsmål gik på, hvorfor Det Radikale Venstre gik til valg på ikke at ville bruge nye skatter og afgifter til mere offentligt forbrug, når man så gør det diametralt modsatte, fordi man vinder regeringsmagten. Og med hensyn til arbejdspladser og vigtigheden af, at vi skaber arbejdspladser, også til folk i kedeltragter, altså industriens folk, vil jeg sige, at vi jo har hørt den radikale ordfører været ude at sige, at det er datidens arbejdspladser, at de ikke har nogen fremtid i Danmark, og at de lige så godt kan lukke ned, flage ud, for vi har ikke behov for dem. Det er meget problematisk, det er et helt forkert signal at sende i en tid, hvor videnskaben har vist, at hvis vi skal have innovative virksomheder, højteknologiske virksomheder, så skal vi også have produktion, så skal vi også have arbejde til dem, som ikke er så gode til at læse i bøgerne, og som har en fuldt ud lige så berettiget rolle i vores samfund. Så der var et ry om, at Det Radikale Venstre mest var partiet for forskere og akademikere og glemte folk på gulvet. Det er jeg meget bekymret for og ked af, og jeg vil håbe, at man retter den holdning lynhurtigt.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:30

Marianne Jelved (RV):

Det er mærkeligt, at det er så svært at høre, hvad der bliver sagt her fra talerstolen. For tredje gang, mens jeg står heroppe, vil jeg sige, at det, hr. Rasmus Helveg Petersen sagde om Aalborg Portland, ikke er Det Radikale Venstres opfattelse. Kan det siges tydeligere? Nej. Og jeg skal nok ordne det med hr. Rasmus Helveg Petersen.

Det er rigtigt, at Det Radikale Venstre gik til valg på ikke at øge afgifter eller skatter, det er fuldstændig rigtigt, men Det Radikale Venstre fik ikke 90 mandater, og så er det ganske naturligt i et demokrati, at man laver et kompromis med dem, man så kan finde sammen med. Og der er ikke nogen vælgere, der har sagt til os, at det, vi gjorde, var galt. De kan godt se ideen i det, de forstår godt, at man skal lave kompromiser. Der er faktisk rigtig mange andre end radikale vælgere uden for Christiansborgs mure, der kan se det. Det er kun herinde, man ikke kan se det, mærkeligt nok. Det er dog her, det er smeltediglen.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:32

Claus Hjort Frederiksen (V):

For et par uger siden var statsministeren i TV-avisen og blev konfronteret med et fynsk gartneri, et gartneri, som har en hel del ufaglært arbejdskraft ansat, og deres regnskaber går nu i minus på grund

af NO_x-afgiften. Så blev statsministeren spurgt, hvad hun mente om det, og hvad hun ville gøre ved det, og der svarede statsministeren, at nu ville man satse på uddannelse og forskning. Syntes fru Marianne Jelved, det er et rimeligt svar at give til en virksomhed, som har en hel del ansatte, og som nu går i minus på grund af NO_x-afgiften og sandsynligvis må lukke? Nu hørte jeg også, at fru Marianne Jelved sagde, at hun prioriterede forskning og uddannelse, så er fru Marianne Jelved enig i, at det så er prisen, denne fynske virksomhed må betale, nemlig at lukke?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Marianne Jelved (RV):

Jamen der er jo ikke nogen politikere – jeg var lige ved at sige kloge politikere, det sagde jeg heldigvis ikke – der i alvor kan sige, at ingenting forandres, heller ikke vilkårene for de virksomheder, som vi har i dag i Danmark. Faktisk er kvælstofudledninger temmelig skadelige for vores sundhed, og derfor er vi nødt til at forholde os til det og gøre noget ved det. Så må vi jo se, hvordan vi kan hjælpe med teknologi og andre ting, udvikling, der kan gøre, at gartnerier og andre industrier stadig væk kan være i Danmark og arbejde i Danmark.

Så har vi jo planer om, skal jeg måske lige tilføje, en skattereform, der sænker skatten på arbejde markant, for at citere regeringsgrundlaget, og det skulle jo også bidrage til, at vores lønkonkurrenceevne kan forbedres, fordi man dermed ikke behøver presse lønnen opad.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 11:34

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er altså regeringens svar til de mange virksomheder, som formentlig i den kommende tid må dreje nøglen om på grund af de her stigende afgifter, altså at tingene forandrer sig, og så må vi se, og at forskning og uddannelse er det, man prioriterer. Lad mig så lige, i en parentes, sige til fru Marianne Jelved, at den prioritering, regeringen har lavet af forskning og uddannelse, betyder, at der spares 419 mio. kr. på det område i 2012, så det er jo flotte ord at sige, at det prioriterer man.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Marianne Jelved (RV):

Jamen det er da uomtvisteligt, at det er prioriteret. Vi ville gerne have prioriteret med endnu flere midler, men vi har da bidraget til, at der er kommet flere midler til uddannelse og forskning, end der var i det oprindelige finanslovsforslag fra Venstre og Konservative. Det er en bevidst prioritering og dermed også et signal til omverdenen om, hvad det er for en prioritering, vi vil fremover.

Jeg vil sige om det at stille krav til miljø og energiforbrug osv., at det har Danmark haft rigtig stor succes med i mange årtier. Vi har med høje afgifter på energi, indtil de ikke længere var høje relativt, kunnet forbedre vores effektivitet i energiforbruget, så vi har ligget fuldstændig fladt i forbruget, selv om vi har haft en BNP-vækst, der er gået i en helt anden retning. Det er, fordi vi har stillet krav til virksomhederne, og det er jo det, der gør, at vi kan blive konkurrencedygtige på mange områder, og at vi i øvrigt kan komme til at eksportere

tere ny teknologi til andre dele af verden, som også har brug for at lære af de erfaringer, vi har gjort på netop sådan et område.

Kl. 11:35

Kl. 11:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var meget interessant at høre den radikale ordførers gennemgang af historikken op til den regering, der forholdsvis for nylig er trådt til. Historikken gik nærmest på, at vi havde haft en VK-regering, der havde ført en meget uansvarlig økonomisk politik, og at vi nu så har fået en regering, der fører en meget ansvarlig økonomisk politik. Det indebærer så lidt skatteforhøjelser og afgiftsforhøjelser til den danske befolkning, og det må så åbenbart være Det Radikale Venstres politik.

Uanset det synes jeg, det mange gange er interessant, når man hører sådan en historisk gennemgang af, hvor sagerne står og har stået, se på, hvad en ordfører ikke kommer ind på i forbindelse med sådan en gennemgang. Noget af det, der undrede mig lidt ved gennemgangen, var, at det, som den radikale ordfører måske har gjort størst indtryk på den danske befolkning med, nemlig en meget aggressiv kampagne for, at Danmark skal være omfattet af euroen, overhovedet ikke blev nævnt. Der vil jeg godt spørge ordføreren: Mener Det Radikale Venstre stadig væk, at Danmark skal meldes ind i euroen, og at euroen skal erstatte kronen?

Kl. 11:37

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:37

Marianne Jelved (RV):

Det er stadig væk Det Radikale Venstres politik, at Danmark skal være helt og fuldt med i det europæiske samarbejde i EU. Når jeg ikke nævnte det, er det, fordi det ikke har noget at gøre med det, der var mit ærind, nemlig at påpege, hvordan den økonomiske politik i Danmark i 00'erne havde udviklet sig. Så det er sådan set logisk nok, men jeg møder gerne op og snakker om euroen.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:37

Peter Skaarup (DF):

Nu er det ikke helt uinteressant, hvad Det Radikale Venstre mener. Det er vi nok nogle der har lært op igennem den politiske danmarkshistorie, i hvert fald i de seneste mange år. Jo, der var måske lige en periode under to statsministre, hvor det var mindre interessant. Men det er virkelig interessant nu, hvor Det Radikale Venstres sidder med i regeringen og har ret meget at skulle have sagt. Det kan vi jo se på de aftryk, der er sat på regeringens politik i det hele taget.

Derfor er det også interessant at høre, at fru Marianne Jelved åbenbart fortsat mener helhjertet, at Danmark skal være fuldt med i det europæiske samarbejde, og med til det hører så, at vi skal være med i euroen. Derfor er mit spørgsmål til den radikale ordfører: Hvornår skal vi så have en folkeafstemning om det? Hvornår skal danskerne forvente at det her økonomiske uhyre, som jeg tror der er mange danskere der ser euroen og det monetære samarbejde som, kommer på banen igen? Er det i den her folketingssamling? Er det under det danske EU-formandskab? Eller er det senere? Hvornår kan vi forvente at Det Radikale Venstre slår til med ønsket om dansk medlemskab af euroen?

Marianne Jelved (RV):

Jeg kunne anbefale hr. Peter Skaarup at læse i regeringsgrundlaget. Men jeg skal gerne gøre det meget klart, at vi har indgået et kompromis i regeringen. Vi vil arbejde for, at de to af forbeholdene, forsvarsforbeholdet og det retlige forbehold, kommer til folkeafstemning. Vi har ikke aftalt, at forbeholdet for euroen skal til folkeafstemning, hverken nu eller i den her valgperiode eller i næste valgperiode. Det er der slet ikke taget stilling til. Men jeg kan sige med sikkerhed, at når det engang kommer til at ske, får danskerne lov at stemme om det.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg synes, vi skal forlade diskussionen om fortiden og prøve at komme ind i nutiden og diskutere det, som vi – eller egentlig andre – skal vedtage i morgen. Fru Marianne Jelved taler om, at der selvfølgelig er kompromiser, og at man ikke kan fjerne underskuddet fra den ene dag til den anden, og det har vi sådan set respekt for – ingen problemer med det overhovedet. Det, der er bekymrende, er, at der ligesom ikke bliver lagt noget ud, der skaber et perspektiv for, at det kommer til at gå bedre. Altså, det er 100 milliarder primært i overforbrug, det er ikke 100 milliarder til noget, der lægger et reformspor. Tværtimod er der på dagpengeområdet lige nogle mennesker, der skal have ½ år ekstra; man ophæver kontanthjælpsloftet, en gammel radikal ting, som man har været med til at indføre i sin tid; man indfører afgifter på almindeligt forbrug, på varer; man indfører en ny NO_x-afgift, som skader virksomhederne; og man laver en kontraproduktiv kickstart.

Er det ikke bekymrende, at man har det enorme underskud, samtidig med at der slet ikke er lagt noget perspektiv ud for, hvordan det kan ændres?

Kl. 11:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Marianne Jelved (RV):

Det er heller ikke korrekt, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll siger. Det er jo fuldstændig klart, hvad regeringens målsætning er: Vi skal op til 2020 have balance imellem udgifter og indtægter; vi skal i løbet af en meget kort årrække ned under 3 pct. af bruttonationalproduktet i underskud. Og det kommer vi. Det er det, der er planen, det er det, der arbejdes efter.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen målsætninger og hensigter og erklæringer kan jo være fine nok, men vi skal også se på handling og på praksis. Jeg forstår sådan set fru Marianne Jelveds svar sådan, at jeg egentlig havde ret i min opremsning af, at der ikke rigtig er noget i den finanslov, man her fremlægger, og at de ting, der er, er kontraproduktive. Jo, der er til-

bagetrækningsreformen som det eneste element, men den er jo fra dengang, Det Radikale Venstre åbenbart havde indflydelse på den økonomiske politik, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister.

Det har man så åbenbart ikke nu, for det går i den modsatte retning med alle de ting, vi kan nævne, som gør noget for arbejdsudbuddet, for beskæftigelsen, for jobskabelsen: Det er arbejdspladser ud af Danmark, det er et mindre arbejdsudbud, det er værre forhold for virksomhederne. Det må da bekymre en tidligere radikal økonomiminister.

Selv om kickstarten, som man så bruger som undskyldning, har vi et svar fra finansministeren, der siger, at når vi kommer frem til 2020, vil det give en beskæftigelsesvirkning på minus 5.000 arbejdspladser. Så det der med, at det først skulle virke i 2020, var også bare snak. Der er jo intet i den her finanslov, vil jeg sige til fru Marianne Jelved, der trækker i den rigtige retning, i hvert fald ikke det, man har lavet med S og SF.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Marianne Jelved (RV):

Jeg er bare fundamentalt uenig. Og jeg synes stadig væk, at det er besynderligt, at Liberal Alliance ikke griber muligheden, når der er en regering, der har annonceret, at vi i det kommende år skal have en skattereform, der sænker skatten på arbejde markant. Det bidrager jo til, at vi har perspektiv på, hvordan økonomien i Danmark kan udvikle sig, for den økonomi er meget afhængig af arbejdsudbuddet. Derfor handler det om de reformer, der er nævnt, og som er planlagt – i dette år, 2012, tager vi fat på dem: Det er skattereformen, det er reform af førtidspensionen, det er reform af kontanthjælpssystemet. Det er i det hele taget overførslerne, vi skal se på, bl.a. for at mindske antallet af mennesker i den erhvervsaktive alder, der er på passiv forsørgelse i Danmark.

Vi har meget høje planer om at øge arbejdsudbuddet via reformer. Det er det, der skal skabe det råderum, der gør, at vi kan få balance i økonomien, få underskuddet væk og få styrket bl.a. uddannelse og forskning.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi bør kunne nå de sidste to korte bemærkninger fra hr. Erling Bonnesen og fru Tina Nedergaard, hvis man opper sig lidt. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:43

Erling Bonnesen (V):

Tak. Vi skal arbejde os ud af krisen, har det lydt som en god læresætning i meget lang tid. Nu står jeg lidt og tænker på den danske og den fynske gartneribranche, hvor man hver dag knokler og har gjort det i lang tid. Hvad er så svaret til dem? Det er jo velkendt nu, at det er, at de får påført nye NO_x-afgifter, og at nye energifgifter er på vej. Man udraderer stort set en stor del af gartneribranchen. Det er jo den stik modsatte vej. Så kommer der nogle forklaringer i forbindelse med et tidligere spørgsmål, som går på, at det er for at motivere dem til at gøre noget mere for energieffektiviteten. Jamen det har de jo gjort i forvejen blot for at overleve indtil nu. Hvordan har den radikale ordfører det egentlig med at se, at resultatet af ens egen politik er, at man stort set udraderer store dele af gartneribranchen?

Kl. 11:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Marianne Jelved (RV):

Jeg er af den overbevisning, at der faktisk sidder rigtig mange partier i Folketinget, inklusive Venstre, som har planer om at gå ind at se på klimaproblemstillingerne og på energiproblemstillingerne. Den tidligere regering med Venstre i spidsen har jo arbejdet for, at den, hvis den var fortsat, skulle have lagt forslag frem til, hvordan man kunne lave en energiaftale. Jeg forventer også, at det ville have været en bred aftale. Vi er ikke færdige med de forhandlinger. Det er jo ikke noget, som der kun er ét parti eller få partier, der arbejder med. Alle er enige om, at det er nødvendigt, at vi ser på den måde, vores energiforbrug tilgodeses på.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:45

Erling Bonnesen (V):

Tak for det ikkesvar. Det viser bare, at man ikke har styr på det i regeringen. Man starter med den gode gamle røde plan med nye afgifter, den er De Radikale desværre hoppet på, og så vil man se på det bagefter. Men det holder jo ikke.

Bare kort til sidst: Prøv lige at sætte fokus på jordbrugssektoren, på landbruget. De har 350 mia. kr. i gæld. De har haft store underskud op til nu. Det, der i hvert fald ikke er brug for, er at lægge nye skatter og afgifter ovenpå i samme omgang. Så vil den radikale ordfører her og nu sige, at hun er enig i, at der i hvert fald ikke er brug for at pålægge landbruget ekstra nye skatter og afgifter nu, og vil den radikale ordfører skabe ro i erhvervet ved at sige, at de i hvert fald ikke får samme tur som gartnerierne?

Kl. 11:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Marianne Jelved (RV):

Jeg anerkender, at landbruget er stærkt plaget af gæld, og det er en gæld, som landbruget selv har ansvaret for. Den er i hvert fald ikke påført af den nuværende regering og heller ikke efter min opfattelse af den tidligere regering. Derfor er det selvfølgelig alligevel et stort problem, og vi kan se, at der heldigvis er forskel på landbrug. Der er nogle landbrug, der klarer sig rigtig godt, og der er nogle, der har det rigtig, rigtig skidt. Men det skal jo ikke forhindre, at vi arbejder med, hvordan Danmark som helhed kan tage udfordringer med energi og omstilling af energi fra olie til vedvarende energi op. Det er vi da nødt til at arbejde med, uanset om landbruget har problemer.

Derfor må jeg endnu en gang sige, at vi kan lære af historien, og vi ved, at det, at vi stiller skrappe krav til miljø og til energiforbrug osv., giver resultater i form af ny teknologi, der gør, at vi kan blive mere effektive. Det, der er balancegangen, er jo at kunne det.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning, og det bliver så den sidste.

Kl. 11:47

Tina Nedergaard (V):

Tak til fru Marianne Jelved. Jeg kan forstå, at fru Marianne Jelved nu har gjort det fuldstændig klart, at hr. Rasmus Helveg Petersens nedsettende udtalelser om nordjyske industriarbejdspladser ikke er dækkende for Det Radikale Venstres holdning. Det vil jeg gerne kvittere for. Det, jeg synes er problematisk, er, at de er fuldt dækkende

de for regeringens handlinger. For konsekvensen af det, man gør med finansloven, vil jo på sigt være, at man ikke kan have tunge industrijob i Danmark.

I går blev jeg konfronteret med den problemstilling, at mange ingeniører, der i øjeblikket bliver uddannet i Danmark, ikke kan få job. Jeg blev så spurgt om, hvad Venstre vil gøre ved det. Der må jeg sige, at mit svar er, at vi i hvert fald vil gøre det stik modsatte af det, regeringen gør med sit finanslovsforslag. For hvis man gør det umuligt at have produktion i Danmark, hvis man gør det umuligt at have tunge industrivirksomheder og også forskningstunge virksomheder som f.eks. Aalborg Portland, så bliver der ikke job til de nyuddannede ingeniører. Derfor giver det ikke mening, når statsministeren på regeringens vegne understreger, at vi i stedet for at have virksomhederne vil uddanne os til fremtiden og forske i fremtiden. For hvem skal finansiere det, og hvor skal man finde jobbet, hvis der ikke længere er arbejdspladser?

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Marianne Jelved (RV):

Det er stærkt beklageligt, at vi er en situation, hvor det er svært at skaffe nye arbejdspladser. Det er stærkt beklageligt, at der blev ført en politik, der gjorde, at lønkonkurrenceevnen gik fuldstændig grasset, og at vi har mistet rigtig, rigtig mange arbejdspladser, som vi ikke havde behøvet at miste. Det er jo ikke en naturlov. Det sker på grund af nogle vilkår, der var til stede under VK-regeringen i 00'erne. Vi er i den nye regering opsat på at skabe nye arbejdspladser og øge arbejdsudbuddet, og det vil ske, men det forhindrer os ikke i, at vi tager ideer fra Forebyggelseskommissionen og prøver at forbedre sundheden i Danmark via brugen af afgifter.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 11:49

Tina Nedergaard (V):

Tak. Men det er jo også falske svar, man giver, når man så er ude i verden, for jeg kan forstå, at statsministeren havde refereret til, at man ville bruge penge på uddannelse og forskning i stedet for at redde gode danske arbejdspladser.

Derfor skal mit sidste spørgsmål til ordføreren være: Når nu man vil satse så meget på forskning og uddannelse, hvorfor er det så, at regeringen har truffet beslutning om at skære ned med 419 mio. kr. i den offentligt finansierede forskning fra 2011, hvor VKO-flertallet havde ansvaret for finansloven, til 2012, hvor de fire røde partier har ansvaret for finansloven?

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Marianne Jelved (RV):

På en eller anden måde skulle finansloven jo gå op. Sådan er livet og vilkårene.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Så er det SF's ordfører, hr. Jonas Dahl. Det bliver så ordførertalen, og så holder vi frokost efterfølgende. Hr. Jonas Dahl.

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det.

Regeringen har overtaget ansvaret i en svær økonomisk tid. Den økonomiske virkelighed ser meget anderledes ud end det billede, den tidligere regering forsøgte at tegne før sommeren 2011. Der meldte man ud, at dansk økonomi var på vej ind i et selvbærende opsving. Det var mildt sagt et glansbillede, og dertil kommer så de tunge, sorte skyer, der hænger over europæisk økonomi. De rammer selvfølgelig også Danmark.

Underskuddet er blevet større, væksten lavere og ledigheden højere. Det går ud over den enkelte, det rammer ledigheden, og det går ud over samfundet. Den økonomiske medvind op gennem 00'erne er endegyldigt slut, og set i det lys må det også ærgre, at VKO valgte at solde de økonomiske medgangstider op. Der blev drysset skattelettelser ud til de rigeste. Pengene blev spildt på favorisering af privathospitalerne, og de offentlige budgetter blev overskredet, uden at der kom bedre velfærd ud af det. I stedet for at bruge en lille smule husmoderlig snusfornuft og lægge penge til side, så forsvandt de ud i det blå. Efter 10 år med VKO står vi nu tilbage med en økonomi i ringe forfatning, øget ulighed og en skræmt velfærd. Derfor undrer det mig egentlig ikke, at Venstre er blevet meget tavse på det sidste. Partiet har tydeligvis ikke lyst til at fortælle, hvorfor de aldrig fik gjort Danmark robust nok i de gode år.

For SF og for regeringen har det været helt afgørende at få sat gang i væksten og sikre job til de mange arbejdsløse. Ledigheden må ikke bide sig fast, og vi skal genskabe tilliden til dansk økonomi. Den opgave har vi allerede taget hul på med finansloven for 2012. Vi fremrykker planlagte offentlige investeringer for næsten 19 mia. kr. i 2012 og 2013. Det giver ca. 16.000 arbejdspladser til de mange ledige alene fra kickstarten. Behovet er der, de ledige hænder er der, og økonomien hænger ikke sammen. Derfor er det ikke bare økonomisk ansvarligt, men det er også det eneste rigtige at sætte i gang nu, og naturligvis er det helt i tråd med EU's henstillinger.

Regeringen varsler nye tider, hvor der er fuldstændig styr på økonomien. Det gør vi, fordi vi ved, at hvis der ikke er orden i økonomien, er det dem, der har mindst, der kommer til at betale regningen. Kickstarten skal selvfølgelig ikke stå alene, men den sender et klart signal om, at Danmark og danskerne nu har en regering, der tror på, at der er en vej ud af stagnationen, og som også tør sætte handling bag ordene. Flere job sikrer flere praktikpladser til de mange unge, der i dag ikke kan gennemføre deres uddannelse. Samtidig er der afsat penge til flere skolepraktikpladser, sikret, at skolepraktikken bliver forbedret og bl.a. sat ind over for lærerfri timer på erhvervsuddannelserne.

De unge har været hårdt ramt af krisen. Deres ledighed er vokset mest, og der er en reel risiko for, at vi taber en hel årgang på gulvet. Der er mange, der har måttet droppe deres uddannelse, ene og alene fordi de ikke har kunnet få den nødvendige praktikplads. Det har vi som samfund ikke råd til. Vi skal derimod hjælpe de unge, så de sikres muligheden for at fuldføre deres uddannelse og sikre, at vi får den kvalificerede arbejdskraft, vi har behov for i årene fremover. Den højere ledighed handler ikke kun om, at unge ikke vil arbejde, men den handler om, at der ikke har været plads og beskæftigelse til dem. Den handler ikke om, at de ikke ønsker at færdiggøre deres uddannelse, men om, at de ikke har fået en praktikplads, så de kan færdiggøre deres uddannelse.

Ud over kickstarten har det også været vigtigt for SF at få fjernet de lave kontanthjælpsydelse og erstatte dem med almindelig kontanthjælp. Fattigdom hjælper ingen, og afskaffelsen af ydelserne er derfor et vigtigt skridt i forhold til at sikre mindre ulighed. Kontanthjælpen er og skal være et sikkerhedsnet til dem, der i en periode ikke har mulighed for at arbejde. Jeg vil også gerne gøre det helt klart

her i dag, at man selvfølgelig ikke er fattig, hvis man har et rådhedsbeløb, der svarer til det, en helt almindelig hårdtarbejdende lønmodtager får udbetalt.

Men det er ikke det samme som at sige, at der ikke findes fattigdom i Danmark – tværtimod. Vi kan faktisk ikke være bekendt i vores samfund, at der er børn, der vokser op i familier, hvor en helt almindelig børnefødselsdag er et stort problem.

Derfor er jeg faktisk også rigtig stolt over og glad for, at vi med finansloven for 2012 har taget et vigtigt skridt og et stort skridt frem mod at begrænse uligheden i vores samfund. Hvor den tidligere regering mente, at fattigdom fik folk i arbejde, tror vi, at den bedste måde er ved at skabe flere job. Folk skal have muligheden for at forsørge sig selv, og netop derfor er kickstarten af dansk økonomi så afgørende.

Kl. 11:55

Også når det gælder miljøet, har regeringen valgt at sætte barren højt. Vores ambition er, at Danmark skal have den grønneste regering nogen sinde, og derfor har den sat store, men også realistiske mål. Vi vil sikre en grøn og bæredygtig vækst. Det første skridt tager vi nu med finansloven. Vi sætter penge af til miljø, teknologiske udviklings- og demonstrationsprogrammer. Sådan styrker vi Danmarks position inden for grøn teknologi. Vi fremrykker offentlige investeringer, og vi har allerede aftalt en ny grøn støtteordning til energiforbedringer i boliger. Det sikrer ikke bare energibesparelser, men det styrker også vores position inden for området.

Sidst, men ikke mindst går vi – inden alt for mange minutter er det vel næsten – i gang med forhandlingerne om et ambitiøst energiudspil, det energiudspil, som regeringen har lagt frem, og det bliver vigtige forhandlinger, der får stor betydning for den bæredygtige udvikling i Danmark, vigtige forhandlinger ikke alene for den enkelte dansker, men så sandelig også for Danmark. Den kommende tid vil så afgøre, om partierne bredt i Folketinget er parate til en grøn forandring og har samme ambitioner som regeringen på det her felt og er villige til at forhandle de flotte ord til konkret handling.

På sundhedsområdet får vi med finansloven en sundhedspakke, som bl.a. sætter ind i forhold til psykisk syge og i forhold til bedre forebyggelse. Det er vi også tilfredse med i SF, ikke mindst fordi det er to oversete områder – ikke mindst de sidste 10 år. Det sikrer klare forbedringer for dem, der rammes af sygdom både i den psykiatriske del og også i forhold til en forebyggende indsats.

Vi afskaffer fradragsretten for sundhedsforsikringer. Sådan sikrer vi en mere lige adgang til sundhedsvæsenet. Arbejdsgivernes fradragsret på sundhedsforsikringer har betydet, at vi alle har været med til at finansiere, at nogle er blevet behandlet først. Det er ikke rimeligt, og derfor er det også glædeligt, at vi får forandret den del.

Vi øger ydermere muligheden for at få tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet eller sygt barn, noget, som der igennem årene har været et stort behov for, og derfor er jeg også glad for, at vi faktisk anerkender dem, der tager den store opgave på sig.

Sidst, men ikke mindst, ophæver vi også aldersgrænsen for at få tilskud til psykologbehandling ved depression, alt sammen forbedringer for dem, der har nogle af de allerstørste behov.

Regeringen har fået magten i en rigtig vanskelig tid, en tid, der stiller krav til prioriteringer, og en tid, der om noget kræver en vensstreorienteret, økonomisk ansvarlig politik, hvor vi ikke bare sikrer ansvarlige effektiviseringer og omprioriteringer, men også sikrer, at byrderne bliver omfordelt ligeligt. Effektiviseringer og omprioriteringer kan være både rigtige og ansvarlige, men det skal ske på en måde, så vi fremtidssikrer velfærdssamfundet, og vi skal sikre, at dem, der ved noget om, hvad der virker og ikke virker, bliver inddraget. Dermed skal både personalet i den offentlige sektor og borgerne inddrages i langt højere grad end i dag.

Så mens den tidligere regering gang på gang sagde, at krisen var betalt, uden at det havde hold i virkeligheden, vil den her regering

sikre en ny ærlighed omkring økonomien. Mens den tidligere regering altid lod lønmodtagerne betale, vil vi sikre, at vi alle kommer til at betale, og at vi alle hjælper til. Mens arbejdspladserne fossede ud af landet på Løkkes vagt, vil vi sikre nye job med kickstarten, reformer og en ny erhvervspolitik. Det er det, vi i SF forstår ved økonomisk ansvarlighed.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal her udsætte mødet en times tid til kl. 13.00, og så kommer SF's ordfører tilbage på stolen igen. Jeg skal lige sige, hvem jeg har skrevet op foreløbig: Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Tina Nedergaard, Joachim B. Olsen, Benedikte Kiær, Torsten Schack Pedersen og Kristian Jensen. Det vil sige, at det bliver hr. Kristian Thulesen Dahl, der indleder, når vi kommer tilbage efter frokostpausen.

Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Vi byder velkommen til både ministeren og til ordføreren, som nu er kommet på talerstolen igen for at blive eksamineret i en halv times tid.

Kl. 13:01

Jonas Dahl (SF):

Tak. Det glæder vi os til.

Kl. 13:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den første, der har mulighed for at spørge, er hr. Kristian Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 13:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Og tak for ordførertalen, som vi fik for godt en times tid siden. Jeg synes i virkeligheden, at der er en ting, der svæver i det uvisse, og som kunne være rart at få SF's ordførers holdning til. Det har baggrund i, at skatteministeren, som jo er SF'er, har skrevet en efterhånden berømt kronik om den kommende skattereform, som regeringen ønsker at få gennemført. Og noget af det, jeg synes svæver i det uvisse, også specielt i forhold til den debat, der var under valgkampen, er jo, om de, der tjener rigtig godt i det her samfund, skal betale mere i skat ved hjælp af en skattereform, eller om de ikke kommer til at betale mere i skat. Jeg noterede mig jo, at der i valgkampen var diskussion om en millionærskat, som var vigtig. Der var bankskat osv. Men det var altså koncentreret om, at de rige – som SF formulerede det i valgkampen – skulle betale noget mere til velfærdssamfundet.

Siden valget har vi ikke hørt ret meget om det, og derfor er mit spørgsmål nu: Vil det være sådan efter SF's mening, at en skattereform skal betyde, at de velstillede skal betale noget mere i skat?

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Jonas Dahl (SF):

Jeg er helt sikker på, at skatteministeren er yderst tilfreds, hvis han er blevet berømt i løbet af 24 timer. Det lyder nærmest, som om det

også er ude i den vide verden. Men jeg er helt sikker på, at han vil være yderst tilfreds med det.

Det, skatteministeren jo har sagt, er sådan set bare en præcisering af det, der allerede står i regeringsgrundlaget i dag. Der skal være en skattereform, og det står i regeringsgrundlaget. Den skal være fuldt finansieret. Den skal være socialt afbalanceret. Og så skal den i øvrigt også skabe beskæftigelse. Det er jo sådan set den del, som skatteministeren også har været ude at beskrive meget, meget klart her med den kronik, der var i Berlingske Tidende i går. Det er også det, der for mig stadig væk stå lysende klart, nemlig at vi bliver nødt til at have den her skattereform. Vi bliver nødt til at se på, hvordan vi flytter rundt på nogle ting i skattesystemet.

Det, vi jo så også har sagt, er, at vi faktisk inviterer til brede drøftelser. Jeg har bidt mærke i, at interesseorganisationer på både den ene og på den anden side sådan set er kommet med indspark til det. Dem har vi lyttet til, og dem vil vi fra regeringspartiernes side lytte til. Og så vil vi selvfølgelig også, når tiden er inde, lægge regeringens skatteforslag frem, og så vil vi også invitere alle partier til drøftelser.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for ordene, men der var jo ikke noget svar. Jeg har læst regeringsgrundlaget. Jeg ved også godt, at der står, at noget skal være socialt afbalanceret. Jeg har også læst skatteministerens kronik, så jeg ved også godt, hvad der står i den. Derfor er det jo bare på baggrund af det, at jeg har et ganske simpelt spørgsmål til ordføreren.

Man har ført hele sin valgkamp med store farvestrålende brochurer – her har jeg en sort-hvid kopi – som man har rejst hele landet rundt med, og i dem har man gjort det klart, at ens politik går ud på, at de mest velstillede i det her land skal betale en højere skat til velfærdssamfundet, altså mere direkte eksemplificeret i en millionærskat. Er det rigtigt forstået, at man så kort tid efter valget har kapitulert på det punkt og accepterer, at sådan bliver det ikke? Hvad består socialt afbalanceret i, altså i regeringsgrundlaget, kan man jo også spørge?

Jeg synes da, at SF må forholde sig til, om det stadig væk er SF's politik, at de mest velstillede i det her land skal betale mere i skat, hvilket man sagde i valgkampen og gik til valg på, eller har man pakket det sammen, endda før forhandlinger om en kommende skattereform?

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:04

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det, der faktisk er rigtig interessant i det, hr. Thulesen Dahl spørger ind til i dag, jo netop er, hvad der rent faktisk står også i finansloven om det her. Hvad er det rent faktisk for nogle tiltag, der kommer i finansloven? Det er jo netop en lang række tiltag, som bl.a. gør op med starthjælpen og kontanthjælpsloftet. Jo, for det er jo netop også præcis en del af det her. Det er et spørgsmål om at gøre noget for dem, som rent faktisk er blevet ramt her de senere år. Det gør vi jo så med finansloven.

Vi har sagt, at ja, så skal vi også have en skattereform. Når vi siger, at det skal kunne betale sig at arbejde, gør vi det i stedet for ved at sænke skatten for dem, der er i job. Det er nemlig langt mere perspektivrigt end at gøre det, som man hidtil har gjort, altså at straffe

dem, som af den ene eller anden grund ikke har et job. Det er det, der er den markante forskel på det.

Så kan jeg berolige hr. Thulesen Dahl med, at vi nok skal fremsætte et detaljeret forslag til, hvad der både skal være på den ene side og den anden side af indtægter og udgifter i forhold til skattereformen. Men jeg håber også, at hr. Thulesen Dahl vil anerkende, at vi selvfølgelig i regeringen har behov for at fremsætte et samlet forslag. Nu er skatteministeren kommet med en uddybning af de ting, der står i regeringsgrundlaget. Det er jeg sådan set glad for at vi kan få en rigtig god og grundig debat om, men det er også vigtigt at holde fast i, at regeringen har sagt, at vi her i løbet af 2012 fremlægger regeringens oplæg til skattereform, og så inviterer vi til brede drøftelser.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Følgende har også bedt om ordet med en kort bemærkning til hr. Jonas Dahl: Mike Legarth, Tina Nødergaard, Joachim B. Olsen, Benedikte Kiær, Torsten Schack Pedersen, Kristian Jensen, Kristian Pihl Lorentzen, Anders Samuelsen, Erling Bonnesen og Anni Matthiesen.

Først er det Mike Legarth.

Kl. 13:06

Mike Legarth (KF):

SF foreslog og lovede, gav et løfte under valgkampen om, at nu skulle afgifterne på kollektiv trafik sænkes med 40 pct. Det er muligt, at der er noget, jeg har overset, men jeg fandt det ikke, da jeg læste regeringsgrundlaget. Har jeg overset det, vil jeg spørge hr. Jonas Dahl?

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra SF's side gerne havde set, at vi kunne have sænket priserne inden for den kollektive trafik, ikke mindst når man ser på de markante stigninger, der har været i de senere år, specielt under VK-regeringen. Så hvis man kigger på den stigning, der har været, må man sige, at der virkelig har været behov for den. Vi må så bare erkende, at Danmark står i en rigtig svær økonomisk situation, og det er sådan set det, vi har sagt.

Til gengæld har regeringen jo også meget, meget tydeligt sagt, at der i forbindelse med den her trængselsafgift, som der nu kommer i Københavnsområdet, selvfølgelig også vil ske investeringer i den kollektive trafik. Det er fremgået meget klart af det, der er kommet frem, og som jeg har forstået det, kommer der også til at ske noget i relativt nær fremtid i den ånd.

Men der er da virkelig et behov, og det håber jeg da også De Konservative er enige i, for også at gøre noget ved den kollektive trafik i Københavnsområdet, men det kan hr. Mike Legarth så eventuelt svare på, når han har fået ordet senere på eftermiddagen.

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:07

Mike Legarth (KF):

Jeg kan konstatere, at man fuldstændig løb fra det løfte, man gav befolkningen, om 40 pct. billigere kollektiv trafik.

Så er der betalingsringen, hvor den nye regering – i hvert fald SF, De Radikale og Socialdemokratiet – har foreslået, at der skal opret-

tes et selskab, som kan optage lån, og som derfor kan bruge penge, inden man har dem. Hvordan synes hr. Jonas Dahl det passer med forsigtighedsprincippet, som jo ellers blev lanceret som det helt store hit, altså at pengene skulle være i kassen, før man brugte dem?

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Jonas Dahl (SF):

Jeg har godt bidt mærke i, at der har været rigtig mange skrivelser i pressen om den her trængselsafgift og det ene og det andet. Jeg må også bare sige, at der mig bekendt ikke er blevet fremsat noget lovforslag om, hvordan det her skal se ud, og hvis hr. Mike Legarth har set det, vil jeg da enormt gerne vil se det. Det lyder da enormt spændende, men mig bekendt er der sådan set ikke sivet noget ud, i forhold til hvordan den her trængselsafgift skal konstrueres, og hvad indholdet af den er. Så jeg tror, at man skal passe meget på med at tage en diskussion om, hvad man har hørt, og hvad der måske står i det, inden der rent faktisk bliver fremsat et lovforslag. Det plejer sådan at være den gode skik.

Men for mig at se er det da meget vigtigt også at sige, at vi har behov for at gøre noget ved den kollektive trafik. Det er jo netop også en del af det, der ligger i trængselsafgiften for Københavnsområdet, altså at pengene selvfølgelig så også skal bruges til at sænke priserne i den kollektive trafik og til generelt at øge mulighederne i den kollektive trafik. Det synes jeg sådan set er et rigtig godt perspektiv, ikke mindst når man ser på de stigninger i den kollektive trafik, der har været under den borgerlige regering.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Næste spørger, fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:09

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg kan godt forstå, hvis det måske begynder at trætte SF's ordfører en lille smule, når vi spørger til de brudte løfter. Men der er jo et nyt hver dag, og så er man nødt til at spørge interesseret ind til dem.

Jeg må dog medgive, at jeg før valget blev lidt beklemmt, når S og SF beskyldte regeringen for ikke at bruge tilstrækkeligt på forskning og jeg sådan skulle forklare og forsvare osv. Der må jeg sige at jeg har et svagt punkt. Forskning er fundamentet for vores fremtid, og derfor havde jeg lidt et svagt punkt, når man var ude og drøfte det på gymnasier og andre steder, fordi SF og Socialdemokraterne stod fast på, at vi skulle bruge flere penge på forskning; det var vores basis for fremtiden. Derfor skal jeg bare bede ordføreren om lige at begrundede, hvorfor man netop har valgt at skære så hårdt ned på den offentligt finansierede forskning, som tilfældet er med det røde flertal. Altså, man skærer 419 mio. kr. væk i offentlig forskning fra 2011, hvor VKO havde ansvaret for finansloven, til 2012, hvor det er det røde flertal, der har ansvaret for finansloven. Jeg spørger oprigtigt interesseret, for jeg synes, man skylder nogle svar til sektorerne, men man skylder også nogle svar til vores børn og unge, hvis fremtid skabes oven på den forskning, som vi finansierer i dag.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Jonas Dahl (SF):

Jeg ved ikke, om spørgeren gik glip af mit ordførerindlæg. Uddannelse fyldte sådan set ret meget i den ordførertale, jeg holdt inden frokostpausen. Jeg kan ikke huske i hovedet, om det er 986 mio. kr. – eller om det er plus/minus et par millioner – som der rent faktisk bliver tilført forskningsområdet.

Det er i øvrigt en aftale, som både fru Tina Nedergaard og jeg selv var med til at forhandle på plads i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Så at der ikke bliver tilført penge til området, er simpelt hen ikke korrekt. Der er faktisk lavet en bred politisk aftale, hvor alle Folketingets partier sådan set er enige om, at der nu bliver brugt over 900 mio. kr. på det her område. Så der er faktisk tilført midler med den her finanslov. Det fremgår af den aftale, som Venstre selv har været med til at indgå.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:11

Tina Nedergaard (V):

Jeg har selv prøvet at have samme rolle i mit eget parti, som ordføreren har i øjeblikket, og derfor ved jeg, at der kan være tal, som man ikke lige har været fuldstændig opmærksom på.

Jeg vil blot gøre ordføreren helt opmærksom på, at det sådan set ikke er nogen tal, vi har siddet og regnet ud i Venstre. Det fremgår af de svar, jeg har fået af bl.a. uddannelsesministeren, at det er korrekt, at der spares 419 mio. kr. på offentlig forskning fra 2011 til 2012. Det kunne så være gået meget værre, men vi lykkedes jo med at indgå en bred aftale, hvor Venstre, hvad der er fuldstændig korrekt, bidrog til at finde finansiering til 300 mio. kr., som vi kunne give som noget ekstra. Det ændrer ikke ved bottom line. Sådan som samfundet vil opleve det, er der 419 mio. kr. mindre til forskning under et rødt flertal, end der var, da vi havde blåt flertal i Folketingssalen.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Jonas Dahl (SF):

Jeg håber også, at Venstres spørger vil slå op i aftalen om finansloven for 2012 på side 138, hvor der står:

Partierne – det drejer sig bl.a. også om Venstre – er enige om, at forskningsreserven på 686 mio. kr. i 2012 forhøjes med 300 mio. kr. til 986 mio. kr.

Det vil sige, at beløbet på 986 mio. kr., som jeg sagde, viste sig at være korrekt. Så det er korrekt, at der rent faktisk blevet tilført midler, og der er den forskningsreserve, som bliver udmøntet, som Venstre selv har været med til at udmønte. Vi har selv siddet ovre i ministeriet og været med til det. Det har fru Tina Nedergaard også. Jeg håber sådan set også, at Venstre vil stå ved de aftaler, man er indgået. Nu har der været lidt tvivl, om Venstre vil stemme for finansloven eller ej. Jeg kan forstå, at det vil Venstre, og det er jeg da glad for. Der er jo også flere delaftaler, hvor Venstre har indgået aftale, bl.a. på forskningsområdet. Jeg går også ud fra, at Venstre selvfølgelig står ved de aftaler, man har indgået, som netop tilfører de her 986 mio. kr.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:13

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Nu bliver der igen snakket meget om fattigdom oppe fra talerstolen. Man vælger at afskaffe de her ydelser, selv om man selv erkender, at det holder mennesker på kontanthjælp. Op mod 3.000 mennesker bliver nu holdt på passiv forsørgelse, fordi man afskaffer de her ydelser. Så siger man: Jamen det kompenserer vi for, for vi laver en kickstart. Man glemmer jo bare at fortælle, at både da Socialdemokratiet havde magten i 1990'erne, og da den tidligere regering havde magten, var det sådan, at hver gang man prøvede at lave de her kickstarter, som jo er en rigtig god idé i teorien, var de bare meget svære at gennemføre i virkeligheden. Kun op imod en tredjedel af de investeringer, man prøver at gennemføre, bliver rent faktisk realiseret.

Så alle de tiltag, som er i den her finanslov, og som svækker beskæftigelsen, afhænger bl.a. af, at man skal gennemføre noget, som i teorien er en god idé, men som i virkelighedens verden har vist sig at være meget svært at gennemføre. Det er faktisk ikke lykkedes for nogen regering at få gennemført, få realiseret alle de investeringer, som man har lovet. Er det ikke korrekt?

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Jonas Dahl (SF):

Jeg har umiddelbart ikke nogen grund til at betvivle det, når ordføreren står her siger det. Jeg kender ikke her på stående fod samtlige kickstarter i Danmark og deres præcise indførelse og økonomien i dem, men det er sikkert korrekt, at der har været nogle usikkerheder i det. Det er der som regel, og det vil der sikkert også være, når regeringen planlægger investeringer for 18,6 mia. kr. Så kan det godt være, at der også er noget, der bliver skubbet fra det ene år til andet. Det vil jeg slet ikke stå her og afvise.

Men jeg synes, at det, som hr. Joachim B. Olsen selv tager fat på i forhold til fattigdom, er interessant, for det, der jo sådan set er vigtigt her, er at sige, at der altså heller ikke er nogen, der bliver rigere af, at folk bliver fattigere. Og det er jo lidt det synspunkt, jeg synes vi støder på gang på gang, i forhold til at der er nogle, der får en lav ydelse. Nu har regeringen sagt, at den gerne vil fjerne starthjælpen, den vil gerne fjerne kontanthjælpsloftet, fordi den faktisk anerkender, at der er nogle, der har det rigtig, rigtig svært i det her land, og så har der været en debat, som hr. Joachim B. Olsen selv har været en stor del af, og som for mig at se kørte pænt meget af sporet. Men det synes jeg bl.a. skyldes, at man i den debat fuldstændig glemmer, at der rent faktisk er fattige i Danmark; der er faktisk nogle mennesker, som har behov for hjælp, lige så vel som der også er andre, der er på overførselsindkomst. Det gælder bl.a. studerende, men det gælder jo også folk, der bl.a. får støtte fra Team Danmark eller andet.

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:15

Joachim B. Olsen (LA):

Nu har vi jo så ikke kunnet få præsenteret en fattig – det har man opgivet i SF, og det er fair nok.

Der er mennesker, der har behov for hjælp, det er der. Der er mennesker, som mangler et job. Vi har et samfund, hvor 25 pct. af befolkningen står uden for arbejdsmarkedet. 857.300 mennesker var i 2010 uden for arbejdsmarkedet. Det løser man altså ikke ved, fordi man gerne vil være god, at dele penge ud til folk, som man siger er

fattige, selv om man ikke kan komme med et eneste eksempel på det. Når man selv siger, at det holder folk på passiv forsørgelse, er det da ikke at hjælpe mennesker. Det er da at gøre det modsatte, når man ved, at de børn, som vokser op i familier, hvor man er på passiv forsørgelse gennem længere tid, har en større risiko for selv at ende på passiv forsørgelse med de sociale problemer, vi ved det medfører: større risiko for at ende i kriminalitet, større risiko for at ende i misbrug. Det er ikke en god og ansvarlig politik.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan sige, at jeg glæder mig rigtig meget til at høre Liberal Alliances bud på, hvad der så er ansvarlig politik. For det, jeg har kunnet læse de seneste uger, har været, at hr. Joachim B. Olsen har foreslået, at man bare skulle skære 150 mia. kr. i de offentlige budgetter, og så ville det hele blive meget bedre. Jeg glæder mig rigtig meget til at høre svaret på, hvor de 150 mia. kr. skal komme fra.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg faktisk synes, der er nogle mennesker, der har behov for hjælp. Jeg synes faktisk, vi som samfund har et ansvar for at hjælpe nogle af de fattigste mennesker i det her land til rent faktisk at få en anstændig indtægt, således at man er i stand til at klare sig, og at man er i stand til at hjælpe sine børn til at få en uddannelse. Og så har vi selvfølgelig også som samfund en udfordring i at skabe arbejdspladser. Vi har en udfordring i at skabe uddannelsesmuligheder, for det er måden at hjælpe de her mennesker på, som af den ene eller den anden grund er havnet i fattigdom. Det er netop ved at give dem noget mere uddannelse, således at de kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det er at skabe arbejdspladser, så de kan få det arbejde. Og der lægger vi jo faktisk i finansloven op til at styrke mulighederne i forhold til uddannelse. Vi tager fat på at skabe nogle af de praktikpladser, som gør, at unge nu får mulighed for at gennemføre deres praktik, men vi sikrer samtidig også, at vi rent faktisk får fastholdt, at der også skal skabes arbejdspladser, og det er bl.a. en del af kickstarten. Men hvad er Liberal Alliances svar på det? Det svæver jo temmelig meget i luften.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:18

Benedikte Kiær (KF):

Tak. Jeg hørte jo under ordførerens tale, at der blev talt om lighed og ulighed. Og da hæfter jeg mig ved noget, som ordførerens formand, hr. Villy Søvndal, sagde dagen før valget, nemlig at en ny regering, som SF vil deltage i, skal måles på at skabe mere lighed i samfundet, og at Ginikoefficienten er den bedste metode at måle med.

Nu er vi så i fuld gang med at tredjebehandle finanslovsforslaget, og vi kan jo se, at vi skal helt ned på anden decimal for overhovedet at se, hvad det er for en effekt, det får på den såkaldte Ginikoefficient, når man skal måle lighed. Og skatteministeren, som også er fra SF, har jo været ude i går at sige, at en skattereform skal lette skatten for dem, som er i arbejde, hvilket alt andet lige vil betyde, at det har en negativ effekt på uligheden ifølge Ginikoefficienten. Det vil simpelt hen sige, at der med SF i regering kommer øget ulighed.

Jeg vil simpelt hen høre, hvad det er, der er sket siden valget, eller hvordan SF så vil få sikret mere lighed ifølge Ginikoefficienten.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Jonas Dahl (SF):

Det fremgår jo faktisk meget klart af regeringsgrundlaget, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden, og at vi vil måles på at mindske fattigdommen. Med den her finanslov for 2012 øger vi sådan set ligheden, som fru Benedikte Kiær sådan set også rigtig nok er inde på. Men vi står også over for en skattereform nu, hvor målet så bliver at sænke skatten på arbejde, og det tror jeg sådan set også, sådan som jeg har forstået det, at De Konservative har nikkede imødekommende til.

Men man skal også huske på, at mindre ulighed ikke kun sikres ved at øge ligheden, det sikres jo allerbedst ved rent faktisk at skabe job. Det sikres, ved at alle mennesker får mulighed for at få en uddannelse og ved at sikre ligheden i vores sundhedsvæsen. Og det gør vi jo bl.a. ved at afskaffe nogle af de ulighedsskabende ting, der bl.a. har været i vores sundhedsvæsen. Så det her er jo sådan set regeringens hovedpunkter, og det er jo rent faktisk det, vi gør med den her finanslov. Vi skaber netop øget lighed i vores sundhedsvæsen, vi skaber netop muligheder for, at man kan få en uddannelse, og vi skaber netop mulighederne for, at man rent faktisk også kan få et arbejde.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:20

Benedikte Kiær (KF):

Jeg tror lige, jeg blev lidt forvirret, da ordføreren sagde, at man ikke kan mindske uligheden ved at øge ligheden. Jeg er sådan set mere interesseret i det, hr. Villy Søvndal sagde, nemlig at den her regering skal måles på Ginikoefficienten, når man skal måle uligheden. Der er jeg meget interesseret i at høre hvordan man så vil kunne sikre, at der kommer en øget lighed i samfundet via Ginikoefficienten, når man har sagt, at man gerne vil lave en skattereform, hvor man sænker skatten for dem, som er i arbejde. For det vil jo øge uligheden for dem, som ikke er i arbejde. Hvilke tiltag vil man så gøre? For man må da stadig væk fra SF's side mene, at man skal måle via Ginikoefficienten, eller har man forladt det?

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Jonas Dahl (SF):

Som jeg indledte med at sige før, fremgår det jo sådan set meget klart af regeringsgrundlaget, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden. Det gør vi sådan set også i SF. Det er også derfor, vi er glade for at være med i regeringen.

Men det er også vigtigt at holde fast i, at vi rent faktisk nu har taget nogle meget store skridt i forhold til at begrænse den fattigdom, som der har været i Danmark. Vi har afskaffet starthjælpen, og vi har fået taget et opgør med kontanthjælpsloftet. Det er sådan nogle skridt, der for mig at se går meget i den rigtige retning i forhold til rent faktisk at sikre nogle bedre muligheder for nogle af dem, der har det allersværest i det her land. Det har vi opnået med den her finanslov.

Så har vi også sagt: Ja, vi har også behov for en skattereform, og det var så det, skatteministeren i går inviterede til en bred drøftelse af. Vi har også sagt, at vi vil lytte til de forslag, der kommer frem, og så tager vi et rigtig gerne en drøftelse af skattereformen. Men nu har regeringen mig bekendt ikke fremlagt sit forslag, så derfor tror jeg også, man skal vente med at diskutere indholdet i en skattereform, til

man rent faktisk har noget indhold at diskutere ud fra. Regeringen skal nok invitere til alle de brede drøftelser, når regeringen har fremlagt sit forslag, og så er jeg helt sikker på at vi også får en god diskussion i den forbindelse.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Det om ulighed og Ginikoefficienten er jo meget interessant, i forhold til hvad SF har sagt indtil i går. Som fru Benedikte Kiær gjorde klart, var det et af de mål, som den nuværende udenrigsminister mente at regeringen skulle måles på. Og da vi havde åbningsdebatten i oktober, sagde SF's politiske ordfører:

»I det regeringsgrundlag, der er lavet, har vi stålsat sat os det mål, at fattigdommen skal bekæmpes og uligheden skal mindskes, og det kommer skattepolitikken jo også til at være en del af.«

Det kommer skattepolitikken jo også til at være en del af, siger man. Hvordan har SF det så med, at skatteministeren, der er fra SF, i går konstaterede, at en skattereform, der skal sænke skatten på arbejde, ikke kommer til at hjælpe med til at sikre mere lighed? Det er også det, ordføreren siger nu.

Tror ordføreren ikke, at der må sidde nogle ude i kongeriget og undrer sig såre over, at SF før valget siger, at vi skal måles på Ginikoefficienten, at SF til åbningsdebatten siger, at en skattereform skal mindske uligheden, og at meldingen fra skatteministeren nu er den diametralt modsatte?

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror sådan set, at det, der står lysende klart for befolkningen, er, at der rent faktisk er kommet en finanslov – som er det, vi behandler her i dag – som rent faktisk mindsker uligheden i Danmark. Det er det, der har været regeringens ambition, det fremgår af regeringsgrundlaget, og det er det, vi nu leverer med bl.a. finansloven.

Så er der en debat om en skattereform, der ikke engang er fremsat forslag om. Jeg tror, det er lidt for tidligt at begynde at diskutere indholdet af noget, som selv hr. Torsten Schack Pedersen ikke engang kender indholdet af. Og derfor tror jeg også, at man skal passe lidt på med at begynde at tage diskussionerne forlovs i forhold til en skattereform.

Men det, der er det helt afgørende, er, at der står i regeringsgrundlaget – det tror jeg sådan set også at hr. Torsten Schack Pedersen har læst – at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden, og at vi også gerne vil måles på at mindske fattigdommen. Og det synes jeg sådan set vi har opnået med den her finanslov. Vi afskaffer noget af det, der er det allermest fattigdomsskabende i det her land: starthjælpen og kontanthjælpsloftet. Det får vi rent faktisk taget et opgør med inden for de her 100 dage. Man har haft så travlt med at nedgøre, hvad regeringen faktisk har opnået af resultater, men her har vi faktisk leveret noget sort på hvidt: Vi har faktisk taget et opgør med den fattigdom, som blev skabt under VK-regeringen. Det synes jeg sådan set næsten også at man burde anerkende fra Venstres side.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Det problematiske er jo, at når man spørger SF'ere som repræsentanter for SF, f.eks. SF's formand før valget og SF's politiske ordfører under åbningsdebatten i oktober, så skal skattepolitikken bruges til at mindske uligheden. Men når skatteministeren, der er fra SF, på vegne af regeringen udtaler sig om, hvad formålet med en kommende skattereform er, er det ikke det samme; det er faktisk det diametralt modsatte. Så anerkender man, at lavere skat på arbejde vil øge den matematiske ulighed; jeg tror næsten, det ville være en matematisk umulighed at undgå det.

Men så må SF da have et stort problem med skatteministerens udmelding, for SF's politiske ordfører siger under åbningsdebatten, at skattereformen skal mindske uligheden i Danmark, altså at skattereformen skal bidrage til at mindske uligheden. Og jeg går ud fra, at SF's politiske ordfører taler på vegne af SF's folketingsgruppe. Men så må SF's folketingsgruppe da føle sig voldsomt klempt af, at en skatteminister, der taler på vegne af hele regeringen, totalt undsiger SF's politiske ordfører og siger, at der nu kommer en skattereform, der vil øge uligheden.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at noget af det, der har været det sjoveste at følge her de sidste 24 timer, har været, hvor travlt man har haft med at sige, at der nu skulle være intern uenighed i SF om det her. For det, der har vist sig i de baglandsundersøgelser, der også har været, og som aviserne er meget hurtige til at lave, er, at der sådan set er opbakning til det, skatteministeren har sagt, og at der sådan set er en glæde over, at vi rent faktisk med den her finanslov mindsker uligheden.

Så har der også været den her diskussion om Ginikoefficienten, og lad mig bare komme med et enkelt eksempel på det. For hvis man nu tager noget fra en rengøringsassistent, som passer sit arbejde, og giver det som ekstra SU til en lægestuderende, hvad sker der så med Ginikoefficienten? Og mindsker vi dermed fattigdommen? Det tror jeg er to svar, som vi alle sammen godt kan give. Ja, det vil nok øge Ginikoefficienten, men vil det omvendt være mere lige? Nej, det tror jeg sådan set ikke, og derfor er der selvfølgelig nogle dilemmaer i det her. Vi har sådan set også sagt, at den diskussion vil vi gerne tage.

Men det, der er vigtigt at holde fast i – og det fremgår også meget, meget klart af regeringsgrundlaget – er, at vi gerne vil begrænse uligheden, men at vi også vil tage fat på at mindske den fattigdom, som faktisk er i Danmark, og som faktisk er blevet øget de sidste 10 år under borgerligt styre. Det tager vi fat på nu, det har vi taget et stort skridt i retning af, og vi tager et kæmpeskridt med den her finanslov. Det er jeg faktisk stolt af.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå hr. Kristian Jensen, som får den sidste korte bemærkning i denne runde.

Kl. 13:27

Kristian Jensen (V):

Allerførst vil jeg jo godt tillade mig at rose hr. Jonas Dahl. I modsætning til Socialdemokraternes ordfører, som brugte sin taletid på at skyde på Venstre, og i modsætning til den radikale ordfører, der brugte sin taletid på at holde sådan en historieforelæsning om det se-

neste årtis økonomiske politik, så forsøgte hr. Jonas Dahl faktisk at sige noget om dette års finanslov.

Desværre kom hr. Jonas Dahl faktisk også ind på en masse ting, hvor han kom til at modsige sig selv, bl.a. at det var en debat om fattigdom, der var kørt af sporet, fordi hr. Joachim B. Olsen og fru Özlem Sara Cekic havde været ude at besøge den såkaldte Carina. Jeg ved ikke, om debatten er kørt af sporet; jeg synes, debatten er kommet tilbage på sporet, med hensyn til hvad der reelt er fattigdom, og jeg noterede mig, at udenrigsministeren, hr. Jonas Dahls partiformand, sagde, at man selvfølgelig ikke er fattig, når man får udbetalt 15.000 kr. om måneden. Så er spørgsmålet bare: Hvorfor har SF valgt at bryde så mange af de valglofter, man havde, f.eks. løftet om lavere billetpriser i den kollektive trafik, for at løfte ydelsen til en person, som man selv siger ikke er fattig?

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil da gerne kvittere for, at vi kan få en diskussion om skattereformen. Jeg ville faktisk ønske, at vi også havde taget en diskussion med Venstres medlemmer hidtil. Det har ikke været tilfældet, og derfor vil jeg gerne kvittere for, at Venstres gruppeformand nu faktisk kan tage en diskussion i forhold til finansloven.

Det, jeg har sagt, og det, jeg sagde til hr. Joachim B. Olsen, var jo, at der faktisk er et fattigdomsproblem i Danmark, og jeg synes desværre, at det her eksempel – jeg medgiver gerne, at det ikke var det bedste eksempel – har skygget for en debat, som sådan set var rigtig fornuftig at tage. For der er et problem med fattigdom i Danmark, og det er jo sådan set den diskussion, vi også har taget i regeringen. Det er baggrunden for, at vi har taget et opgør med starthjælpen, og det er baggrunden for, at vi har taget et opgør med kontanthjælpsloftet. Det er, fordi i regeringen og i SF mener vi rent faktisk, at der er et problem med fattigdom i Danmark. Det vil vi gerne gøre noget ved, og det er baggrunden for, at vi netop tager et opgør med starthjælpen og kontanthjælpsloftet, som begge to er noget, den borgerlige regering indførte, og som begge to i mine øjne, og i mange andres, har medført en øget fattigdom i Danmark de sidste 10 år.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:29

Kristian Jensen (V):

Men prøv lige at høre, sådan bare helt lavpraktisk: Der er jo ikke nogen grund til at skabe en eller anden falsk konflikt. Altså, jeg anerkender fuldt ud, at der er fattige i Danmark. Sagen er bare, at udenrigsministeren, SF's partiformand, også har erkendt, at det eksempel, man tog frem, ikke drejede sig om en fattig, da Carina ikke er fattig ifølge udenrigsministerens udtalelser til Politiken og andre steder. Så er spørgsmålet bare: Hvorfor vælger man så alligevel at løfte ydelsen til en, man selv siger ikke er fattig, mens man bryder en lang række løfter? Jeg tager bare som et konkret eksempel løftet om at sænke taksterne i den kollektive trafik. Hvorfor prioriterer SF at løfte ydelserne til dem, der ikke er fattige? Man siger selv, at den her person ikke er fattig, men alligevel skal vedkommende have mere fra alle de hårdtarbejdende danskere, der betaler skatte kroner til samfundet. Så hvorfor har man den prioritering fra SF's side?

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Jonas Dahl (SF):

Jeg er faktisk glad for, at Venstre nu anerkender, at der er fattige i Danmark; det betyder jo også, at man måske burde have brugt lidt mere tid på at gøre noget ved de problemstillinger de sidste 10 år. Noget af det, der står i regeringsgrundlaget, er, at i Danmark modsat mange andre lande er der sådan set ikke en officiel definition af fattigdom eller en fattigdomsgrænse, og det har også gjort det svært at diskutere den her udvikling. Derfor vil regeringen nedsætte et ekspertudvalg, netop for at få belyst de her problemer og netop for at få lavet en fattigdomsgrænse, for det gør det langt nemmere at tage den her diskussion i stedet for at tage en, hvor vi kan diskutere, om den ene eller den anden er mere eller mindre fattig.

Jeg anerkendte sådan set også tidligere, det gjorde jeg allerede i min første besvarelse til hr. Kristian Jensen, at det her Carinaeksempel ikke var det bedste eksempel, men betyder det, at der ikke er fattige i Danmark? Nej, det gør det ikke, der er fattige i Danmark, og der er mange af de mennesker, der har levet på starthjælp eller under kontanthjælpsloftet og lidt under det, som i dag rent faktisk, i min optik i hvert fald, kan betegnes som fattige. Jeg skal ikke kunne sige, hvordan hr. Kristian Jensen opfatter en fattig, men jeg glæder mig sådan set til den her diskussion, for det er en central diskussion. Det er jo netop konsekvenserne af 10 års borgerlig politik, vi nu får det endelige opgør med, og jeg er sådan set stolt af, at vi nu netop tager det opgør.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Den halve time er gået, og jeg giver ordet til Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, der står klar.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Europa og en stor del af verden er i krise, og overalt diskuteres det, hvordan man kommer ud af den krise. I det spørgsmål er der i både Danmark og internationalt to linjer. Den dominerende linje er desværre, at landene skal spare sig ud af krisen, og det vil sige, at landenes befolkninger skal betale prisen for krisen. Det er den politik, EU kører frem med. Det er de krav, Den Internationale Valutafond stiller, og sådan var det jo også i Danmark før valget. Den tidligere regering sendte regningen videre til børnefamilierne, sparede på uddannelserne og forskningen, skar ned i kommunernes budgetter og i velfærden og ville spare på udviklingsbistanden og på forskningen. Nogle af de ting, som den tidligere regering fik igennem sammen med Dansk Folkeparti, har vi rettet op på med finanslovaftalen, men desværre ikke alt, og en af grundene til, at vi ikke har fået det hele rettet op, er, at den tidligere regering jo havde tømt kassen, sådan at der ikke var så meget at gøre godt med.

Modsat gik den nuværende regering til valg og vandt valget på en holdning om at skabe beskæftigelse, så vi kan arbejde os ud af krisen. På mange måder blev der lagt mærke til den danske udvikling ude i Europa, for vi proklamerede en anden politik end den, der er mest gældende. Jeg kan tilføje for Enhedslistens vedkommende, at der ude omkring ses på, hvordan et venstreorienteret parti er gået frem uden at sælge ud af principperne, hvordan det ikke bare er lykkedes at få en valgsejr, men også er lykkedes at få indflydelse på den måde, som det er sket med den finanslov, der er til behandling i dag.

Danmark gør på den måde en forskel i forhold til de fleste andre lande, og det kan give inspiration til den politiske diskussion ude omkring, og det kan også give inspiration på den måde, at det beskedent, men vigtigt, tror vi, kan bidrage til at sætte spørgsmålstegn ved den ødelæggende krisepolitik, der i dag føres i en række europæiske lande med nedskæringer og besparelser, der bare uddyber krisen –

besparelser, nedskæringer og en hård politik, der påfører befolkningerne store lidelser, massiv arbejdsløshed, stigende selvmordsrater og indsættelse af politiske ledere, der ikke er valgt, men kommer fra investeringsfirmaet Goldman Sachs.

Det er jo blodig ironi, at et af de store finansselskaber, Goldman Sachs, der var med til at skabe krisen, som var med til at føre Grækenland ud i den dybe armod, Grækenland er ude i, i dag har sat sig med deres tidligere såvel som nuværende medarbejdere på ledende poster i ICB, i Italien, i USA – ja, i en lang række andre lande. Det har virkelig været et studie værd at se, hvordan man på den måde som pengemagt først fører verden ud i krise og bagefter sætter sig på den politiske magt, vel at mærke uden at blive valgt til det.

Vi synes, at der er brug for at lave om på de ting, og i beskeden målestok er det altså for vores vedkommende en af de ting, der gør, at vi kan stemme for den aftale, vi har lavet med regeringen, om finansloven for 2012. Det er beskæftigelse med kickstarten, den er beskeden, men den er der. Det er tiltag mod social dumping, som vi har set, og som vi desværre stadig væk ser, i form af at man udnytter arbejdere fra Østeuropa og på den måde får tingene billigere og får presset de danske løn- og arbejdsvilkår.

Jeg synes i øvrigt, det er meget interessant, at alle undersøgelser viser, at der, hvor udnyttelsen af lavtlønnet arbejdskraft på elendige arbejdsvilkår breder sig mest, er i Nordsjælland. Mens man siger, at det er kontanthjælpsmodtagerne, der er dem, der kræver og vil have uden at lave noget, så er det altså de rige mennesker i Nordsjælland, der er mest ivrige efter at snyde med de danske skatteregler og den danske arbejdsmarkedspolitik og sørge for at få tingene billigst muligt uden moms og uden skat. Det er da meget sigende i debatten om, hvem det er, der kræver, at den der krævementalitet blomstrer i Nordsjælland, hvor man så også på den måde har krævet og fået en meget lang række skattelettelser. Men det var en bisætning.

Vi er glade for, at vi i den modsatte ende har fået fjernet fattigdomsydelserne. Vi har fået mere velfærd med penge til kommunerne i 2013, med et maksimalt antal for, hvor mange unge der må være i gymnasieklasserne, med målsætningen om en normering for, hvor mange voksne der skal være til at passe børn i daginstitutionerne. Vi har fået forbedringer for de arbejdsløse med en meget lille, men vigtig forlængelse af dagpengeregtighederne og med bedre uddannelsesmuligheder. Vi får mere skat ind fra de multinationale selskaber, vi får kigget på beskattningen af nordsøolien, og der er også lavet en meget udmærket grøn aftale, ligesom vi har fået nogle af børnene ud af asylcentre og fået nogle enkelte lempelser i udlændingepolitikken.

Jeg siger de her ting, fordi vi synes, det er en aftale, der er ganske god, og som bryder med den tidligere regerings politik igennem 10 år. Der er brug for mere, ikke mindst er der brug for mere inden for beskæftigelse. Der er brug for meget mere for at sætte gang i beskæftigelsen, også fordi det er den bedste måde at redde den offentlige økonomi på. Når der kommer gang i beskæftigelsen, spares der dagpenge, der spares sociale ydelser, og til gengæld kommer der mere ind i skatter og afgifter, og det er jo lige præcis det, der er vejen i stedet for nedskæringsvejen.

Kl. 13:38

Der er ikke faldet mange bemærkninger i debatten om de stillede ændringsforslag, som jo er til diskussion i dag. Vi vil bare sige, at vi stemmer imod de stillede forslag fra den borgerlige opposition. Det er forslagene fra Venstre og Konservative, der vil spare på indsatsen for et bedre arbejdsmiljø. Det er vi imod. Det er Liberal Alliance, der vil indføre skattelettelser til de rigeste og skære ned på velfærden, og det er Dansk Folkeparti, der vil skære ned i udviklingsbistanden, altså tage fra verdens fattigste. De forslag og de pakker af forslag stemmer vi nej til. De er alle sammen en fortsættelse af den gamle regerings politik, som vi var imod og er glade for vi har fået væltet. Det er det, der skal gøres op med.

Der er dog et enkelt ændringsforslag, vi vil stemme for, og det er forslaget om, at vi skal have en folkeafstemning om europagten, som er udemokratisk og vil binde den europæiske politik i EU til noget, der ligner Liberal Alliance. Det vil vi gerne have en folkeafstemning om, sådan at vi kan få det forhindret.

Jeg vil til sidst sige, at for os er finansloven bare en lille begyndelse. Debatten, og det gælder særlig debatten om en skattereform, viser også, at det ikke er en selvfølge, at linjen fra finansloven bliver videreført. Selv om regeringens skatteudspil ikke er fuldt udfoldet, er principperne jo fremlagt, og det er ikke nogen hemmelighed, at de ligger til højrebænet og ikke til Enhedslisten. Vi vil gerne være med til at give skattelettelser til dem, der har lav løn. Det har vi altid sagt, og det gør vi stadig, så den del af forslaget støtter vi. Men når det så bliver sat ind i en sammenhæng, hvor der stadig væk skal gives skattelettelser til de rigeste, sådan som der står i regeringsgrundlaget, og når man siger, at alle dem, der har mindst, skal snydes endnu en gang, ligesom de er blevet snydt de sidste 10 år af VKO-flertallet, så er vi jo nødt til at sige, at den form for skattelettelser vil vi ikke være med til.

Vi vil sørge for, at der kommer en skattereform, som er socialt retfærdig, og som sørger for, at der ikke bliver mere ulighed i samfundet, men at dem, der har mindst, får det bedre, samtidig med at dem, der er i arbejde, og herunder ikke mindst dem, der er i arbejde og har en lav løn, kan mærke en forbedring. Det går vi fuldstændig ind for.

Det gør vi, fordi det er retfærdigt, men vi gør det også, fordi vi synes, det er vigtigt ideologisk. For der har altså bredt sig en opfattelse i Danmark vedrørende at give skattelettelser til dem, der er i arbejde, og straffe dem, der ikke er i arbejde. Det hedder så pænt, at det skal kunne betale sig at arbejde, og selvfølgelig skal og kan det det. 95 pct. af dem, der ikke er i arbejde, vil umiddelbart bare tjene penge ved at komme i arbejde. Deres problem er ikke, om dagpenge er for høje, de er nemlig for lave. Deres problem er, at der ikke er arbejde at få, og der bliver ikke mere arbejde at få, bare fordi man giver skattelettelser til dem, der er i arbejde, og undlader at give skattelettelser til dem, der er arbejdsløse.

Det er simpelt hen en borgerlig ideologi, og vi er meget kede af, at SF, Socialdemokratiet og De Radikale har taget den til sig, og at de synes, at det er en fordel for den økonomiske udvikling, hvis de økonomiske forskelle på dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er i arbejde, vokser. Det er simpelt hen en ideologi, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Jeg vil sige, at skulle der være nogle enkelte – og det er der jo, det ved vi også fra debatten – for hvem det ser meget svært ud at tjene mere ved at komme i arbejde, så har det helt andre årsager.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Der er tre, som gerne vil spørge, og det er Kristian Thulesen Dahl, Bent Bøgsted og Mike Legarth. Først er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og så vil jeg sige tillykke til Enhedslisten med det første finanslovforlig, partiet har indgået – det er jo historisk – men måske i virkeligheden mest tillykke med den omstillingsparathed, Enhedslisten har udvist, altså det, at man i virkeligheden for ganske små indrømmelser har villet lave et finanslovforlig med regeringen og dermed hjælpe regeringen i gang efter valget i september. Og jeg synes også, det er det, hr. Frank Aaens indlæg her i dag bærer præg af, altså det, at han har travlt med at prøve at kridte banen op i forhold til de kommende ting og prøve at få opmærksomheden hen på det. Det er fair nok. Det vil jeg også gerne bidrage til, for jeg synes jo, at noget af det, der står foran os, og som selvfølgelig er interessant, er

drøftelsen om en skattereform. Og her sagde hr. Frank Aaen jo nogle ting, som jeg synes var vigtige, og som jeg gerne vil bede hr. Frank Aaen bekræfte, så der ikke er nogen som helst tvivl om, hvor Enhedslisten står i spørgsmålet om en skattereform.

Altså, vil man kunne deltage i en skattereform, der medfører større ulighed i det danske samfund? Hvis der kommer en skattereform, der øger uligheden målt på Ginikoefficienten – som jo er det, i hvert fald jeg er blevet tudet ørerne fulde med de sidste 10 år er en af de måder, man kan måle det på – vil Enhedslisten så kunne medvirke, eller vil betingelsen for Enhedslistens deltagelse i en eventuel skattereform bero på, at der bliver mindre ulighed målt efter den her berømte Ginikoefficient?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Frank Aaen (EL):

På trods af det dårlige oplæg fra regeringens side vil vi selvfølgelig deltage i forhandlinger med den, ligesom vi har sagt til regeringen, at vi i forhold til alle de politiske dagsordener, der står foran os her i foråret, er villige til at forhandle og lave en aftale, fordi en aftale med Enhedslisten er bedre end en aftale, som hr. Kristian Thulesen Dahl stemmer for. Så på den måde skal vi forhandle med regeringen.

Om resultatet så skal se ud på den ene eller den anden måde afhænger af helheden; det er den, vi tager stilling til. Lad mig give et eksempel: Det kan jo godt være, at selve skattereformen betyder, at der er en øget forskel mellem dem, der er på dagpenge, og dem, der er i arbejde. Det kan ikke udelukkes, at det ender sådan. Men hvis man så samtidig hæver dagpengene og på den måde eliminerer forskellen, er der ikke noget problem. Og derfor kan man ikke bare tage sådan en matematisk formel at sætte det ind i. I forhold til skattereformen er man nødt til at kigge på den helhed, en skattereform eventuelt indgår i.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 13:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det naturlige spørgsmål er jo så, om den helhed, som vil skulle laves i forbindelse med en skattereform, vil skulle medføre øget lighed i det danske samfund målt på Ginikoefficienten, eller om en sådan samlet aftale, som så eventuelt indeholder mere end en skatteomlægning, vil kunne medføre større ulighed og stadig væk få Enhedslistens opbakning.

Altså, når jeg spørger lidt interesseret, er det, fordi der er nogle partier, som har haft travlt med at løbe væk fra det, de sagde i valgkampen om større lighed. Vi har f.eks. en SF-skatteminister, der jo har forladt synspunktet om, at der skal være større lighed i samfundet, og som siger, at der godt må komme større ulighed; der var en millionærskat, der blev væk, en bankskat, der blev væk og sådan noget.

Men alt det har Enhedslisten jo ligesom sagt ja til med finanslov-aftalen; man har sagt, det er o.k., at det er forsvundet. Det er derfor, jeg er lidt interesseret i, om der stadig væk er sådan en rest ægte socialisme tilbage i hr. Frank Aaen. Er det sådan, lige præcis når det kommer til den næste store mulighed, dvs. en skattereform med alt, hvad det måtte indebære ud over en ren skatteomlægning, at det så vil være en betingelse, at det samlet set medfører en større lighed i samfundet målt på Ginikoefficienten?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:45 ker på at Dansk Folkeparti vil sige ja til, selv om man godt nok i dag er med til at fordele satspuljepengene, altså de penge, der bliver taget hvert eneste år fra pensionister og arbejdsløse og puttet ned i en sukkerskål, som udvalgte partier sidder og deler ud fra: Hvis nu en skattereform forbindes med en aftale om, at satspuljen ophører, så er det jo med til at øge ligheden i samfundet. Og det er derfor, man skal se tingene i en sammenhæng og ikke prøve at tage et enkelt element ud.

Kl. 13:49

Frank Aaen (EL):

Den samlede reform vil komme til at medføre større lighed i samfundet. Det er uden for debat. Men hvordan det måles, er ikke noget, hr. Kristian Thulesen Dahl kan komme til at bestemme.

Lad mig tage et eksempel igen: Vi laver gerne en Ginikoefficient, hvor vi måler på skattereformen, men hvis vi samtidig får en aftale om, at dem, der har været arbejdsløse i et år, er garanteret et job på normale vilkår med ret til genoptjening af deres dagpenge, så tror jeg ikke det viser sig i Ginikoefficienten. Men så vil det vise sig afgørende i de arbejdsløses vilkår, nemlig deres mulighed for at komme i arbejde og genoptjene retten til dagpenge.

Derfor er det meget mere fleksibelt end det der matematiske begreb, selv om det selvfølgelig også spiller en rolle i forhold til, hvordan vi skal vurdere tingene. Og der er vi jo glade for, at finansloftalen gav en mindre ulighed end den, som er blevet skabt i den tid, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl var ved magten i Danmark.

Kl. 13:45

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Bent Bøgsted.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:49

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er tydeligt, at hr. Frank Aaen taler udenom hele tiden, når vi ved, hvis vi går tilbage og kigger på skattereformen i 2004 og de skattelettelser, der blev givet der, at det var LO-familierne, der fik rigtig meget ud af det, og det var også der, Dansk Folkeparti fik jobfradraget ind. Men det har hr. Frank Aaen lykkelig glemt, og så taler han om, at det er de rigeste, der fik de store skattelettelser. Det var LO-familierne, der fik allermost ud af det dengang.

Der er en anden ting, jeg godt lige vil spørge hr. Frank Aaen om. Det kom mig for øre, at hr. Frank Aaen talte om de finansfolk, der gik ind i politik uden at være politisk valgt, og at det ikke var noget, hr. Frank Aaen brød sig særlig meget om, hvis jeg har forstået hr. Frank Aaen rigtigt. Så er det lidt bemærkelsesværdigt, at hr. Frank Aaen nu støtter en regering, hvor der er flere ministre, der ikke er politisk valgt. Det modsiger jo det, som hr. Frank Aaen sagde fra talerstolen om, at Enhedslisten ikke brød sig om, at der kom nogle ind, der ikke var politisk valgt til at styre et lands politik. Det er så ikke i Danmark, hr. Frank Aaen taler om, men andre steder. Men lige nøjagtig her i Danmark støtter hr. Frank Aaen jo en regering, hvor der er flere ministre, der ikke er politisk valgt.

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er jo tydeligt at høre, at hr. Frank Aaen taler uden om det spørgsmål, der blev stillet af hr. Kristian Thulesen Dahl, for der blev hele tiden sagt hvis og hvis – hvis nu dagpengebeløbet stiger, hvis nu det bliver fastlagt, at man kan få et arbejde efter 1 år – og det kan tolkes på den måde, at Enhedslisten er klar til at indgå en skatteaftale uden nogen dikkedarer; så er man klar til at sige ja, hvis man får sådan nogle store løfter opfyldt. Men det stemmer jo ikke overens med det, Enhedslisten tidligere har sagt, om, at de ikke vil være med til at indgå noget skatteforlig, hvis ikke man sikrer sig mod uligheden i skattesystemet, altså at der bliver en mere ligelig fordeling. Det er hr. Frank Aaen jo ved at gå bort fra nu. Og så siger man, at hvis man får en højere dagpengesats, hvis man får en aftale om job, så vil man indgå en aftale. Men endnu ved vi jo ikke noget om, hvordan det skal finansieres. Det er jo også spændende at se, hvor hr. Frank Aaen og Enhedslisten så vil finde de penge, der skal til at finansiere sådan en skattereform, hvis man laver de store aftaler om at hæve dagpengebeløbet og en garanti for job efter 1 års ledighed. Det er ret store omkostninger, der kommer der, og der er vi jo selvfølgelig også spændt på at se, hvor Enhedslisten vil finde de penge.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:48

Frank Aaen (EL):

Lad mig starte med det sidste. Vi ønsker skat på spekulation, vi ønsker flere penge fra de multinationale selskaber, vi ønsker flere penge ind fra olien i Nordsøen, og så vil vi rulle nogle af de skattelettelser tilbage, som Dansk Folkeparti har gennemført sammen med den tidligere regering, og som gav bankdirektørerne en halv million i skattelettelser. Det skal ruller tilbage, og så er der over 7 mia. kr. i kassen at gøre godt med. Der skal pengene komme fra.

Så er der et spørgsmål om, hvordan man skal måle, om en reform giver mere eller mindre lighed. Dertil vil jeg sige, at det er forkert bare at tage ét element ud. Lad mig bare sige en ting, som jeg er sik-

Frank Aaen (EL):

Jeg talte ikke udenom i mit svar, jeg svarede jo. Jeg sagde, hvor pengene skulle komme fra, for jeg sagde, at de skulle komme fra dem, der tjener mest – mere end en halv million. Det var det, der var mit svar, altså at de skal betale det samme i skat i 2012, som de gjorde i 2009, hvis det stod til os. Og det var jo, fordi jeg svarede, at spørgeren så totalt skiftede emne. Og jeg har det sådan, at jeg intet problem har med, at der skulle sidde en enkelt eller to hernede, som ikke er valgt, men som er blevet udnævnt som ministre. Men det, vi ser nede i Europa, er, at folk fra et bestemt investeringsselskab, nemlig Goldman Sachs, som i den grad har ansvaret for den krise, Europa og verden er kommet ud i, i den grad sætter sig på regeringsledende poster, ikke bare ministerposter langt nede i rækkerne, men ledende poster. Det synes jeg er et demokratisk problem, som bør tages lidt mere alvorligt end at prøve at gøre lidt grin med det her i debatten.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så går vi videre til den næste, og det er hr. Mike Legarth.

Kl. 13:51

Mike Legarth (KF):

Nu vil jeg starte med at sige, at jeg jo er konservativ. Jeg arbejder dag ind og dag ud for at skaffe skattelettelser, og det vil jeg også gøre i fremtiden. Men når jeg nu ser og hører hr. Frank Aaen på taler-

stolen, er det altså morsomt – ja, det er nærmest så hylende morsomt, at man er ved at kaste sig ned på gulvet af grin over det – at høre, hvordan retorikken er vendt 180 grader. Det er altså fuldkomment til grin.

Hver gang den dagsorden var der, stod hr. Frank Aaen og kaldte den for champagnereform, rødvinnsreform og for de rige og havde alverdens mærkelige synspunkter, men nu er regeringen jo parlamentarisk grundlag for rød blok, og så er det altså en ny situation. Og derfor vil jeg gerne høre hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen vil arbejde for en skattereform, der øger uligheden, der ikke skaber mere social balance. Det er ikke sådan, som man tidligere har sagt, men man er altså indstillet på at følge det, rød blok nu siger, nemlig at det er man ikke så optaget af, hverken den sociale lighed eller den sociale balance.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Frank Aaen (EL):

Vi har hele tiden sagt, at vi er imod en reform, som øger uligheden i Danmark, og de synspunkter, jeg har stået her og videregivet flere gange, kunne man f.eks. læse om i dagspressen i går, og i dag kan man også læse om dem i forskellige aviser. Vi har sagt, at hvis det er sådan, at det ender med en skattereform, som ikke i sig selv er tilfredsstillende set ud fra et lighedssynspunkt, vil vi selvfølgelig kigge på, om der er andre elementer, der kan rette det op, så vi får en samlet reform, der øger ligheden her i landet.

Jeg ved godt, det lyder som noget, der kan ryste enhver konservativ, nemlig at vi kunne foreslå at sætte dagpengene op eller at fjerne satspuljen, som er det rene tyveri fra pensionister og arbejdsløse, men det er nogle af de forslag, vi vil komme med, så vi kan få rettet op på tingene. Men vi har da endnu ikke opgivet at få regeringen til at lave en skattereform, der i sig selv er retfærdig, det vil jeg gerne understrege. Det vil stadig væk være vores målsætning, men vi vil samtidig se på tingene i sammenhæng.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:53

Mike Legarth (KF):

Ikke desto mindre vil jeg indstille hr. Frank Aaen til Årets Vendekåbe, til en pris for årets humørindslag, for det, vi hører nu, er altså fuldstændig ude af takt med det, vi tidligere har hørt. Men jeg vil stille et andet spørgsmål.

Vi har set, at fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Per Clausen har været ude med at sige, at man ikke afviser topskattelettelser, og jeg kan høre, at hr. Frank Aaen ikke afviser, at uligheden øges via Gini-koefficienten, som ellers er det redskab, vi har brugt, og som hr. Frank Aaen og Enhedslisten har kæmpet imod, men hvad siger baglandet? Er baglandet enig i, at Enhedslisten arbejder for det, og det er da godt, jeg er jo positiv, men er baglandet det? Er det virkelig rigtigt, at det kun er hr. Frank Aaen, eller er det også Enhedslistens bagland, der kan arbejde for et lavere skattetryk, en lavere topskat og en øget lighed?

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Frank Aaen (EL):

Det, hr. Per Clausen, fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Frank Aaen har sagt i sagen om topskatten, er, at da vi nu har set, hvad der står i regeringsgrundlaget, nemlig at man vil hæve grænsen en anelse, vil vi ikke bruge det som et veto mod at lave en samlet reform. Den skal bare betales af dem, der tjener endnu mere. Det er da lighedsskabende. Det er da om noget rødt og revolutionært. Man behøver slet ikke i Det Konservative Folkeparti at være bange for den socialistiske linje i Enhedslisten, for den er fuldstændig intakt, og den har og vil også have opbakning i vores bagland. Hvis jeg kan komme tilbage til vores bagland og sige, at vi har fået hævet dagpengene, vil de klappe mig ind og ud ad døren. Så bare rolig, der er ikke nogen problemer i det, jeg har sagt her.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sidste korte bemærkning er fra fru Pia Kjærsgaard. [Lydudfald] ... Hr. Simon Emil Ammitzbøll har spurgt, men nu er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:55

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Allerførst vil jeg da også kvittere for noget. Enhedslisten mærker nu at være parlamentarisk støtte til en regering og har ligesom frasagt sig det der princip med at stemme imod enhver forringelse, men for enhver forbedring. Vi ser jo tydeligt, at det ikke længere er sådan.

Enhedslisten stemmer jo for første gang for finansloven, og det er sådan, det skal være, når man er parlamentarisk støtte, og når man har deltaget i den aftale, der ligger om finansloven, som vi nu debatterer og stemmer om i dag. Så jeg vil høre, om man også vedkender sig tilbagetrækningsreformen, som Enhedslisten som grundlag ikke har stemt for, men som klart er en del af finansloven, en del af finansieringen, en del af det hele, som regeringen stemmer for. Vedkender man sig som sådan også, at man er en del af det, for man er en del af den aftale, og man vil godt bruge de penge, som den indbringer, og må stå ved, at det nu engang er sådan?

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Frank Aaen (EL):

Det er jo i grunden ret modigt af fru Pia Kjærsgaard at prøve at sætte spørgsmålstejn ved andre partiers holdning til efterlønnen. Hvis der var nogen, der sagde, at den i hvert fald ikke skulle fjernes, og at det aldrig ville ske, så var det fru Pia Kjærsgaard. Og det er fru Pia Kjærsgaard, der har sørget for, at den nu stort set bliver elimineret. I modsætning til Enhedslisten stemte fru Pia Kjærsgaard for, mens Enhedslisten stemte imod. Sådan var det. Kunne vi have forhindret, at den blev vedtaget, havde vi også gjort det, men når der er et flertal i Folketinget, der stemmer en ting igennem, kan vi jo ikke fjerne den ved at stemme nej til finansloven. Sådan er det, og derfor må vi acceptere, at det er en del af finansloven. Vi bruger i øvrigt ikke pengene fra den reform, for vi tror ikke på, at den giver penge. Tværtom giver den jo udgifter, fordi der skal betales penge tilbage, som folk har indbetalt til efterlønnen, og vi tror ikke på de der kunstige regnestykker med, at bare der bliver flere ledige, kommer der flere i arbejde. Jeg ved ikke, om man gør det i Dansk Folkeparti. Det er sådan en filosofi, man har opfundet herovre i Finansministeriet, og den går ud på, at bare der er flere ledige, er der også flere arbejdspladser. Jeg

fatter ikke, hvor de arbejdspladser skulle komme fra, bare fordi der er dobbelt så mange ansøgere til et ledigt job, som der var dagen før.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Hr. Frank Aaen behøver sådan set ikke at stå og prædike for mig, men jeg går ud fra, at prædiken også har været til stedeovre i Finansudvalgets lokale i forhold til de tre partier, som sidder i regering, nemlig Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti – en regering, som Enhedslisten jo varmt støtter, står bag, holder hånden under og over, og vi har allerede opdaget, at Enhedslisten vil gøre det til hver en tid. Sådan vil det være. Men tilbagetrækningsreformen er jo en klar del af det. Jeg tror bestemt, at regeringen har en anden holdning til den økonomi, der ligger i tilbagetrækningsreformen, end den, som hr. Frank Aaen giver udtryk for her på talerstolen, og som sådan er den altså en del af finansloven, den er en del af finansieringen, for man kunne godt bruge de penge. Og i modsætning til regeringen har Dansk Folkeparti jo lagt det frem i valgkampen, det har der altid været åbenhed omkring, vi snød ikke nogen overhovedet, tværtimod, det er der andre partier, der har gjort, og det må de stå ved. Men nu spørger jeg om Enhedslistens holdning, altså at man ved en accept af finansloven vedkender sig og står ved, at tilbagetrækningsreformen er en væsentlig del af den. Man kan ikke frasige sig det ansvar, som det også er.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Vi har stemt imod elimineringen af efterlønnen, vi stemte også imod, dengang man halverede dagpengeperioden. Vi har stemt imod alle de forringelser, der er lavet på det område, i modsætning til Dansk Folkeparti, der har støttet det hver eneste gang, og det gør vi stadig væk, så vi vedkender os det ikke. Vi har gjort alt, hvad vi kunne for at bekæmpe det, og vi gjorde altså også det, at vi stemte imod. Der er ikke noget med, at vi bruger penge ved den her finanslov, der stammer fra elimineringen af efterlønnen. Efterlønnens eliminering er jo en udgift. Lad os sige, at nogle af de der fantasiregnestykker, som Finansministeriet laver, skulle virke, så virker de jo ikke i år, men de virker først om mange år. Til gengæld virker tilbagebetalingen af 20-30 mia. kr., som er kontingent, der er blevet indbetalt, og som nu skal tilbagebetales, lige med det samme og er med til at gøre, at statens underskud er så stort, som det desværre er. Så fru Pia Kjærsgaard har været med til at øge underskuddet på finansloven for 2012, og det er ikke nogen penge, som vi har været med til at bruge – tværtom.

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå de sidste to til korte bemærkninger, først hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:00

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Grøn omstilling er jo det store mantra i, hvad der sådan skulle ske af fornyelser, og der kan da også komme nogle gode ting ud af en grøn omstilling, hvis man gør det rigtigt. Det kunne f.eks. være, hvis man fik gang i noget mere biogas til landbruget, at de fik nogle bedre muligheder.

Men når man prøver at se på, hvad det er, der rent faktisk er kommet ud af det, man har gjort indtil nu fra rød bloks side, kan man se, at der f.eks. er kommet NO_x-afgifter i gartnerisektoren, og så begrundes man det jo lidt med, at det er for at prøve at motivere til nogle omstillinger og effektiviseringer. Der er bare det ved det, at i gartnerisektoren har de været rigtig gode til at omstille sig og effektivisere. De har faktisk været nødt til det bare for at overleve. Og resultatet er jo nu, at når man så banker den her nye afgift ind over, udraderer man jo store dele af gartnerisektoren.

Hvordan har Enhedslisten det egentlig med, at man løfter fanen så højt, at fødderne så at sige ikke kan nå jorden, fordi det medfører direkte tab af arbejdspladser og tab af værditilvækst i samfundet?

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg jo været med til den slags debatter i nogle år efterhånden, og lige før havde vi også en diskussion om Aalborg Portland. Jeg ved ikke, jeg tror, Aalborg Portland er lukket mindst tre gange på grund af grønne afgifter, i den tid jeg har siddet i Folketinget. Men det er en velfungerende virksomhed oppe i Aalborg, som jeg håber vil være velfungerende i lang tid endnu, og som laver ganske udmærket cement.

Sådan tror jeg også det er med gartnerier. Jeg er sikker på, at sidst der blev indført NO_x-afgift, og det var jo under den gamle regering, ville gartnerierne også lukke, men det har de så ikke gjort. Der var et gartneri, der skrev ind, at så var de jo nødt til at fremrykke deres overgang til fjernvarme, for det giver mindre NO_x-forurening. Det var da på tide, siger jeg så, det skulle I have gjort noget før. Og andre gartnerier indfører nogle forskellige former for katalysatorer, så de kommer af med deres NO_x. Mon ikke de finder ud af at spare på NO_x-en, så de også sparer på afgiften og vi får et bedre miljø?

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:02

Erling Bonnesen (V):

For mange år siden var der en kendt politiker, der sagde: Hvis det er fakta ude i virkeligheden, så benægter jeg fakta. Det er faktisk det, som vi hører at ordføreren for Enhedslisten gør nu. Det kan da ikke være gået helt upåagtet hen over Enhedslistens ordfører, hvad det er, der bliver konsekvensen af den politik, man selv har gennemført. Så kan det jo godt være, der kan lægges en lille smule til og fra i vurderingerne, det er fair nok, men når det er, at det står så dramatisk til, at man kommer med så store afgiftspålæg i forbindelse med sine ting, at det udraderer store dele af en sektor og konsekvensen bliver, at vi i stedet for at købe sunde danske grønsager skal til at købe udenlandske grønsager med højere pesticidindhold, og man så oven i købet vil pakke det ind i sundhed, selv om det har den direkte modsatte effekt, så kan jeg ikke undgå at komme til at tænke lidt på det, der var citatet fra den tidligere kendte politiker: Hvis det er fakta, så benægter jeg fakta.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Det har jeg jo ikke gjort. Jeg har sådan set bare henvist til det faktum, at Aalborg Portland, der har truet med at lukke, jeg ved ikke hvor mange gange, stadig væk er en velfungerende virksomhed. Hvad angår det med gartnerierne, så lad os tage debatten om et år.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det ikke særlig røde dagblad Jyllands-Posten for nogle få uger siden bragte en forsideartikel, hvor de skrev, at netop det, at vi pålagde dansk erhvervsliv at spare på energien og dermed spare på forureningen, gav dansk erhvervsliv en konkurrencefordel i forhold til andre landes erhvervsliv, hvor man ikke gjorde det samme, fordi vi på den måde var forberedt på stigende oliepriser og stigende energi priser og dermed altså kunne klare os i en konkurrence med de andre, som stadig væk sviner løs med olie og anden energi. Så det er ikke sådan, som det bliver sagt i de der dommedagsprofetier. Jeg tror, at den kurs, vi er inde på, er en ganske sund kurs, også for erhvervslivet.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Listen over spørgsmål er udtømt, den ændrer sig lidt hele tiden, og det er helt i orden. Så nu giver jeg ordet til den næste ordfører, og det er hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Når lamperne i morgen lyser på afstemningstavlen, vil de vise en masse grønne lys, og så vil de vise, at Liberal Alliance stemmer nej til finansloven. Det er, kan man sige, et brud med en tradition, som der dog har været sat spørgsmålstegn ved flere gange tidligere, bl.a. fra Uffe Ellemann-Jensens og Anders Fogh Rasmussens side. Men vi bryder her med den tradition, der er, om, at man altid ender med at stemme ja til finansloven, og det gør vi, fordi der intet perspektiv er i den her finanslov. Og ikke nok med, at der intet perspektiv er i den her finanslov, krisen ude i Europa er også eskaleret ganske dramatisk, og det fordrer faktisk, at vi i Folketinget vågner op, tager os sammen, gør en forskel, og at vi sikrer de reformer, der skal til. Men der er intet af det i den finanslov, som vi diskuterer på nuværende tidspunkt.

Jeg spurgte den radikale ordfører, om man kunne nævne tre ting, ud over de ting, som man havde lavet med de borgerlige partier, som pegede i den rigtige retning, hvortil jeg fik et svar, som bestod af to eksempler, som var præcis de ting, som man havde lavet med den forrige, borgerlige regering, og så var der en ny ting omkring forskning. Men det er bare ikke nok. Det er slet ikke nok til at flytte Danmark i den rigtige retning; det er overhovedet ikke at gå i den rigtige retning, at man hæver afgifterne med 5 mia. kr. Det er at bilde den danske befolkning noget ind at påstå, at man fører en ansvarlig finanspolitik, fordi man har lyst til at bruge 5 mia. kr. ud over det underskud på de 95 mia. kr., der i forvejen er lagt op til, altså ved at hæve afgifter, som man så kan bruge til de nye ting, som man har lyst til. Det er ikke en ansvarlig finanspolitik, det er på ingen måde en ansvarlig finanspolitik. Den gæld, vi i øjeblikket oparbejder, er så ufattelig stor, at man faktisk slet ikke kan forstå det.

Vi gældsætter os for ca. 275 mio. kr. hver eneste dag, det er 11 mio. kr. i timen. Vi er 5 timer inde i den her debat, og vi har alene under den her debat gældsat os selv med op mod 60 mio. kr. Er der kommet nogen konstruktive løsningsforslag? Er der kommet nogen bud på, hvordan vi trækker i den rigtige retning? Der er i regeringsgrundlaget kommet nogle antydninger af, at man vil lave en skattereform, og der gættes der på, at det vil øge arbejdsudbuddet med omkring 6.000-7.000 mennesker. Men vi har jo på nuværende tidspunkt 850.000 mennesker, som er på overførselsindkomst, og vi har et un-

derskud på 100 mia. kr., som vi i år kan se frem til. Så det er ganske enkelt uansvarligt.

Tingene går oven i købet utrolig stærkt i Europa i øjeblikket. Vi kunne i sidste uge se, at der var seks-syv lande, der var blevet nedgraderet, og det betyder, at de kan se frem til højere renter, når de skal refinansiere deres lån. Vi kan ikke isolere krisen til Grækenland, de, der tror, vi kan det, mener jeg stærkt undervurderer, hvor alvorlig situationen er. Når man i Italien har en gæld, som svarer til ca. 100 pct. af BNP, og den skal refinansieres til en 7-procents-rente, så fortæller det os jo alt om, hvor alvorlig en situation Italien er i, og hvor kraftig en vækst de egentlig skal have for bare at kunne følge med. Så det er urealistisk at tro det, og i den situation bør vi i Danmark være meget, meget fokuseret på, om vi kan foretage os noget, som giver os nogle fordele, trods alt, i en situation, hvor vi kan se frem til, at økonomien i den vestlige verden skrumper. Det, der er den gangse opfattelse i Danmark, er, at det kan vi ikke; vi må vente på, at tyskerne retter op, at Europa tager sig sammen, at vi sidder med ved bordet osv.

Men er det nu rigtigt? Hvis verdensøkonomien nu har en bestemt størrelse og den bliver lidt mindre, men Danmark i dag besidder en del af den samlede verdensøkonomi, der er meget, meget lille, er det så nødvendigvis sådan, at vores andel skal blive tilsvarende mindre? Kunne det ikke tænkes, at vi, hvis vi lavede de rigtige reformer, hvis vi skabte rammerne for et stærkt erhvervsliv, for nye investeringer, så kunne tiltrække investeringer og nye arbejdspladser til Danmark og øge vores procentvise andel af den samlede verdensøkonomi? Jo, selvfølgelig kan vi det. Det er helt banalt. Hvis resten af verden vedtager en Tobinskat, skal Danmark så bare følge med, eller skal vi sige, at det vil vi da ikke? Hvis vi gør det, vil vi umiddelbart kunne tiltrække 30.000-40.000 nye arbejdspladser i den finansielle sektor.

Det er et eksempel på, at vi selv kan gøre en forskel, altså ved at sørge for at sikre finansieringsunderlaget, grundlaget, arbejdspladserne, for at sikre, at vi også har råd til den velfærd, som vi alle sammen er enige om der skal være råd til, og den kan vi selv skabe ved at træffe de rigtige beslutninger.

Kl. 14:09

Men vi mangler modet. Uanset hvad jeg har hørt fra Venstre, Socialdemokratiet, SF eller Det Radikale Venstre i dag, har jeg simpelt hen ikke kunnet høre nogen konstruktive bud på, hvordan vi får flyttet Danmark ud. I stedet for så bare at kritisere, hvad andre har sagt, vil jeg godt understrege, at vi i Liberal Alliance har konkrete bud på, hvad man kan gøre. Vi har oven i købet tilladt os at være så modige, at vi op til valget bad den uafhængige analysegruppe DREAM om at gennemregne vores udspil for at få et bud på: Hvad vil det alt andet lige have af konsekvenser, hvis man gør det, som vi foreslår?

Vores forslag var at sænke skatten på arbejde til maks. 40 pct., det vil koste 26 mia. kr., halvere selskabsskatten, det vil koste 17 mia. kr., afskaffe multimedieskatten, afskaffe iværksætterskatten, afskaffe iværksættergebyret, afskaffe særskatten på pensioner og afskaffe fedtskatten, afskaffe momsen på byggegrunde, fjerne loftet på SU-fribeløbet, sikre penge til mere fri forskning og udvide det frie valg i sundhedsvæsenet. Det er i alt udgifter for ca. 51 mia. kr.

Vi kom med et finansieringsforslag på over 70 mia. kr. Det at gennemføre tilbagetrækningsreformen, effektivisere den offentlige sektor for 20 mia. kr., altså en reduktion på 40.000 i den offentlige sektor, reducere erhvervsstøtten med 10 mia. kr., indføre noget brugerbetaling i sundhedsvæsenet i stil med det, vi kender fra Sverige, udlicitere noget mere, ændre dagpengesystemet yderligere, er finansieringskilder for i alt 72 mia. kr. Det er, hvis man gør det, ikke et spørgsmål om, at man så vil have fjernet grundlæggende velfærdsydelser i det her land, overhovedet ikke, men man vil have skabt en ramme, som ifølge DREAM-gruppen vil føre til forbedringer på den offentlige saldo på over 80 mia. kr. – over 80 mia. kr. Jeg har ikke hørt nogen som helst bud i dag på noget, der bare minder om det.

Vi vil i 2020 få en forøgelse i antallet af fuldtidsbeskæftigede på over 210.000. Det, vi har diskuteret indtil nu, har været en kickstart fra regeringens side, som ifølge dens egne tal vil mindske beskæftigelsen med 5.000 i 2020. Vi vil få en forøgelse af vores bruttonationalprodukt med 166 mia. kr. om året, hvis vi gør de her ting. Spørgsmålet er: Vil vi blive mere fattige af det? Uligheden vil ud fra gængse regnemetoder blive øget, selvfølgelig vil den det. Når man sænker maks.-skatten på arbejde til 40 pct., er det klart, at de, der i dag betaler mest i skat, vil få den største lettelse, sådan er det med procentregning.

Men er det ikke den stærkeste socialpolitik, vi overhovedet kan føre, altså at vi skaber en situation, hvor vi øger beskæftigelsen med 210.000? Som hr. Joachim B. Olsen rigtigt påpegede tidligere i dag i debatten, er det et kæmpemæssigt problem med så mange mennesker på overførselsindkomst, ikke kun for dem, der er på overførselsindkomsten, men jo også for de børn, som vokser op i de familier, hvor man er på overførselsindkomst, fordi det går i arv. Vi ved, at det går i arv.

Det her forslag, som vi lægger frem som et konstruktivt bud på, hvordan Danmark kan komme videre, er det stærkeste bud på en socialpolitik, man overhovedet kan høre om inde i det her Folketing. Vi er i Liberal Alliance endt med at blive det eneste arbejderparti – det eneste arbejderparti – for vi er hundrede procent fokuseret på at skabe arbejdspladser. Ja, der smiles hos venstrefløjen, for man kan slet ikke forestille sig, at det kan være rigtigt, men det er det. Er venstrefløjen kommet med et bud på, hvordan man skaber en øget beskæftigelse på 210.000? Nej, det er man ikke. Er venstrefløjen kommet med et forslag til, hvordan vi sikrer, at vi kommer af med gælden, så vi har råd til gratis uddannelse, gratis sundhed og en ordentlig socialpolitik? Nej, det er man ikke. Det, som vi på nuværende tidspunkt er oppe imod, er en politik, som vil føre os ud i, at vi heller ikke vil have en økonomi, der er stærk og troværdig, og at vi vil blive nedgraderet af kreditvurderingsinstitutterne og vil komme til at opleve stigende renter.

Vi har i det her Folketing et valg: Vi kan vælge at fortsætte som hidtil og blindt stemme ja, som vi plejer at gøre, eller tage skeen i den anden hånd. 90 mandater i dette Folketing kan gøre en kolossal forskel og sikre, at Danmark også er stærkt om både 10 og 20 år. Men det er der ikke 90 mandater der vil.

Tværtimod vil 170 mandater stemme for en finanslov, der trækker os i retning af afgrunden i stedet for væk fra afgrunden, og derfor stemmer vi nej til finansloven.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er foreløbig to, der gerne vil spørge: John Dyrby Paulsen og Kristian Thulesen Dahl. Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:14

John Dyrby Paulsen (S):

Tak, formand, og tak for indlægget. Hvad Liberal Alliance ender med at stemme til finansloven, skal jeg overlade til Liberal Alliance selv at bestemme, men jeg synes jo, det er lidt flot ligesom at sige, at Liberal Alliance – ifølge hr. Anders Samuelsen selv – har løsninger på alle problemer, og at det er alle os andre, der bare ikke forstår, hvad der foregår.

Men kunne jeg så ikke bede hr. Anders Samuelsen om lige at forklare, hvor hurtigt det så egentlig er at Liberal Alliances model skal indføres. Altså, vil der skabes arbejdspladser i år eller i 2013? Jeg forstår, der skal fyres i hvert fald 40.000 i den offentlige sektor, og den del, som man henter ind på udløst, må jo også betyde en væsentlig reduktion i antallet af job i forbindelse med offentlig service eller offentligt arbejde på en eller anden måde i hvert fald. Hvor mange er det, der skal fyres? Hvor hurtigt skal det ske? Og hvad er egentlig Liberal Alliances egne synspunkter med hensyn til, hvad

der sker i Liberal Alliances model, hvad angår privatforbruget og sådan noget? Det er jo et af de problemer, vi har i øjeblikket, nemlig at danskerne holder pengene i lommen – af mange gode årsager – men økonomisk er det stadig en udfordring. Så kunne hr. Anders Samuelsen ikke løse lidt op for posen og sige, hvad der er af forudsætninger i Liberal Alliances model?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Anders Samuelsen (LA):

Hvis den socialdemokratiske ordfører havde forberedt sig ordentligt, ville han være gået ind på Liberal Alliances hjemmeside og have kigget i vores reformplan og set de tal, som vi ikke har regnet os frem til, men DREAM-gruppen har regnet sig frem til. Og af dem fremgår det, at beskæftigelsen vil stige i 2012 og i 2013 og i 2014 og i 2015 og i 2016 og i 2017 og i 2018 og i 2019 og i 2020, til vi har øget beskæftigelsen med 210.000 netto, dvs. inklusive 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Hvad vil der ske med det private forbrug? Det vil stige, fordi folk har flere penge mellem hænderne, og fordi vi ikke bare laver omlægninger, trækker penge op af den ene lomme med grønne afgifter og så kommer lidt ned i den anden lomme, sådan som skattereformer indtil nu altid har fungeret.

Nej, der er tale om reelle skattelettelser via reelle besparelser via en bedre offentlig sektor, som jeg er fuldstændig overbevist om vil føre til langt større arbejdsglæde i den offentlige sektor, når der kommer ordentlig ledelse, når der kommer nogle klare mål, når der kommer en tillid til, at medarbejderne faktisk kan levere varen. For vi er fuldstændig overbevist om, at folk, der er ansat i den offentlige sektor, gerne vil gøre det godt. Vi herinde i Folketinget er med til at forhindre dem i at gøre det.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:17

John Dyrby Paulsen (S):

Så kan jeg sige, at jeg faktisk har læst Liberal Alliances oplæg, og jeg er ikke synderlig imponeret, for jeg synes ikke, der er nogen detaljer om, hvad der i virkeligheden er forudsætningerne for den her model. Det kan vi jo så regne igennem på et eller andet tidspunkt. Men det står rent faktisk ikke fuldstændig klart, hvor de her effektiviseringer skal komme fra, og hvad det er for nogle mennesker, der skal fyres i den offentlige sektor. Altså, det er så let at gå ud og sige: Vi kan med et fingerknips fyre 40.000 offentligt ansatte, og vi får den samme offentlige service. Det lader sig ikke gøre, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

Det er klart, at hvis man opfinder sådan nogle problemer, der i virkeligheden ikke er der, eller effektiviseringer, man bare lige kan bukke sig ned og samle op, er det let nok at få ens egen økonomiske model til at hænge sammen, men de effektiviseringer er der jo ikke i den offentlige sektor – og de kommer slet ikke med den hast, som hr. Anders Samuelsen gerne vil have dem til at komme.

Jeg spørger endnu en gang: Hvad er det for nogle forudsætninger vedrørende danskernes privatforbrug? For hvis man ser på, hvad der er sket de seneste år, kan man se, at den meget lave rente, der er i øjeblikket i Danmark, jo har gjort, at mange, specielt boligejere, har fået flere penge mellem hænderne. Det har jo ikke gjort, at de er gået ud at bruge penge. Der er en grundlæggende usikkerhed og utryghed blandt danskerne, og det forstår jeg godt, for man er bange for, at man ikke har job om 1 måned eller 1 år. Og så er der altså ikke no-

get, der tilsiger, at man bare går ud og gør det, fordi Liberal Alliance og hr. Anders Samuelsen siger det.

Kl. 14:21

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Anders Samuelsen (LA):

Det er lige netop det, der er min pointe. Liberal Alliance skal ikke gøre det her alene. Vi opfordrer jo til, at Folketinget står sammen om det her, skaber en tillid i den danske befolkning, for det er rigtigt, at der faktisk er rigtig mange penge ude i den private sektor, men folk holder på pengene nu, og hvorfor? Fordi de ikke stoler på os politikere. De stoler ikke på, at vi har nogle planer, som peger i den rigtige retning, og det kan man da ikke fortænke dem i, når der i morgen bliver vedtaget en finanslov med et underskud på 100 milliarder og vi hver eneste time øger vores gæld med 11 millioner. Så er det da klart, at folk holder på pengene og tænker: Det her går da ikke godt. Når man indfører NO_x-afgifter, som gør, at man skal nedlægge danske virksomheder og arbejdspladser, er det da klart, at folk holder på pengene. Det vil enhver da gøre.

Vi kan løse det her sammen; det er sådan set hovedpointen. Vi kan løse Danmarks udfordring, hvis vi vil, og hvis vi tør lægge angsten og retorikken og gamle vaner på hylden og gøre det rigtige. Jeg har så stor tiltro til den danske befolkning og dens evne til at omstille sig, at jeg tror på, at det her kan lade sig gøre – jeg er overbevist om det. Og vi har ikke selv regnet tallene igennem; det har DREAM-gruppen.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Der er jo en del områder, hvor Liberal Alliance og Dansk Folkeparti ser forskelligt på tingene; sådan er det. Men der er faktisk også flere områder, hvor jeg tror vi deler syn, og det, jeg vil spørge ind til, er euroen. Liberal Alliance og Dansk Folkeparti deler, har jeg forstået, det udgangspunkt, at det er godt, at Danmark ikke har euro, men at vi har vores egen valuta, og at det, man har kunnet se de seneste år med euroens udvikling og de økonomiske problemer, har understreget det, hvad man måske også kan læse ud af, at et flertal af erhvervsledere nu også er begyndt at sige, at det nok er meget godt, at vi ikke har euro.

Men det, det leder mig frem til, er jo selvfølgelig et spørgsmål. Dansk Folkeparti har til i dag stillet et ændringsforslag, hvor vi kræver europagten, som eurolandene jo nu bruger som et forsøg på at redde deres valuta, til folkeafstemning, så det er befolkningen i Danmark, der afgør, om Danmark, når vi nu har det her euroforbehold, alligevel skal være med i europagten, eller vi ikke skal. Bare for en ordens skyld kunne jeg godt tænke mig lige at høre hr. Anders Samuelsen sige, hvad Liberal Alliances holdning er til det ændringsforslag. Deler vi også der syn på, hvordan Danmark i givet fald skulle tiltræde den her europagt, hvis der er et flertal, der ønsker det?

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Anders Samuelsen (LA):

Svaret er ja.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det synes jeg selvfølgelig er rigtig godt, fordi der så er flere mandater, der kæmper for en folkeafstemning.

Hr. Anders Samuelsen kunne måske bruge anden runde til at forklare lidt om baggrunden for, at også Liberal Alliance synes, det er vigtigt, at vi er skeptiske over for europagten. I Dansk Folkeparti ser vi jo europagten som eurolandenes lidt desperate forsøg på at redde en valuta, som i sin fødsel ikke var skabt på den rigtige måde. Hvis man vil have en fælles valuta i Europa, skal man også have en finanspolitisk union. Man skal have nogle meget, meget kraftige centrale styringsredskaber for, at man i virkeligheden kan tvinge landene, som jo så vil være en slags delstater, til at føre den rigtige økonomiske politik, der kan holde sammen på tingene. Når man ikke har det, får man en helt forudsigelig situation, hvor tingene falder fra hinanden. Det forsøger eurolandene at undgå med en europagt, men det mener vi ikke Danmark skal fedtes ind i. Vi har vores forbehold over for euroen. Vi har vores krone, og vi mener, at hvis de andre vil lave sanktionsordninger over for hinanden og de vil prøve at styre finanspolitikken og skal have finanslovene til årlige gennemsyn og godkendelse hos Kommissionen i Bruxelles, så er det noget, vi skal sige nej tak til, og vi skal bevare vores handlefrihed her i Danmark.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:22

Anders Samuelsen (LA):

Jeg deltog forleden aften i et tv-program, hvor også tidligere finansminister Henning Christophersen og Niels Thygesen deltog, som man må sige er to af de ældre fædre til Danmarks engagement i EU. Der blev det påpeget af begge de herrer, at euroen, da man udviklede ideen om den, egentlig var tiltænkt seks-syv lande, de syv stærkeste økonomier i Europa. Sådan gik det ikke. Tanken var også, at de syv lande havde så stor budgetdisciplin, at de kunne holde sammen om det, der var en forudsætning for euroen, nemlig at man havde styr på økonomien. Sådan gik det ikke. Man udvidede til en række andre lande, og man havde netop ikke indarbejdet det, som faktisk ville være en forudsætning for, at det kunne lade sig gøre, nemlig en central styring af finanspolitikken, hvilket i sig selv ville have ført til, at Danmark aldrig nogen sinde ville tilslutte sig.

Det er forudsætningen. Det kan vi se i dag. Så længe det gik godt, så længe der var medvind på cykelstien i verdensøkonomien, kunne det gå an. Men da først tyskerne forbrød sig mod reglerne i forbindelse med den første finanskrisen i tiden efter 11. september og det smittede af på resten af Sydeuropa, skred forudsætningerne. Det er derfor, vi siger, at vi ikke på nuværende tidspunkt skal være med. Vi er i en situation, hvor vi er i en liga med f.eks. svenskerne og englænderne. Man kan sige, at vi er midt imellem svenskerne og englænderne på den ene side og på den anden side resten af Europa. Det betyder, at markederne lige nu forestiller sig, at Danmark ikke involverer sig yderligere. Det er derfor, vi også har lavere renter end tyskerne. Det skal vi holde fast i, og det er også derfor, vi advarer imod at gå ind i europagten og også at stille den garanti på 40 mia. kr. til rådighed, som Nationalbanken gør. Det mener vi er halsløs gerning.

- Kl. 14:24 også selv om man ikke er en del af det flertal, der står bag regeringen.
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Tak. Så er det fru Camilla Hersom, og derefter har også Jonas Dahl og Marianne Jelved bedt om korte bemærkninger.
- Kl. 14:24
- Camilla Hersom (RV):**
Tak. Det er altid så forfriskende at høre hr. Anders Samuelsen tale om Liberal Alliances politik: Fire hurtige punkter om skat og vækst og effektivitet og personlig frihed, og så er vi ude af den krise; det er ganske vist. Og valgkampsretorikken gentages her i salen i dag: Danmark skal stort set bare drives som en virksomhed, og vi skal bruge krisen som en anledning til at gå solo på en række punkter i EU, skabe et fristed for finansspekulanter – uden noget som helst blik for, hvor afhængig også Danmark er af udviklingen i EU, som vi jo handler med og eksporterer til.
- Nu melder Liberal Alliance sig så også ud af traditionen med at stemme for den samlede finanslov, og mit spørgsmål til hr. Anders Samuelsen går på, om man kan forestille sig en situation, hvor en privat virksomhed, som man jo hylder så meget, ville have en ledelse, som ikke accepterede, at der skulle være et budget for driften af virksomheden. For det er jo det, det handler om. Altså, vi har jo en styreform her i landet, hvor vælgerne sammensætter et Folketing, så dannes der en regering, og den regering fremsætter et finanslovsforslag. Men alle anerkender jo, at hvis vi ikke har en finanslov, så har vi ikke noget budget for landet, og så kan vi ikke drive landet.
- Så burde man ikke tage den konsekvens, man ville tage i en privat virksomhed, og simpelt hen nedlægge sine mandater?
- Kl. 14:26
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 14:26
- Anders Samuelsen (LA):**
Det bliver ikke i den her periode i hvert fald.
- Jeg synes egentlig, det er sørgeligt, at ordføreren så hurtigt tager del i en gammeldags retorik. Tænk, at det ikke skulle tage længere tid.
- Det her er jo ikke et budget; det her er en finanslov, som opererer med et underskud på 100 mia. kr. Enhver ledelse i en privat virksomhed ville sige fra. Hvis der ikke er et perspektiv med et underskud, sådan at det skaber vækst og fremgang for virksomheden, hvis det altså ikke er udtryk for et investeringsunderskud, så ville enhver ledelse rejse sig op og sige: Det her går ikke, venner!
- Vi er så i parentes bemærket heller ikke en del af ledelsen herinde. Der er faktisk et socialistisk flertal bakket op af Det Radikale Venstre, som lægger det her på bordet. Og vi tilbød at være med i en finanslovaftale, men blev afvist.
- Kl. 14:26
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Spørgeren.
- Kl. 14:26
- Camilla Hersom (RV):**
Man ville gerne være med, men blev afvist, og derfor vil man nu ikke stemme for – eller hvordan hænger det sammen? Altså, sagen er jo, at hvis Liberal Alliance virkelig gerne vil være med til at drive Danmark ud af krisen – det har vi jo alle sammen en interesse i – og komme med gode, konstruktive forslag, så er man jo også nødt til at være en del af det, der gør, at vi overhovedet har et samfund, der fungerer, og der er det altså nødvendigt, at vi også har en finanslov. Og det er jo i anerkendelse af det, at man plejer at stemme for den,
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 14:27
- Anders Samuelsen (LA):**
Ganske kort igen: Verdensøkonomien er katastrofal, og den europæiske økonomi er præget af store, store gældsproblemer. I den situation skal vi handle.
- Det svarer til, at en landsby mister en masse arbejdspladser, og hvor der tidligere var plads til tre bagere, er der måske kun plads til to; den tredje skal udkonkurreres. Det betyder ikke, at der ikke er plads til bagere, det betyder bare, at der er plads til en bager mindre. Den situation, verden er i nu, betyder altså ikke, at Danmark går fallit, fordi de andre går fallit. Vi kan gøre noget, så det er os, der kommer til at sælge brød. Det er det, vi skal gøre. Og det gør den her finanslov intet for.
- Kl. 14:28
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Tak. Så er det hr. Jonas Dahl.
- Kl. 14:28
- Jonas Dahl (SF):**
Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre hr. Anders Samuelsen uddybe den forklaring, som vi også var lidt inde på i forhold til hr. John Dyrby Paulsen, når vi ser på det akkumulerede underskud, der har været under VK-regeringen, fordi det er jo den VK-regering, som hr. Anders Samuelsen sagde at han ville støtte, eller i hvert fald den statsministerkandidat, han valgte at støtte efter valget. Synes hr. Anders Samuelsen, at VK-regeringen førte en økonomisk ansvarlig politik de sidste 4 år?
- Kl. 14:28
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 14:28
- Anders Samuelsen (LA):**
Nej.
- Kl. 14:28
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Spørgeren.
- Kl. 14:28
- Jonas Dahl (SF):**
Så må man jo alligevel undre sig over, hvad baggrunden er for, at man ville pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, men det kan vi vende tilbage til. Men er det så økonomisk ansvarlighed, når hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance også er ude at sige, at vi skal spare de her 150 mia. kr., for jeg må indrømme, at jeg synes, at det er en interessant tanke, hvis man kan annoncere de her besparelser på 150 mia. kr., men ligesom mange andre kunne jeg godt tænke mig at høre, hvor de kommer fra. Nu har man jo ikke fra Liberal Alliances side fremlagt et idékatalog over de her 150 mia. kr., og det ville jo være oplagt at gøre det her til finansloven, men det kommer så forhåbentligvis til den kommende finanslov for 2013, går jeg ud fra, og det håber jeg at hr. Anders Samuelsen kan love mig nu her om lidt. Men kan hr. Anders Samuelsen bare løfte en lille smule af det slør for, hvor de her 150 mia. kr. skal findes i den offentlige sektor? Er det folkeskolen, er det plejehjemmene, eller hvad er det for nogle samfundsgrupper, som skal stå for skud?

- Kl. 14:29 de 20 milliarder fra, som allerede er et eller andet sted, hvor det er mindre nemt at hente dem? Kl. 14:32
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 14:29 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren. Kl. 14:32
- Anders Samuelsen** (LA):
Liberal Alliance har lagt et forslag frem, som peger på, hvordan vi kan skaffe 72 mia. kr. For få år siden havde vi et overskud på de offentlige finanser på ca. 60 mia. kr. Nu har vi et underskud på 100 mia. kr. Vi er altså dykket 160 mia. kr., så hvis man skulle se det fra den vinkel, er det det, der er udfordringen. Men som parti byder vi 72 mia. kr., altså hvordan man kan skaffe dem, og hvordan man kan bruge dem på en fornuftig måde, så man skaber den vækst og de arbejdspladser og det grundlag, der skal sikre, at der er råd til velfærdssamfundet i fremtiden.
- Kl. 14:30 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak. Den sidste spørger er fru Marianne Jelved.
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg har jo mange gange hørt hr. Anders Samuelsen beskrive regnestykket eller opgørelsen, eller hvad man nu vil kalde det, med Liberal Alliances politik kørt igennem DREAM-modellen, og vil bare komme med den bemærkning som indledning, at man jo kan putte tal i maskinen, og så kommer der nogle andre tal ud. Det, der er interessant, er jo, hvilke tal man putter ind, fordi det jo også siger noget om, hvad det er for et samfund, man gerne vil have. Man kunne f.eks. lave en præmis, der hed, at man afskaffede dagpengene. Så ville man få et andet resultat – bare for at bruge det som eksempel. Sådan som jeg husker det, har Liberal Alliance argumenteret for, at der kunne være 40.000 færre i den offentlige sektor. Der plejer at blive brugt den vending, at det jo er, som det var på Nyrups tid, og det tror jeg helt på er tjekket. Nu har vi jo så fået at vide forleden dag, at der er knap 20.000 færre i den offentlige sektor, end der var, da Anders Fogh Rasmussen overtog regeringsmagten i 2001, og så spørger jeg:
Hvis det nu af sig selv, altså via det arbejde, der foregår i kommunerne og regionerne, primært tror jeg det er, reduceres med 40.000 i den offentlige sektor, inden Liberal Alliance kommer til og kan få sin politik gennemført, hvilke konsekvenser får det så for regnestykket?
Kl. 14:31
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren. Kl. 14:31
- Anders Samuelsen** (LA):
Det får ingen konsekvenser, hvis man lader være med at bruge pengene fra den besparelse, der opstår, men problemet er, at den her regering bruger pengene.
Kl. 14:31
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Spørgeren. Kl. 14:31
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg havde den opfattelse, at besparelsen på de 40.000 offentligt ansatte var i størrelsesordenen 20 mia. kr., og de skulle bruges til at finansiere den omlægning, men de 20 milliarder jo gået til nogle andre ting eller sparet væk allerede nu, så hvor vil Liberal Alliance skaffe
- Anders Samuelsen** (LA):
Det vil vi gøre ved bl.a. at lade os inspirere af den politiske chef i den kommune, jeg bor i, som er socialdemokrat, tidligere socialdemokratisk minister, Jan Trøjborg, som sammen med resten af den kommunalbestyrelse, som jeg selv er medlem af – på nær SF, tror jeg – har lagt en plan frem, som viser, at hvis man bare, hver gang der er 17, der forlader den offentlige sektor, nøjes med at genansætte 16, og det her bakker Jan Trøjborg op om, kan man nå frem til det her tal uden problemer. Det tror man på som socialdemokrat i Horsens, og jeg tror på det som Liberal Alliance-mand i Danmark. Kl. 14:33
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo. Kl. 14:33
- (Ordfører)
Mike Legarth (KF):
Tak. Da regeringen fremlagde sit oplæg til finanslov, skete det under titlen »Ansvar og handling«. Jeg sagde allerede ved den lejlighed, at det i stedet burde hedde skattesmæk og løftebrud, og jeg kan konstatere, at den titel stadig holder: skattesmæk, fordi skatter og afgifter øges med 5 mia. kr., og løftebrud, fordi regeringen er løbet fra det ene løfte efter det andet, som man gav før valget.
Finansloven går i den stik modsatte retning af, hvad der er brug for. Den gør det dyrere at være dansker, og den gør det dyrere at drive virksomhed, og det er ikke vejen frem, hvis man vil skabe vækst. Den helt almindelige hårdtarbejdende dansker vil opleve at få færre penge i lommen til sig selv og sin familie, det bliver dyrere at handle i supermarkederne på grund af nye skatter, og det bliver dyrere at tænde for varmen i sin bolig på grund af nye skatter. Det bliver i det hele taget dyrere at være dansker. Men det bør ikke komme som en overraskelse, at det bliver dyrere at være dansker, når regeringen er rød. Sådan har det altid været, og sådan er det fortsat.
I en tid, hvor vi har brug for vækst, er det ikke vejen frem, tværtimod. Der er brug for, at danskerne igen bruger penge og dermed sætter gang i økonomien, og den her finanslov gør det stik modsatte – vi får nemlig færre penge at købe for.
Men det er ikke kun den almindelige hårdtarbejdende dansker, det bliver dyrere for. Det bliver også dyrere for virksomhederne, de virksomheder, der faktisk skaber arbejdspladser, de arbejdspladser, der er så hårdt brug for, så danskerne kan have den tryghed, der ligger i at have et arbejde. Men det bliver altså ikke desto mindre dyrere for virksomhederne, og det er på grund af de nye øgede skatter – det er der ikke brug for.
Der er ikke brug for eksempelvis en NO_x-afgift, der vil koste arbejdspladser bl.a. på Aalborg Portland og på Rockwool, som ligger i min hjemby, men også i mange andre virksomheder rundt omkring i landet. Der er heller ikke brug for, at regeringen øger grænsehandelen som følge af øgede skatter og afgifter på slik, sodavand, øl og cigaretter; det vil koste arbejdspladser hos små selvstændige danske virksomheder og hos selv større ikke bare dagligvarevirksomheder, men også servicevirksomheder, servicebutikker, fordi flere danskere nu vil købe syd for grænsen.
Regeringens eget bud på tabte arbejdspladser på den konto er knap 500 stykker. I det hele taget synes ingenting at være for småt

for regeringen til at blive beskattet; det er ikke kun slik, cigaretter, øl og sodavand, der bliver dyrere – selv varer som ketchup og rødkål får en omgang med skruen.

Der er heller ikke brug for en øget afgift på reklametryksager, for det vil skabe både øget arbejdsløshed og unfair konkurrence, fordi det kun er de store virksomheder, der har råd til fortsat i fremtiden at have husstandsdelte reklamer. Man kan jo især frygte, at de, der ligger lige syd for grænsen, vil have en forrang, hvad det angår.

Men det er ikke kun de øgede skatter, vi Konservative er imod. Vi er også imod regeringens ønske og beslutning om at fjerne start- og kontanthjælpsloftet. Det betyder nemlig, at incitamentet til at finde et job er blevet meget mindre. Vi er også imod, at regeringen alene på grund af ideologi vil beskatte de mere end en million danskere, der i dag har en sundhedsforsikring – de sundhedsforsikringer, der har hjulpet hundredetusinder af danskere til en hurtigere behandling. Det kan kun føre til to ting: enten endnu højere skat for den enkelte dansker, hvis man beholder sin sundhedsforsikring, eller øgede ventelister på de offentlige hospitaler, fordi man ikke længere har råd til at beholde sin sundhedsforsikring.

Som om det ikke er nok, at det bliver dyrere at være dansker, så må de også finde sig i, at alle de ting, som regeringen lovede før valget, ikke er blevet til noget. Hvis der fandtes et VM i løftebrud, ville regeringen vinde uden modstand. Regeringen lovede bl.a. billigere offentlig transport, den lovede en boligpakke til de betrængte boligejere, den lovede en maksimal ventetid på skadestuerne på 30 minutter, og sådan kunne jeg blive ved og ved næsten i det uendelige.

Bundlinjen er, at den her regering i den grad har begået løftebrud i et omfang, der ikke er set tidligere, for der kan jo føjes mere til. Efterlønsreformen gennemføres, til trods for at Socialdemokratiet og SF sagde, at de ville sløjfe den. Til gengæld røres der ikke ved dagpengeperioden, på samme måde som der heller ikke indføres en millionærskat. Og lige præcis de løftebrud er vi Konservative naturligvis ikke kedede af, men der må være mange, mange vælgere, der føler sig snydt. Men det er naturligvis en sag mellem regeringspartierne og de vælgere, der stemte på dem.

Kl. 14:38

En sag mellem regeringen og dens vælgere må det også være, når den tidligere VK-regering gang på gang af både Socialdemokratiet og SF blev beskyldt for at være skyld i et blodbad på velfærdsområdet. Det må have skabt en berettiget forventning hos vælgerne om, at det så ville blive helt, helt anderledes, hvis en ny regering kom til, ikke mindst fordi det nu efterhånden så berygtede udspil »En Fair Løsning« lovede, at man fra Socialdemokratiet og SF's side ville øge det offentlige forbrug. Men heller ikke her har regeringen holdt, hvad den lovede. Faktum er nemlig, at regeringen rent faktisk vil bruge 1,6 mia. kr. mindre på offentligt forbrug i år, i forhold til hvad VK-regeringen havde planlagt. Er det så en overraskelse, at det løfte heller ikke blev holdt?

Næh, for den her regering har i sine første 100 dage præsteret 109 løftebrud. Det er sandt for dyden ikke en imponerende statistik, men omvendt er det måske også det bedste argument hos regeringen for at forsøge at blive siddende så længe som muligt. På et eller andet tidspunkt vil det alt andet lige betyde, at der er flere dage end løfter, der kan brydes, og så bliver statistikken om ikke andet så bare lidt pænere.

Regeringen har dog i det mindste valgt at holde ét løfte, nemlig betalingsringen rundt om København. Det er til gengæld et løfte, som de fleste har ønsket ikke skulle holdes. Betalingsringen er nemlig lig med endnu en beskatning af den hårdtarbejdende dansker, der passer sit arbejde, den hårdtarbejdende dansker, der er med til at holde samfundet i gang. Hvis eksempelvis Socialdemokratiet skulle være i tvivl om holdningen til det spørgsmål, vil jeg anbefale, at man

ringer til partiets egne borgmestre i kommunerne omkring København – en rundringning, der nok skal fjerne tvivlen ret hurtigt.

Men ret skal være ret; der er også ting, som vi Konservative bifalder i finansloven. Her tænker jeg naturligvis på de delaftaler, som vi selv er en del af, fordi de peger i den rigtige retning. Det gælder bl.a. aftalen om en forstærket indsats for flere praktikpladser. På grund af mangel på praktikpladser kan vi nemlig desværre konstatere, at for mange unge i dag forlader erhvervsuddannelserne, men med den aftale skaber vi rammer for, at der kan oprettes flere praktikpladser i 2012, og dermed skaber vi også rammer for, at flere unge kan blive på deres uddannelse og færdiggøre den.

Når det gælder politiets økonomi, er vi også med i en aftale, der sikrer et forstærket politi og en forstærket politiindsats i de kommende år, og for De Konservative er politiets øgede indsats over for kriminalitet et absolut kerneområde. (Mike Legarths mobiltelefonringer). Derfor glæder vi os over, at vi med aftalen viderefører eksempelvis politiets forbedrede borgerbetjening, den intensiverede bande- og rockerindsats og den forstærkede terrorbekæmpelse.

Samtidig glæder vi os også over, at aftalen indebærer en enighed om at afsætte ressourcer til en styrket politiindsats i særlig udsatte boligområder, til en ny indsats rettet mod bande- og rockermiljøets rekrutteringsbaser i de særlig udsatte boligområder og til en udvidet mobil videoovervågning i bl.a. det grænsenære område. De initiativer vil yderligere styrke politiets mulighed for at bekæmpe den organiserede kriminalitet og dermed være med til at sikre den tryghed, der er så vigtig for borgerne i deres helt nære hverdag.

Endelig vil jeg også nævne aftalen om fordeling af forskningsresserven for 2012. Forskning og ny viden er en af de afgørende forudsætninger for at skabe vækst og arbejdspladser i fremtiden, og derfor har vi også besluttet at forhøje forskningsreserven med 300 mio. kr. for 2012.

Til trods for disse positive elementer er der altså helt overordnet tale om en finanslov, der vil gøre det dyrere at være dansker. Helt overordnet er der tale om en finanslov, der vil gøre det dyrere for virksomhederne, og det er det stik modsatte af, hvad der er behov for lige nu. Finansloven er heller ikke på nogen måde svaret på de udfordringer, vi står over for – meget langt fra endda.

Men regeringen kan kalde. Vi kommer til forhandlinger, og vi bidrager med de aktiviteter og ting, der er inden for den konservative værdiskive, sådan at det kan være til fælles gavn for familien Danmark.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til den konservative ordfører. Der er lige nogle korte bemærkninger, først fra fru Marianne Jelved.

Kl. 14:42

Marianne Jelved (RV):

Jeg har den svaghed, at jeg tager de ord, der bliver brugt, alvorligt, og når den konservative ordfører taler om regeringens løftebrud, synes jeg altså, at det er vildledning af befolkningen. Regeringen eksisterede ikke før valget; der var nogle partier, og så kom regeringen til. Jeg vil gerne vide, hvilke løftebrud Det Radikale Venstre har begået.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Mike Legarth (KF):

Jeg har gang på gang under debatter om skatteforhold spurgt Det Radikale Venstres ordfører: Kan det tænkes i yderste konsekvens, at Det Radikale Venstre vil medvirke til øgede skatter og afgifter i

Danmark? Det er altid blevet afvist, det ville man ikke medvirke til, men straks efter valget medvirkede man til nye skatter og afgifter på 5 mia. kr. Det er et løftebrud.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:43

Kl. 14:43

Marianne Jelved (RV):

O.k., det er en måde at anskue verden på, der skaber præcedens, så nu vil jeg gå Det Konservative Folkeparti lidt efter i sømmene, og så vender vi tilbage til den sag.

Så har jeg lige et spørgsmål mere. Det er blevet dyrere at være dansker, sagde den konservative ordfører. Hvordan var det med fedtafgiften, som VK-regeringen indførte før valget? Gjorde den det ikke dyrere at være dansker?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Mike Legarth (KF):

Nej, det gjorde den ikke. For samlet set sænkede vi skattetrykket, og totalt set lattede vi skatten. Det er forskellen: Den her regering har hævet skatterne totalt set ved at indføre nye skatter og afgifter for 5 mia. kr., men ikke givet nogen skattelettelser. Så simpelt er det.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:44

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg blev på et tidspunkt i løbet af hr. Mike Legarths tale sådan lidt nervøs for, at hr. Mike Legarth fuldstændig havde glemte alle de aftaler, som Konservative trods alt var med til at indgå, men de kom så til sidst. Jeg bemærkede jo, at telefonen ringede lige der, hvor hr. Mike Legarth begyndte at være lidt positiv – det kan være, at det var Venstre, der lige ringede op og sagde: Hold nu op med der; det ved man jo aldrig – men jeg kvitterer for, at Konservative har indgået de aftaler, som man nu er en del af. Jeg synes, det har været meget positivt, også i de drøftelser, der har været i den sammenhæng.

Så vil jeg godt spørge hr. Mike Legarth om noget. For der var nogle ting, som sådan lige sprang i øjnene. En af dem var, at jeg tror, at Konservative har misforstået lidt ved de her tal. Når der er en forskel på det, VK-regeringen fremlagde i august, og det, som vi nu fremlægger i finansloven, er det jo, fordi man har ændret forudsætningen, nemlig pris- og lønudviklingen. Derfor får man forskellige tal, men det, der stadig står tilbage, er jo, at den her finanslov øger den finanseffekt, der sådan er af finansloven, i forhold til det, vi putter ind i den offentlige sektor, med dobbelt så meget som det, VK-regeringen gjorde i august. Det er med til at skabe arbejdspladser i det her land.

Så kan hr. Mike Legarth dog ikke for søren være glad for, at der skabes arbejdspladser og dermed også ny omsætning i Danmark til gavn for danske virksomheder?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Jeg er glad for, at der skabes arbejdspladser, men den kickstart, som den her regering har indført, hvor man bruger godt 18 mia. kr. over 2 år på et tidspunkt, hvor vi ikke er i en opadgående kurve – altså så vi er sikre på, at der i forbindelse med det løft, vi giver i en periode, er en reel konjunktur til at tage over, når den periode er udløbet – kan være at spille hasard med nationaløkonomien. De penge kan være sat i søen og brændt af til ingen verdens nytte. Det er jo problemstillingen ved det, og den drøftelse har vi haft flere gange. Vi har altid udtrykt bekymring ved, at det bliver nogle af verdens dyreste arbejdspladser, man på den måde skaber.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:46

John Dyrby Paulsen (S):

Så må man jo bede Det Konservative Folkeparti om at prøve at genlæse finanslovsforslaget, for den her kickstart er jo ikke kun et spørgsmål om at skabe arbejdspladser. Det har været et væsentligt fokus, men vi laver jo også nogle væsentlige energiregninger, nogle væsentlige boligregninger i forbindelse med kickstarten. Det er blivende værdier, og det betyder i virkeligheden også, at virksomhederne på lang sigt kan få en væsentlig bedre konkurrenceevne, altså fordi de bliver bedre og mere konkurrencedygtige på energisiden.

Så alle milliarderne i kickstarten går jo ikke til at skabe nye job. Vi kunne godt have brugt flere, hvis der havde været flere penge, men sandt at sige har vi overtaget et underskud på over 100 mia. kr., og det er noget af en udfordring; det håber jeg at hr. Mike Legarth er enig i. Det betyder jo, at vi lægger en dæmper på, hvad vi kan gå ud og lave af offentlige investeringer og offensive investeringer.

Er Konservative ikke enige med vismændene, når de i deres redegørelse siger, at de er enige i, at den her kickstart, vi nu sætter i gang over de næste 2 år, giver en positiv effekt og ikke de der negative effekter på lang sigt, som nogle har hævdet, men nu og her faktisk er en fornuftig balance, i forhold til hvad det giver af jobeffekt?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Mike Legarth (KF):

Det kommer meget an på, hvordan man læser forudsætningerne, og det kommer meget an på, hvordan den økonomiske udvikling bliver. Vi har jo set, at Sydeuropas økonomi står i flammer, og det kunne godt frygtes, at gældskrisen, der kommer derfra, tvivlen om sammenholdet i euroen og gældskrisen i USA gør, at konjunkturerne ikke rejser sig efter de forudsætninger, som vismændene lægger ind, sådan at det ville have været en god idé.

Vi medvirker jo til enhver tid til at skabe fornuftige arbejdspladser. Men man kunne jo i teorien så sige, at hvis man var et østeuropæisk land og ansatte hele befolkningen på statsløn, så havde man skabt en masse arbejdspladser, men man havde først og fremmest fjernet det frie marked, konkurrencen, og man havde påført sig selv en stribe udgifter, man aldrig ville være i stand til at betale. Så det ville jo heller ikke være vejen frem. Så det der med statsbetalt aktivering og statsbetalte arbejdspladser er kun en god idé, hvis konjunkturerne stiger og kan tage over, når statstilskuddet ophører.

Kl. 14:48

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne høre ordførerens svar på, hvem der skal samle den regning op for de sidste 4 år, som samlet set beløber sig til 250 mia. kr., og som den tidligere regering nu har overladt til den nye.

Kl. 14:49

Mike Legarth (KF):

Nu er det jo først og fremmest den tidligere regerings finanslovforslag med få undtagelser, den her regering vælger at gennemføre. Så det giver sig selv, hvorfor afstemningerne bliver på den måde, vil jeg sige til hr. Jonas Dahl.

Hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater, var der ikke skabt så stort et underskud. Så havde man også haft lavere skatter i det her land. Så havde der været gennemført endnu flere reformer – det tror jeg alle ved – med mere personligt ansvar og frihed, mindre offentlig sektor, mindre offentligt forbrug. Det er en kendt sag. Men regeringen, det politiske flertal her i Folketinget, gennemførte med brede forlig de her ting for at få Danmark så skånsomt og nænsomt igennem. Sagen var jo, at vi beholdt arbejdspladser. Vi fremrykkede offentlige investeringer, og vi undgik, at virksomheder måtte lukke. Det er det, vi har betalt for. Det er for at betjene befolkningen. Vi havde dengang håbet, at det gik hurtigere med at få konjunkturerne rejst igen, men vi står fuldstændig ved den politik, der blev ført.

Men så anerkender jeg i øvrigt ikke, at hr. Jonas Dahl stiller det spørgsmål. Hr. Jonas Dahls parti, SF, stod jo på talerstolen og forlangte, at regeringen i sin regeringsperiode fra 2001 til 2011 skulle bruge mange flere penge og ikke skulle bruge pengene på at betale gælden tilbage, som vi jo gjorde, og som gør, at vi trods krisen står i en god situation i forhold til alle andre lande i EU. Hr. Jonas Dahl og hans partifæller i rød blok ville bruge endnu flere penge. Så jeg anerkender overhovedet ikke retten til at disponere over de overskud, vi genererede.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Mike Legarth (KF):

Sandheden er, at vi gik til valg på genopretningspakken og 2020-planen. Vi var jo netop politisk modige, ærlige: tæring efter næring, regningen skal betales, alle må bidrage. Alle mærkede, at der var en regning at betale. Det handlede om ansvarlighed. Det handlede om ordentlighed. Det tabte vi jo valget på, fordi der dengang stod en opposition, som nu er i regering, og sagde: Nej, nej, vi skal skaffe indtægter via nye skatter: millionærskatter, bankskatter. Alle mulige andre steder fra kunne man skaffe indtægter, sådan at man kunne blive ved med at give flere rettigheder, flere garantier, flere penge til folk. Man købte vælgerne.

Den regning, der er opstået, er jo først og fremmest skabt på grund af den finansielle krise, der har ramt Danmark. Årsagen til underskuddet hidrører ikke fra Danmark. Men det er da rigtigt, at vi havde højkonjunktur, hvor tingene kørte på de høje nagler, og set i bakspejlet kunne man godt have bremset op tidligere. Det ved enhver i dag, men på den tid med de konjunkturer var der ingen, der råbte vagt i gevær af betydning. Så det er en regning, som samfundet har haft gavn af – alle, lav som høj – fordi vi har bragt Danmark skånsomt og nænsomt igennem krisen, i hvert fald så nænsomt og skånsomt, man kunne.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Så vidt jeg kan se, er der ikke flere korte bemærkninger, tak til den konservative ordfører. Det er fru Doris Jakobsen som ordfører.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg er egentlig glad for, at den konservative ordfører anerkender, at man i den borgerlige regering set i bakspejlet har ført en forkert politik. Det synes jeg sådan set er en flot erkendelse at komme til. Jeg studsede lidt mere over bemærkningen om, at det er en regning, som samfundet har haft gavn af, som ordføreren også var inde på, for når vi nu står med en samfundsmæssig regning på 250 mia. kr., er det måske voldsomt at sige, at samfundet har haft gavn af det.

Jeg savner stadig væk nogle svar fra De Konservative på den udfordring, vi står over for. Hvad er løsningen for at komme ud af det her? Regeringen har jo sagt meget klart, at vi hæver nogle skatter og afgifter, bl.a. fordi vi anerkender, at der er et hul i kassen, som vi bl.a. skal have dækket ind med det. Det har man så afvist fra konservativ side. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at få nogle svar på – ud over skattelettelser til de rigeste og stramninger på retsområdet, som jo er to klassiske konservative mærkesager – hvad løsningen er på den krise, vi står i. Det kunne jeg godt ønske mig nogle svar på, for hvis man ser på de ændringsforslag, der er kommet til finanslovsforslaget fra VK, er det jo sådan set relativt tyndt. Er det to eller tre, der er tale om?

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at udtrykke min tilfredshed med de resultater for Grønland, der allerede er opnået gennem forarbejdet til denne nye finanslov for 2012. Det er resultater, der kan føres direkte tilbage til, at Danmark har fået en ny regering, og til, at vi i Grønland dermed har fået nogle stærkere samarbejdspartnere her i Tinget. Derfor har vi nu en situation, hvor der fra sommer vil være en præst her nede, der taler grønlandsk, ansat af Danmark. Dermed bliver alle de grønlandske borgere, der opholder sig frivilligt i Danmark, igen sikret støtte fra en præst, der kan deres sprog, en mulighed, som den siddende regering i Grønland ellers havde taget fra dem. Tak for det.

Vi har også en situation, hvor en række gode projekter til støtte for grønlandske borgere i Danmark har fået fast plads på finansloven via satspuljemidlerne. En vigtig indsats for grønlandere i Danmark er nu sikret i årene fremover. I Grønland har vi nu også fået tilsagn om, at vores politi og retsvæsen ikke bliver udsat for sparekniven i den nye finanslov. Det var ellers planen i den tidligere regerings oplæg. Så også her mærker Grønland regeringsskiftet i Danmark. På samme måde har vi for nylig fået bekræftet via Grønlandsudvalget, at der ikke vil blive besparelser i den tjeneste, som er utrolig vigtig for al sikker sejlads i vores land. Gode resultater er således allerede opnået.

Men der er desværre også en række områder, hvor der er problemer, der ikke bliver løst med denne finanslov. Helt aktuelt er der sagen med de lange ventelister med dømt, der ikke kan afsone deres

domme på grund af manglende plads i anstalterne. Jeg rejste denne sag for en del tid siden i Inatsisartutts retsudvalg via spørgsmål til den grønlandske regering, Nalaakkersuisut, fordi vi i Siumut mener, det er en sag, der skal løses i et samarbejde mellem regeringen i Grønland og regeringen i Danmark.

Men vi er udmærket klar over, at ansvaret er Danmarks, så længe området ikke er overdraget. Jeg har derfor rejst både dette forhold og problemet med de elendige vilkår for vores kommunefogeder over for justitsministeren. Det er min forståelse, at ministeren på den baggrund planlægger en rejse til Grønland i år, netop for at lave en handlingsplan på dette område sammen med de ansvarlige myndigheder i Grønland. Det kan vi fra Siumut kun hilse velkommen, men der er altså brug for løsninger på det akutte ventelisteproblem her og nu. Derfor skal vi opfordre til, at der igen findes en hurtig løsning, ligesom da Siumut var i regering og der på vores initiativ blev åbnet en midlertidig anstalt i Kangerlussuaq. Benådning som løsningsmodel er ikke en mulighed, Siumut kan støtte. Der må kunne findes bedre veje ud af problemet. Det er retssamfundet og borgernes følelse af tryk ved systemet, der er på spil.

På samme måde skal jeg beklage, at processen omkring det nye lukkede fængsel i Nuuk er gået i stå. Uanset hvor fejlen ligger, er det ikke acceptabelt, at kommunikationen mellem de to regeringer åbenbart er så dårlig, at den sætter denne meget vigtige sag i stå. Der sidder en række fanger i Danmark, som håber på snart at kunne vende hjem til deres eget land og deres eget sprogområde, fanger, der oven i købet er dømt uden tidsbegrænsning, og som lider under mangel på tilstrækkelig grønlandsk mad og mangel på grønlandske psykologer til at hjælpe dem mod friheden. Det er dem, der er taberne, indtil fængslet i Nuuk står klart.

På det mere overordnede plan vil jeg gerne komme ind på den arktiske strategi for kongeriget, der er underskrevet af rigsfællesskabets tre regeringsledere. Der er desværre fortsat uklarhed om, hvordan den skal finansieres, og af hvem. Sidst jeg spurgte udenrigsministeren om dette forhold, fik jeg at vide, at den skulle finansieres af de tre regeringer i fællesskab, men ikke nogen oplysninger om, hvad hver især skulle betale. Det fremgår heller ikke af finanslovsforslaget. Hvis Kongeriget Danmarks Strategi for Arktis skal være mere end et fint stykke papir, må Danmark fremover afsætte midler til at udføre den. Ord alene gør det ikke.

Kl. 14:58

Man har som første skridt ansat en dansk embedsmand som arktisk ambassadør. Dermed har man mistet en enestående mulighed for at sende det samme progressive etniske signal, som Canada gjorde, da de udnævnte den canadiske inuk Mary Simon som deres første arktiske ambassadør. Jeg håber, at den fremtidige udmøntning af den arktiske strategi bliver baseret på andre og mere klare signaler om, at rigsfællesskabet faktisk har folk med arktisk baggrund til dette arbejde. Jeg håber også, at den arktiske strategi fremover vil lægge mere vægt på at støtte fremtidens erhvervsamarbejde mellem Danmark og Grønland, så vi i fællesskab kan høste den gevinst, som klimaændringerne også byder på i det arktiske område.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at præcisere, hvad jeg tidligere har sagt om de kommende nedskæringer på forsvarsområdet: Hvis dette medfører besparelser på forsvarsindsatsen i Grønland – hvad jeg ikke håber, men frygter – så være venlig at spare der, hvor det gør mindst skade på den gode indsats, som det danske forsvar udøver til glæde for civilbefolkningen. Men jeg skal her gerne slå helt fast, at det er Siumuts ønske, at der slet ikke sker nogen besparelser på den militære indsats i Grønland. Tværtimod ser vi gerne en øget indsats i forhold til arbejdet med search and rescue i vores farvande fremover. Der er brug for en forstærket indsats omkring beredskabet i Grønland, ikke mindst i forhold til de mange udenlandske skibe, der i stigende grad krydser vores søterritorium. Det, vi har

brug for, er mere og bedre beredskab og absolut ikke mindre af forsvarets positive indsats i Grønland.

Lad mig slutte med et forslag til et nyt økonomisk samarbejde mellem de to regeringer i Grønland og Danmark. Danmark iværksatte for nogle år siden en »Operation Money Transfer«, hvor regeringen tvang bankerne til at udlevere udskrifter af de transaktioner, der foregik mellem danske banker og kendte skattely i udlandet. Resultatet blev en rystende afsløring af, at der over ca. 5 år var overført omkring 1.000 mia. kr. fra Danmark til disse lande. Ikke alle disse beløb var ulovlige eller baseret på skatteunddragelse i Danmark, men man anslog dog på det tidspunkt, at der lå mindst 4 mia. kr. i uventet skatteindtjening fra dette projekt til statskassen.

De grønlandske banker deltog ikke i projektet, fordi Grønland er et selvstændigt skatteområde inden for riget. Der er således i dag ingen klarhed over, hvor mange penge der løbende udføres fra Grønland til skattely i udlandet. Jeg vil derfor gerne slutte dette indlæg med at opfordre de to regeringer i Grønland og Danmark til at gå sammen om at etablere en lignende »Operation Money Transfer« i Grønland. Forhåbentlig kan vi så få klarhed over, om der er lignende økonomiske transaktioner fra Grønland til udlandet uden om skattesystemet, og hvorvidt Danmark fungerer som transitland for sådanne overførsler. Danmark har via den gruppe i SKAT, som stod for projektet, ekspertisen og den nødvendige knowhow. Den skal blot overføres til Grønland.

Siumut ser frem til arbejdet sammen med regeringen i de kommende år. Der er en række sager, vi skal have ændret til det bedre. Det tror vi på vil ske, ikke mindst på grund af vores gode samarbejde med regeringens partier.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Sjúrdur Skaale som ordfører.

Kl. 15:03

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det.

Der er en meget stærk scene i Taylor Hackfords Oscarbelønnede film om Ray Charles. Den 7-årige Ray bliver blind, og det er et hårdt slag for hans mor, der lige har mistet sin anden søn. Drengen falder, mens han tumler rundt i deres lille hus, men hun hjælper ham ikke, selv om der både er åben ild og en kedel, der står og koger. Moderen tager ikke drengens hånd og fører ham væk fra de farer, der er. Hun fortæller ham heller ikke, hvor de er. Det må han selv finde ud af. Det er ikke, fordi moderen ikke har medfølelse – hendes øjne er fulde af tårer, mens hun står i et hjørne og ser sin søns fortvivlelse over at have mistet synet, og hun tænker sikkert på de problemer, det vil give ham senere, men hun ved, at det at være blind, er en af drengens betingelser i livet. »Ræk dine hænder ud«, siger hun, »åbn dine ører: Det er dine øjne nu. Under de betingelser må du klare dig.«

Hvis han ikke kan finde ud af at klare sig inde i huset, hvordan skal han så kunne klare sig ude i den store verden senere? Moderen ved, at hvis hun hjælper ham nu ved at tage hans hånd, må hun også hjælpe ham senere. Han vil blive afhængig af hendes hjælp, han vil blive afhængig af hende. Hun vil hellere hjælpe ham til at klare sig selv, selv om det er hårdt, og selv om det kan få hende til at fremstå som lidt kynisk i starten. Sådan er det altid, når man hjælper hinanden. Der er hjælp til selvhjælp, og der er hjælp til afhængighed. Det er altid bedre at give den trængende en fiskestang end at give ham en fisk.

Det gælder også på makroniveau, altså når der er lande, der gerne vil hjælpe andre lande. Det er bedre at fjerne toldmure end at give ulandsbistand – det første er en fiskestang, det andet er en fisk. Danmark har i mange tilfælde ført det, jeg vil kalde for en fiskestangspolitik over for Færøerne. Det er en fiskestang, at man har accepteret opbygningen af et færøsk samfund, hvor Færøernes egen lovgivende

forsamling har været helt central. Det har flyttet Færøerne langt ud over den danske grundlovs grænser, men det har været forudsætningen for, at man har kunnet opbygge sit eget samfund på egne præmisser.

Det vil være en endnu større fiskestang, når man en dag accepterer, at Færøerne får sin egen forfatning. Det var en fiskestang, da man efter lang kamp lod Færøerne overtage undergrunden. Selv om der stadig væk ikke bliver produceret olie på Færøerne, har eftersøgningen skabt stort knowhow og store indtægter, og vi har fået egne selskaber, som arbejder i olieindustrien i andre lande. Fiskestangspolitikken har været gavnlige.

Men der er også eksempler på, at Danmark i stedet lægger en fisk på det færøske bord. Bloktilskuddet er sådan en fisk. Det har været fastfrosset nu i 10 år og er dermed faldet i værdi, men nu begynder man igen at pristalsregulere det, så der i år kommer mellem 8 og 9 millioner oven i de 615 millioner, som beløbet har været på siden 2002. Det er jo et mikroskopisk tal på den danske finanslov og også et ganske lille tal på den færøiske finanslov, men principielt betyder det meget. Den slags tilskud deler jo det politiske system i to dele: Der er dem, der siger ja tak, og dem, der mener, at man hellere skal tage fiskestangen og fange sine egne fisk. Vælgernes valg flytter sig dermed også fra at være et valg mellem forskellige politiske strategier til at være et valg mellem at sige ja tak eller nej tak til danske penge. Enhver må kunne se, at dette ikke er et sundt politisk fokus.

Jeg har derfor været glad for fastfrysningen og synes, det er uheldigt, at den standser nu. Men jeg vil naturligvis alligevel stemme for den aftale, som regeringen og landsstyret indgik i forrige uge.

Der er stadig områder på Færøerne, der er rent danske, og som i den indeværende situation kun Danmark har og kan have ansvaret for. Det gælder f.eks. politimyndigheden på Færøerne, der mildt sagt ikke har gode faciliteter. Jeg vil derfor gerne takke for, at besparelsen på dette område, som lå i den provisoriske finanslov, nu er fjernet.

Kl. 15:07

Jeg bliver også nødt til at sige en del om en sag, som kan skade forholdet mellem Danmark og Færøerne i tiden, der kommer – en sag, der har meget stor betydning for færøsk og dermed også indirekte for dansk økonomi:

Færøerne fik i sin tid lov til at stå uden for EF, da Danmark gik ind. Danmark har også været behjælpelig med at forhandle grænserne, bl.a. fiskerigrænserne mellem Færøerne og andre lande, på plads. Det har været hjælp til selvhjælp; det har været fiskestænger – hvis vi skal blive i den metafor. Men det har altså ført til, at Danmark og Færøerne nu er modparter i en strid mellem EU, Norge, Færøerne og Island om makrelbestanden. Striden drejer sig om meget store beløb og helt grundlæggende principper. EU og Norge mener, at Færøerne fisker for meget. Det har allerede nu ført til et formelt landingsforbud mod færøske skibe i Norge, og at industrien i EU i en slags selvtægt har blokeret for landinger fra færøske skibe, samt at EU og Norge har opsagt andre fiskeriaftaler med Færøerne.

Men i disse dage optrappes konflikten på afgørende vis. Fødevarerudvalget diskuterede i går den EU-rammelov, som skal give EU mandat til at sætte sanktioner i værk mod Færøerne. Det er meget svært for et meget lille land at ende i en så alvorlig kamp mod så store modstandere. Når man alligevel har stået fast, er det for det første, fordi det har meget stor betydning for færøsk økonomi, og for det andet, fordi man mener, man har retten på sin side. Man kan simpelt hen ikke bøje sig. De rettigheder, vi har, eller den fiskestang, vi har fået, er efter vores mening helt klart brugt på ansvarlig vis. Derfor er det fortvivlende at iagttage det, som nu forberedes nede i EU.

Jeg anerkender selvfølgelig, at den danske regering står i en særdeles vanskelig situation i denne sag. Man har EU-partnere at tage hensyn til, man er en del af den fælles fiskeripolitik, og man står med EU's formandskab. Jeg har haft en del møder med danske mini-

stre om sagen, og jeg er, vil jeg sige, tilfreds med de udmeldinger, der hidtil er kommet fra regeringen. I forbindelse med fremlæggelsen af forslaget om sanktioner i Bruxelles den 14. december meldte regeringen ud, at »generelt må anvendelsen af sanktioner ses som en absolut sidste udvej, når alle forsøg på en forhandlingsløsning er udtømte. Foranstaltningerne må i givet fald være i overensstemmelse med internationale forpligtelser ... være fair og proportionale«.

Regeringen anerkender ligeledes, at »en eventuel anvendelse af instrumentet i forhold til Færøerne vil stille Danmark i en vanskelig situation i lyset af Rigsfællesskabet med Færøerne«.

I sit svar i dag på et § 20-spørgsmål fra mig om sagen, siger fødevareministeren, at »vi fra dansk side vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at nå frem til en forhandlingsløsning«, samt at:

»Det er min forventning, at eventuelle nye informationer om makrellens vandrings i Nordatlanten vil indgå i arbejdet med fordelingen af makrel mellem kyststaterne.«

Det er præcis dette, man ønsker fra færøsk side. Det kan ikke være størrelse og politisk magt og trusler, der afgør, hvor meget de forskellige lande kan tage af denne meget værdifulde fiskebestand. Det må være de objektive biologiske, juridiske og økonomiske faktorer, der er afgørende. Færøerne har alt at vinde, når disse faktorer vinder indpas.

Hvis det på den anden side ikke lykkes at holde fast i disse faktorer og magten og revolverdiplomati og truslerne og sanktionerne i stedet afgør sagen, ser det rigtig slemt ud for Færøerne og for vores relationer med EU og med Danmark. Derfor vil jeg nok en gang henstille til både regering og Folketing, at man behandler denne sag med udgangspunkt i de nævnte objektive faktorer. Den anden løsning vil ikke bare være at tage fisken fra os, men at tage fiskestangen ud af vores hænder. Tak for ordet.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Finansministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak og tak for en, synes jeg, udmærket og for så vidt ganske fredelig og på mange punkter forudsigelig debat.

Jeg vil starte mit indlæg her i dag med at opridsse den grundlæggende økonomiske situation, dens alvor, grundtrækkene ved den finanslov, vi debatterer og senere stemmer om, og nogle principielle pointer omkring regeringens økonomiske politik. Derefter skal jeg vende mig mod nogle af de elementer, der for mig at se er særlig bemærkelsesværdige ved dagens debat, og mod meldingerne fra forskellige partier.

Når det gælder den økonomiske situation, er det umiddelbart klart, at konjunkturudsigterne er blevet mærkbart forværret igennem den sidste halvdel af 2011 som følge af gældskrisen i en række europæiske lande, særlig i Sydeuropa. Udviklingen i både USA og Europa er gået i retning af en mere bred tillidskrise, både i den finansielle sektor og blandt forbrugere og virksomheder. Politikere og eksperter har brugt udtryk, analyser, analogier, som ikke tidligere har oprådt i debatten; det gælder risikoen for et egentligt sammenbrud i eurosamarbejdet, det gælder risikoen for et globalt tilbageslag, der kan sammenlignes med 1930'ernes udfordringer. Konkret har virkningen bl.a. vist sig ved faldende aktiekurser, stigende eller nærmest eksploderende rentespænd for de særligt gældsplagede sydeuropæiske nationer og strammere kreditmarkeder, som forstærker tendensen til svag vækst i den økonomiske aktivitet. I de fleste vestlige lande er der udsigt til begrænset eller negativ vækst i de kommende år. Danmark er også præget af den svage udvikling i verdensøkonomien, og både erhvervs- og forbrugertilliden har været faldende i Danmark.

Vi står med andre ord i en konjunktursituation, som er præget af ekstraordinær stor usikkerhed, og håndteringen af den europæiske

gælds-krise og markedets tiltro til kriseinitiativerne er helt afgørende for, hvordan konjunkturerne kommer til at udvikle sig i fremtiden. Det er jo en del af baggrunden for, at regeringen er gået så langt som overhovedet muligt for at holde hånden under væksten og beskæftigelsen i Danmark. Det gør vi med kickstarten, hvor vi fremrykker offentlige investeringer og sikrer flere praktikpladser til unge under uddannelse.

Og jeg opsummerer kort initiativerne: Der fremmes og igangsættes investeringer for 10³/₄ mia. kr. i 2012 og for 8 mia. kr. i 2013 som led i kickstarten. Det ventes, at kickstarten dermed styrker BNP med ca. ½ pct. i 2012 og 2013 og øger beskæftigelsen med 8.000 personer årligt i 2012 og 2013. Investeringerne, som er et led i kickstarten, medvirker samtidig til en bedre anvendelse af energiressourcerne og til en grøn omstilling af energiproduktionen. Investeringerne kan bl.a. omfatte energirenoveringer i skoler, daginstitutioner, på sygehuse og i almene boliger.

Som det også er fremgået af debatten, er beskæftigelsesvirkningerne ved kickstarten nedjusteret en smule, og det gælder særligt i 2013, da virkningen i den nye model, opdateringen af den model, man beregner virkningerne på, spredes ud over en længere periode. Det skyldes en række tekniske modelændringer, der betyder, at beskæftigelseffekterne af offentlige investeringer vurderes lidt lavere end hidtil. Det ændrer ikke ved, at kickstarten for den samlede finanslov for 2012 styrker beskæftigelsen og medvirker til at forhindre, at den strukturelle ledighed bider sig fast på et højere niveau.

Samtidig med at væksten i Danmark understøttes i 2012, nedbringes det strukturelle underskud for 2010-2013 i overensstemmelse med EU-henstillingen. Det betyder, at finansloven for 2012 forener flere hensyn: Den tilgodeser hensynet til den økonomiske aktivitet, samtidig med at finanspolitikens troværdighed fastholdes.

Det er klart for mig og, tror jeg, et bredt flertal i Folketinget, at international tillid er en klar forudsætning for at sikre stabilitet i dansk økonomi. Tillid er afgørende for en fortsat lav rente, som kommer alle borgere til gode. Som det er blevet bemærket af flere af Folketingets medlemmer i debatten, er der tillid til dansk økonomi. Vi har som kun 1 af 12 lande i verden en såkaldt AAA-rating hos de internationale kreditvurderingsbureauer, og renterne er historisk lave. Udlandet betragter danske statsobligationer som et sikkert aktiv, og renten har i perioder været på niveau med eller under det tyske renteniveau.

Når det gælder den finanslov, vi debatterer her i dag for 2012, står det klart for mig, at den indebærer et kursskifte i dansk politik. Det har vi i debatten jo også set en vis enighed om, selv om der er uenighed om, hvorvidt det er et positivt eller negativt kursskifte. Regeringen har sammen med Enhedslisten sikret en finanslov for 2012, der medfører et bedre og mere socialt afbalanceret grønner Danmark med en række initiativer, der også kommer de svageste danskere til gode. Der er indgået 11 aftaler som led i finanslovforhandlingerne, hvoraf 10 er brede aftaler, som er indgået hen over midten. Det gælder bl.a. aftaler om politi, kriminalforsorg, forskning, svage grupper, Det Kongelige Teater, rets- og udlændingepolitikken. Vilklårene for de ledige forbedres med en mere skånsom overgang til en kortere dagpengeperiode og øgede muligheder for uddannelse. Samtidig styrkes indsatsen over for social dumping – et problem, der længe har ligget regeringspartierne på sinde. Brugerbetaling på kunstig befrugtning og tolkning i sundhedsvæsenet afskaffes, og der skabes sammen med de øvrige initiativer på sundhedsområdet et bedre og mere lige sundhedsvæsen.

Kl. 15:17

Finansloven bidrager samtidig til at sikre en mere balanceret rets- og udlændingepolitik. Asylansøgere skal have mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentrene, og unødige kontroltiltag på udlændingeområdet afskaffes. Sænkningen af den kriminelle lavalder tilbageskaffes, og den permanente toldkontrol annulleres. Det gælder samti-

dig, at de særligt lave ydelser i kontanthjælpssystemet afskaffes, der indføres en jobpræmie for kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed, loftet over børne- og ungedyelse afskaffes, og der indføres en supplerende grøn check, der er målrettet familier med lav indkomst.

Når det gælder det grønne, er det sådan, at efter 10 år, hvor naturen og miljøet har været forsømt, skal der nu skabes stærkere rammer for, at Danmark kan blive et grønt videns- og produktionssamfund. Med finansloven målrettes landdistriktsmidlerne mod grønne tiltag, der iværksættes nye initiativer for at fremme økologi, og der er bl.a. afsat midler til et miljøteknologisk udviklings- og demonstrationsprogram, styrket drikkevandsbeskyttelse og fra 2013 en ny grøn støtteordning til energirenovering af boliger.

Et andet initiativ retter sig mod at sikre 0,5 mia. kr. årligt til bedre normeringer i daginstitutionerne for 2013. Andre initiativer retter sig mod mere og bedre uddannelse, som er vejen til at sikre fremgang og velstand i fremtiden. Det er en af grundene til, at uddannelse opprioriteres væsentligt ved finansloven for 2012, bl.a. med et fleksibelt klasseloft på 28 elever på de gymnasiale uddannelser og nye midler til kvaliteten på erhvervsuddannelserne. Vi annullerer besparelserne på elevstøttesatserne til efterskolerne, og deltagerbetaling på suppleringskurser mellem bachelor- og kandidatniveau fjernes. Derudover sikres der nødvendige ressourcer til det rekordstore optag på ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser i 2012.

Også når det gælder forskning peger finansloven fremad. Forskning er ligesom uddannelse en investering i fremtiden og en vigtig kilde til fornyelse og værdiskabelse. Forskningsreserven er forhøjet med 300 mio. kr. i 2012, så der samlet set er udmøntet knap 1 mia. kr. til forskning og udvikling i 2012.

De mange nye initiativer i aftalerne om finansloven, som jeg her har gennemgået i overskriftsform, er finansieret krone for krone i overensstemmelse med regeringens forsigtighedsprincip. Skatter og afgifter øges varigt med i alt 5 mia. kr. netto, og de øgede indtægter bidrager til en holdbar og ansvarlig finansiering af de offentlige udgifter og er samtidig med til at understøtte centrale målsætninger om at styrke folkesundheden, forbedre miljøet og reducere luftforureningen. En række afgifter er hævet med et klart dobbeltformål: sikre bedre sundhedsforebyggelse og skaffe finansiering til at udbygge velfærdssamfundet. Reglerne om personalegoder er justeret, bl.a. afskaffes fradraget for sundhedsforsikringer, og samtidig afskaffes også multimedieskatten, der har været en barriere for fleksibilitet i tilrettelæggelse af arbejdet.

På en række områder strammes skattereglerne, så multinationale selskaber i højere grad kommer til at bidrage til fællesskabet. Aktiefølning bliver beskattet som anden indkomst, og store pensionsformuer beskattes mere rimeligt.

Regeringen har med det finanslovsforslag, vi i dag debatterer, lagt op til et kursskifte i dansk politik, et solidt skridt i den rigtige retning på en række punkter. Det fører mig til en række kommentarer her afslutningsvis i retning af de dominerende træk ved dagens debat. Jeg skal starte med at undskyldes over for fru Marianne Jelved, hr. Jonas Dahl, og hr. Frank Aaen, at jeg vælger at fokusere på oppositionens indlæg, da det primært er oppositionens indlæg, der har den egen-skab, at de peger på et alternativ til den finanslov, vi i dag debatterer og forhåbentlig senere vedtager. Jeg skal også takke de nordatlantiske medlemmer af Folketinget for deres indlæg og for de interessante pointer, der blev gjort gældende i den sammenhæng.

Kl. 15:21

Jeg har personligt fulgt debatten tæt gennem hele dagen og må indrømme, at jeg særlig interesserede mig for den del af debatten, der har fokuseret på Venstre og Venstres økonomiske politik. At det gennem dagen tydeligt fremgår, at Venstre stiller sig kritisk til mig som finansminister, til finansloven, til partierne bag finansloven og i det hele taget til det forhold, at tiden går videre efter regeringsskiftet

og efter VKO-samarbejdet, kommer ikke som nogen voldsomt stor overraskelse. Jeg synes alligevel, det er bemærkelsesværdigt, at Venstre i den grad nøjes med at kritisere på en dag som i dag. Hvis den udvikling fortsætter, er risikoen, at Venstre bliver Danmarks store nejparti uden positive alternativer til regeringens politik, uden vilje til samarbejde.

Det er en udvikling, jeg bare helt stiltfærdigt vil benytte lejligheden til at advare imod. Jeg er helt overbevist om, at mange af de danskere, der i dag overvejer at stemme på Venstre, forventer en langt mere konstruktiv linje i de kommende år. Jeg glæder mig dog naturligvis over, at Venstre efter længere tids interne overvejelser har valgt at stemme for finansloven. Det er godt og positivt.

Mere nedslående er det vel, at Venstres ordfører i sit indlæg tilsyneladende tilkendegiver, at Venstre mere principielt nu har bevæget sig over i en lejr, hvor man år efter år vil skabe usikkerhed om, hvorvidt Venstre fortsat tager det medansvar. Dermed rykker Venstre væk fra en god og solid tradition for ansvarlighed omkring hele Danmarks husholdningsbudget, og det beklager jeg naturligvis.

Men må jeg ikke helt generelt sige, at jeg i løbet af 2012 ønsker et bredt samarbejde om svære beslutninger, som også omfatter Venstre. Jeg vil gå langt for at nå det mål, og det er og bliver op til Venstre, om vi kan nå frem til resultater, eller om man vælger at optræde taktisk hele vejen igennem.

Det fører mig videre til indlæggene fra Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti.

Når det gælder hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Mike Legarth, må man vel sige, at der i dag har været tale om, skal vi sige klassiske præstationer fra Folketingets talerstol. Der har som altid været tale om kompetent, synes jeg, polemik, men heller ikke meget nyt under solen. Og først og fremmest var det ikke noget svar på, om man ønsker at spille en selvstændig rolle i dansk politik, om man har andre selvstændige, bedre og mere konstruktive bud på den økonomiske politik og på et samarbejde om den økonomiske politik end det, Venstre lægger for dagen. Det vil vise sig i de kommende måneder og år.

Når det gælder Liberal Alliance, synes jeg derimod, der er tale om ganske bemærkelsesværdige meldinger og indlæg fra Folketingets talerstol.

Jeg vil gerne starte med at anerkende, at Liberal Alliance jo faktisk som det eneste oppositionsparti under finanslovforhandlingerne har haft modet til at bryde med taktikken, gå egne veje, søge indflydelse og slutte sig til en ny afbalanceret rets- og udlændingepolitik. Det fortjener man ros for. I den sammenhæng viste vi fra regeringspartierne side naturligvis, at døren er åben; søger man indflydelse, kan man også opnå den, uanset om man kommer fra oppositionen.

Men når det gælder den økonomiske politik, er signalerne som bekendt helt anderledes. Der må man jo sige, at Liberal Alliance har valgt at lægge sig langt ud med god luft til resten af Folketingets partier. Med ønsket om at beskære den offentlige sektor med 150 mia. kr. står man på en solid og selvstændig platform, som ingen andre partier umiddelbart synes at være enige i. Og der er det åbne spørgsmål naturligvis, hvor langt V, DF og K vil gå for at tilfredsstille det ønske, hvis Liberal Alliances skulle blive parlamentarisk grundlag for en borgerlig regering efter næste folketingsvalg.

Dertil lyttede jeg mig til meget negative vendinger om Danmarks bidrag til at støtte IMF og i det hele taget bidrage til at løse den internationale gældskrise. Det er efter min opfattelse udtryk for en letsindig uansvarlighed, som heldigvis ikke synes at vække genklang i resten af oppositionen.

Sådan er min status på dagens politiske debat, på partiernes stilling til den økonomiske politik og til dette års finanslov. Og det leder mig i retning af en relativt klar, men måske også lidt usædvanlig konklusion.

Efter min opfattelse er den økonomiske situation, vi befinder os i, så alvorlig, at de nemme løsningers tid er forbi, de løsninger, man her fra Folketingets talerstol som regering eller opposition kan betegne som perfekte – deres tid er forbi.

Man kan som politiker vælge at gemme sig og vende ryggen til den kendsgerning, men det holder ikke i længden. I længden bliver vilkåret for alle Folketingets partier, at der skal prioriteres, at der skal træffes beslutninger, som ikke kan tilgodese alle hensyn på en gang, men som peger fremad, bygger på værdier, der samler bredt i Danmark, og balancerer forskellige hensyn. Vi har med finanslovtalen bevæget os ind på den bane. Det giver kritik fra de partier, der ikke har villet tage et tilsvarende ansvar, men det stopper jo ikke her.

Lad mig slutte med at pege på tre eksempler, hvor den problemstilling gør sig gældende.

Det første eksempel gælder spørgsmålet om industri- og produktionsarbejdspladser, som er blevet berørt af mange af Folketingets medlemmer under dagens debat. Det sker til dels på baggrund af udtalelser fra hr. Rasmus Helveg Petersen, som jeg synes fru Marianne Jelved ganske kraftfuldt fik demeteret her fra Folketingets talerstol. Men problemstillingen er bredere end som så. I det mindste hr. Mike Legarth, der som jeg selv har den fornøjelse at være valgt i Esbjerg, ved jo udmærket, at når det gælder arbejdspladser, hvor man, som jeg tror et medlem udtrykte sig, risikerer at blive beskidt, produktionsarbejdspladser, ja, så spiller f.eks. det energiudspil, regeringen har fremlagt og de borgerlige partier desværre har afvist, en enormt positiv rolle. Det ved de seks jyske Venstreborgmestre, der har opfordret til en bred, ambitiøs aftale. Det ved Venstreborgmesteren i min valgkreds, som er fuld af globalt orienteret industri- og vidensarbejdspladser, der netop har udviklet sig, fordi vi har haft en ambitiøs energipolitik. Her må man balancere forskellige hensyn for at skabe en fremtid for Danmark.

Kl. 15:27

Et andet eksempel på samme problemstilling gælder indsatsen for at styrke økonomien både ved at sikre et højt udbud af arbejdskraft og ved at sikre job, ved at holde hånden under beskæftigelsen i en krisetid, hvor der, uanset hvor højt arbejdsudbuddet bliver, vil være mennesker, der godt kan arbejde og gerne vil arbejde, men ikke kan finde sig et job. Også der er det nødvendigt at balancere forskellige hensyn på en måde, som bringer Danmark videre.

Et tredje eksempel gælder den debat, der har været rejst omkring fordelingspolitik. Mange kommentarer er faldet til skatteministerens meldinger og kronik om sigtepunktet for en skattereform. Jeg synes, skatteministerens kronik er klog og klar, dens budskab bør kunne samle bredt: Skattereformen skal fokusere på den del af befolkningen, der arbejder. Punktum. Mere følger.

Men samtidig ville det være velgørende, hvis der kunne være en tilsvarende bred anerkendelse af det forhold, at social trykthed også gavner økonomien; at den særlige danske model, hvor lønmodtagerne kan regne med fællesskabet, giver en større fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det er jo et budskab, som selv tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen endte med at tage til sig. Og det ville være velgørende, hvis det også var noget, vi kunne samles om her i dag. Altså: Et tredje eksempel, hvor vi bliver nødt til at balancere hensyn i den økonomiske politik for at komme videre.

Det er et vilkår, det er debatter, dilemmaer, balancer og problemstillinger, der er kommet for blive. De skal tackles med konkrete, svære, nødvendige løsninger, og det er mit mål for den økonomiske politik i 2012, at det er sådan, det bliver. Jeg håber, at det også bliver udgangspunktet for resten af vores debat her i dag.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Der har indtegnet sig en række kollegaer for korte bemærkninger. Jeg tror, vi kan nå dem, som har indtegnet sig – indtil nu i hvert fald. Først er det hr. Peter Christensen.

Kl. 15:29

Peter Christensen (V):

Tak for det. Finansministeren er her afslutningsvis inde at sige lidt om skattereformen – og fortsættelse følger. Og jeg er helt med på, at den jo ikke er lavet endnu, men det er alligevel interessant som oppositionsparti at vide, hvilke tanker regeringen gør sig og hvilke principper regeringen har for at lave en sådan skattereform. Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor finansministeren ser ligheder og forskelle i fordelingsstankerne i forhold til den sidste skattereform, som VK-regeringen lavede, og så den, som regeringen påtænker at lave. Jeg går ud fra at finansministeren sådan principielt har gjort sig nogle tanker om, hvad det er, forskellen skal være, for jeg er helt sikker på, at finansministeren kan huske, hvilken holdning han havde til den reform, VK-regeringen havde lavet. Så kunne det jo være interessant at få at vide: Hvad er det, man vil gøre anderledes? Hvad er det fordelingsmæssigt, der skal være anderledes? For man var jo mildest talt i Socialdemokratiet og SF imod det, at vi sænkede skatten på arbejde og havde det synspunkt, at det skulle kunne betale sig at arbejde.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes, det er en tilbagevendende oplevelse, når jeg står her på talerstolen, at der ved en eller anden form for slip of the tongue fra oppositionens side tales om en VKO-regering, altså, sådan en har vi jo ikke haft i Danmark endnu – det er muligt, vi får sådan en på et tidspunkt. Men det var selvfølgelig et velsammenflettet flertal, der gennemførte den skattereform, der sigtes til.

Jeg synes, at det, der er sagt fra skatteministerens side, er ganske klart og ganske præcist. Vi skal prøve at lave en skattereform, der markant sænker skatten på arbejde. Det bliver formentlig vanskeligt at finde den nødvendige finansiering, men sigtepunktet er det og alene det. Og der var mange elementer i den skattereform, som hr. Peter Christensen selv var med til at gennemføre, herunder en finansieringsside, som man ikke peger på, men som vi jo kommer til at mærke konsekvenserne af i de kommende år. Vi var samlet set ikke enige i den måde, man sammensatte den på. Vi kommer til at debattere regeringens konkrete forslag, når det fremlægges, og det ser jeg frem til.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:31

Peter Christensen (V):

Jamen jeg tror, det står lysende klart for alle, at regeringen internt er langt fra at være enige om, hvad det egentlig er for en skattereform, man ønsker. Det har jeg al mulig respekt for. Men jeg er da sikker på, at finansministeren har nogle ideer til, hvad det skal være for en skattereform. Og det er jo helt i orden, at man har nogle andre principper end dem, VK havde til en skattereform, men jeg kan bare ikke forstå, at vi ikke kan få lidt at vide om, hvad de går ud på.

Vi kan forstå, at den godt må skabe forskelle, den må godt skabe ulighed isoleret set. Er det en ny holdning, eller mener finansministeren, at det har Socialdemokratiet altid ment om skattereformer?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der kom jo et meget, meget klart signal om skattereformen i går, som jeg har erklæret mig fuldstændig enig i, nemlig at den skal fokusere på folk, der arbejder. Jeg ved ikke, om det er udtryk for et sådan posttraumatisk stress-syndrom fra Venstres ordførers side, at man har så utrolig travlt med at komme i nærheden af et mere konkret bud. Altså, jeg har jo selv i min tid som rådgiver for oppositionspolitikere ventet i uendelig lang tid på kommissioner og på meldinger fra regeringspartiet Venstre. Jeg husker også, hvordan det var med den skattereform, der så blev gennemført. Det blev på den måde, at man bevægede sig væk fra det, man havde sagt i valgkampen, med stormskridt; man havde lovet et skatkestop i valgkampen, og straks efter valgkampen lagde man op til en skattereform, hvor man hævdede en lang række skatter og afgifter og pillede ved rentefradraget, hvilket man eksplicit havde lovet at undlade at gøre.

Så ordføreren har jo en række erfaringer med den slags. Og jeg kommer såmænd nok til at gøre mig mine erfaringer, også med skattereformer, men jeg tager det i den rækkefølge, det kommer.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg kunne godt tænke mig at blive lidt i samme boldgade. Hvis vi tænker lidt tilbage til det, der var forud for den sidste skatteomlægning, der blev lavet i 2009, kan vi se, at der var en skattekommission, der havde siddet og lavet et oplæg. Da det oplæg kom, sagde de nuværende regeringspartier eller i hvert fald S og SF, som jeg forstod det, at det lå inden for skiven, det brugte man som betegnelse, og det var i forhold til, om det var for ulighedsskabende. Så lavede man i 2009 en skatteomlægning, som var mindre ulighedsskabende end det, Skattekommissionen havde lagt op til. Man skulle altså tro, at det var mere inden for skiven.

Men så blev modstanden pludselig så voldsom fra S og SF's side, at man afviste det totalt og jo efterfølgende og frem til valgkampen kørte kampagne imod den skatteomlægning, der blev lavet i 2009. Derfor er det jo ikke mærkeligt, når man står her i 2012 med en forholdsvis nytiltrådt regering, der siger, at en af de første ting, der skal ske, er en skattereform, at man så spørger, hvad det er i forhold til den skatteomlægning fra 2009, der markant skal laves anderledes, altså ud over at der er en eller anden floskelagtig udtalelse om, at dem, der er i arbejde, skal opleve nogle lavere skatter. Vi ved godt, at det jo er nemt for os alle sammen at sige det. Det svære bliver jo, hvor finansieringen til det skal komme fra, og hvem det belaster. Det må da være muligt for finansministeren at give bare nogle pejlemærker på, hvor det er, at visionerne er anderledes nu end for den skatteomlægning, der fandt sted i 2009.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror ikke, at det fører så vidt at repetere alle detaljer i et forhandlingsforløb omkring den tidligere regerings skattereform for 3-4 år siden. Men det er korrekt, at S og SF også på det tidspunkt stillede sig konstruktivt an, bare med den forskel, at der i forhandlingslokalet ikke var nogen, der havde en reel interesse i at forhandle med S og SF som ved så mange andre lejligheder. Jeg er ked af, at der er en polemisk tone her i Folketingssalen. Jeg synes, at det er forkert og

urimeligt at betegne den melding, der er kommet fra skatteministeren i går, som flokselagtig. Jeg synes, at den er vigtig og den er principiel og den er klar. Man får den fornemmelse, når man lytter til spørgsmålene i debatten, at der er et vist ubehag i dele af oppositionen ved, at man for skatteministerens vedkommende i den grad placerer sig i midten af dansk politik med et budskab, der burde kunne samle bredt. Det burde man da tage positivt imod i stedet for at udstille sit ubehag.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at finansministeren har haft lidt den samme oplevelse på sine folks vegne i 2009 omkring skatteforhandlingerne, som jeg åbenbart har haft i finanslovforhandlingerne, hvor finansministeren har siddet for bordenden, nemlig at der ikke rigtig var vilje til at forhandle. Så er den i hvert fald returneret.

I forhold til indholdet vil jeg sige: Kan vi ikke komme det bare et eller andet stykke nærmere? Altså, vi er jo ikke engang kommet i nærheden. Skatteministeren er ude at sige, at der skal være skattelettelser til det arbejdende folk. Jo, jo, det kan vi alle sammen synes ville være en rigtig god idé. Det er jo ikke det afgørende at dele gaverne ud. Det afgørende er jo at finde pengene til at dele gaverne ud. Jeg har forstået, at det skal være en skattereform, hvor det er en omlægning. Det er ikke samlet set sådan en nettoskattesænkelse, regeringen går efter. Det er en omlægning. Så er det afgørende jo, hvor pengene kommer fra. Hvem er det, der skal betale for det? Kan vi ikke få antydningen af, hvad regeringen har tænkt sig, altså bare nogle pejlemærker? Hvad er forskellen fra den reform, der blev lavet i 2009, og som i øvrigt først er fuldt indfaset i 2019? Den skal så laves om her med en aftale, muligvis i 2012, og vi siger, at vi beredvilligt vil komme og drikke al den kaffe, finansministeren kan brygge, men det vil dog være rart til vores forberedelse, at vi ved lidt om, hvor regeringen står, og hvad det var for nogle ting, der var afgørende forkerte i 2009, og som man vil lave om med en ny skattereform.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo sådan med hr. Kristian Thulesen Dahl, at han naturligvis altid returnerer de bemærkninger, man stanger ud, og respekt for det. Men jeg tror uden videre grundige undersøgelser at man kan lægge til grund, at jeg allerede har serveret mere kaffe for hr. Kristian Thulesen Dahl, end den tidligere finansminister gjorde for skiftende socialdemokratiske finansordførere.

Vi er klar til at samarbejde. Vi har givet en klar melding, det er en åben melding, så vi her i dag kan nå frem til, at den samler bredt. Det er det, der er målsætningen for en skattereform. Så vi er kommet ganske langt. Og hvis opfølgningen fra hr. Kristian Thulesen Dahl kunne være en enighed i, at det er tid til at gå videre, vi må kunne gøre mere for at finde den finansiering, der skal til for at sænke skatten på arbejde, så var vi jo samlet, og det er jo et særsyn i dansk politik.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Finansministeren sagde i sit indlæg, at der var tale om et kursskifte i dansk politik. Ud over det kursskifte, Socialdemokraterne og SF har lavet i forhold til den politik, de havde før valget, så har jeg faktisk utrolig svært ved at se, hvad det kursskifte egentlig består i. Det er jo den samme perspektivløse finanslov, som den tidligere regering fremsatte, som den nye regering nu har sat lidt flere afgifter og lidt flere udgifter på, men stort set er det det samme. Det er noget, hvor man præsenterer et kæmpe milliardunderskud uden egentlig at bruge det til at ændre nogle strukturer, som gør, at vi kan blive et rigere samfund, at vi kan få vendt skuden. Til gengæld er der eksempler på det modsatte.

Jeg vil til gengæld gerne kvittere for noget andet. Vi håber da, at skatteministerens springen ud som lille liberalist er et udtryk for, at vi faktisk kan arbejde sammen om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er vi sådan set glade for. Og finansministeren har jo ret i, at Liberal Alliance møder konstruktivt op de få gange, hvor regeringen indbyder os. Så hvis man er interesseret i noget, er vi åbne over for det, men den finanslov, vi står med nu – og det er den og ikke regeringens program, vi diskuterer – er perspektivløs, vil jeg sige til finansministeren.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo sådan en særlig kvalitet ved mit job, at man om en og samme finanslov, om det selv samme forslag, om den selv samme politik har lejlighed til at høre skiftende og vidt forskellige meldinger fra oppositionen. Det ene øjeblik er der tale om en fuldstændig katastrofal belastning af dansk økonomi i enhver tænkelig henseende, og det andet øjeblik er der tale om noget, der ikke på nogen måde afviger fra, hvad den tidligere regering ellers ville have gennemført, og begge dele kan jo nu engang ikke være rigtigt. Det er måske mest udtryk for, at man har valgt en tilgang til debatten her i dag, hvor det handler om for enhver pris at være kritisk og negativ i enhver sammenhæng, og det er jo så fair nok. Begge dele kan ikke være rigtigt.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg beklager at måtte oplyse finansministeren om, at vi lever i et demokrati, hvor vælgerne stemmer på nogle mennesker, som så repræsenterer deres holdninger. Derfor kan der være forskellige holdninger hos forskellige partier, og vi føler os overhovedet ikke klistret op af nogen bestemte holdninger hos andre partier. Vi har vores egne holdninger i Liberal Alliance, og det er vi sådan set stolte af.

Jeg lagde jo mærke til, at finansministeren før roste os for vores konstruktive linje. Nu havde finansministeren så lyst til at være polemisk, og sådan skifter det åbenbart lidt med finansministerens humør. Humørsvingninger præger debatten, og det er jo så ærgerligt.

Det, der er problemet, er, at man afskaffer kontanthjælpsloftet, at man indfører nye afgifter på dagligvarer, at man indfører en NO_x-afgift, og at man laver en kickstart, som måske hjælper lidt og virker på den der velkendte måde med at tisse i bukserne og så få det rigtig koldt bagefter. Det er den slags initiativer, der er, og det kan godt være, at finansministeren kan have en diskussion med VK, men resten er jo det samme og det samme. Det er perspektivløst, hvis vi

skal have Danmark ud af krisen. Vi er i den heldige situation, at vi er et lille land, der faktisk kan gøre rigtig meget selv, og det, vi sådan set bare appellerer til finansministeren om, er: Gør dog noget.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes, det er udmærket, at debatten kan give hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance lejlighed til at markere en klar selvstændighed i forhold til resten af oppositionen. Jeg kan så stå her og i mit stille sind undre mig over, hvordan det skal hænge sammen, hvis de partier, der sidder i opposition, skulle få ansvar for Danmark, men det må man så komme nærmere i andre sammenhænge. F.eks. savner jeg en konkretisering af meldingen om at spare 150 mia. kr. på den offentlige sektor, dels hvordan det i praksis skal gøres, dels om det er noget, som de andre partier måtte kunne støtte op om. Men det får vi sikkert andre lejligheder til at komme nærmere.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:42

Mike Legarth (KF):

Vi har brug for at få lidt konkrete oplysninger fra finansministeren med hensyn til den skattereform, der er annonceret.

Er det en skattereform, der betyder skatteomlægning, eller er det en skattelettelse med nye penge? Og hvad med skattetrykket? Er det et krav, at det falder, eller må skattetrykket stige i forbindelse med den her skattereform? Det er sådan tre spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig at få afklaret og få Socialdemokratiets, få regeringens holdning til, for det er det, seerne og lytterne gerne vil vide.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er det jo sådan, som jeg også har gjort gældende over for hr. Kristian Thulesen Dahl og andre, at man må afvente de næste skridt i den proces, hvor regeringen lægger sin skattepolitik frem. Der er kommet én meget, meget klar melding fra skatteministeren, som jo har ansvaret for skattepolitikken, om, at sigtet er skattelettelser for folk, der arbejder, og ingen andre. Det synes jeg er klart og tydeligt. Jeg forstår selvfølgelig godt ønsket om at skubbe debatten endnu videre; det kommer vi også til. Men man kunne jo starte med at kvittere for den melding og erklære sig enig i den.

Så håber jeg også, at hr. Mike Legarth vil benytte sin taletid til at adressere det spørgsmål, jeg rejste netop over for hr. Mike Legarth, når det gælder energipolitikken og muligheden for at skabe produktionsarbejdspladser i de virksomheder, der er afhængige af en ambitiøs energipolitik. Er det ikke et spørgsmål, vi også burde kunne samles om?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:43

Mike Legarth (KF):

Jo, med hensyn til det sidste: Så afgjort. Men her er det vigtigt, at balancen mellem offshoreindustrien og vindkraft og biogas/biomasse

er afbalanceret, og der har vi jo et fælles mål, nemlig at skabe den afbalancering og sørge for, at de virksomheder og tilknyttede beslægtede virksomheder ikke udsættes for konkurrenceforværring via nye afgifter. Så den del af det er vi fuldstændig enige om.

Men med hensyn til skattereformen – for nu at vende tilbage til det, jeg synes er det vigtige tema – sagde skatteministeren jo også i sin kronik og efterfølgende forklaring, at topskattelettelser skulle være en del af det. Og derfor vil jeg godt lige høre, om vi kan være så heldige. Nu er jeg jo meget glad for skattelettelser, og De Konservative arbejder i enhver sammenhæng for at skabe skattelettelser og lavere skat på arbejde, men jeg har så også hørt Dansk Metal, altså fagbevægelsen, være ude at sige, at de synes, der skal være topskattelettelser. Er det også finansministerens klare holdning?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er ikke på nogen punkter uenig i de synspunkter, skatteministeren har gjort gældende i sin kronik. Jeg synes, det er en udmærket, klog og klar kronik. Jeg støtter dens synspunkter og har så heller ikke yderligere at tilføje om regeringens skattepolitik i dag, hvilket jeg synes er fuldstændig rimeligt.

Jeg vil så samle op på det tema, som jeg er glad for at hr. Mike Legarth selv adresserede. Nu er der jo ikke så mange konservative borgmestre i Danmark grundet Det Konservative Folkepartis beskedne størrelse, men det må da gøre indtryk også på hr. Mike Legarth, når seks borgerlige borgmestre kontakter de borgerlige partier med henblik på at få en mere konstruktiv holdning til spørgsmålet om at skabe industri- og produktionsarbejdspladser i den sektor, vi taler om. Jeg kender hr. Mike Legarth som et fornuftigt menneske – det har jeg da indtryk af han er – med nogle holdninger, jeg ikke deler, men ræsonnabel og til at snakke med, og der håber jeg bare, at vi ved andre lejligheder kan se De Konservative optræde mere konstruktivt i den sammenhæng, end jeg synes det har været tilfældet indtil videre.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:45

Erling Bonnesen (V):

Tak for det.

Skattereform, siger regeringen, men kan ikke blive konkret. Så er det, det skaber usikkerhed, og det har vi jo tydeligt set, f.eks. i gartneribranchen, hvor der næsten om nigt kommer en ny pakke med NO_x-afgifter og udmeldinger om energiafgifter, som stort set vil massakrere gartnerisektoren. Så er det ikke underligt, at det også andre steder skaber usikkerhed, at der sådan kommer ordet skattereform, og så kunne det være godt at få skabt lidt ro på f.eks. et sted som i landbrugssektoren, som jo i den grad er en presset sektor. Der har de i hvert fald brug for, at der er ro på, med en gæld på 350 mia. kr. er det et hårdt presset erhverv. Så det kunne være godt sådan at få en beroligende melding, for det sidste, de har brug for, er i hvert fald at få læst nye skatter og afgifter oven på.

Kan finansministeren her og nu garantere, at der ikke i løbet af det kommende år kommer uro på landbrugsområdet med nye skatter og afgifter?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er der jo uro på landbrugsområdet, som hr. Erling Bonnesen vil være bekendt med. Faktisk er landbruget en sektor med betydelige problemer og en meget, meget stor gæld, som jeg i hvert fald ikke har medvirket til at påføre landbruget, men som landbruget jo i vidt omfang har påført sig under hr. Erling Bonnesens partis regeringsførelse. Der er på vej til at blive nedsat en kommission fra regeringens side, som ser på landbrugserhvervens vilkår, også i sammenhæng med natur og miljø, og det var måske et træk, man skulle have overvejet i den periode, hvor hr. Erling Bonnesens parti selv sad i regering.

Kl. 15:46

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:47

Erling Bonnesen (V):

Jamen det var jo et klassisk ikkesvar, som selv professor Tribini ikke kunne have gjort bedre, altså at man læser det over på den måde der og ikke på nogen som helst måde fra finansministerens side kan medvirke til at skabe ro omkring et hårdt presset erhverv. Det lyste næsten ud af finansministeren, at den kommission faktisk er sat i verden for at opfinde nye krav, skatter og byrder, og det er faktisk også det, der står i regeringsgrundlaget. Jeg må sige, det er fuldstændig rystende, for man står jo med et erhverv og en fødevarerbranche, som vi slet ikke kan undvære her i samfundet, og som skaber masser af arbejdspladser, og alligevel går de og siger: Bliver det os næste gang? I gartnerisektoren er de jo mere end rystet med tab f.eks. i den fynske gartnerisektor. 5.000-6.000 arbejdspladser står til at ryge ud af landkortet.

Så må man næsten bare sige til den snak om kickstart, at man jo kan sætte anti foran. Det er jo blevet til antikickstart. Altså, professor Tribini kunne ikke have gjort det bedre.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo et meget negativt indlæg, hvor man måske lidt savnede spørgsmålet. Jeg må bare prøve at fastholde det, der er fakta i den her sag, nemlig at den danske landbrugssektor er i krise med en meget, meget stor gæld, som jeg personligt ikke har haft noget med at gøre, og som den i vid udstrækning har pådraget sig i den periode, hvor hr. Erling Bonnesens parti sad i regering, og hvor der har været lavet adskillige skattelettelser til fordel for erhvervet, som åbenbart ikke har virket på nogen som helst måde. Og det, den nye regering nu gør, er at prøve at få fat i den problemstilling på en langt mere grundlæggende måde, end tilfældet har været under Venstres regeringsledelse. Det har jeg svært ved at se skulle være så forfærdelig kritisabelt, som hr. Bonnesen giver udtryk for.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu vil jeg bede finansministeren om at forholde sig til et bestemt område, der også er meget aktuelt i forbindelse med finansloven, nemlig sukkerafgiften. Nu fik vi i går en melding om, at Fynbo Foods – de laver marmelade, og de beskæftiger 50 mand og havde

planlagt en stor udvidelse af marmeladeproduktionen – kommer til at lukke på grund af sukkerafgiften. Hvis ikke finansministeren er klar over det, har marmeladeproduktionen og surproduktionen – det er asier, syltede agurker, rødbeder og den slags – hele tiden været fritaget for afgiften, så de får en stigning fra 0 til 23,75 kr. pr. kg plus moms, altså en meget kraftig stigning. Nu har de som en af de første produktionsfabrikker meldt ud, at de lukker på grund af finansloven.

Så jeg vil høre, om finansministeren sammen med skatteministeren er klar til at se på det specifikke problem, som de har. Chokoladeproducenter har jo en knap så stor stigning, det er en lille stigning i forhold til de andre, fordi de har afgift på i forvejen. Men de her virksomheder har ingen afgift. Er finansministeren klar til at se på det problem, ja eller nej?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er det jo en problemstilling, hr. Bent Bøgsted og hans parti må have en del erfaring med, eftersom selve arbejdet med at indføre sundhedsafgifter jo i høj grad blev påbegyndt med den skattereform, hr. Bent Bøgsted stemte for, med fedtafgift og lignende, som der har været en lignende kritik af. Det illustrerer jo nogle af de vanskeligheder, der er med den slags afgifter. Men det ændrer ikke ved det forhold, at når man skal skaffe finansiering til nye initiativer, så er der nogle gange nogle vanskeligheder, man må acceptere. Og nogle af de penge, der er skaffet med en ny sukkerafgift, som i øvrigt også gavner folkesundheden, er jo gået til nogle formål, som peger fremad, og jeg har gennemgået dem her i min ordførertale.

Det er jo præcis det, jeg prøvede at sige med mine afsluttende pointer: De nemme løsningers tid er forbi, også på det her område. Det gjaldt i øvrigt også, da spørgerens parti selv forhandlede en skattereform og indførte en fedtafgift.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:51

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan forstå det på den måde, at finansministeren er totalt ligeglad med, at der er en virksomhed, der kommer til at lukke. De har en omsætning på 150 mio. kr. og får en afgift på 280 mio. kr. Det hænger jo ikke sammen, vil jeg sige til finansministeren. Er det den måde, finansministeren vil drive Danmark på, hvor det kan komme til, at arbejdspladserne forsvinder?

Så siger finansministeren og skatteministeren, at det har noget med sundhed at gøre, altså at vi skal være sundere. Jo tak, det er meget godt, men hvad hjælper det at blive 100 år, hvis ikke man har noget arbejde? Så siger finansministeren også, at der skabes vækst, at der skabes nye arbejdspladser i grøn energi-områder, men mange af dem er 3F-arbejdere, og de kan ikke gå ud og få arbejde inden for de grøn energi-områder, som finansministeren vil sætte i værk.

Er det ikke sådan lidt paradoksalt, at man er totalt ligeglad med, at der er en virksomhed, der lukker? I forbindelse med NO_x-afgiften gik skatteministeren trods alt ind og gav et halvt års forlængelse, så man kunne finde en løsning, altså for at prøve på at hjælpe virksomheden. Her er man totalt ligeglad med, at man lukker arbejdspladser, og det vil sige, at det er regeringen – det er Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, De Radikale og Enhedslisten – der står og skal forklare de arbejdere på Fynbo Foods, at deres virksomhed lukker eller flytter til udlandet. Det er en sur fornøjelse at skulle forklare de

arbejdere det. Men det er den opgave, som finansministeren påtager sig, og det vil ske i forbindelse med mange andre virksomheder.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:52

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er ikke nogen rimelig karakteristik at sige, at jeg er totalt lige-glad med de forhold, der opridses. Og det er heller ikke nogen rime-lig gengivelse af virkeligheden, når man taler om, at grøn energi-virksomheder skulle være virksomheder med arbejdspladser, der er forbeholdt mennesker med lange uddannelser, som går på arbejde i jakkesæt og slips. Altså, jeg er selv valgt i Esbjerg, hvor vi har mas-ser af virksomheder i energibranchen. Nogle arbejder med olie, an-dre arbejder med grøn energi. Der er masser af både faglærte og ufaglærte arbejdspladser i den branche. Jeg tror, at alle var triste ved meddelelsen om, at Vestas var nødt til at fyre ganske mange menne-sker i Danmark.

De arbejdspladser har vi jo skabt, fordi vi har været klar til foran-dring, fordi vi vil være klar til at skaffe noget finansiering til at være foran på det område. Det er der så bred konsensus om har været godt, men man vil bare ikke være med til at gå videre. Det er da et paradoks.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Tina Nedergaard (V):

Tak. Sådan lige indledningsvis vil jeg sige, at jeg synes, finansmini-steren begår en fejl, som oftest begås af folk i den røde blok, og det er i sammenligningen mellem, hvordan vi indførte fedtafgiften, og hvordan den nye regering benytter den. Man skal lige være opmærk-som på, at da fedtafgiften blev introduceret under den tidligere rege-ring, var det med henblik på at lempe skatten på arbejde for at imø-dekomme et ønske fra netop erhvervslivet og i øvrigt også for at imødekomme en af de problemstillinger, som fru Marianne Jelve-d tidligere i dag har peget på, nemlig at vi havde et større lønudvik-lingspres end i så mange andre lande. Det er bare lige, for at vi ikke fortsætter den misforståelse her i salen.

Så vil jeg godt sige, at når vi bliver ved med at spørge ind til skattereformen, er det jo, fordi finansloven ikke lover godt for frem-tiden for danske virksomheder og danske arbejdspladser. Regeringen har benyttet det flertal, man nu engang har, til at indføre flere afgif-ter og skatter, som er adfærdsregulerende, men som først og frem-mest er til for at få flere penge i kassen. Derfor vil jeg bare gerne bede finansministeren om at udstede en garanti: Hvis – for jeg tror ikke nødvendigvis på, at det bliver når – regeringen barsler med en skattereform, vil finansministeren så garantere, at den på ingen måde vil kunne skade danske virksomheders konkurrenceevne og dermed deres mulighed for at skabe arbejdspladser?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan med skattereformen, at jeg holder mig fuldstændig til den linje, jeg lagde i min tale og over for de andre spørgere. Jeg sy-nes, at skatteministeren har skrevet en god og klog kronik. Der er en klar melding i den, mere følger. Jeg vil sige, at når det gælder kom-

pleksiteten i de her spørgsmål, burde spørgeren jo måske reflektere en lille smule mere over de erfaringer, man selv har gjort sig. Den skattereform, vi aktuelt lever med, og som spørgeren har været med til at gennemføre, indebar, at man indførte en ny multimediaskat, som set fra mange virksomheders synspunkt var med til at skade konkurrenceevnen og vilkårene i dansk erhvervsliv. Det valgte man at leve med, fordi man fandt, at andre formål var vigtigere – og re-spekt for det. Vi er gået den anden vej med det forslag, der forhå-bentlig snart stemmes igennem i Folketinget. Så de spørgsmål er jo ofte ganske komplekse, og det burde spørgeren måske reflektere en lille smule over.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:56

Tina Nedergaard (V):

Tak. Det er jo ganske sympatisk, at finansministeren foretrækker at snakke om den tidligere regerings politik frem for sin egen; det kan jeg sådan set godt forstå, for jeg kan også bedre lide den tidligere re-gerings. Det ændrer bare ikke ved, at da vi omlagde afgifter og skat-ter, var det en omlægning, som gik til at lempe skatten på arbejde, altså et netto nulsumsspil – i øvrigt i modsætning til, hvad finansmi-nisteren ved andre lejligheder ynder at sige, nemlig ufinansierede skattelettelser. Men nu er vi i hvert fald blevet enige om, at de var finansierede.

Men det korte af det lange er, at uanset hvordan man måtte finan-siere en skattereform, er det jo afgørende for, at danske virksomhe-der, erhvervslivet som helhed og udenlandske investorer generelt vil placere investeringer i Danmark, at der er tryghed for, at hvis der kommer en skattereform under den nuværende regering, må den samlet set ikke skade virksomhedernes konkurrenceevne og dermed deres evne til at skabe job. Det gælder bl.a. inden for landbrug, gart-neri, tungindustri, for vi er fuldstændig afhængige af de arbejdsplad-ser, bl.a. i det nordjyske, hvor jeg selv kommer fra.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror godt, at jeg kan gå det skridt, at jeg kan love fru Tina Nede-rgaard, at multimediaskatten ikke kommer tilbage i forbindelse med en skattereform. På det punkt kan man så i dansk erhvervsliv ånde lettet op.

Når jeg pegede tilbage på de erfaringer, vi gjorde os med den se-neste skattereform, hvor man jo omlagde skatter – det har jeg i øv-rikt været helt præcis omkring i enhver sammenhæng; de ufinansie-rede skattelettelser kom jo før den seneste skattereform, her var blot tale om en midlertidig underfinansiering – var det, fordi erfaringen jo var, at det der med at omlægge skatter er en ganske vanskelig øvelse, og det medfører også betydelig kritik fra nogle af de menne-sker, der bliver ramt af finansieringen. Det har spørgeren oplevet på sin egen krop, og jeg håber bare, at man vil tage den erfaring med sig ind i det arbejde, vi nu skal i gang med, forhåbentlig sammen.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:58

Kl. 16:00

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har bare et spørgsmål til finansministeren, der går på den skattereform, som skatteministeren nu har bebudet. Jeg er jo glad for, at finansministeren er enig med sin skatteminister om, at det jo skal kunne betale sig at arbejde. Det har vi sådan set sagt i mange år fra Venstres side, og vi er da glade for, at den nuværende regering så anerkender det.

Det fremgår af den kronik, som skatteministeren havde i Berlingske Tidende i går, at studerende og kontanthjælpsmodtagere må stå over i denne omgang. Det går jeg jo så også ud fra at finansministeren er enig i. Så jeg vil bare spørge: Vil finansministeren, når man først laver en skattereform, hvor man sænker skatten på arbejde, efterfølgende se sig nødsaget til at kompensere studerende og kontanthjælpsmodtagere, således at man sikrer en social balance?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er ikke kommet op på Folketingets talerstol i dag for at afgive løfter om nye offentlige udgifter, der ikke er finansieret – det kunne ikke falde mig ind. Så jeg synes, at skatteministeren har udtrykt sig klogt og klart i sin kronik, og udtrykket, at man som studerende og kontanthjælpsmodtager må stå over i denne omgang synes jeg er super valgt fra skatteministerens side, ligesom skatteministerens ordvalg i øvrigt generelt plejer at være valgt.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:59

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror, at vi er mange, der har bemærket, at skatteministerens ordvalg er meget anderledes, end det plejer at være. Så må jeg jo så notere mig, at finansministeren – og det synes jeg lyder som et fornuftigt princip – hylder forsigtighedsprincippet, nemlig at man ikke bruger pengene, før de er tjent. Betyder det så, at der ikke kommer en skattereform, hvis der ikke kan findes finansiering?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, det må man sige. Der må jeg alligevel fra min side bryde med et princip i forhold til ikke at gå længere end godt er. Altså, en skattereform fordrer jo finansiering. Man kan jo ikke lette skatterne på noget som helst, uden at man sikrer sig indtægter, der svarer til de lettelser, man giver – det er jo sådan en sund økonomisk politik. Og jeg synes virkelig, at det ville klæde fru Gitte Lillelund Bech på en måde, jeg vil huske også fremover, hvis man kunne få en hurtig bekræftelse på, at det er Venstre fuldstændig enig i.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jamen sådan et nik kommer ikke med i referatet, som jo er skriftligt, medmindre det bliver sagt her. Jeg forstod, at der er nikket – o.k.

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Sophie Løhde (V):

Jeg tror, der er rigtig mange, der lytter med og tænker: Hvad betyder alle de tal, der flyver rundt i luften, for mig som dansker? Så jeg kunne bare sådan helt nede på jorden spørge: Kunne finansministeren her i dag ikke svare på, hvad det betyder for den enkelte dansker med regeringens skatte- og afgiftsstigninger på mere end 5 mia. kr., regeringens energiudspil og regeringens kommende betalingsmur om København? Hvad koster alt det for en familie, der bor i et parcelhus med oliefyr 20 km uden for København og hver dag pendlere ind for at passe deres arbejde inde i hovedstaden? Hvad koster det konkret for en sådan familie på årsbasis?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er vel lige lovlig meget forlangt, at jeg her på talerstolen skulle kunne foretage en modelberegning af det i hovedet, men det er selvfølgelig udtryk for en vis tillid til mine evner. Det er jeg ikke i stand til.

Det er jo rigtigt, at en del af den finansiering, der indgår i finanslovsforslaget, indebærer, at priserne på visse varer stiger, bl.a. de varer, vi anser for at være usunde. Der er så også modgående fordele for en række grupper, og vi har jo fra Finansministeriets side vist, hvordan fordele og ulemper fordeler sig, og klart illustreret, at de er til gavn for den del af befolkningen, der i forvejen har mindst.

Kl. 16:01

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:01

Sophie Løhde (V):

Jeg må tilstå, at jeg er en anelse forundret over, at landets finansminister synes, det er for meget, at en repræsentant for Folketingets største oppositionsparti spørger til et konkret eksempel. Altså, finansministeren må også godt vælge en dansker, der bor 35 km uden for København og arbejder herinde. Hvad koster regeringens politik for den enkelte dansker?

Har vi fået en finansminister, som ikke engang kan svare på, hvad hans egen politik har af indflydelse på en dansker, og dem er der altså ret mange af, som hver dag pendlere i bil til arbejde i København, og som bor i et parcelhus med oliefyr? Der findes altså ikke bare et par stykker af dem, der findes rigtig mange af dem derude. Hvad betyder finansministerens politik for den enkelte konkrete dansker? Står vi virkelig uden at kunne få noget konkret svar på det i dag, fordi man ikke har gidet undersøge, hvilke konsekvenser det har for helt almindelige familier, at de nu skal finde en masse penge i deres eget forbrug, som de måske ikke lige havde regnet med, fordi de fik en rød regering?

Kl. 16:02

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, jeg skulle jo mene, at jeg som finansminister har bestræbt mig til det alleryderste på at give de svar, man ønsker fra Folketingets side i enhver sammenhæng, og de beregninger, man ønsker. Og de beregninger, jeg så har oversendt til Folketinget, er jo også blevet citeret i en lang række sammenhænge, så der er ikke lagt skjul på noget

som helst i den forbindelse. Det, der er afgørende for mig, er, at den samlede fordeling, synes jeg, peger i en meget, meget nyttig og progressiv retning, og at nogle af de tiltag, der er gennemført, jo også gavner de familier, vi så ofte diskuterer.

Når det handler om trængselsringen i København, er formålet jo at sikre midler til en bedre kollektiv trafik, som kommer en masse af de mennesker, vi taler om, til gode og reducerer trængslen i København, som jeg tror rigtig mange almindelige danske familier er drørrirteret over til daglig.

Kl. 16:03

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan da i hvert fald så oplyse ét tal, som finansministeren i hvert fald burde kunne, og det er, at den buket af skatte- og afgiftstigninger, som den her finanslov jo indeholder, vel koster en gennemsnitsfamilie i omegnen af et par tusinde kroner. Men det er måske også bare et greb i lommen, og det er ikke noget, man skal bekymre sig om. Jeg må sige, at jeg mener, at 2.000 kr. pr. dansk familie faktisk er et stort greb i lommen, og særlig i en situation, hvor økonomien er presset.

Så jeg kunne jo godt tænke mig at lave et tankeeksperiment, for jeg kan forstå, det er lidt svært at få finansministeren til at være konkret med hensyn til, hvad finansministeren forestiller sig om en kommende skattereform. Hvis man nu forestiller sig, at man lavede en skattereform, hvor man sænkede skatten på arbejde med op til 5.000 kr. for en gennemsnitsindkomst, ville finansministeren så mene, at det levede op til de ambitioner og de mål, som regeringen har nævnt i forhold en socialt afbalanceret skattereform, eller vil det være alt for ulige, til trods for at skatteministeren jo nu åbner mere op for det? Men hvis vi nu bare tager et eksempel: En gennemsnitsindkomst ligger vel på omkring 250.000 kr. Vil en lettelse på 5.000 kr. så være en måde at opfylde regeringens ambition på?

Kl. 16:04

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil vi jo få rig lejlighed til at diskutere, når regeringen fremlægger sit forslag. Men jeg vil gerne gribe fat i det, spørgeren peger på i starten, nemlig det om omkostninger for almindelige familier. Jeg vil sige, at det kommer fuldstændig an på de konkrete forhold. Altså, afskaffelsen af multimedieskatten, som er indført af spørgerens parti, kommer jo masser af helt almindelige mennesker til gavn og glæde og styrker deres økonomi. Så det er et langt mere sammensat billede end det, spørgeren giver udtryk for. Skattereformen kommer vi tilbage til.

Kl. 16:05

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er jo lidt besynderligt, at når vi gør tallene op i forhold til antallet af familier i Danmark, så taler vi om 2.000 kr. pr. dansk familie. Og når fru Sophie Løhde spørger, hvad det betyder for en familie, som har oliefyr, og som skal betale til betalingsmuren, så kan finansministeren slet ikke forholde sig til det. Det er noget besynderligt.

Det, jeg synes er interessant, er, at vi jo har skullet lægge ører til rigtig mange ting igennem 10 år, hvor der var en klar ambition, og der blev leveret resultater med hensyn til at sænke skatten på arbejde. Og når jeg brugte de her tal, så var det jo ikke grebet ud af den blå luft, for det matcher sådan set meget godt det indhold, der var i VK-regeringens første nedsættelse af skatten på arbejde. Det var ca. 5.000 kr. i maksimal skattelettelse ved en gennemsnitlig indkomst, som blev opnået ved at indføre et beskæftigelsesfradrag. Dengang var budskabet fra S, SF og Det Radikale Venstre, at det var urimelige skattelettelser til de rigeste danskere.

Så er det bare, jeg spørger: Skal man forstå skatteministerens kronik på den måde, at en lettelse på 5.000 kr. for en gennemsnitsindkomst vil være helt ude i skoven?

Kl. 16:06

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Socialdemokratiets holdning til den skattepolitik, der er ført af den tidligere regering, kan jo opsummeres kort og relativt klart: Man har vendt sig stærkt imod de ufinansierede skattelettelser, som jo også er en del af forklaringen på, at vi i dag står med et større offentligt underskud, end vi burde. Og så har man desværre ikke haft lejlighed til at komme i forhandlinger og dialog med regeringen, på det tidspunkt hvor man stillede sig konstruktivt an i forhold til en fuldt finansieret skattereform. Sådan er det jo.

Kl. 16:06

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Martin Henriksen (DF):

Tak. Finansministeren var i sin tale lidt inde på de her lempelser af udlændingepolitikken, som regeringen har lagt frem, og finansministeren berørte ikke alle lempelserne, men i hvert fald nogle af dem. Vi ved jo erfaringsmæssigt, at de indvandrere, der kommer hertil via asylreglerne og via familiesammenføringsreglerne, er dem, som er sværest at integrere, og så er det jo lige præcis dér, regeringen meget målrettet har valgt at gå ind og lempe. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke økonomiske konsekvenser det vil få for de udsatte grupper i Danmark. Er det de ældre, der har bidraget gennem et helt liv på arbejdsmarkedet, der skal betale for øget indvandring af svært integrerbare udlændinge? Er det handicappede? Er det udsatte børn og unge? Har regeringen et eller andet bud på, hvem det er, der skal betale for den udlændingepolitik, som regeringen lægger op til at føre? For vi ved, at en lempelig udlændingepolitik også betyder øgede udgifter.

Kl. 16:07

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Regeringens politik er fuldt finansieret, også den del af den, der handler om udlændinge, som spørgeren sigter til. Og så er det jo rigtigt, at et af de ganske mange resultater, der er nået med finansloven, er en aftale om en række nye initiativer, når det gælder udlændinge og retspolitik, og den har jo det særlige kendetegn, at den samler hen over midten og repræsenterer dermed en ny balance i udlændingeretspolitikken, som jo så af naturlige årsager ikke kan omfatte Dansk Folkeparti, eftersom Dansk Folkeparti står alleryderst på fløjen, når

det gælder udlændinge og retspolitik. Og det er jo fair nok. Der tror jeg for så vidt man befinder sig meget godt, altså, det er da mit indtryk, når man debatterer de spørgsmål med medlemmer af Dansk Folkeparti inklusive hr. Martin Henriksen. Men der er ved at ske noget nyt på det felt, hvor et relativt bredt flertal ønsker en anden og mere balanceret udvikling, og det tager vi et godt skridt i retning af med den her finanslov.

Kl. 16:08

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:08

Martin Henriksen (DF):

Altså, nu har jeg holdt mig vågen under finansministerens tale og de efterfølgende bemærkninger, der kom fra ministeren, og når man tænker på ministerens facon, er det i al beskedenhed lidt af en præstation, synes jeg. Så jeg synes godt, at jeg kunne forlange et ordentligt svar. Vi ved jo erfaringsmæssigt, at den indvandring, der finder sted via asylsystemet og via familiesammenføringsreglerne, er rigtig, rigtig tung at danse med, og det betyder øgede offentlige udgifter, fordi der er alt for mange af dem, der går over på offentlig forsørgelse, og så er der også integrationsprojekter, og der er sågar også pladser i landets fængsler, der skal optages. Så jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvilke grupper er det, der skal betale prisen for den lempeligere udlændingepolitik, som regeringen lægger op til at føre? Det er et rimeligt spørgsmål, så kunne vi ikke få et rimeligt svar?

Kl. 16:09

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men jeg er imponeret over spørgerens fysiske udholdenhed, også når det gælder evnen til at lytte til både mine taler og svar. Men det er sådan, at udgifterne ved de forslag, der angår udlændinge og retspolitikken i den pakke, vi snart stemmer om, er fuldt finansierede efter gængse regneregler, som spørgeren jo også burde anerkende.

Så står spørgeren med det, tror jeg, i Folketinget lidt særlige, eller i hvert fald isolerede synspunkt, at der, når det gælder udlændinge, er enorme kilder til finansiering af det danske velfærdssamfund, hvis vi kunne sikre en udlændingepolitik, der lå meget, meget langt til højre for det, der nu er relativt bred samling om at gennemføre. Og det er jo fair nok, det er i orden at have det synspunkt. Man må bare respektere, at jeg har et andet synspunkt, og at der faktisk er et ganske solidt flertal for det synspunkt, som jeg og mit parti og regeringen indtager, og som udtrykker en balance mellem forskellige hensyn på det område.

Kl. 16:10

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:10

Karina Adsbøl (DF):

I en tidligere debat herinde i Folketingssalen sagde finansministeren, at Danmark er et rigt land. Det var i forbindelse med øgning af udviklingsbistanden. Det havde Danmark råd til, sagde finansministeren. Så har vi haft fattigdomsdebatten, og flere ministre har udtalt, at de har overtaget et håndværkertilbud, at den tidligere regering og deres støtteparti har kørt økonomien i sæk. Så mit spørgsmål er til finansministeren, om vi er et rigt eller et fattigt land, fordi jeg har en fornemmelse af, at regeringen først har fundet ud af, at vi står i en

global finanskriser, efter valget, da regeringen fandt ud af, at de ikke kunne indfri alle de løfter, de gav i deres valgkamp.

Kl. 16:11

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kan der svares kort og klart på: Danmark er et rigt land i krise. Det synspunkt har jeg personligt og mit parti og de partier, jeg nu sidder i regering med, gjort klart gældende hele vejen igennem, også i valgkampen.

En af de dominerende skillelinjer i valgkampen handlede netop om, hvor alvorlig krisen var, og hvor synspunktet fra vores side meget klart var, at det var udtryk for stor letsindighed, når man fra regeringspartierne side og fra Dansk Folkepartis side gav udtryk for, at krisen stort set var overstået, at regningen var betalt, at der var to streger under facit, og at der nu ventede et opsving lige rundt om hjørnet. Det satte vi store spørgsmålstegn ved, og det viste sig desværre, at vi havde mere ret, end man egentlig kunne have håbet på. Så må vi jo tage den derfra og tage ansvaret derfra, og det er det, vi gør.

Kl. 16:12

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:12

Karina Adsbøl (DF):

Jeg havde håbet på, at finansministeren ville svare åbent og ærligt i stedet for at skyde det tilbage til, hvad den tidligere regering havde gjort, for nu er det ligesom jer, der er i regering, og det er jer, der har et ansvar for, hvad der fremadrettet skal ske.

Så må jeg høre ministeren, hvad han mener om, at de danske skatteydere mister flere millioner kroner, fordi de betaler til ulandsbistand, som går op i korrupsion og svindel og humbug, så det ikke går til de mennesker, man egentlig gerne ville hjælpe. Når vi i Dansk Folkeparti ser de her børn, er det jo ikke, fordi vi ikke vil hjælpe dem. Men hvordan forholder ministeren sig til, at danske skatteydere betaler flere millioner kroner, som går til korrupsion?

Kl. 16:13

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:13

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er da glad for, at spørgeren giver udtryk for, at Dansk Folkeparti også gerne vil hjælpe nogle af de mennesker i verden, der har det absolut sværest og oplever problemer, vi end ikke forestiller os her i Danmark, f.eks. sult og anden nød. Det synes jeg da er pragtfuldt. Så kan man jo bare undre sig over, at et af de markante forslag, Dansk Folkeparti sætter til afstemning i dag, er at skære over 2 mia. kr. ned på ulandsbistanden.

Det er jo korrekt, at det ikke altid er lige nemt at give ulandsbistand i nogle af de lande, hvor folk har brug for hjælp, fordi nogle af de lande desværre ikke fungerer lige så godt som Danmark og fungerer i nogle tilfælde slet ikke. Der skal man jo altid gøre sit yderste for at undgå den slags problemer, og det gør man også. Det gør man under den nuværende regering, det gjorde man også under den tidligere regering. Så er vi så politisk uenige om, hvor meget vi skal ofre på at hjælpe mennesker i den situation. Der står jeg ved mit synspunkt. Det ville være godt, hvis spørgeren også stod ved sit.

Kl. 16:14

Kl. 16:16

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg er glad for at se, at regeringen planlægger at lave en skatte-reform, der vil lette skatten på arbejde. Men jeg må bare sige, at re-geringen startede med at tage flere skridt i den forkerte retning. Man startede med at hæve skatter og afgifter med mere end 5,5 mia. kr., og så vil man indføre en betalingsmur omkring København, der kommer til at koste en familie 11.000 kr. om året. Det er altså 11.000 kr. om året for at gå på arbejde. Så derfor er mit spørgsmål: Vil en familie, der f.eks. kommer fra min kreds lidt uden for Ring-sted og er nødt til at tage bilen på arbejde, i den her skattereform bli-ve kompenseret for de 11.000 kr., de skal betale for at komme på ar-bejde? Er det sådan, at de vil blive kompenseret for det, så det kan betale sig for dem at arbejde, i højere grad end det kunne, inden re-geringen kom til?

Kl. 16:14

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er jo ikke på den måde nogen direkte sammenhæng mellem de to forslag, men det er da klart, at den familie, som bor i Ringsted og går på arbejde, får fornøjelse af den lavere skat på arbejde. Sådan er det jo. Så det synes jeg er meget enkelt.

Kl. 16:15

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:15

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren fik ikke svaret mig på, om de vil blive kompenseret i for-hold til den skattestigning, de kommer til at opleve under denne re-gering, altså de 11.000 kr., de skal betale i bompengge eller betalings-mursgebyr for at komme på arbejde i København, hvis de er nødt til at bruge bilen. Vil de blive kompenseret for det i denne skattere-form, så det i højere grad kan betale sig for dem at arbejde, end det kunne, inden den røde regering kom til?

Kl. 16:15

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Sådan en familie vil, ligesom alle andre familier, der går på arbejde, opleve, at skatten på arbejde bliver sænket, og det er til deres fordel.

Så er det jo sådan med trængselsringen, som jeg har beskrevet tidligere, at den er et bidrag til, at vi kan investere i kollektiv trafik i og omkring hovedstaden. Og der må man jo bare sige, at landet står i en økonomisk situation, der tilsiger, at hvis man ikke tager den slags initiativer, hvor man sikrer sig finansiering, kan man ikke investere i kollektiv trafik, hvilket også indebærer problemer for familier, der skal på arbejde, inklusive måske den pågældende fiktive familie, som man spørger til fra Venstres side.

Kl. 16:16

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes faktisk, at skatteministeren fortjener ros: Han fortjener ros for at skrive en kronik, hvor han gør op med begrebet lighed over alt, og hvor man siger, at man vil sænke skatten på arbejde. Jeg fin-der personligt en stor tilfredsstillelse i, at han ligefrem nævner den debat, som jeg var med til at starte, og som handlede om fattigdom, og om det kan betale sig at arbejde i det her land. Så det vækker be-stemt ikke ubehag, som finansministeren tidligere sagde til hr. Kri-stian Thulesen Dahl, at man begynder at snakke om at sænke skatten på arbejde. Men det, der vækker ubehag, er at se på en regering, som har løjet sig til magten, og som gik til valg på en plan, som man si-den hen har erkendt var den rene fatamorganaøkonomi, en plan, som man har erkendt var underfinansieret med mellem 22 mia. og 39 mia. kr. Finansministeren er en klog mand, han er en dygtig øko-nom, og finansministeren vidste godt før valget, at når man kom ind i regeringskontorerne, så ville man ikke regne på den måde, som man gjorde inden valget.

Hvorfor kunne finansministeren ikke deltage i en ærlig debat in-den valget, hvor vi lagde besparelser frem, men hvor finansministe-ren sagde, at man ikke skulle lave besparelser; man skulle kun inve-tere? For planen holdt ikke.

Kl. 16:17

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu kan jeg jo altid blive nervøs for at vække hr. Joachim B. Olsens ubehag, eftersom netop hr. Joachim B. Olsens ubehag angiveligt kan komme voldsomt til udtryk i en række sammenhænge. Så det vil jeg være påpasselig med. Debatten om regneregler og den plan, vi frem-lagde før valget, har jo været taget mange gange, og jeg synes, den stiller sig utrolig enkelt. Vi sagde i valgkampen meget klart, at alt det, vi fremlagde, ville være omfattet af et klart forsigtighedsprincip – et klart forsigtighedsprincip – hvor man kun kan gennemføre nye initiativer, når de er finansieret fuldt ud. Og det er det, vi har gjort; det er helt enkelt.

Så er der en debat om regneregler, den er der også uden min medvirken. Den vil også være der efter min tid som finansminister, og jeg tror såmænd også, hr. Joachim B. Olsen på tidspunkter vil op-levet at blive en del af den. Og der har jeg blot valgt at have den re-striktion, så længe jeg er finansminister, at jeg spiller efter gængse regneregler.

Tænk, hvis alle i hele Folketinget ville gøre det; så ville alting være meget nemmere.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:18

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jeg fuldstændig enig i: Det ville gøre det meget nemmere. Men det var ikke det, der var pointen her. Pointen var, at finansmini-steren inden valget godt vidste, at »Fair Løsning« ikke var et udtryk for gængse regneregler – det vidste han godt – og den var ikke finan-sieret krone til krone, men den var underfinansieret. Og for borger-ne, for danskerne, var det ikke en akademisk diskussion om den ene økonomiske teori eller den anden, der blev det opfattet som løfter, der blev givet, og som noget, der holdt. Det var også det, som politi-kere fra oppositionen sagde, nemlig at det her holder, det her er godt nok, og det kan man stole på. Men det var ikke godt nok, og det har

man så siden hen erkendt, og det vækker ubehag hos mig, og det har vakt ubehag hos rigtig mange andre danskere.

Kl. 16:19

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men det er jo sådan, at der er en debat om regneregler i den økonomiske politik. Den er levende, og den foregår jo blandt økonomer og folk med forstand på de sager. Jeg har selv været en del af den, og jeg synes også, den er relevant. Jeg har bare valgt at have den restriktion i det her embede, at det ikke er mig, der udfordrer de regneregler, vi i øjeblikket arbejder efter. De vil løbende udvikle sig, i takt med at de udfordringer, der debatteres, bliver støttet af nye data. Sådan er det.

Med hensyn til det forsigtighedsprincip, jeg beskriver, vil jeg sige, at det ikke alene var en del af noget, man sagde i forbifarten for mit partis vedkommende, men det var hovedprincippet i det valggrundlag, vi fremlagde under valgkampen. Så på den måde var der ikke stukket noget under stolen.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Peter Juel Jensen (V):

Se, jeg havde jo også forberedt et spørgsmål om den kommende skattereform, den er jeg meget optaget af. Men efter at have siddet og lyttet til otte-ti af mine kollegaer herinde stille spørgsmål om den og så have kunnet konstatere, at der ikke er kommet nogen svar, og at det faktisk kun er skatteministeren, som er gået foran og har gjort sig nogle tanker om den kommende skattereform, så vil jeg ikke belære finansministeren med spørgsmål i den retning.

Jeg blev lidt optaget, da ministeren i sin ministertale talte om sammenhængen mellem sundhed og skatter og afgifter. Se, jeg er valgt på Bornholm, og det eneste, vi har kunnet mærke til en øget opprioritering af sundhed, er, at man har nedlagt en masse madskoler, og dermed har man forhindret, at børn kan lære at spise sundt og varieret. Det må være det, som regeringen forstår ved sundhed, men det var blot en konstatering.

Så har jeg også lagt mærke til, at NO_x-afgiften skulle være noget, der skulle skabe sundhed. Jeg synes, jeg kan erindre et udvalgsvar, der sagde, at NO_x-afgiften vil bidrage til, at danskerne skulle leve 100 år ekstra tilsammen. Det svarer til ca. 7 minutter pr. dansker. Er det hensigtsmæssigt at lægge så mange arbejdspladser ned, for at alle danskere skulle opleve at leve 100 år længere tilsammen, ca. 7 minutter pr. dansker? Er det intelligent politik?

Kl. 16:21

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg skal da starte med at kvittere for, at spørgsmålet kommer fra noget så sjældent som en tilpasningsdygtig Venstremand, der vælger at ændre sin strategi i forhold til den erfaring, man har gjort sig hidtil i debatten.

Jeg mener, at sundhedsafgifter fremmer sundheden, og det må Venstre også have ment, da man valgte at indføre sundhedsafgifter i forbindelse med skattereformen. Jeg mener, at forureningen med NO_x er et problem. Den er sundhedsskadelig, og det bør vi selvføl-

gelig gøre noget ved i et moderne samfund. Det synes jeg egentlig er et meget naturligt og afbalanceret synspunkt, som burde samle bredt i Folketinget. Jeg kan ikke forestille mig, at man for alvor kan finde på at udfordre det synspunkt, at vi i det omfang, det er fornuftigt, beskatter det, der er usundt eller forurenende.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 16:22

Peter Juel Jensen (V):

Nu skete der jo det, som skete for mine kollegaer, da de spurgte ind til skattereformen: Man får et ikkesvar. Det, jeg gerne vil have at ministeren tager stilling til, er: Står det, at man femdobler en NO_x-afgift og sender i tusindvis af arbejdspladser ud af landet, mål med, at alle danskere tilsammen skal opleve at leve 100 år ekstra, 7 minutter pr. dansker? For det er det, vi taler om.

Jeg går ud fra, at når man er så vel befaren i skatter og afgifter og NO_x'er og konsekvenserne af NO_x'er, har man også en viden om, at 90 pct. af alle de NO_x'er, der driller os i Danmark, kommer fra landene omkring os. Der er 10 pct. af NO_x'erne, vi kan gøre noget ved, men den store NO_x-kilde er landene omkring os. Og så er det igen, jeg spørger: Er det intelligent politik at sende i tusindvis af arbejdspladser ud af landet for at reducere en meget lille del af NO_x-forureningen, da hovedparten af NO_x-forureningen kommer fra landene omkring os? Eller er det bare en måde at skulle finansiere en masse andre ting i en tid, hvor vi mangler arbejdspladser i landet? Er det smart politik? Det er mit spørgsmål til finansministeren.

Kl. 16:23

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er jeg jo ikke enig i, at det pågældende initiativ sender tusindvis af arbejdspladser ud af landet, men ja, jeg synes, det er rimeligt at sætte ind over for et problem som NO_x-forureningen. Man kan komme med et tal på, hvor mange liv der spares i den sammenhæng. Der er jo også sygdomme, der undgås, og jeg tror, at de mennesker, der rammes af de pågældende sygdomme, vil se en del anderledes på det spørgsmål, end hr. Peter Juel Jensen gør ved sin attitude.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:24

Peter Skaarup (DF):

En af de ting, som er en del af finansloven, er jo, at regeringen ikke ønsker den aftale, der blev lavet mellem den gamle regering og Dansk Folkeparti, om grænsekontrol, altså den permanente toldkontrol ved grænserne. Det var sågar sådan, at den socialdemokratiske ordfører tidligere på dagen nærmest pralede af, hvor fantastisk det var, at man havde sløjft den her grænsekontrol.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren, om han er bekendt med, at Dansk Folkeparti under forhandlingerne om grænseaftalen fik oplyst, at der jo faktisk er sket en eksplosion i den kriminalitet, vi ser begået af østeuropæere, der kommer til Danmark. Der er sket en voldsom stor stigning i antallet af sigtelser fra 2006, hvor det var 2.879, til 2010, hvor det var 6.029, først og fremmest begået af borgere fra Litauen, Bulgarien og ikke mindst Rumænien. Er der ikke her en eller en dobbeltmoral hos regeringen, når man

vælger at fjerne en grænsekontrol, en permanent toldkontrol, der kan dæmme op for den slags kriminalitet, samtidig med at man vel er bekendt med, at der er sket en stor stigning?

Kl. 16:25

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det springende punkt i det spørgsmål kom jo i den næstsidste sætning, hvor man pegede på, at permanent grænsekontrol skulle kunne dæmme op for det problem, man påpeger. Det er jeg ikke enig i, og det tror jeg ikke at jeg er alene om ikke at være enig i. Danmark har som bekendt en ganske lang grænselinje, ikke mindst til søs, og at forestille sig, at nogle få grænsestationer bemanded ved de store tilkørselsveje til Danmark skulle være i stand til at dæmme op for det problem, hr. Peter Skaarup så rigtigt peger på, er svært; det tror jeg er, hvad man til daglig kalder for symbolpolitik.

Det har jo så været en skadelig symbolpolitik, der har forværret vores forhold til Tyskland betydeligt og har ført til, at den nye regerings beslutning om at gå i den modsatte retning kraftigt har forbedret vores forhold til Tyskland, som er en meget vigtig relation for Danmark og for dansk erhvervsliv. Så enkelt synes jeg at det stiller sig.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes næsten, det er lidt for sjovt at høre finansministeren komme med den form for argumentation. Altså, Tyskland skulle vi åbenbart tage så meget hensyn til – hvis det går efter finansministerens vurdering her – at vi sløjfer vores egen grænsekontrol, altså en grænsekontrol, som svenskerne har. Vi kender det jo alle sammen: Når man skal en tur fra København og over til Malmø og passerer forbindelsen, er der svenske toldere ved grænsen, der kontrollerer. Det er det, Dansk Folkeparti fik indført sammen med den gamle regering, såmænd bare det.

Når jeg så også synes, det er endnu mere sjovt, at finansministeren nævner Tyskland, er det selvfølgelig, fordi lige præcis Tyskland netop har besluttet at ansætte et trecifret antal betjente ved grænsen til Polen, fordi man er meget bekymret for den meget voldsomme kriminalitetsbølge, man ser derfra. Altså, Tyskland gør nøjagtig det, som Dansk Folkeparti fik gennemtruffet under den gamle regering for at dæmme op for kriminalitet. Så det hænger altså slet ikke sammen for finansministeren.

Kl. 16:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er da glad for at kunne more hr. Peter Skaarup; så har vi da fået det ud af debatten.

Nu er jeg jo selv valgt i den sydlige del af Jylland, og nu har en stor del af debatten i dag handlet om job, vækst, erhvervsliv, vilkår, og jeg vil bare sige, at i den region af Danmark har man været yderst opmærksom på de initiativer, hr. Peter Skaarup fik skubbet igennem via sit samarbejde med den tidligere regering. Det er bestemt ikke noget, man har anset for at være gavnlige for job, vækst og beskæftigelse i den pågældende region.

Så det handler ikke om at lefle for Tyskland, eller hvad man ellers kunne finde på af udtryk i den sammenhæng. Det handler bare om at optræde med almindelig sund fornuft og sørge for et ordentligt forhold til sine naboer og lade være med at tage initiativer, der kun har symbolsk karakter.

Kl. 16:28

Formanden:

Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Hans Andersen (V):

Tak for det. Med den her finanslov lægger regeringen op til at bruge 560 mio. kr. til bl.a. at afskaffe loftet over kontanthjælp. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om ikke man kunne tage med i sine overvejelser, at rengøringsassistenten, butiksassistenten, medarbejderen på gartneriet og deres familier i øjeblikket stiller sig lidt undrende over for det her med, at man vil afskaffe loftet over kontanthjælpen. Det er således i dag, når man nu afskaffer loftet over kontanthjælpen, at en familie, far og mor, på kontanthjælp vil få et rådighedsbeløb på 14.735 kr. Jeg vil tro, at det for mange familier, hvor både mor og far arbejder fra morgen til aften og selv betaler deres frokostpause, gælder, at det at have et rådighedsbeløb på 14.735 kr. er rigtig mange penge. Er der ikke her et misforhold mellem det at være i arbejde og det at være på kontanthjælp?

Kl. 16:29

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg står fuldt ud ved den beslutning, vi har truffet, om at afskaffe det, man har kaldt for fattigdomsydelserne, for jeg ser ikke noget formål med, at en bestemt del af de mennesker, der modtager overførselsindkomst, skal trykkes særlig dybt ned i forhold til indkomst. Så det har vi gjort med åbne øjne, og det står vi fuldt ud ved. Så har vi så samtidig sagt noget, som tidligere på dagen her er blevet debatteret, nemlig at vi har en målsætning om at lette skatten på arbejde, og i den sammenhæng må folk på overførselsindkomst stå over. Det synes jeg hænger godt sammen.

Kl. 16:30

Formanden:

Hr. Hans Andersen.

Kl. 16:30

Hans Andersen (V):

Men der kunne jo være nogle af de her familier, der arbejder hårdt, som undrer sig over, at det er i den rækkefølge, regeringen tager det i, specielt hvad angår loftet over kontanthjælpen. Man kunne jo have undladt at tage det forslag med, for lige præcis der er det jo bare ord, ord, opgør med krævementalitet osv. osv., og handling er så noget andet. Handlingen betyder jo, at det ikke længere kan betale sig at arbejde. For det par, hvor begge er på kontanthjælp, gælder det, at en af dem nu skal ud at finde et job med en månedsløn på 29.600 kr., og det er jo altså mere end det, en rengøringsmedarbejder får i dag, det er mere end det, en butiksassistent får om måneden. Man animerer jo ikke til at gøre en ekstra indsats, at tage et arbejde, at stå tidligt op om morgenen, så jeg synes, det er mærkværdigt, at det, regeringen først og fremmest vil bruge penge på, er at fjerne loftet over kontanthjælpen.

Kl. 16:31

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, rigtig mange danskere, både dem, der arbejder, og dem, der ikke arbejder, har det glimrende med at leve i et samfund, hvor vi passer relativt godt på de mennesker, der ikke kan forsørge sig selv, men samtidig kræver noget af hinanden, hvor vi har en balance mellem rettigheder og pligter, og hvor vi har det på et højt niveau. Det tror jeg rigtig mange mennesker har det rigtig godt med. Faktisk var det mit indtryk, at den tidligere formand for Venstre, den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, også gav udtryk for at have det godt med det, så det tror jeg samler relativt bredt. Det er i hvert fald min holdning.

Kl. 16:31

Formanden:

Den sidste korte bemærkning er fra fru Mette Bock.

Kl. 16:31

Mette Bock (LA):

Vi har tidligere i den her debat talt om symbolpolitik, og man skal jo ikke have en hukommelse, der rækker ret meget længere tilbage end til det netop overståede valg, for at kunne huske, at den nuværende regering meget ofte kritiserede den gamle regering for at føre symbolpolitik. Når man kigger på de elementer i finansloven, som handler om uddannelse og forskning, synes jeg, det er slående, at man kun reducerede investeringen i dansk forskning med 300 mio. kr. Vi var selv med til at afbøde de store ulykker, som VK havde lagt op til, og det var vi meget glade for at være med til, men man reducerede altså med 300 mio. kr. Samtidig investerer man i at lægge et såkaldt fleksibelt loft over størrelsen på gymnasieklasser, hvilket koster lige knap 300 mio. kr.

Vil finansministeren medgive, at det er et udtryk for symbolpolitik, at man altså reducerer forskningen med 300 mio. kr. og bruger det samme antal kroner på at lave et fleksibelt loft over gymnasieklasserne? Eller er det udtryk for, at regeringen anser det for vigtige for landets fremtid, at der bliver en eller måske to færre i en gymnasieklasser, end at der bliver investeret i dansk forskning?

Kl. 16:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg er en fuldstændig forvrænget fremstilling af det forslag, der er lagt frem. Der investeres samlet set flere penge i forskning og uddannelse hele vejen rundt, end der ellers var lagt op til med det forslag, vi snart stemmer om. Der investeres flere penge i forskning, end VK-regeringen havde lagt op til; der investeres flere penge i det loft i gymnasierne, der omtales; der investeres flere penge i erhvervsskolerne; der investeres flere penge i praktikpladser. Så det er helt entydigt, en *helt* entydig profil.

Kl. 16:33

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 16:33

Mette Bock (LA):

Undskyld mig, men vi er vel enige om, at der er et fald i investeringerne i forskning på 300 mio. kr., hvis vi sammenligner med forrige år? Og vi er vel også enige om, at vi står over for en såkaldt skrænt i investeringerne i forskningen? Samtlige tre regeringspartier gik til valg på, at vi skulle øge investeringerne i forskningen. Det er altså endnu ikke sket. Og jeg forudser, at vi kommer til at stå i ganske al-

vorlige problemer. Hvis det ikke er tilfældet, vil jeg gerne høre, om regeringen har gjort sig overvejelser om, hvordan vi kan sikre, at dansk forskning ikke falder ud over denne skrænt.

Kl. 16:33

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo ret mageløst, den debat, vi har haft om forskning i dag. Det er sådan, at der bliver investeret flere penge i forskningen med den finanslov, vi nu – forhåbentlig – vedtager, end med det finanslovfor-slag, der var fremsat fra den tidligere regerings side. Så enkelt er det.

Kl. 16:34

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger i denne omgang tak til finansministeren. Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Peter Christensen som ordfører i anden omgang.

Kl. 16:34

(Ordfører)**Peter Christensen** (V):

Det har jo været en interessant debat at lytte til. Jeg synes, at det, der har været mest bemærkelsesværdigt, er, at debatten har handlet meget om de mange løftebrud, som regeringen har begået, men at ingen fra hverken Socialdemokratiet, SF eller De Radikale – eller for den sags skyld finansministeren – har haft lyst til at kommentere det. Jeg synes bare, det er tankevækkende, at det står tilbage som et faktum. Og det er det sådan set også, for når man kigger på finansministerens mesterværk fra før valget, »En Fair Løsning«, der var underfinansieret med 22 mia. kr.; de mange gyldne løfter; nej til de store reformer, så forstår jeg egentlig godt, at ingen har haft lyst til at tage debatten om løftebrud.

Jeg synes også, at debatten har været lidt bemærkelsesværdig, al den stund den gik fra at handle om, at dansk økonomi var et håndværkertilbud, til at Det Radikale Venstre simpelt hen fik slået fast, at den tidligere VK-regering havde ødelagt dansk økonomi. Det var ikke en politisk uenighed om, hvorvidt man kunne foretage sig nogle politisk forskellige beslutninger. Nej, det var et faktum, at VK-regeringen havde ødelagt dansk økonomi. Så en ødelagt dansk økonomi er altså det samme som at være blandt kun 12 lande i hele verden, der har fået den højeste kreditvurdering overhovedet – og det i en situation, hvor masser af lande i både Europa og resten af verden ville ønske, at de havde en så langsigtet holdbar økonomi som den danske, så de kunne få en AAA-vurdering. Nej, i radikal optik er det at ødelægge dansk økonomi.

Men det er jo helt forkert. Det har vi så markedets svar på. Det er ikke politikeres svar, men markedets svar på, at dansk økonomi strukturelt er sund på grund af de reformer, der er blevet lavet. Det er jo efterlønsreformen, det er dagpengereformen. Det er reformer, som regeringspartierne var inderligt imod, men heldigvis har de også her ændret synspunkt, og det er godt for Danmark. Og vi skal videre ad den vej; der er jeg meget enig med regeringen.

Det er blevet slået fast, at der er behov for yderligere reformer. Strukturelt skal der skabes reformer til 55.000 personer, og det tal er så steget til 59.000, fordi regeringen, den allerførste gang den havde mulighed for at lave politik, gik den modsatte vej. Da lavede man af flere årsager en politik, der trækker folk svarende til 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet, bl.a. ved at man har gjort det mindre attraktivt at tage et arbejde, hvis både mand og kone er på kontanthjælp. Det er altså at gå den stik modsatte vej af det, man vil.

Men det er der ikke behov for, hvis man vil Danmark og dansk økonomi det godt, og derfor undrer det mig, at da man kom til konk-

ret snak om yderligere reformer, så var det grundlæggende svar fra både regeringspartierne og egentlig også fra finansministeren: Hvad vil Venstre? Der var ikke noget bud på, hvad man selv ville. Man mente i forhold til en skattereform, at den ikke behøvede at være lige. Jamen det er da en udmærket melding, men hvad mere? Det var der ingen bud på. Vi fik endda det svar fra den socialdemokratiske ordfører, at det ville være helt usædvanligt, hvis en regering skulle starte med at fortælle, hvad den selv ville. Det er måske den største nyhed, der er kommet i dag, nemlig at man simpelt hen i regeringen og fra regeringspartierne side ikke bryder sig om ansvaret og derfor gerne vil have lavet et nyt begreb, der hedder: En regering skal ikke melde ud, hvad den vil; den skal spørge Venstre. Og vi vil gerne spørges; vi vil gerne deltage i debatten; vi vil gerne tage ansvar, men vi vil altså gerne høre, hvad det er, regeringen vil.

Så jeg håber, at regeringen i den kommende tid vil tage det ansvar på sig, den har vundet ved at stille en række løfter i udsigt for danskerne. De blev godt nok ikke indfriet, men til gengæld har man jo så ansvaret. Brug ansvaret, og vi møder op til forhandlinger.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

John Dyrby Paulsen (S):

Når man sådan hører det her indlæg i anden omgang fra Venstres ordfører, bliver man lidt i tvivl om, om Venstres ordfører har været til stede under hele debatten. Jeg mindes ikke, at den her løftebruds-diskussion, som Venstre jo stort set er ene om at nævne, og som bliver nævnt hver eneste gang Venstre har muligheden for det, har været drøftet særligt meget her.

Det, der til gengæld har været drøftet adskillige gange, er jo, hvad Venstre vil i forhold til finansloven. Det har vi ikke kunnet få et eneste svar på; ikke et eneste konkret udspil. Der er nogle små ændringsforslag til det eksisterende finanslovsforslag, som vel må betegnes som lidt perifere. Det siger jeg ikke for at nedgøre dem på nogen måde, men i forhold til et samlet finanslovudspil er det måske lidt skuffende. Lad os sige det sådan.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille Venstre et spørgsmål og give Venstre lejlighed til sådan at gå lidt dybere ind i det: Hvad var det egentlig, Venstre havde tænkt sig at gøre, hvis Venstre havde været så heldige at fortsætte som regeringsparti i september sidste år?

Altså, det, der klart lige nu, er, at Venstre egentlig havde forestillet sig ikke at gøre noget som helst; at sætte sig hen i hjørnet og håbe på, at krisen gik over af sig selv i løbet af nogle år og så i øvrigt sige, at man har en god økonomi. Må vi forstå debatten i dag sådan, at det er Venstres finanspolitik?

Kl. 16:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:41

Peter Christensen (V):

Jamen det har faktisk også undret mig under debatten i dag, at der blev spurgt til, hvordan Venstre gerne så, at finansloven for 2012 skulle se ud, al den stund vi faktisk har lagt et helt konkret finanslovsforslag frem som medlem af VK-regeringen. Så hvad det var, vi ville, kan man sådan set se i finansloven, for det er den, den nye regering laver ændringsforslag til.

Jeg blev ydermere i debatten kritiseret for, at der ikke var mange ændringsforslag fra Venstre. Nej, det ville jo så medføre, at vi skulle sidde og lave ændringsforslag til vores eget finanslovudspil. Det er meget mærkelig debat.

Men min pointe i forhold til løftebrud er, at den her debat i dag starter med, at jeg anklager regeringspartierne for på 109 dage at have begået 109 løftebrud. Ikke én af de tilstedeværende politikere fra de tre partier er gået i rette med det; ikke én har haft noget at sige i forhold til det faktum, og det forstår jeg udmærket godt. Jeg synes bare, det er bemærkelsesværdigt, at man kan begå 109 løftebrud og så ikke engang har lyst til at prøve at bortforklare det.

Kl. 16:42

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:42

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg må bare sige, at den diskussion har vi jo haft, også i forbindelse med første behandling. Vi anerkender ikke den præmis. Og det, der er vigtigt, er jo i virkeligheden, at Danmark står en alvorlig krise. Så lad os dog tale om, hvad løsningen på den krise er, i stedet for at blive ved med at kigge bagud.

Men det, der er interessant, er, at Venstre nu siger: Jamen Venstre har fremlagt et finanslovsforslag. Det gjorde man allerede i august, men siden august er den økonomiske situation forværret betydeligt. Det er senest lagt fuldstændig klart frem i forbindelse med den nye økonomiske redegørelse i december. Og det, vi nu hører fra Venstre, er, at det ikke betyder noget som helst. At den økonomiske krise i virkeligheden er yderligere forværret; at situationen i Europa er blevet endnu værre, betyder ikke noget som helst. Venstre vil ikke gøre noget som helst i den anledning.

Det sætter en tyk streg under det, der er Venstres finanspolitik. Det er meget enkelt: Vi sætter os hen i hjørnet med hænderne for øjnene og venter på, at det hele går over af sig selv og håber på det bedste. Og hvis det er Venstres tilgang til finanspolitikken i Danmark, så er der jo ikke noget at sige til, at vi har mistet over 150.000 arbejdspladser de sidste par år. Så der ikke noget sig til, at under skuddet på statsbudgettet de sidste 4 år er akkumuleret til 250 mia. kr. svarende til 100.000 kr. pr. husstand i det her land.

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:44

Peter Christensen (V):

Jeg forstår udmærket, at hr. John Dyrby Paulsen siger, at vi ikke skal kigge bagud, og her taler vi altså 3 måneder tilbage. Det vil Socialdemokratiet helst glemme alt om. Jeg forstår det udmærket, fordi det er 109 løftebrud på 109 dage.

Men hvad var det egentlig, der skete under finanslovsforhandlingerne, da vi blev indkaldt? Det var, at hvis vi ikke kunne acceptere nye skatter og afgifter for 5,2 milliarder kroner, så var der ikke grundlag for yderligere forhandlinger. Ja, der skete endda det lidt bemærkelsesværdige, at vi fik at vide under førstebehandlingen af finansloven fra finansministeren, at finansministeren ikke ville se hverken Venstre, De Konservative eller Dansk Folkeparti igen.

Det var en ret usædvanlig fremgangsmåde, men det betød jo bare, at hvis ikke man er parat til som svar på den nuværende krise at vælge yderligere skatter og afgifter over på danskere og virksomheder, så har man ikke noget at snakke med den nuværende regering om. Og der kan jeg forsikre, at hvis eneste den mulighed, politisk set, er at gøre det dyrere at være dansker og sende arbejdspladser ud af landet, så gør vi hellere ingenting.

Kl. 16:45

Formanden:

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Kl. 16:48

Marianne Jelved (RV):

Det lykkedes jo alligevel Venstres ordfører at provokere. Jeg har noteret mig, at Venstre ingen kommentarer havde til min analyse af, hvem der egentlig har bragt Danmark i en situation, der gør det vanskeligere, end det havde behøvet at være; hvem der har ansvaret for, at konkurrenceevnen gik fuldstændig fløjten i løbet af 00'erne; hvem der havde ansvaret for, at effekten af det var, at mere end 150.000 arbejdspladser forsvandt fra Danmark, så snart de første krisetegn viste sig.

Det er jo nogle af de mest brutale ting, der skete i 00'erne for Danmark. Det skete under den tidligere regering, der samarbejdede med Dansk Folkeparti. Jeg går ud fra, at når hr. Peter Christensen ikke kommenterede det, er det, fordi hr. Peter Christensen anerkender, at det er virkeligheden. Kan det tolkes på den måde?

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Peter Christensen (V):

Jamen det er jo indiskutabelt, at Danmark blev enormt hårdt ramt af krisen, og at det er meget vigtigt, at man som politiker forholder sig til, hvad det har betydet for det her land. Job flytter, hvis det bedre kan svare sig. Det medgiver jeg gerne. Det er jo det, vi sådan set forholder os til, når vi siger nej til yderligere skatter og afgifter. Gør de det mere attraktivt at være i Danmark, eller gør de det mere attraktivt at flytte? Længere og mere kompliceret er det ikke.

Der undrer det mig, at Det Radikale Venstre støtter en NO_x-afgift, der så målrettet går efter virksomheder, som bruger meget energi, men som jo er reelle arbejdspladser, og som hører til det at have tung industri i et land. Og jeg forstod også på debatten, at fru Marianne Jelved synes, det er lidt forkert af kollegaen, hr. Rasmus Helveg Petersen, at have sagt, at Aalborg Portland bare kan flytte. Men det ændrer jo ikke ved, at det er konsekvensen, hvis man fortsætter med at lægge afgiftsbyrder på virksomhederne.

Kl. 16:47

Formanden:

Tak. Fru Marianne Jelved.

Kl. 16:47

Marianne Jelved (RV):

Jeg takker for svaret. Jeg går så også ud fra, at min beskrivelse af det, der skabte en boligboble, også er korrekt. Det er også noget af det, der bragte os i en meget, meget vanskelig situation. Det gør, eller har i hvert fald bidraget til, at mere end en kvart million husstande har en meget, meget anstrengt boligøkonomi, for ikke at sige, at de er teknisk insolvente. Det er et problem, som er stort for mange.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Peter Christensen, om ikke det er klogt at lære af de erfaringer, vi har gjort. Derfor burde hr. Peter Christensen holde op med at kritisere den NO_x-afgift, for hvis ikke vi havde haft energifgifter og andre afgifter igennem årtier, fra begyndelsen af 1970'erne og frem, havde vi ikke haft den energieffektivitet, som vi har i dag. Vi havde ikke haft den teknologi, som gør, at vi kan klare os bedre end så mange andre, i en tid hvor vi skal gå fra nogle kendte, fossile brændstoffer til nogle ikkefossile brændstoffer.

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg er meget uenig. Altså, der kan være gode grunde til at gøre Danmark uafhængigt af fossile energiformer. Venstre støtter, at det sker. Men det, som er den radikale holdning, er, at man hjælper virksomheder ved at lægge afgifter på dem, at man hjælper boligejere ved at indføre boligskat, og så tænker jeg bare: Bare Det Radikale Venstre ikke får lyst til at hjælpe andre.

For det er sådan set det, der er budskabet. Jeg anerkender ikke, at vi fik en boligboble, fordi vi havde et skattestop på boliger. Med al respekt er jeg klar over, at i den kommende skattereform, der skal forhandles, er den radikale position, at man ønsker at genindføre boligskatten. Den diskussion har vi jo ofte haft her. Jeg er bare spændt på, om det bliver en del af regeringens politik. Det har vi ikke kunnet få svar på i dag, men det bliver jo interessant at se, hvem der vinder armlægningen: fru Marianne Jelved eller Socialdemokratiet?

Kl. 16:49

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes egentlig, det er utroligt, at man skal høre på den her omgang ævl fra hr. Peter Christensen. Der er den her løftebrudsdiskussion, og jeg synes simpelt hen, at det er absurd at skulle høre på den endnu en gang. Vi har ikke hørt noget konkret bud på, hvad man vil fra Venstres side. Når det så kommer til energiforhandlinger, sidder man derinde et kvarter, og så smutter man og siger, at det vil man overhovedet ikke diskutere.

Altså, hvornår får vi Venstre ind i kampen? Hvilke ideer har Venstre til den her skattereform? Det eneste, vi i dag har hørt, har været det, man har kunnet finde ud af at stille spørgsmål om, nemlig til skatteministerens kronik fra i går. Så har man kunnet stille en masse spørgsmål til det. Regeringen har jo sagt, at vi gerne vil invitere til brede drøftelser, vi vil sådan set gerne tage drøftelserne. Venstre har ene og alene villet diskutere og kritisere det, der stod i kronikken, uden egentlig rent faktisk at forholde sig til, hvad Venstre selv vil.

Det er sådan set præcis det samme, vi står med med finansloven. Derfor undrer det mig sådan set også, at vi ikke kan få en lille smule konkret på bordet fra Venstres ordfører. Det eneste, der sådan set er blevet sagt klart i dag, er det, den konservative ordfører sagde, om, at de sidste 4 års akkumulerede underskud på 250 mia. kr. ikke er De Konservatives skyld. Underforstået, det må være Venstres skyld. Er Venstre enig i det?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Peter Christensen (V):

Jamen altså, jeg er nødt til at gentage, at det er regeringen, der vil have en skattereform, og vi glæder os til forhandlingerne og glæder os til at høre, hvad regeringen vil. Vi har selv sænket skatten på arbejde i tre omgange og deltager gerne igen.

Så blev det sagt, at det var ævl at snakke om løftebrud. Jeg kan ikke nå dem alle sammen, men jeg skal gøre et forsøg. Der var boligpakken, der blev lovet. Den blev ikke til noget. Der var løftet om, at alle overførselsindkomster skulle hæves med 2.000 kr. om året før skat. Det var SF og S. Der var pensionstillægget, der skulle hæves med 5.000 kr. om året. Der var straksafskrivninger for virksomheder, der investerer i nye maskiner, og som skulle kunne trække 100

pct. fra. Det blev heller ikke til noget. Det var, at beskæftigelsesfradraget skulle hæves med 6.000 kr. årligt. Det har vi ikke set noget til endnu. Det var, at loftet på fradraget til fagforeningskontingent skulle fjernes. Det er heller ikke blevet til noget. Der skulle indføres loft på skattefradrag for indbetalinger til alle typer af pensionsopsparing, gratis skolemad til alle skolebørn, to lærere i dansk og matematik. Det blev heller ikke til noget, men jeg vil gerne sige til SF, at hvis jeg får spørgsmålet igen, skal jeg se, om jeg kan nå de 109.

Kl. 16:52

Formanden:

Tak. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:52

Jonas Dahl (SF):

Bare den svada, som vi nåede at få fra hr. Peter Christensen, understregede, hvor stor en gang ævl det stadig væk er. Det er meget interessant, at vi har haft diskussionen om boligpakken, og vi kan for min skyld for så vidt godt tage den igen. For det, der sådan set lå, var, at man før, under og også umiddelbart efter valgkampen forhørte sig om hos Venstre, hvad de ville, og der var Venstres melding f.eks. om boligpakken, at man overhovedet ikke ville høre tale om at lave en aftale om den.

Venstre kunne sådan set bare have bidt til bolle inden valgkampen. Det ville man ikke. Man ville ikke, for der var man i regering, og der var man for fin til at snakke med oppositionspartierne. Så klinger det bare en lille smule hult, at man nu skal skydes i skoene, det nu er SF's og Socialdemokraternes skyld. Vi anerkender fuldt ud, at vi selvfølgelig har lavet nogle kompromiser i regeringsgrundlaget. Sådan er det at lave politik, og det burde hr. Peter Christensen efter 10 års samarbejde med Dansk Folkeparti jo sådan set også anerkende. Det er sådan set det, der er realpolitik. Men at stå her og beskyldte nogen for at være skyld i f.eks. ikke at kunne leve op til boligpakken, når man selv bærer ansvaret, er ærlig talt en smule patetisk.

Kl. 16:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:53

Peter Christensen (V):

Jamen jeg kan forstå, at det er ævl, men nu var det altså ikke os, der kom med løfter, som man på forhånd vidste ikke kunne indfries. Den tidligere regering havde før valget lagt frem, hvordan den økonomiske virkelighed var. Som økonomiprofessor Michael Svarer svarer den 13. januar 2012: Den tidligere regering, altså VK-regeringen, havde redegjort for, at der i værste fald kunne komme et underskud på 118 mia. kr.

Det vidste SF og fortsatte med at give løfter såsom to lærere i dansk og matematik fra 0. til 3. klasse. Det blev ikke til noget. I hovedstadsområdet skulle prisen på klippekort sænkes med 25 pct. Det løfte blev heller ikke til noget. Uden for hovedstadsområdet skulle man have et abonnementskort 20 pct. billigere. Det blev heller ikke til noget. Der skulle være bærbare pc'er til alle elever. Det var også et løfte fra SF, og det blev heller ikke til noget. Jeg kunne fortsætte.

Jeg anerkender fuldt ud, at den nuværende regering vandt valget, men det var på ikke at indfri de løfter, man havde givet til danskerne. Om det er en rimelig måde at vinde et valg på, kan danskerne jo afgøre ved næste valg.

Kl. 16:54

Formanden:

Tak. Det er hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:54

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg kan jo bare se, at da Venstre var i regering, spurgte de hele tiden oppositionen, hvad den ville. Venstreregeringen gik meget mere op i »En Fair Løsning« end i krisen. De var meget mere interesserede i at kigge i »En Fair Løsning« end i at interessere sig for krisen. Venstreregeringen havde ikke noget synderligt bud på en løsning på krisen. I valgkampen kom der ingen bud. Det eneste, de var ude på, var simpelt hen at høre, hvad oppositionen ville. Oppositionen måtte have et svar. Jeg ved godt, at det er svært for Venstre, men nu er man jo i opposition, så må Venstre da komme med et svar. Hvad er det præcis, Venstre vil for at komme videre?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:55

Peter Christensen (V):

Jamen som det fremgik af den finanslov, som vi sådan set grundlæggende tager udgangspunkt i nu, nemlig den, den nye regering har en række ændringsforslag til, så indeholdt den vækstpakken »Holdbar vækst« på 10,8 mia. kr. Det var en boligpakke til 1,6 mia. kr.; det var en udvidelse af boligjobordningen og renovering af almindelige boliger for 5,8 mia. kr.; det var fremrykning af offentlige investeringer for 3,2 mia. kr.; det var en styrket indsats imod ungdoms- og langtidsledigheden på 0,3 mia. kr.

Så var der et skattestop, og det er sådan set lige så vigtigt, for situationen er lige nu, at masser af danskere har en pæn opsparing, eller sagt på en anden måde, tjener de penge eller har penge, men bruger dem ikke, fordi de forståeligt nok er bekymrede. Der hjælper det jo ikke, at man vælter nye skatter og afgifter for 5,2 mia. kr. plus en meget dyr energiaftale ud til danskerne. Det bliver de jo kun mere bekymrede over.

Kl. 16:56

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:56

Leif Lahn Jensen (S):

Sagt med andre ord, mener Venstre det, som tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen har sagt, nemlig at der kan sættes to streger under resultatet, vi har ikke flere problemer.

Jeg snakkede med en dame i dag, og hun sagde til mig, at hun har fulgt debatten og sætter spørgsmålstegn ved, om Venstre stadig væk bejler til regeringsmagten, eller om de ikke gider mere, om de simpelt hen er trætte. For de har jo ikke et bud på noget som helst. Jeg hørte, at hr. Peter Christensen sagde, at hvis man er klar til at komme med bud på, hvordan vi kan komme ud af krisen, vil Venstre da gerne snakke med regeringen. Men jeg vil da foreslå Venstre, at man først finder ud af, hvad man vil, før man kan snakke.

Jeg kan bare konstatere, at der ikke er noget nyt fra Venstre. Der er to streger under resultatet, krisen er ovre.

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Peter Christensen (V):

Det var jo et lidt spøjst indlæg. Hvad var virkeligheden? Det var, at på det tidspunkt, da vi lavede reformerne, satte vi os ned for at finde ud af, hvad der skulle til for at have strukturel balance i 2020. Vi la-

vede de reformer, der skulle til, herunder dagpengereform og efterlønsreform.

Hvad var da Socialdemokratiets svar? Det var 12 minutter. Hele valgkampen handlede om både efterlønsreform og 12 minutter. Selv om jeg er folketingsmedlem og aktiv politiker, er det aldrig gået op for mig, hvad de 12 minutter gik ud på. Så man skal lade være med at fremstille det, som om Venstre ikke har givet konkrete svar på konkrete problemer.

Hvem er det, der havde en fis i en hornlygte i et oplæg fra den nuværende finansminister, som efter gængse regnemetoder er blevet underkendt med 22 mia. kr., og om hvilket ingen økonom i Finansministeriet vil sige, at det var et seriøst bud på de udfordringer, Danmark står over for.

Kl. 16:58

Formanden:

Tak. Jeg tror, at udtryk som det med hornlygten plejer vi ikke at bruge her i Folketingssalen.

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:58

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg må sige, at jeg stadig væk synes, at det står tilbage, at Venstre ikke har fortalt om det, man ville have gjort, fra man mistede regeringsmagten, hvis man havde beholdt den. Hvad ville man have gjort, når man havde opdaget, at underskuddet på finanserne ville blive langt større end forventet?

Vi er af den holdning, at danskerne ikke skal betale to gange for en efterlønsreform, og derfor er de 12 minutter nu en anden diskussion end før valget.

Men hvad vil Venstre egentlig? Venstre har brugt hele dagen i dag på at fortælle, at skatter og afgifter på grøn vækst, skatter og afgifter på usunde fødevarer, ikke er noget, man vil. Det ville man gerne i 2009, da man lavede forårspakken. Der var det sådan, at man havde den holdning, at afgiftsforhøjelser på fedt, chokolade og cigaretter var noget, man indførte med henblik på at styrke sundheden. Der øgede man afgifterne med 2 mia. kr. Man sagde også, at man ønskede at hæve skatten på forurening og forbrug af energi. Man ønskede, at afgifterne på energi-, klima- og miljøområdet skulle hæves med 8 mia. kr. I dag er det rent forfærdeligt, at vi overhovedet kan overveje at lave afgifter på både usunde fødevarer og på energi. Det må være en helt ny holdning.

Hvor skal pengene egentlig komme fra i den her krisetid, vi står i?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Peter Christensen (V):

Nu er det jo mit klare indtryk, at de mange nye skatter og afgifter, som er en del af regeringens finanslov, går til at øge det offentlige forbrug. Det kunne man sådan set lade være med, og lade danskerne beholde deres penge.

Men jeg er helt med på, at for en socialdemokrat er det helt uforståeligt, at vi kunne hæve nogle afgifter for at give folk pengene tilbage via skattelettelser. Det er helt uforståeligt. Derfor er jeg også helt med på, at i Socialdemokratiet er man inderlig modstander af et skattestop. Men for os handlede det jo om, at vi gerne ville sænke skatten på arbejde. Det har vi gjort i tre omgange. Det skulle være fuldt finansieret, og det har vi så gjort ved bl.a. at hæve nogle afgifter.

Hvad gør regeringen nu? Den hæver nogle skatter og afgifter og sætter ikke andre ned. Så kan jeg høre, at det skulle være det samme.

Jeg synes, at fru Sophie Hæstorp Andersen skulle prøve at spørge skatteyderne, om de kan se en forskel.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen hvis vi skal sætte det helt skarpt op, var det jo sådan, at Venstre troede, at man kunne lave en forbrugsfest, og så skulle danskerne nok komme ud af krisen. Hvis bare man lavede skatterne for de højestlønnede i Danmark, skulle vi nok komme ud af krisen, ved at de gik ud og lavede en forbrugsfest, og det skulle hjælpe Danmark. Det troede man jo på helt frem til 2009, da man lavede forårspakken. Og man brugte så de her afgifter på bl.a. usunde fødevarer og miljøet som en delvis indtægtskilde til det. Vi må konstatere, at det ikke virkede. Vi er ikke kommet ud af krisen, men vi betaler stadig væk af på den gæld, man lavede med forårspakken og med rødvinnsreformen.

Der må jeg altså bare konstatere, at hvis man skal gå ind og bruge pengene mere fornuftigt, kan offentlige investeringer rent faktisk godt betale sig selv, set i lyset af at det skaber 11.000 job nu med vores kickstart og med vores finanslov. Men det, Venstre gjorde, var hele tiden at give pengene til forbrug, hvilket flere økonomer jo har peget på ikke har været en særlig effektiv investeringsform.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:02

Peter Christensen (V):

Nu tror jeg, at alle kan høre, at det kører lidt rundt for Socialdemokratiet. For først var det et angreb om, at Venstre havde sat skatter og afgifter op. Jeg har sagt, at det er rigtigt, fordi vi sænkede skatten på arbejde. Men så kunne man godt høre, at det ikke var godt, så derefter gik angrebet ud på, at det var ufinansieret. Begge dele kan jo simpelt hen ikke være rigtigt. Så det håber jeg man kan høre.

Hvad er sandheden? Det var, at ja, vi ville sænke skatten på arbejde, fordi vi tror på, at den eneste måde, man for alvor skaber værdier i et land, er ved at arbejde. Alt kommer af arbejde. Al offentlig velfærd kommer af arbejde. Så hvis vi alene med vores skattestruktur kan gøre det mere attraktivt at arbejde, gør det Danmark rigere.

Vi er politisk uenige. Den socialdemokratiske tanke er jo grundlæggende, at hvis danskerne ikke vil bruge deres egne penge, så tager vi dem fra dem og bruger dem for dem. Den måde redder man Danmark ud af krisen på. Vi er uenige. Vi tror på, at skaber man tryghed og tillid hos danskerne, tør de investere, og så tør de bruge de penge, de har. Og det er jo grundlæggende måske den allerstørste politiske forskel på den nuværende regering og Venstre.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige sige, at vi har besluttet, at der altså bliver middagspause kl. 18.00.

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 17:03

Christian Juhl (EL):

Da jeg var ung, var min første LP med Led Zeppelin, og den hørte jeg så til, at den gik i ring. Så sagde den sådan en sjov lyd. Det var ret underholdende, men jeg kunne ikke få en rigtig sang ud af det mere, da jeg havde brugt den længe. Den kunne jo, hvis jeg kunne

oversætte det til engelsk – nu ved jeg ikke, hvad løftebrud hedder på engelsk – lyde: løftebrud, løftebrud, løftebrud.

Nu skal vi høre en ny melodi. Den hedder: valgt på en løgn, valgt på en løgn, valgt på løgn. Det er meget underholdende, men sådan den store kunstneriske oplevelse vil det jo aldrig blive.

Jeg vil gerne høre, om hr. Peter Christensen kan huske eller har lært noget af de gamle folketingsmedlemmer – og jeg vil spørge: Hvor mange af V og K's løfter var gennemført efter 109 dage, efter at regeringen tiltrådte i 2001? Kan han huske det, eller ved han noget om det?

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:04

Peter Christensen (V):

Vi havde et 100-dages-program, som blev fremlagt. Jeg tror, der gik ca. 14 dage, fra der havde været valg den 20. november 2001, til regeringen var på plads og man havde udarbejdet et 100-dages-program. Og hvis jeg ikke husker forkert, så mener jeg, at der kun var et hak, der ikke kunne sættes i det 100-dages-program, da Anders Fogh Rasmussen som statsminister gjorde status efter 100 dage.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:05

Christian Juhl (EL):

Nu tænkte jeg på samtlige de valgløfter, der blev givet i den valgkamp. Jeg var selv aktivt med i valgkampen, og jeg kan da huske, at der blev givet mere end et 100-dages-program. Der blev givet temmelig meget mere end et 100-dages-program. Og så tænker jeg: Hvor mange af den daværende oppositions folk sagde løftebrud, løftebrud, løftebrud, og at regeringen var valgt på en løgn?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Peter Christensen (V):

Jeg diskuterer meget gerne løftebruddene og gør det også meget gerne konkret. Jeg har været igennem nogle af dem. Men man kunne jo også bare stille konstatere, at det ser ud til, at danskerne synes, at der er et eller andet misforhold mellem det, der blev sagt før valget, og det, der siges her efter valget. Men vi ved jo alle sammen, at man skal være varsom med at tolke meningsmålinger.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak, der er ikke flere bemærkninger til ordføreren. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som ordfører for Socialdemokratiet i anden runde.

Kl. 17:06

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo interessant at høre, hvad vi hver især får ud af sådan en lang finanslovdebat på sådan en dag som i dag. Når vi i debatten har spurgt ind til VK-regeringens økonomiske politik – hos dem, der i dag er oppositionspartierne – tegner der sig nu et meget sådan interessant billede af svarene. Liberal Alliance sagde klart og tydeligt, at det var en forkert økonomisk politik, der blev ført under VK. De Konservative sagde, som jeg hørte det, meget tydeligt, at det ikke var De Konservative, der havde ansvaret for de 250 milliarder i un-

derskud de sidste 4 år – det må så være Venstre. Og jeg hørte heller ikke, at Dansk Folkeparti roste VK-regeringen for den økonomiske politik.

Spørgsmålet er så, hvad Venstre i virkeligheden synes. Man bliver jo ikke overrasket, hvis Venstre ikke rigtig vil snakke om det og helst glider fuldstændig udenom. Så det, man kan gøre, er jo at gå tilbage til VK-regeringens regeringsgrundlag fra november 2007. Det var stort set samtidig med, at Venstre gik ud og sagde, at de økonomiske lærebøger skulle skrives om. Hvis man tager nogle af de løfter, den daværende regering gav på det økonomiske område, var det bl.a., at man ville føre en økonomisk politik, der sikrede en stabil høj beskæftigelse. Det løfte levede man ikke op til. Vi har mistet 150.000 arbejdspladser de sidste 4 år. Så lovede man også vælgerne og sig selv, at man ville føre en økonomisk politik, der sikrede betydelige strukturelle overskud på de offentlige finanser frem til 2011 og derefter i hvert fald overskud. Det har den økonomiske politik fra den tidligere regering heller ikke levet op til. Så lovede man at føre en politik, der sikrede, at den såkaldte ØMU-gæld ville falde. Det har man heller ikke levet op til.

Så hvis man sådan spørger, hvad Venstre lovede ved sidste valg, og ser, om de har holdt det, må man nok sige, at Venstre indirekte indikerer, at VK-regeringens økonomiske politik klokkeklart slog fejl. Derfor kan man jo godt forstå, at Venstre famler fuldstændig i blinde, når man spørger dem om, hvad de mener om finanspolitikken i Danmark. Nu har de ikke længere embedsfolkene i Finansministeriet til at hjælpe sig, og det er derfor, det er meget belejligt at sige: Jamen det finanslovsforslag, vi har, fremsatte vi allerede i august 2011. Så lukker man fuldstændig øjnene for den udvikling, der er sket de sidste 6 måneder: betydelig forværring af den økonomiske situation, betydelig forværring af situationen i Europa, betydelig forværring af situationen på de finansielle markeder. Det negligerer man fuldstændig og siger: Vi har jo et finanslovsforslag tilbage fra august 2011.

Så er det, man bliver bekymret. Hvis det er den måde, man har ført økonomisk politik på, i den tid man havde regeringsmagten, er der jo ikke noget sige til, at da krisen først kom, ramte den hårdere, end den burde have gjort. For der er noget, der tyder på, at det, Venstre har gjort, er at sætte sig hen i hjørnet med hænderne for øjnene og så bare vente på og håbe på, at det hele vil gå over meget hurtigt af sig selv. Det gør det ikke. Og man kan, man har mulighed for at gøre noget, selv om udfordringerne er store. Man *kan* påvirke den økonomiske udvikling, man *kan* påvirke antallet af job i Danmark, man *kan* lave en beskæftigelsesindsats, der rent faktisk giver nye job i Danmark. Det er det finanslovsforslag, vi har fremsat her, et klart eksempel på.

Jeg accepterer ikke den der præmis med, at vi alligevel ikke kan gøre noget, og at det ikke batter noget. Jo, for de 11.000, der får et job i år, batter det noget. Jo, for de mennesker, der ikke længere skal leve af fattigdomsydelserne, batter det noget. Jo, for de 1.500 ekstra unge mennesker, der får en praktikplads, hjælper det noget. Man *kan* gøre det.

Vi har overtaget et meget stort underskud på 100 mia. kr. Alligevel har vi valgt at sige: Vi vil godt gøre noget – og det er finansieret krone til krone. Jeg tror, det er mere ærligt at sige til danskerne: Vi vil godt forsøge at gøre noget ved den krise, vi vil godt skabe ny vækst, vi vil godt skabe arbejdspladser – til gengæld bliver vi også nødt til at finde finansieringen nu og her. Underskuddet på 250 mia. kr. over de sidste 4 år svarer til 100.000 kr. pr. husstand. Danskerne ved godt, at den regning skal betales; danskerne ved godt, at der kun er danskerne til at betale den regning. Og det er en regning, VK-regeringen med sin økonomiske politik har sendt til danskerne. Derfor klinger det jo også hult, når vi hører det ene eksempel på kritik efter det andet af det her finanslovsforslag, når man ikke engang i sit ændringsforslag forsøger at ændre på det eller kommer med sit eget bud

på det, men bare henviser til, at man lavede et forslag i august 2011 – for næsten 6 måneder siden – og så lader det være ved det. Det synes jeg ærlig talt er skuffende.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:11

Kl. 17:11

Peter Christensen (V):

Vi fremlagde før valget, hvad vi ville. Det var først efter valget, Socialdemokratiet begyndte at tale om reformer, og første gang man så har muligheden for at påvirke politikken og man er en del af et flertal, der kan lave en finanslov, så laver man en, der strukturelt trækker danskere ud af arbejdsmarkedet.

Mit spørgsmål er derfor helt kort: Er hr. John Dyrby Paulsen enig i, at det forslag til finanslov, som den nye regering fremsætter nu, og som vi tredjehandler i dag, strukturelt trækker 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet? Er hr. John Dyrby Paulsen enig i det? Det er det svar, jeg har fået fra finansministeren. Anerkender hr. John Dyrby Paulsen effekten af sin egen regerings finanslov?

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:12

John Dyrby Paulsen (S):

Ja. Og hvis man spørger vismændene, hvornår den arbejdsudbudseffekt kommer, svarer de, at den kommer om 6-7 år. Det ligger på niveau med det, og det er strukturelt. Så må man spørge: Hvad i alverden betyder det, at vi om 6-7 år ifølge modelberegningerne trækker op til 4.000 mennesker ud af arbejdsmarkedet, når det er i dag, vi har udfordringen? Med 150.000 arbejdspladser, der er tabt gennem de sidste par år, så er det da nu, der skal skabes job og arbejdspladser, og det er jo det, finansloven er et udtryk for.

Så må man huske, og det kommer måske bag på nogle i denne sag, at det er sådan, at vi hvert år laver en finanslov. Det er også sådan, at vi skal i gang med en masse reformer. De kommer også til at påvirke arbejdsudbuddet. Det virker, som om Venstre tror, at nu har vi lavet en finanslov for 2012, og så læner vi os tilbage med armene over kors og laver ikke noget resten af den her periode. Sådan kan jeg godt love Venstres ordfører og resten af Venstre at det ikke kommer til at gå. Så det her skal ses i en helhed, og det er jo det, Venstre glemmer.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen skal lige trykke på knappen.

Kl. 17:13

Peter Christensen (V):

Så er der hul igennem. Hr. John Dyrby Paulsen spørger retorisk: Hvad gør det? Ja, en af grundene til, at man trækker folk ud af arbejdsmarkedet i den nye politik under den her finanslov, er at man fjerner loftet over kontanthjælp. Hvad betyder det? Det betyder, at hvis både mor og far er på kontanthjælp, skal den første af de to, der får tilbudt et arbejde, tjene 29.600 kr. om måneden. Er det måden, Socialdemokratiet vil få Danmark ud af krisen på? For jeg kan bare som en brugeroplysning fortælle, at det er sjældent, at man går fra kontanthjælp til at tjene over 30.000 kr. om måneden i det første job, man får. Er det den måde, Socialdemokratiet vil få os ud af krisen på, nemlig ved dybest set at sige til alle dem, der står op hver morgen og går på arbejde, at de ville få mere ud af at være kontanthjælp?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:14

John Dyrby Paulsen (S):

Det bliver jo lidt en absurd diskussion. Vi har afskaffet fattigdomsydelserne, fordi vi har et meget stort socialt engagement, der betyder, at vi synes, at fattigdomsydelserne er nogle meget lave ydelser – og nogle for lave ydelser for nogen mennesker. Så kan man da ikke trække dem ud og sige, at så synes Socialdemokratiet og regeringen, at det er det, der skal løse krisen. Nej, det er det ikke. Sigtet er alene at afskaffe fattigdomsydelserne. Vi har jo masser af andre ting i finansloven, bl.a. at vi skaber 11.000 nye job i 2012.

Må jeg så ikke lige minde om, at i den der lidt kunstige beregning af, at man skal tjene 30.000 kr. for at få lidt ekstra ud af det, forudsættes det jo, at den ene ægtefælle ikke får job. I virkeligheden er det langt, langt mere interessant og langt mere ambitiøst at sige, at det da er begge, der skal i job, for så skal de ikke tjene ret meget mere for økonomisk at få noget ud af det. Det kan man selv se, hvis man læser de svar, der er givet i den her sag. Så jeg synes, at det der eksempel er fuldstændig forskruet. Det er i hvert fald uambitiøst at synes, at det kun er den ene af ægtefællerne, der skal i job. Det skal de da begge to, og så har de altså betydelig økonomisk gevinst ud af det.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er yderligere en række korte bemærkninger. Jeg skal lige prøve at læse dem op, som jeg har noteret. Hvis vi gør en god indsats, kan det være, at faktisk de fleste kan komme med. Det er Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Erling Bonnesen, Peter Skaarup, Merete Riisager, Louise Schack Elholm, Simon Emil Ammitzbøll, Torsten Schack Pedersen, Joachim B. Olsen, Tina Nedergaard, Flemming Damgaard Larsen og Gitte Lillielund Bech. Hvis nu alle overholde taletiderne, herunder hr. Kristian Thulesen Dahl, er der en mulighed for at nå det.

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Hr. John Dyrby Paulsen har meget travlt med at spørge alle andre, hvad de vil, og forlange svar fra det ene og det andet parti på, hvad der er deres bud. Altså, jeg har i dag brugt noget tid på bare at få et enkelt svar fra hr. John Dyrby Paulsen på et enkelt spørgsmål. Det er sådan lidt paradoksalt, at han har så travlt med at spørge alle andre, hvad de vil, men selv ikke kan levere enkle svar på simple spørgsmål. Jeg har tidligere forsøgt at stille et meget enkelt spørgsmål, og nu vil jeg så forsøge igen, og så håber jeg, at jeg får et svar den her gang.

Er det Socialdemokratiets politik, at man i forbindelse med den politik, der skal føres, herunder altså den kommende skattereform, skal have de såkaldte rige til at betale mere i skat, eller skal de ikke betale mere i skat? Det spørgsmål må kunne besvares meget enkelt, fordi det er et enkelt spørgsmål. Altså, skal de betale mere i skat eller ikke mere i skat? Når jeg spørger om det, er det selvfølgelig, fordi det var et nøglepunkt for Socialdemokratiet i valgkampen, at de såkaldte rige skulle betale mere i skat, bl.a. i form af en millionærskat. Derfor synes jeg, det er oplagt at spørge Socialdemokratiet om det nu her forud for forhandlingen om en skattereform. Er svaret ja eller nej?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:17 og dermed øger arbejdsudbuddet, og den skal også være socialt afbalanceret. Det er det, der er regeringens politik, det er det, der er Socialdemokratiets politik, det er det, vi går ind i forhandlingerne med. Altså, det er ikke mange ord, det er meget, meget enkelt. Man kan henvise til så mange andre ting, man vil. Det, der er afgørende, er, hvad vi har skrevet i regeringsgrundlaget. Det er det, vi går til de her forhandlinger med, og det er det, der afspejler sig i det, vi kommer til forhandlingsbordet med, og i det, vi indbyder de andre til.

John Dyrby Paulsen (S):

Der kan svares meget enkelt på det. Det bliver det samme svar, som jeg har givet nogle gange. Jeg har jo fået spørgsmålet før. Nu har skatteministeren i går i en glimrende kronik, må jeg sige, sat rammen for, hvordan vi skal forhandle om den her skattereform. Så får jeg i dag et spørgsmål om, hvad der så er facitlisten for den. Men det er ikke den måde, vi går ind i forhandlingerne på. Det, der ligger fuldstændig klart, er, at regeringen laver en skattereform med det sigte at sænke skatten på arbejde og dermed øge arbejdsudbuddet, og i øvrigt skal der være en social balance i skattereformen. Det giver relativt vide rammer, men det giver selvfølgelig også nogle begrænsninger.

Det ville da være tudetosset, hvis vi her dagen efter skatteministerens kronik startede med at stille os op og sige, at der i øvrigt er en række ultimative krav og noget, vi vil, og noget, vi ikke vil. Det giver jo ikke meget rum til forhandlingerne. Det her er i virkeligheden en invitation til en åben debat om, hvad de forskellige partier lægger vægt på i sådan en skattereform. Vi har jo sagt meget klart, hvad vores indgangsvinkel til det er, så i virkeligheden vil jeg mere opfordre til, at man kommer på banen i de forhandlinger og siger, hvad man vil. Når jeg i dag har efterlyst svar, er det på grund af, at vi i dag diskuterer finansloven. Der har jeg ærligt talt ikke fået ret mange svar.

Kl. 17:17

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo en masse ord. Altså, jeg spørger ganske simpelt: Er det Socialdemokratiets politik, at de såkaldte rige skal betale mere i skat? Jeg spørger ikke om andet. Jeg har læst den der kronik, som skatteministeren har haft i Berlingske. Jeg har læst regeringsgrundlaget, det har jeg også liggende hernede. Alle de der ting kender jeg, og jeg beder ikke om at få et svar på, hvad der er den ultimative holdning, der ikke kan forhandles. Jeg spørger bare helt simpelt: Hvad er Socialdemokratiets politik, for så vidt angår de mest velstillede i det her land? Skal de betale mere i skat – ja eller nej?

Jeg tror, at de fleste danskere, der så valgkampen tilbage i september og tiden før det, fik den klare opfattelse, at den nuværende statsminister, Socialdemokratiets formand, i valgkampen gjorde det krystalklart, at det var Socialdemokratiets politik, at de mest velstillede skulle betale mere i skat. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor det nu er så svært for en socialdemokrat at give et enkelt svar på et så simpelt spørgsmål om noget, der var så centralt i valgkampen, og som i øvrigt har været så centralt i alle Socialdemokratiets brochurer og valgoplæg de sidste 2-3 år. Så derfor spørger jeg igen: Skal de mest velstillede i det her land betale mere i skat – ja eller nej?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:20

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg kan jo ikke komme det nærmere end det, vi allerede har sagt flere gange. Vi laver en skattereform, der sænker skatten på arbejde

Vær ikke i tvivl om, at vi vil lave de her reformer. Så kan oppositionen vælge, om de vil spille aktivt med eller ej. De her reformer bliver til noget. Jeg håber, at oppositionen vil være med, og så bliver det jo sådan, som det er i enhver forhandling, nemlig at man må give og tage. Sådan er det, men hvis nu oppositionen på forhånd vælger nærmest at melde sig ud af forhandlingerne, må jeg bare sige, at jeg synes, det er ærgerligt. For vi har nu en mulighed for i det her land at lave reformer, der er langtidsvirkende, og som retter op på den økonomiske situation, vi alle sammen står i.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Merete Riisager (LA):

Før valget hed det, at vi skal investere os ud af krisen, og at forskning er en vigtig del af svaret. Men på trods af det, som vi hørte fra hr. Bjarne Corydon, er det sådan, at regeringen skærer i forskningsmidlerne. Vi har en samlet besparelse på de offentlige forskningsbudgetter på 419 mio. kr. i 2012, og hr. Morten Østergaard sagde tydeligt til Altinget den 10. november, at han ærligt erkendte, at statens forskningsbudget vil være mindre. Er forskning stadig væk det, vi skal leve af, eller er problemet et manglende mod til at prioritere forskning?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at ministre skal benævnes ved deres ministertitler og ikke ved deres navne.

Ordføreren.

Kl. 17:22

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, det kan jo smutte.

Det er stadig meget vigtigt, og det er helt afgørende for os. Det tror jeg at det i virkeligheden er for de fleste partier i den her sag, og det er helt afgørende for regeringspartierne. Jeg synes ikke, det er en helt fair udlægning af, hvad der egentlig er sket. Det, der er pointen, er jo, at vi i de forhandlinger, der fulgte umiddelbart efter, som videnministeren også henviser til, fik forhøjet den mængde penge, der var, eller formindsket den reduktion, der var, som der også er flere, der har redegjort for i dag.

Så jeg synes ikke, det er en fair udlægning at sige, at der bliver skåret. Men jeg er helt enig i det grundsynspunkt, at forskning og udvikling i Danmark er nogle af de områder, som Danmark i fremtiden kommer til at kunne klare sig på. Hvis vi ikke opprioriterer de områder, også i de kommende år, står vi på lang sigt med en meget stor udfordring i Danmark, også større, end den behøvede at være.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 17:23

Kl. 17:25

Merete Riisager (LA):

Men vil ordføreren ikke være enig med mig i, at danskerne kan være ligegladde med, om det her er en fair udlægning eller ej? Reelt set skærer vi 419 mio. kr. i forskningsbudgettet, dvs. at regeringen ikke investerer i forskning, sådan som man gik til valg på at gøre.

Der er mange af de valgløfter, som er blevet brudt, som jeg synes det er ganske udmærket at man har brudt, det er udmærket for Danmark, men her er faktisk et valgløfte, som er meget vigtigt, og alligevel har man brudt det. Man har valgt ikke at prioritere området, man har ikke fundet pengene, så jeg vil gerne høre ordføreren, om han kan garantere, at man ved næste års finanslov kan finde penge til faktisk at investere i forskning og indfri det her meget vigtige valgløfte.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:24

John Dyrby Paulsen (S):

Nu står vi jo ikke her på talerstolen og giver løfter, specielt ikke løfter om fremtiden og om, hvad vi vil gøre om et halvt år, når vi skal diskutere finansloven for 2013. Så nej, sådan at løfte kan vi ikke give, men det, der står fuldstændig klokkeklart, er, at forskning og udvikling er et højprioritetsområde for den her regering. Vi har en udfordring i, at økonomien så også skal række. Hvis vi vil bruge en krone på det område, så skal vi også finde kronen, og det gælder alle områder. Og det giver selvfølgelig en betydelig udfordring. Men jeg er helt enig med spørgeren i, at det her må være et højprioritetsområde. Og så kan vi jo se, det kunne jo være, at Liberal Alliance ville lægge stemmer til sådan nogle forslag, der også indebærer, at man finder finansieringen på en ordentlig måde.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren for Socialdemokratiet: Man siger, at man lytter til vennerne, og derfor har man udskudt NO_x-afgiften, men jeg kan forstå, at når det gælder Dansk Metal, fagbevægelsen, fagforeningen, der har anbefalet lettelse i topskatten, så lytter man ikke, og hvorfor gør man den forskel? Eller har man tænkt sig at lytte til Dansk Metal og medvirke til topskattelettelse?

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:25

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, jeg har svaret på det spørgsmål tidligere i dag, men jeg gentager gerne mit svar. Jeg synes, det er en interessant udmelding, der er kommet fra Dansk Metal, og jeg hilser ethvert indspark til den kommende skattedebat og skattereform meget velkommen, herunder også et specielt input fra fagbevægelsen og et specielt input fra Dansk Metal. Så det er bestemt ikke et udtryk for, at vi ikke lytter; vi lytter meget gerne, og vi hører også, hvad der er af argumenter, og de bliver selvfølgelig taget med til de kommende forhandlinger.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth.

Mike Legarth (KF):

Med hensyn til grænsehandelen er det jo et faktum, at man har indført nye skatter og afgifter for 5 mia. kr., og det har som konsekvens haft øget grænsehandel – 480 fuldtidsbeskæftigede, hvilket svarer til 700-800 ansatte, siger den involverede branche. Hvorfor indfører man sådan nogle skatter og afgifter, når man ved, at det har en sådan markant betydning? Nu kommer jeg selv fra Sønderjylland og kan se, at købmænd må lukke, dagligvarebutikker, servicebutikker, servicevirksomheder må lukke, fordi det nu kan betale sig at køre over på den anden side af grænsen og handle. Altså, hvorfor forsøger man ikke tværtimod at harmonisere priserne?

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:26

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis man ser på strukturen i dagligvarehandelen og antallet af butikker gennem de sidste 30 år, kan man se, at der er en entydig tendens, nemlig at der bliver færre og færre butikker. Den udvikling har vi haft i 30 år. Hvis man ser på omfanget af grænsehandelen i det sidste år i forhold til 2007, kan man se, at sandheden er, at den samlede del, altså bruttogrænsehandelen, ligger på stort set samme niveau. Så det er jo ikke, fordi det har haft voldsomme konsekvenser. Jeg anerkender fuldstændig, at der er en øget grænsehandel i forbindelse med nogle af de her afgifter, men vi må bare holde fast i, at de samlede effekter af finansloven, bl.a. de øgede skatter og afgifter, giver en betydelig beskæftigelsesmæssig effekt i år, og det er jo det, vi er gået efter. Når vi har pålagt os selv at finansiere de her tiltag krone for krone, bliver vi nødt til at tage provenuet et eller andet sted fra. Og jeg har bare den grundlæggende holdning, at det er en god idé, så længe vi gerne vil skabe job, fordi der er en betydelig jobskabelseffekt i den her måde at gøre det på.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:27

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg kunne forstå, at den socialdemokratiske ordfører for lidt siden har kigget lidt på de her ændringsforslag, der er stillet til finansloven, og omtalt dem nærmest sådan lidt med foragt – jeg tror ordet perifert blev brugt. Det undrer mig lidt, for det ene af dem omhandler jo det her med den såkaldte nedrivningspulje, og det synes vi sådan set er en vigtig sag, for vi har jo faktisk har stor succes med at afsætte sådan en pulje igennem nogle år. Der har vi jo sådan kunnet give en hjælpende hånd til Udkantsdanmark, sådan at man kunne komme i gang med at nedrive nogle af de her gamle rønner, så man kunne komme i gang med at skabe noget fornyelse. Så jeg vil da godt sådan lige have den trukket lidt op og vendt en omgang og spørge ind til, om den socialdemokratiske ordfører virkelig synes, at det her bare er perifert, og at man kun har foragt tilovers for det. Er ordføreren ikke enig i, at det rent faktisk er en vigtig sag og sådan set en god sag og faktisk en af de allerbedste måder, man kan hjælpe Udkantsdanmark på? Det har det jo vist sig at være, så er det ikke det?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for spørgsmålet. Det er ikke på nogen måde ment nedladende eller som udtryk for foragt for de her ændringsforslag – dem har jeg fuld respekt for. Den måde, jeg omtalte dem på, var, at jeg måske i virkeligheden syntes, at jeg godt havde set, at Venstre sådan kom med mere omfattende ændringsforslag til selve finanslovsforslaget, for jeg synes, man har kritiseret den på mange områder.

Det, man så konstaterer lige nu, er jo, at ja, der er et forslag om den her nedrivningspulje, hvor der godt kan være nogle positive effekter, men man finansierer den ved at tage pengene fra Forebyggelsesfonden. Så man vil altså skære ned på forebyggelsen og i øvrigt bede folk om at arbejde noget længere, og man vil bruge pengene på nedrivning. Det synes jeg er en lidt underlig prioritering, som jeg bestemt ikke – bestemt ikke – støtter.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:29

Erling Bonnesen (V):

Tak for svaret og anerkendelsen af, at nedrivningspuljen rent faktisk har været en succes, som den har fungeret. Det er selvfølgelig også derfor, vi så har stillet et ændringsforslag, som vi så også får lejlighed til at tage stilling til helt konkret ved også at stemme om det nu inden ret lang tid. Og det er jo fuldstændig korrekt, at det er fuldt finansieret, og det er en god ting, for så er det sådan set meget nemt. Så kan man jo trykke på den grønne knap, når vi når så langt.

Hvis man kigger sådan lidt tilbage på det i bøgerne, kan man se, at pengene jo også til syvende og sidst kommer fra de såkaldte bolig-hjælpsspakker, som ikke blev til noget. De har så haft nogle omveje undervejs, og man kan diskutere finansieringen og de omveje, de har taget undervejs, længe, men fakta er bare, at der nu ligger et helt konkret forslag om at videreføre den her nedrivningspulje og give en hjælpende hånd til Udkantsdanmark, som det jo har været højt besunget at man skulle. Her er det fuldt finansieret, stort set uden at det skader noget. Så vil man stemme for eller imod det her, når vi nu når så langt?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:30

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, vi stemmer ikke for det ændringsforslag fra Venstre, og det gør vi ikke, alene fordi der jo er knyttet en finansieringsmodel til det, som tager pengene direkte fra Forebyggelsesfonden. Det er altså ikke en måde at finansiere det her på. Vi er ikke enige i, at pengene skal tages fra Forebyggelsesfonden. Vi synes i virkeligheden, at forebyggelsesområdet bør opprioriteres meget kraftigt. Så nej, vi stemmer ikke for det ændringsforslag fra Venstre.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:30

Peter Skaarup (DF):

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske ordfører faktisk i det første indlæg, der blev holdt her i dag, nærmest pralede af en af de besparelser, der faktisk ligger i regeringens finanslov, nemlig besparelsen på grænsekontrollen. Hr. John Dyrby Paulsen var fantastisk glad for, at det blev skrottet, og det var en rigtig vigtig ting, fordi det el-

lers skadede Danmark osv. osv. Men er hr. John Dyrby Paulsen klar over, at Tyskland – som, formoder jeg hr. John Dyrby Paulsen henviser til, ganske rigtigt var kritiske i hvert fald på et tidligt tidspunkt over for den grænsekontrol, Danmark havde valgt at indføre, og det var den gamle regering sammen med Dansk Folkeparti, der havde gjort det – faktisk selvstændigt nu har indført en ganske omfattende grænsekontrol med politi over for Polen? Der er et stort antal politibetjente, der skal sikre, at man undgår kriminalitet fra Polen. Virker det ikke lidt dobbeltmoralisk, når hr. John Dyrby Paulsen siger, at det her er fantastisk vigtigt, når Tyskland, der selv har været kritiker, indfører det samme, som vi har gjort?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det synes jeg ikke det gør. Jeg må også korrigere spørgeren: Jeg sagde faktisk ikke i min ordførertale, at det var skadeligt for Danmarks omdømme. Og det er ikke, fordi jeg ikke mener det – for det mener jeg faktisk det var, da vi havde den her diskussion om grænsebomme og sådan noget. Så kan man diskutere, om den var ude af proportioner eller ej, men sandheden er jo, at der var mange af vores gode europæiske partnerlande, som ikke forstod noget som helst af, hvad det var, vi var i gang med, og i virkeligheden syntes, det var et betydeligt tilbageskridt. Det var jeg enig i.

Det, jeg glædede mig over, var, at vi nu kan blive fri for de her grænsebomme. Men den del af det, som jo involverede en opprioritering af SKATs indsats, har vi jo bibeholdt, og den er jeg jo enig i er vigtig. Det er i øvrigt en god investering. Så jeg tror i virkeligheden, at det, der mere bliver tilbage, bliver, at den der symboldel af det med grænsebomme, er væk. Men den del, der ligger i det med en betydelig ekstrainsats i SKATs regi, bibeholder vi jo, og det er jeg glad for.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:33

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, at Socialdemokraterne får særlig meget held med f.eks. over for de ansatte hos SKAT og over for tolderne, som man også skærer ned på antallet af, at komme igennem med den argumentation. Sandheden er jo faktisk, at den regering, vi har nu, sikrer, at der bliver fyret et stort antal ansatte hos SKAT, og at man dermed er med til at gøre det sværere at dæmme op for svindel og humbug. Man gennemfører så ikke den grænsekontrol, som den gamle regering havde aftalt – i øvrigt ikke med en grænsebomme, men med mange flere toldere. Man skrotter også scannere, der kan finde eftersøgte biler. Der er altså rigtig mange gode ting, man vælger at skrotte. Og virkeligheden er, at det, vi indførte i Danmark, sådan set bare var det samme som det, man har i Sverige.

Så jeg vil spørge hr. John Dyrby Paulsen, om vi ikke kan få et bud på, hvad Socialdemokraterne så vil gøre for at sikre, at vi kan dæmme op for den eksplosivt stigende kriminalitet, der kommer her til fra Østeuropa, når man nu skrotter de her ting?

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:34

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i, at vi skal gøre noget – specielt for at forhindre, at udlændinge kommer til Danmark lige med det formål at begå kriminalitet og kriminelle handlinger, herunder tyveri og overfald og lignende. Jeg tror bare ikke, den der grænsebom ville have forhindret det. Jeg tror, der skal nogle helt andre tiltag til. Sandheden er jo, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, at vi øger ressourcerne til de ansatte i SKAT. Sandheden er jo, at den tidligere regering med DF's støtte havde lavet nogle midlertidige forhøjelser, som var faldet væk. Vi har sat ekstra penge af til vedvarende ansættelser i SKAT. Vi har i øvrigt sat ekstra penge af til en forøget indsats i forhold til arbejdspladser og arbejdspladser brug af udenlandsk uregistreret arbejdskraft. Og den indsats forventer jeg mig ret meget af. Det er jo meget målrettet at gå efter det på den måde.

Indtil nu har det jo stort set været fagbevægelsen alene, der har skullet håndtere den her indsats, og jeg er glad for, at vi nu kan afsætte midler til at supplere den indsats, så vi også sikrer os mod den her sociale dumping, hvor folk fra andre lande, Polen f.eks., kommer og udfører arbejde til en meget, meget lav pris, helt uden for de danske regler for arbejdsmarkedet.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Louise Schack Elholm (V):

Hr. Dyrby Paulsen sagde i sit indlæg, at Danmark har tabt mange arbejdspladser i de seneste år, og det er rigtigt, at på grund af krisen er der desværre røget en del arbejdspladser. Ordføreren sagde også, at det er på den baggrund, at man skal se finanslovsforslaget. Derfor vil jeg prøve at høre ordføreren, hvilken betydning NO_x-afgiften har for beskæftigelsen i Danmark. Hvad er beskæftigelseseffekten af NO_x-afgiften?

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:36

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg har ikke det nøjagtige tal sådan lige i baghovedet. Det beklager jeg. Det kan vi finde ud af. Men sandheden er jo, at man skal se det her i en helhed, altså hvad er den samlede effekt af finansloven 2012? Og den er altså 11.000 nye arbejdspladser i Danmark. Det er det, man skal holde fast i. Når vi har lavet den finanspakke, vi har, er det jo, fordi vi har meget store udfordringer på det økonomiske område. Det gør, at vi ikke har nogen reserve at tage af. Vi har et gigantisk underskud på 100 mia. kr., og alt, hvad vi laver af nye tiltag, skal vi altså finde finansiering til. Det er derfor, vi har lavet den samlede pakke. Og den samlede pakkes beskæftigelsesmæssige effekt er altså 11.000 job i 2012.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:36

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er utrolig ked af, at ordføreren ikke kan huske tallet for NO_x-afgiften. Jeg håber, at ordføreren vil give mig tallet senere, for det er jo sådan noget, der er utrolig relevant for den her diskussion. Hvordan vil vi strukturere det danske samfund, så vi sikrer os, at vi kan fast-

holde nogle arbejdspladser i Danmark; fastholde, at vi stadig væk har noget, folk kan gå på arbejde til, noget, der kan skabe vækst i Danmark og skabe velfærd? Derfor skal man jo se tingene i en sammenhæng, også når man taler om skatter og afgifter. Man skal ikke kun se på, hvor mange penge man får ind her og nu, men også se på, hvad det har af betydning på længere sigt.

Så jeg vil høre, om ordføreren vil give tilsagn om at komme med tallene for NO_x-afgiftens beskæftigelseseffekt på et lidt senere tidspunkt.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:37

John Dyrby Paulsen (S):

Det kan jo være svært at gøre dem op direkte, for der er visse forudsætninger, der vil være bygget ind i det der. Hvis man antager, at virksomhederne i virkeligheden formår at reducere den yderligere udledning, så får det ikke nogen negativ beskæftigelsesmæssig effekt. Jeg vil bare holde fast i – og det er jo det, Venstre glemmer den ene gang efter den anden – at det, der er allermost vigtigt for virksomhederne, jo er, at de har en omsætning og en vækst i deres marked.

Hvis man kigger på f.eks. Aalborg Portlands omsætning for 2008-2009, hvor krisen ramte, så var det omsætningen og salget, der gik betydeligt ned, og dermed reducerede man også Aalborg Portlands overskud med næsten 250 mio. kr. ifølge deres eget koncerntregnskab. Og det er da de ting, der rammer langt, langt hårdere. Så det, man skulle have gjort i den tidligere regering, var at støtte op under markedet, støtte op under beskæftigelseseffekten bl.a. med fremrykning af offentlige investeringer eller lignende, som måske havde gjort, at cementmarkedet havde været knap så dårligt som det, vi har set. For det er jo den mindre efterspørgsel efter deres produkter, der er virksomhedens største problem i øjeblikket.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Selv om Liberal Alliance stemmer nej til det her frygtelige finanslovsforslag med et kæmpe underskud og uden egentlige initiativer, der kan få Danmark tilbage på sporet, så anerkender vi dog, at der er et enkelt element, der faktisk er ret fint, nemlig tilbagetrækningsreformen, men den kan man vel næppe rose Socialdemokraterne for. Så derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren:

Hvilke initiativer i det her finanslovsforslag, hvis vi ligesom reserverer tilbagetrækningsreformen til andre partiers ære, trækker Danmark i den rigtige retning, tilbage på sporet, forbedrer økonomien, skaber arbejdspladser og vækst? Hvor er det egentlig, Socialdemokraterne ligesom synes at kunne sige: Her satte vi et fingeraftryk, her gør vi noget, der får Danmark i den rigtige retning?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:39

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig bare nævne nogle enkelte ting: Kickstarten er oplagt, at fremrykke de offentlige investeringer, skabe 8.000 nye arbejdspladser i år. Vi har derudover lagt 1.500 ekstra praktikpladser oven i, det skaber muligheder for unge mennesker, som de ellers ikke ville have

haft, i øvrigt til gavn for erhvervslivet og det øvrige samfund på bare lidt længere sigt.

Vi sørger for, at vi fjerner nogle af de her sociale ydelser, fattigdomsydelserne, ikke fordi der er et specielt økonomisk sigte med det, men fordi vi i virkeligheden føler, vi har overtaget et socialt underskud med de ydelser. Dem fjerner vi, det har ikke sådan kun et økonomisk sigte, men det har været vigtigt for os også at gøre den del af det.

Vi har en række initiativer på sundhedsområdet, som er vigtige, bl.a. kræftbehandlingen og fertilitetsbehandlingen, som nu bliver gratis. Vi synes, det er vigtigt, at vi får nye danskere, og at man ikke nødvendigvis skal betale for det, ikke fordi det er en menneskeret at få børn, men fordi det er vigtigt for Danmark, at danskerne får børn.

Så på den måde er der en række tiltag, som er meget interessante, både nogle, der er interessante i økonomisk henseende på lidt længere sigt, nogle, der er interessante på kort sigt, nemlig jobskabelsen, og så er der altså også nogle tiltag, som ikke har et økonomisk sigte, men som har et socialt sigte.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. John Dyrby Paulsen siger, at der er noget, der er interessant på længere sigt, og noget, der er interessant på lidt kortere sigt. Det er så den her kickstart, hvor man smider ud med milliarder af skatteydernes penge for at skabe nogle få tusind job på den korte bane, til gengæld for at man får et slutresultat på den lidt længere sigt, hvor det i virkeligheden ender med at koste på jobskabelsen. Ja, tillykke med det, men det er vel ligesom ikke noget, man gør for at få Danmarks økonomi tilbage på det rette spor. Det er bare at lave nogle kunstige arbejdspladser, som nok i øvrigt primært går til østeuropæere i de kommende år. Det har jeg svært ved at se den store gevinst i.

Hvad skal man så ellers nævne? Så nævner man fattigdomsydelser, som man siger. Det troede jeg egentlig vi var holdt op med, når regeringens repræsentanter på stribe har indrømmet, at nogle af de mennesker, som får gavn af det, slet ikke har været fattige. Så man kan droppe den der retorik og sige, at man bare deler lidt penge ud. Det er jo ikke det, der får Danmark tilbage på sporet. Vi har et budgetunderskud på 100 mia. kr. i det, som regeringen gerne vil have os til at stemme ja til i morgen, og der er intet, der peger fremad af det, regeringen har været med til at putte ind i den her aftale. Men man kan glæde sig over sine regeringspartnere, de har dog ... [Lydudfald].

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:41

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes i virkeligheden, der er meget, der peger fremad. Altså, det her er jo ikke kun et spørgsmål om ren og kold økonomi, det er også et spørgsmål om at gøre op med noget af det, som jeg kalder det sociale underskud, og som har været der tidligere, og det er vigtigt for os. Det kan godt være, at Liberal Alliance er fløjtende ligeglad med det, men det har bare været vigtigt for os, og det er derfor, vi indfører det. Og så skal man ikke undervurdere den her kickstart. Vi skaber altså 8.000 job og 11.000 med den samlede finanslov. Det er også vigtigt, specielt for dem, der jo får de her job.

Så man skal lade være med at nedgøre det med at sige, at det sådan er ingenting. For det, Liberal Alliance – og Venstre har det samme talent – nogle gange glemmer, er, at vi jo ikke laver finansloven

for 2012 og så sætter os hen og venter de næste 4 år. Nej, vi laver andre reformer, vi laver også finansloven for 2013. Så derfor er det her ikke et spørgsmål om, at nu har vi gjort, hvad vi skulle, og så færdig bum – efter 100 dage med magt. Nej, som jeg sagde i min ordførertale, er det her starten på begyndelsen, og det er helt bogstaveligt starten på begyndelsen. Vi har lang, lang vej endnu. Vi har mange ting, vi skal nå, og vi har mange ting, vi skal ændre.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den sidste, som vi så desværre får tid til her, bliver hr. Torsten Schack Pedersen, og når jeg siger »desværre«, er det ikke, fordi det bliver ham, for det er vi glade for at det gør, men fordi han bliver den sidste.

Kl. 17:42

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det! Jamen som den sidste, der så når at stille spørgsmål, vil jeg sige, at det jo i hvert fald er en god lejlighed til at gribe fat i noget af den historiefortælling, som hr. John Dyrby Paulsen var inde på, omkring en række ulykker, som hr. John Dyrby Paulsen mente at Venstre skulle have begået, og så vil jeg egentlig også gerne prøve at gå lidt tilbage i historien, bare til sidste valgperiode, altså det, man sagde forud for valget i september 2011. Og så skal jeg bare høre, hvad der er blevet af nogle af de elementer, og om ordføreren kan forstå, hvis der er nogen, der sidder tilbage og tænker: Hov, hvor blev det af? I efteråret 2007 foreslog Socialdemokraterne, at man gav en lønpulje på 5 mia. kr. til de offentligt ansatte, og nu hørte jeg, at den radikale ordfører var meget bekymret for lønkonkurrenceevnen.

Mener den socialdemokratiske ordfører, at det, hvis Socialdemokratiet havde fået held til at gennemføre sin lønpulje på 5 mia. kr., så ville have været fremmende for den danske konkurrenceevne? Tilbage i 2007-2008 var der også et forslag om en vækstpakke på 34 mia. kr., der var på bordet. Men lad mig gerne høre et svar på, hvad der er blevet af de udsagn.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:44

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at man, hvis man ser på situationen i dag, så kan se, at det er meldt meget klart ud, at der i dansk økonomi ikke er plads til ret meget reallønsfremgang, hvis nogen overhovedet. Det har jo været den klare melding fra både regeringen og Socialdemokratiet, og det er også en melding, man kan genfinde, hvis man hører de meldinger, der kommer fra nogle af arbejdsmarkedets parter. Så jeg tror, at det med at drage frem, hvad der var på bordet i 2007, sådan set er fint nok. Men sandheden er jo, at man, da krisen kom, burde have taget nogle andre tiltag, og det var det, Venstre forsøgte. På trods af, at man dengang meget klart havde specificeret, hvad der var målene i regeringsgrundlaget, så har man fuldstændig forsømt at leve op til dem. Det er det, der er det problematiske, og det er det, jeg problematiserer. For jeg får jo aldrig Venstre til at sige: Vi har ført en forkert økonomisk politik. Og derfor må jeg gå tilbage og se på: Hvad var det, Venstre lovede sig selv, lovede hinanden og alle os andre, og har man levet op til det? Og der er svaret meget klokkeklart: Nej, det har Venstre ikke.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg takker for indrømmelsen, indrømmelsen af, at Socialdemokratiets finansordfører siger, at det, Socialdemokratiet sagde, da man var i opposition, var dybt økonomisk uansvarligt; 5 mia. kr. i ekstra lønstigninger ville være dybt uansvarligt. Det var vi faktisk nogle der sagde det var, allerede dengang Socialdemokratiet foreslog det, men jeg er da glad for, at anerkendelsen af det og indrømmelsen kommer nu. Men det er bare ærgerligt, at de indrømmelser først kommer efter valget. Det var jo det samme med de 12 minutter, som Socialdemokratiet rejste rundt med, altså en økonomisk plan, som finansministeren, der har lavet planen, i dag selv må indrømme er underfinansieret med mellem 22 mia. og 39 mia. kr.

Det var da at være dybt økonomisk uansvarlig, og det vil så hermed sige, at vi for tid og evighed vil kunne afskrive enhver udtalelse om økonomisk ansvarlighed, som kommer, når Socialdemokratiet er i opposition, for der er intet i den: Man siger et, når man er i opposition, og man siger noget helt andet, når man er i regering.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:46

John Dyrby Paulsen (S):

Nu er det sådan, at korte bemærkninger tager 1 minut, når man står her, men når jeg nu hører den der retorik, må jeg jo sige, at det altså er at ramme fuldstændig ved siden af skiven i forhold til det, jeg sagde. Jeg synes, at den udmelding, der kom i efteråret 2007, i den situation var ganske fornuftig. Det, jeg så bare siger, er, at den ikke kunne have stået alene, for da krisen kom, var man nødt til at gøre noget. Og det, jeg anklager Venstre, Venstres økonomiske politik, for, er, at man ikke har gjort noget. Det var jo Venstre selv, der sagde, at de økonomiske lærebøger skulle skrives om, hvilket var noget vrøvl. Det var Venstre selv, der sagde, at man ville føre en økonomisk politik, der sikrede en høj og stabil beskæftigelse, hvilket man ikke har gjort. Det var Venstre selv, der sagde, at den strukturelle balance skulle være positiv, ja, endda væsentlig mere positiv det første år, og det har man heller ikke levet op til. Det var Venstre selv, der sagde, at man ville reducere ØMU-gælden, og det har man heller ikke levet op til.

Derfor er det bare, at jeg, når jeg ser på, hvad Venstre har sagt med hensyn til den økonomiske politik, siger, at konklusionen må være den samme som det, Liberal Alliance konkluderer, og som andre vel også har været på nippet til at konkludere, nemlig at VK-regeringen førte en forkert økonomisk politik – punktum.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det var også punktum for Socialdemokraternes ordfører. Tak for det. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men ikke desto mindre er der rigtig mange, også regeringens ministre, der glæder sig over, at det lykkedes at betale nettogælden ud, inden finanskrisen indtraf i 2008 – en af årsagerne til, at Danmark faktisk står ganske godt rent økonomisk i dag, når vi sammenligner med andre lande. Nå, det var egentlig ikke det, jeg havde markeret her til anden runde for at sige, men det faldt bare meget naturligt lige efter hr. John Dyrby Paulsens afsluttende bemærkning heroppe fra talerstolen.

Når jeg tager ordet her i anden runde, er det egentlig, fordi jeg ønsker at komme med tre bemærkninger. Jeg håber også, at finansministeren har tid til lige at lytte med. Jeg har i den korte tid, vi har haft glæden af at have kendskab til den nuværende finansminister, den tidligere stabschef for den nuværende statsminister, fundet ud af, at selv om han måske til tider taler lavt, og selv om han måske til tider kan være lidt svær at tyde, er det nu meget klogt at lytte godt efter, for der kommer af og til nogle ting, hvor man må sige: Hov, der var måske alligevel noget, der fik det hele til at falde på plads. Jeg tror, jeg fik sådan en aha-oplevelse, da han var på talerstolen her og skulle give sit svar på debatten her i dag, og jeg skyndte mig at skrive det ned. Jeg skrev: finansministeren, 19. januar 2012, i forbindelse med tredje behandling – kolon. De nemme løsningers tid er forbi, sagde finansministeren og fortsatte, vi har bevæget os ind på den bane. Citat slut.

Regeringen siger, Socialdemokratiet siger, finansministeren siger, at de nemme løsningers tid er forbi. Det er selverkendelse! Socialdemokratiet og finansministeren har bevæget sig ind på den bane, hvor de nemme løsningers tid er forbi. Hvis jeg havde haft hat på, ville jeg have taget den af, for det var da en indrømmelse. Vi står med en finansminister, som var stabschef i Socialdemokratiet, som var pennefører på de største oplæg, der kom de sidste par år op til valget i september måned, »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«, som finansministeren jo også i en anden sammenhæng i en meget, meget ærlig åbenbaring over for Finansudvalget har blotlagt var underfinansieret, altså et økonomisk hul på mellem 22 og 39 mia. kr. Det synes jeg altså vi lige skal dvæle lidt ved og være imponeret over. Finansministeren siger, godt nok med lav stemmeføring, men alligevel, til bånd og til referat, at tiden med de nemme løsninger, som han præsenterede som stabschef for den nuværende statsminister, da de var i opposition, er forbi. Sådan kan finansministeren ikke længere føre pennen, og han har derfor bevæget sig ind på en anden bane, der betyder, at det er forbi. Det er selvfølgelig derfor, at man har et regeringsprogram, der er noget andet, og at man har en lang liste med 109 løftebrud på de 109 dage, man har været med magten. På den måde hænger tingene jo sammen, og jeg synes, det tjener finansministeren til ære. Jeg tror, jeg vil skrive læserbreve om det her for at rose finansministeren og for at bringe det ud i en større kreds, for det bringer ham i virkeligheden ære, at han er så ærlig heroppe fra talerstolen. Se, det var det ene, jeg gerne ville benytte anledningen til lige at få sagt.

Det andet er lidt en ærgrelse, for jeg har noteret mig, at Socialdemokratiet er meget interesseret i, som jeg også sagde i en kort bemærkning til hr. John Dyrby Paulsen, hvad vi andre mener om skattepolitik. Vi er jo meget interesseret i at vide, hvad regeringen og hvad Socialdemokratiet mener om skattepolitik, og hvis det er sådan, at det i virkeligheden er regeringens linje gerne at ville forbeholde sig retten til at fortælle danskerne, at der kommer lettelse i skatten, og rose sig af, at man nu har bevæget sig ind på den banehalvdel, der hedder, at nu skal der gives lettelse i skatten, så synes vi, det er lidt forunderligt, at svaret, når almindelige kritiske borgere og journalister og politikerkolleger stiller spørgsmål om, hvor de penge til at finansiere lettelse i skatten kommer fra, så fra Socialdemokratiet her i dag og ved andre lejligheder er: Vi vil gerne have forhandlinger, vi vil gerne have dialog, vi vil gerne indbyde jer, den side af salen, til at komme med ideer til, hvordan vi kan finansiere vores lettelse i personskatten, så hvad synes I?

Jeg synes, vi skal bytte roller. Jeg vil gerne komme med det forslag, at det fra nu af er os, der foreslår lettelse i skatten, og Socialdemokratiet, der fortæller, hvordan det skal finansieres. For det er altså meget nemmere, og det vil gøre det befriende, hvis man bare lige kunne skifte roller, for så vil jeg gerne vælge den side, der handler om at give lettelse, og ikke den side, der handler om at forklare, hvordan det skal finansieres. Så hvis vi kan lave den aftale, vil jeg

sige til hr. John Dyrby Paulsen, her efter finanslovdebatten – jeg giver gerne kaffen – og lige give håndslag på det, synes jeg egentlig, det ville lette debatten, for så har vi stadig væk skilt rollerne, så har vi stadig væk hver vores opgave i forhold til, hvordan vi nu skal udfordre hinanden og oplyse borgerne om en kommende skattereform. Jeg tager mig af at finde ud af, hvor der skal være lettelser, og hr. John Dyrby Paulsen tager sig af at foreslå, hvordan det skal finansieres.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

John Dyrby Paulsen (S):

Det lyder som en meget dyr kop kaffe; jeg tager da gerne imod selve kaffen, men kan ikke give håndslag på det andet.

Må jeg så ikke bare lige præcisere nogle ting. Når finansministeren snakker om, at de nemme løsningers tid er forbi, tror jeg, man i den nuværende opposition skal vende blikket indad og sige, at den tid er forbi, hvor man kan sætte sig over i hjørnet med hænderne for øjnene og håbe på, at det hele går over af sig selv. Det gør det ikke. Vi er nødt til at lave noget, og der tror jeg bare, at man som opposition skal komme ind i kampen og begynde at tænke sig om og tænke over, hvad det i virkeligheden er, man vil.

Når jeg i dag har efterlyst nogle konkrete tiltag – jeg mener også, jeg sagde det i et svar på hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål for lidt siden – er det ikke, fordi jeg har efterlyst nogle konkrete tiltag med hensyn til skattereformen, for den kommer vi til på et senere tidspunkt. Men jeg har efterlyst nogle konkrete tiltag med hensyn til det, vi diskuterer i dag, nemlig finansloven. Det kunne være interessant at høre, hvad det er for nogle ting, man f.eks. fra Dansk Folkepartis side forestiller sig. Hvordan ville finansloven se ud, hvis det var Dansk Folkeparti, der skulle bestemme? Det kan vi jo ikke få nogen som helst forklaring på, og derfor vil jeg i virkeligheden godt foreslå, at Dansk Folkepartis ordfører griber lidt i egen barm og prøver at komme lidt ud af den der fastlåste holdning, hvor man siger: Jamen vi snakker ikke om skattereformen, vi vil have at vide, hvad I vil på skatteområdet. Men det skal nok komme. I øvrigt ... nej, nu er taletiden gået, men jeg vil godt endnu en gang opfordre Dansk Folkeparti til at kommentere: Hvad er Dansk Folkepartis vej ud af krisen?

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi har jo lavet et betænkingsbidrag til finansloven, og vi har stillet en række forslag, og det anviser selvfølgelig, hvad vi synes man konkret skal gøre nu, også i forhold til den afvisning, vi har af regeringens ændringsforslag, altså der, hvor vi synes de gør skade.

Så må jeg sige til det andet, at jeg i virkeligheden synes, det er en bjørnetjeneste at gøre finansministeren. Altså, her er jeg på talerstolen for at rose finansministeren og være anerkendende, og jeg vil endda medvirke til at bringe rosen ud til folket, så alle får øjnene op for det i virkeligheden meget åbenhjertige udsagn, der kom fra finansministeren tidligere på dagen. Og det er jo ikke tit, at en finansminister får ros. Det ved jeg, og sådan har det jo været over tid; det er jo meget sjældent, at en finansminister får ros. Og straks skal Socialdemokratiets ordfører så forsøge at pille grundlaget for rosen væk igen. Det synes jeg er trist, for man kunne jo modsat spørge hr. John Dyrby Paulsen, om han kan bekræfte, at finansministeren jo også i en anden åbenhjertig stund har meddelt Finansudvalget i et

svaret på et spørgsmål, at efter gængse regnemetoder – det er jo det, tror jeg, finansministeren ofte bruger – så var Socialdemokratiets og SF's plan underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr. Det er ikke noget, jeg finder på, det er jo et andet sted, hvor finansministeren har været sin ros bekendt.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:55

John Dyrby Paulsen (S):

Nu har jeg det lidt sådan, at når hr. Kristian Thulesen Dahl begynder at rose, skal man for alvor være opmærksom, for der stikker som regel noget under. Og det er også fint nok, det er jo en del af debatten, og det har jeg ikke noget problem med. Så tror jeg i øvrigt, at finansministeren har svaret adskillige gange, også i Finansudvalget, hr. Kristian Thulesen Dahl var der selv, med hensyn til gængse regnemetoder, og hvad man bruger i Finansministeriet, og hvad andre økonomer bruger, og den almindelige økonomiske debat om, hvilke modeller der gælder eller ikke gælder.

Men må jeg så ikke lige tage en enkelt ting op, som jeg synes hr. Kristian Thulesen Dahl jo kommer meget nemt om ved. For sandheden er jo, at uanset hvad vi gør med hensyn til skattereformen, står hr. Kristian Thulesen Dahl på talerstolen eller ude i pressen og kritiserer det. Hvis vi var kommet med en spiseseddel og havde sagt, at det var sådan, vi forestillede os det, så havde kritikken lydt: Jamen nu har regeringen lagt sig fast på forhånd, hvorfor vil de ikke forhandle, hvorfor vil de ikke drøfte det? Nu gør vi så det modsatte og siger, at vi godt i løbet af det her år med hensyn til skattereformen vil drøfte, hvad det er, de forskellige partier gerne vil byde ind på. Vi har jo skrevet i vores regeringsgrundlag, hvad det er, vi gerne vil. Når vi så vælger den model, får vi kritik for ikke at være konkrete nok. Så jeg ved godt, at lige gyldigt hvad vi havde gjort, så havde vi fået kritik af hr. Kristian Thulesen Dahl. Men kunne vi ikke blive enige om, hvis vi nu skal drikke kaffe sammen, at vi jo kunne tage hul på den debat, hvornår den så end måtte komme?

Kl. 17:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Millionærskatten handler om at rette op på den sociale profil i skattereformen. Vi ruller simpelt hen regeringens skattelettelse tilbage for de rigeste. Pengene herfra skal være med til at betale for et forhøjet beskæftigelsesfradrag. Det synes vi er mest rimeligt. Vi har givet danskerne nogle løfter om, hvad vi vil gennemføre efter et valg, og så må De Radikale sige til vælgerne, hvis de agter at vælte et nyt flertal, for vi vil gennemføre en millionærskat, som vil gøre en skæv skattereform mere retfærdig.

Jeg tror, hr. John Dyrby Paulsen kender de citater. De kommer fra Socialdemokraterne, det sidstnævnte fra fru Helle Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister. Jeg tror, han kender dem. Så er det da paradoksalt, når vi i dag talrige gange har spurgt Socialdemokratiets ordfører, om det stadig væk er Socialdemokratiets politik, at de rigeste skal betale mere i skat – altså, bare for at have det som et pejlemærke i forhold til de forhandlinger, der skal komme om en skattereform – at vi så ikke kan få noget svar. Det er da paradoksalt.

Noget, man i virkeligheden stod fast på som ultimativt, var et af de steder, hvor man i sit tidligere oplæg sagde, at hvis De Radikale ikke var med på det, måtte de jo bare vælte en ny regering. Selv på sådan et punkt kan vi ikke engang i dag få et klart svar på, hvad der er Socialdemokratiets politik. Det er det, jeg har kritiseret – ikke, at

man ikke har lavet en lang spiseseddel med alt, hvad man vil i en skattereform, men at man ikke kan svare på så simple spørgsmål. Det synes jeg er sløvt.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Christian Juhl (EL):

Når Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl ikke selv vil ind på, hvad man vil foreslå, så vil jeg gerne stille et spørgsmål om besparelsen på udviklingshjælpen på, har jeg forstået, 2 mia. kr. Er der ikke, hvis man sparer så mange penge på udviklingsbistanden, en risiko for, at nogle af de mennesker, som ikke får den hjælp, får mere lyst til så at rejse til nogle af de lande, hvor man er rigere? Det vil sige: Er der så ikke en risiko for et større flygtningeproblem, hvis man sparer på den måde?

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det er slet ikke vores opfattelse. Der er jo to ting i det. Den ene er, at der selvfølgelig er en diskussion om, hvad kvaliteten af udviklingsbistanden egentlig er. Altså, hvis man kigger tilbage på de sidste to, tre eller måske fire årtier og analyserer den udviklingsbistand, Danmark har givet, kan man se, at der bestemt er kritikere, som mener, at vi simpelt hen har fået alt for lidt ud af den udviklingsbistand, vi har givet, altså at pengene simpelt hen ikke har gjort den forskel, som så mange penge burde gøre. Den anden ting er selvfølgelig, at selv med de 0,7 pct. af BNI, som vi jo foreslår Danmarks skal give, og som i øvrigt er det, FN anbefaler de bedestillede lande at give i udviklingsbistand, vil Danmark ligge massivt over langt hovedparten af de lande, vi sammenligner os med. Vi vil stadig væk ligge i top fem over dem, der giver mest i udviklingsbistand.

Nu har regeringen jo en chef, der er europæer af hjertet, har jeg forstået, måske ikke dansker af hjertet, men så europæer af hjertet, og hun kunne passende sige til partnerne rundt om i Det Europæiske Fællesskab, at de kunne begynde at give en udviklingsbistand, der bare var i nærheden af det, Danmark så ville give. Så ville det give mange flere penge til gavn for udviklingslandene.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:00

Christian Juhl (EL):

Jamen så har jeg jo hørt forkert, når jeg har hørt Dansk Folkeparti tidligere snakke om, at det er godt at give noget udviklingsbistand for at undgå flygtninge, men det vil jeg tage til efterretning.

Mit andet spørgsmål er, om hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti vil være med til at genindføre millionærskatten, hvis det kunne blive aktuelt og vi kunne samle et flertal for det.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til det første vil jeg sige, at det jo er forkert. Vi foreslår faktisk i vores ændringsforslag, at vi giver 0,7 pct. af BNI i udviklings-

bistand, sådan som FN anbefaler. Vi foreslår ikke, at det går i nul eller noget i den stil. Og vi vil stadig væk give cirka det dobbelte af EU-gennemsnittet med det beløb, så det kan vi godt være bekendt.

I forhold til spørgsmålet om millionærskat vil jeg sige, at der i vores politik jo ikke har været en særskilt tanke om, at de mest velstillede bare skulle have bedre forhold og betale mindre i skat. Vi kan sagtens se for os, at der gennemføres en politik, der gør, at de bredeste skuldre bærer en større byrde. Så den diskussion tager vi meget gerne, og det ville jo lette det lidt, hvis f.eks. Socialdemokratiet gik ind i det med samme udgangspunkt, som de havde i valgkampen og de sidste 2-3 år har sagt var deres politik. Men jeg kan så forstå, at de enten har forladt det standpunkt, eller at de ikke må sige, hvad de mener, for deres radikale partnere. Det ved jeg ikke, men sådan er det. Vi ser da meget gerne en situation, hvor de bredeste skuldre bærer et større læs.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører.

Her skal jeg så udsætte mødet en times tid til kl. 19.00, og det bliver derefter fru Marianne Jelved, der kommer på som ordfører i anden runde.

Mødet er udsat. (Kl. 18:01).

Kl. 19:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget. Hvis vi lige kan få finansministeren herind i salen, vil det være en fordel.

Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Her i anden runde vil jeg koncentrere mig om to emner. Det ene er det, vi normalt kalder økonomiske incitamenter, og det andet vil jeg lade være en overraskelse.

Vi har jo fået en vis kritik fra oppositionen i forbindelse med bl.a. NO_x-afgiften. Jeg vil godt minde om, at vi bredt politisk i rigtig mange år her i Folketinget har været enige om, når vi talte miljøpolitik, at forurenere skal betale for forureningen. Vi har også været enige om, i hvert fald i princippet, at det ville være ideelt, hvis vi var i stand til at udregne alle de udgifter, som påløb samfundet ved en bestemt aktivitet. Det kan være brug af et bestemt stof. Det burde forurenere også betale. Der har vi ikke været fuldstændig konsekvente, så det er blevet gennemført, for det er ret svært. Men jeg minder bare om det, fordi det har været et gennemgående incitament for de politiske beslutninger, at vi tilnærmede os den type principper. Derfor har vi faktisk også opnået en hel del gode resultater på miljøområdet og på energiområdet, hvilket jeg har nævnt tidligere under mine korte bemærkninger til andre ordførere.

Så det er en type udgifter, og det er klart, at NO_x'erne på cementfabrikkerne jo som minimum vil øge udgifterne. Det vil sige, at det vil gøre cementen dyrere, og der vil være en konkurrenceforværring i forhold til andre producenter af cement i andre lande. Men under alle omstændigheder har vi brug for cement i Danmark bl.a. til at lave det, vindmøllerne skal stå på, så vi skal jo tænke os lidt om. Og på cementfabrikken Portland i Aalborg ved de jo godt, at der er brug for det produkt, de laver, så derfor tror vi også, at virksomheden som mange andre virksomheder, der har været udsat for ting af den her karakter, vil gøre det rigtige. De har indrettet sig efter det og i virkeligheden opnået en teknologiforbedring, som har kunnet betale sig på sigt.

Den anden type afgifter, vi har været omkring, er afgifter på usunde fødevarer. Det har jo kørt under oppositionens overskrift, der hedder, at det bliver dyrere at være dansker. Se, det er jo slet ikke det, der er meningen. Meningen er faktisk, at det ikke skal være dyrere at være dansker, for man skal lade være med at spise de usunde fødevarer og dermed undgå at komme i den situation, at man skal betale ekstra for dem eller mere, end man gør i dag. Så derfor er det jo et forsøg på næsten på kampagnevis at gøre det klart, at det er på tide, at vi spiser sundere og drikker sundere i Danmark. Så meningen er ikke, at det skal belaste familien, men at familien skal benytte sig af de økonomiske incitamenter og købe billigere.

Så er der tobak og cigaretter, hvilket er en særlig problemstilling, for der havde det jo været smart, hvis vi i EU havde været fælles om afgifter på tobak og cigaretter, altså niveauet for priserne. Det ville i givet fald bare betyde, at vi flyttede grænsehandelen længere væk fra Danmark, og det ville selvfølgelig være bekvemt for Danmark, men det ville være ubekvemt for de lande i EU, som bliver den ydre grænse for EU. Men det er den type problemstillinger, som vi må håndtere internationalt, hvis vi vil gå længere ad den vej.

Så vil jeg lige for en ordens skyld gøre opmærksom på den energiforhandling, der foregår p.t. Den har jo som fælles målsætning – alle partierne har været fælles om den målsætning – at vi skal udfase fossile brændsler. Det kræver altså en anden afgiftspolitik og en anden energipolitik, og det synes jeg også er et godt eksempel på, at vi på mange områder i virkeligheden arbejder på tværs af partierne bredt i Folketinget om den type emner, og det har vi også gjort igenem rigtig mange år.

Så vil jeg slutte den her afgiftsseance eller dette -kapitel med lige at nævne det, der drejer sig om mennesker. For regeringen er blevet kritiseret af oppositionen for at fjerne de økonomiske incitamenter, der er for nogle grupper i vores samfund til at komme ud at arbejde. Jeg vil godt lige nuancere den opfattelse, for de, der er mest sårbare i vores samfund, er også dem, som har færrest ressourcer at benytte sig af og til at lade sig påvirke af økonomiske incitamenter, for det kræver faktisk en vis ressource at kunne det. Der er meget tilbøjelighed til, at de svagere grupper i stedet for opgiver, og så bliver det endnu vanskeligere at få dem op og ud på arbejdsmarkedet. Derfor tror jeg, at der er en vis fornuft i, at vi igennem årene har haft en rimelig dækning, når folk har været ledige, så det ikke har været den økonomisk trængte familie, der virkelig skulle langt ned med nakken, for at de fik taget sig sammen til at gå ud på arbejdsmarkedet. Det er jo ikke sådan, vi har det i Danmark, og derfor er det meget vigtigt også at se det her i sammenhæng med ret og pligt-tankegangen, som også fremgår af vores regeringsgrundlag. Det er bare for at nuancere diskussion lidt og tage lidt hensyn til, at der er forskel på afgifter på usunde fødevarer, på energi og på NO_x'er og så på økonomiske incitamenter, når vi taler om forholdet mellem mennesker.

Så vil jeg godt gå til det andet tema.

Kl. 19:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Desværre er der ikke mere tid. Men siden at det er sådan en god kollega, giver vi ½ minut mere til det andet tema.

Kl. 19:05

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil bare sige, at det var finanspagten, jeg godt ville nævne. Den er et godt eksempel på et samarbejde i EU. Vi skal være meget opmærksomme på, hvilken stor betydning det har. For hvis vi havde fulgt de regler, som blev lavet i 1990'erne, da euroen blev dannet, havde vi ikke haft den gældskrise, som vi har i dag. Derfor tror vi i regeringen, at det er rigtig vigtigt, at vi får finanspagten gjort færdig, og at vi får den forhandlet på en god måde, og at Danmark også kommer til – uanset om vi tilmelder os eller ej – at være en del af

dem, der følger finanspagten, ligesom vi har været det i forbindelse med fastkurspolitikken i dag. Tak, hr. formand.

Kl. 19:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:06

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg er glad for, at fru Marianne Jelved nævnte NO_x-afgiften i forhold til den beskæftigelseseffekt, den måtte have. Jeg er også glad for, at fru Marianne Jelved har gjort klart, at der var et radikalt folketingsmedlem, der ikke lige var helt på linje med partiet, og det glæder mig da, at så outrerede udtalelser bliver korrigeret.

Men en anden sag fra Nordjylland, hvor fru Marianne Jelved og jeg jo begge har æren af at være valgt og repræsentere nordjyderne, er virksomheden Fynbo Foods, som producerer marmelade; der var meldingen forleden på www.food-supply.dk: »Vi lukker eller flytter«. Det var meldingen fra en virksomhed, der i øjeblikket beskæftiger 50 medarbejdere og havde lagt op til at lave en udvidelse. Bygningerne står klar, men man mangler at sætte produktionsapparatet ind. Nu lukker man eller flytter, fordi en del af den finanslovaftale, som Det Radikale Venstre er med i, er en markant udvidelse af afgiftsgrundlaget for sukker og en forhøjelse af afgiften på et produkt, der ellers tidligere ikke var afgiftsbelagt. Hvordan har fru Marianne Jelved det med, at den aftale, hun og hendes parti har været med til at lave, koster arbejdspladser i Nordjylland?

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:08

Marianne Jelved (RV):

Jeg kender virksomheden og har været der, godt nok ikke lige op til den her stund, og derfor gør det da ondt, at virksomheden reagerer, som den gør, og som det blev beskrevet. Jeg har ikke nogen egentlig forklaring på, hvorfor der bliver reageret så hårdt der i modsætning til andre steder, hvor de også producerer marmelade, så derfor bliver jeg svar skyldig. Men jeg vil da prøve at følge op på det og prøve at blive klogere på det.

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Indehaveren skriver selv i en diskussion om artiklen her på nettstedet, at det betyder, at en blå spand marmelade med 900 g således vil stige med 27 kr. inklusive moms, dvs. fra ca. 17 kr. i dag til 44 kr. Det betyder en afgiftsstigning på 285 mio. kr. for den pågældende virksomhed. Undskyld mig, det er jo det glade vanvid. Det er jo det glade vanvid, at man pålægger en virksomhed så vanvittig store afgifter.

Mener fru Marianne Jelved ikke, at enhver tale om kickstart og om bekymring for danske arbejdspladser, en bekymring for, hvad der holder det her samfund i gang, jo er et blålus fra regeringen og regeringspartierne, når vi ikke bare på denne virksomhed, men også på andre virksomheder, ser den helt konkrete konsekvens af den skatte- og afgiftspolitik, som regeringen gennemfører, nemlig at vi sender arbejdspladser ud af landet? Hvad har fru Marianne Jelved af svar at give til de medarbejdere, der nu må miste deres arbejde på

baggrund af den finanslovaftale, som fru Marianne Jelved er en del af?

Kl. 19:12

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:09

Karsten Lauritzen (V):

Fru Marianne Jelved tog afstand fra sin partikollega hr. Rasmus Helveg Petersens udtalelse i Nordjyske om, at det er ligegyldigt med Aalborg Portland og de industriarbejdspladser, for der kommer nye. Jeg bliver nødt til at fortælle fru Marianne Jelved: Det gør der ikke. Der kommer ikke nye arbejdspladser i Vrå i stedet for de 50, som måske bliver nedlagt på Fynbo Foods som følge af den politik, fru Marianne Jelved støtter og tilsyneladende ikke er klar over hvad konsekvenserne er af.

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener, det er et forkert udgangspunkt, som hr. Torsten Schack Pedersen har her. Hvis man nu mener som politiker og som sundhedsaktiv professionel, lad os kalde det det, at sukker er skadeligt, og at vi bruger for meget sukker, så må man jo tilrettelægge kost og produkter på en sådan måde, at man reducerer anvendelsen af sukker. Det mener jeg helt klart. Der laves marmelade med 40 pct. sukker i, og der laves marmelade med 60 pct. sukker i, man kan godt gøre det på forskellig vis. Men som jeg sagde lige før, eller sidst jeg havde ordet, har jeg ikke talt med virksomheden om de her forhold, og jeg er faktisk nysgerrig efter at få at vide, hvorfor de konkret forlader landet eller lukker, som det blev beskrevet, når andre marmeladeproducenter i Danmark ikke gør det.

Kl. 19:10

Jeg bliver nødt til at stille fru Marianne Jelved et spørgsmål. Hvis fru Marianne Jelveds argumentation om, at man vil begrænse sukkerindholdet, skulle give nogen mening, hvorfor laver man så en afgift, der kun rammer nogle enkelte produkter? Marmelade, syltetøj er én gruppe, men syltede rødbeder og agurker er en anden gruppe, der også bliver ramt, og hvor er det, at der er meget sukker i de produkter? Det er der i lagen. Jeg ved ikke, om fru Marianne Jelved drikker lagen, som rødbederne og agurkerne er syltet i, men det gør jeg ikke selv, og det tror jeg ikke at der er ret mange andre danskere der gør.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:10

Det her er en indtægtskilde for staten, og det skylder fru Marianne Jelved at fortælle helt ærligt. Det handler ikke om sundhed, og det betyder nedlæggelse af centrale nordjyske arbejdspladser, som aldrig kommer igen.

Kl. 19:13

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes i virkeligheden, det er beskæmmende at høre fru Marianne Jelved på Folketingens talerstol, for fru Marianne Jelved har lavet en finanslovaftale, som betyder, at en virksomhed, som ligger i det selv samme område, som jeg og fru Marianne Jelved er valgt i, nemlig Hjørring Kommune – den ligger i Vrå – har meldt ud, at man bliver nødt til at lukke.

Fru Marianne Jelved siger så, at man må differentiere på sukkerindholdet, men hvis fru Marianne Jelved havde sat sig ind i sagen, ville hun vide, hvad den finanslovaftale, der er indgået, rent faktisk betyder, nemlig at man – som der er blevet svaret helt klart af skatteministeren – ikke kommer til at kigge på sukkerindholdet. Det kommer til at være en afgift, der handler om marmelade. Man kigger ikke på, at den marmelade, Fynbo Foods producerer, er relativt mere sund, fordi der kun er 40 pct. sukker i – det er det, der i danske termer hedder syltetøj – hvorimod der i den marmelade, der kommer fra udlandet, er ca. 60 pct. sukker.

Der bliver ikke differentieret i lovgivningen, det bliver én afgift, og det er jo derfor, virksomheden vælger at flytte til udlandet. Man nedlægger 50 arbejdspladser i fru Marianne Jelveds valgområde, og fru Marianne Jelved er tilsyneladende ikke interesseret i at gøre noget ved det.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:12

Marianne Jelved (RV):

Jeg må bare blive ved med at gentage det, jeg siger. Vi kan ikke som samfund acceptere, at der i produkter er stoffer, som vi mener er farlige. Det kan godt være, at vi er uenige med hensyn til farligheden af sukkerforbruget, men hvis der er et flertal, der mener, at vi skal have en anden sundhed end den, der er typisk i dag, må man sætte ind med nogle afgifter. Det er derfor, at der er en Forebyggelseskommission, der har lavet en lang række anbefalinger. Det er derfor, at vi anbefaler høje afgifter på alkohol, cigaretter og tobak, altså fordi det er hamrende usundt. Og ja, det fører til, at der bliver nedlagt arbejdspladser, men så er kunsten jo at skabe nogle nye arbejdspladser.

Vi kan jo ikke sige, at Danmark skal se ud, som det gør i dag, resten af den tid, vi lever; det er ulandsygt. Og derfor skal vi selvfølgelig også interessere os for, hvordan vi får gennemført forandringer, der gør, at samfundet kommer til at fungere bedre og sundere, og at vi har mere styr på det, der forurener omkring os.

Kl. 19:14

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan bare ikke have det udgangspunkt, som hr. Karsten Lauritzen har. Hvis man helt principielt mener, at et stof er usundt, og man vil begrænse anvendelsen af det, må man ikke se på, hvad det koster i arbejdspladser; så må man se på, hvordan man får det stof begrænset. Det er jo det, der er øvelsen, når vi taler om afgifter i forbindelse med sundhed, miljø og energi; så handler det ikke om at bevare verden, som den ser ud i dag, men om at finde bedre løsninger end de løsninger, der er i dag.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:14

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg kunne forstå på fru Marianne Jelved, at hun havde svært ved at forstå, hvorfor det lige nøjagtig er Fynbo Foods, der bliver ramt på marmeladen; det er, måske, fordi Richard Fynbo er den eneste, der sådan virkelig har råbt op om det. Men jeg kan oplyse fru Marianne Jelved om, at der ligger en anden marmeladefabrik i det samme område, nemlig i Tårs, som også er i Hjørring Kommune. Det blev nævnt i en artikel i Nordjyske, at den også bliver ramt, man

har bare ikke været ude at sige lige så meget om det, som Fynbo Foods har gjort, men det er alle marmeladefabrikker, der bliver ramt.

Det, der er specielt ved netop de her produkter – må fru Marianne Jelved forstå – er, at de hidtil har været afgiftsfritaget, så det vil sige, at de går fra 0 kr. til 23,75 kr. plus moms. Det er derfra, den store stigning kommer. Det er jo ikke, som det er med chokoladeproducenterne, som får en forholdsvis lille stigning. Det er netop det meget specielle ved marmeladefabrikkerne, at de har været fritaget for afgiften, og at de går fra 0 kr. til 23,75 kr. Det er det, der er det store problem, og derfor bliver de så hårdt ramt. Og selvfølgelig kan de ikke betale en afgift, der er større end deres omsætning.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:16

Marianne Jelved (RV):

Men det eksempel viser jo, at det er u hensigtsmæssigt at gøre den slags undtagelser, som der åbenbart er blevet gjort tidligere i forbindelse med marmelade og sukker, og så vidt jeg ved, har der været afgift på sukker i rigtig mange år. Så det er jo beklageligt. Jeg indrømmer, at det er trist og kedeligt, men det kan altså ikke nytte noget, at vi tager udgangspunkt i, at der er virksomheder, som ikke må gå ned, og nu taler jeg på det principielle plan, ikke om marmeladefabrikkerne i Hjørring Kommune.

Vi er jo nødt til at indrette samfundet på en måde, som vi mener er den mest hensigtsmæssige for de mennesker, der bor i samfundet. Da handler det om sundhed, det handler om miljørigtighed, det handler om ren energi, og det er jo det, der er vores ambition, det er det, der er perspektivet. Det koster en indsats, og det koster forandringer.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:17

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg glæder mig da til, at fru Marianne Jelved, næste gang hun er på besøg i Hjørring Kommune, skal ud at fortælle folk: I bliver mere sunde, jeg har sørget for, at der lægges afgift på sukker, så I bliver meget sundere, og nu kan I leve nogle flere år, men I mister jeres arbejde. De står så tilbage med spørgsmålet: Jamen hvad så? Og de siger: Vi har intet arbejde, det kan godt være, vi bliver mere sunde, men vi har intet arbejde.

Så hvad er mest sundt? Er det sukker? Eller er det kunstige, kemisk fremstillede sødemidler, som kan kommes i varerne i stedet for? Jeg tror nok, jeg vil foretrække det naturligt fremstillede sukker. Det vil være mere sundt end kunstige, kemisk fremstillede sødemidler. Det er der, vi står nu. Hvad skal de så gøre, og hvad skal de så leve af? Regeringen snakker så om grønne job, men jeg vil da næsten garantere for, at de grønne job, som fru Marianne Jelved snakker om, ikke kommer til det område, og så står folk uden arbejde. Men fru Marianne Jelved siger til dem: Jamen I er sundere, I har bare intet arbejde.

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:18

Marianne Jelved (RV):

Nordjylland har været udsat for rigtig mange forandringer igennem en del år. Skibsværfterne er jo stort set væk. Taxfreesalget er væk;

det var også min skyld, det ville også ødelægge al handel og trafik mellem Norge og Frederikshavn. Så vidt jeg ved, at der desværre sket det, at alkoholen er blevet billigere, efter taxfreesalget er blevet ophævet. Så der har vi fået problem. Og selv om alle de forandringer er sket, er det alligevel lykkedes Frederikshavn Kommune at klare sig, sætte nye initiativer i gang og udnytte den maritime viden, som er der, men til nogle nye opgaver, i øvrigt i samarbejde med Norge og Sverige.

Så selvfølgelig kan der ske forandring. Når nogle virksomheder lukker, kommer der altså nogle muligheder for nogle andre, og Nordjylland har faktisk været rigtig, rigtig god til det, også sammenlignet med resten af landet. På et tidspunkt omskolede Nordjylland 7.000 eller 8.000 – tror jeg det var – ledige til at kunne gå ind i it-virksomhederne, fordi man havde fået et it-fyrtårn i forbindelse med Aalborg Universitet. Så man skal hverken gøre Nordjylland eller resten af landet til et sted, som ikke kan skabe forandringer og forbedre miljøet.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:19

Flemming Damgaard Larsen (V):

Fru Marianne Jelved opremsede i sin ordførertale en del af de skatte- og afgiftsstigninger, som den nye regering nu pålægger alle danske familier. Det er over 5 mia. kr. i skatte- og afgiftsstigninger, hvilket vil sige at alle danske familier i gennemsnit skal betale 2.000 kr. mere, og det er vel at mærke efter, at man har betalt sin skat, at man så får yderligere en ekstra udgift, som man ikke kan trække fra nogen steder. Det er altså kroner, der rent ud sagt skal ud af den enkelte families pengepung.

Derudover bliver der i øjeblikket forhandlet om energiafgifter for et sted mellem 4.000 og 6.000 kr. pr. familie i Danmark. Alene de to forhold gør, at det er 6.000-8.000 kr., som danske familier har mindre til sig selv i 2012. Derudover bliver det sådan, at man her i hovedstadsområdet og på Sjælland skal betale 11.000 kr. om året for at køre igennem betalingsringen. Det er jo betydelige beløb, der her går ud af danske familiers pengepung. Kan fru Marianne Jelved ikke se, at der er et problem her for den enkelte danske familie?

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Ordføreren.

Kl. 19:21

Marianne Jelved (RV):

Nej, det kan jeg ikke, fordi – og hør nu godt efter – meningen med de afgifter, energiafgifterne såvel som andre afgifter, vi har talt om, er, at familierne skal ændre adfærd. Det, der kunne bekymre mig, er, at vi ikke får det provenu ind, som vi regner med, fordi adfærden faktisk bliver ændret. Det er jo derfor, at afgifterne kommer på, det er for at skabe en anden adfærd. Det er jo det, familierne skal finde ud af. Sidst vi drøftede det her, hvor jeg stod heroppe, kom vi til at tale om gulerodskager, fordi de stakkels børn ikke længere kunne få lagkager til fødselsdagene, fordi vi havde gjort tingene dyrere. Men heldigvis har vi fundet en opskrift, der er rigtig god.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Fru Marianne Jelved afviser det med, at så kan familierne bare ændre adfærd. Jamen er det så ikke helt uforsvarligt, at man så indregner det provenu i den finanslov, vi skal vedtage her i aften? Det må da være økonomisk fuldstændig uansvarligt, og det er heller ikke det, vi normalt gør. Normalt indregner man også adfærd, således at det, der kommer til at stå i finansloven, er troværdigt, redeligt og noget, man kan stole på, og at det er det provenu, som regeringen har at gøre godt med i de kommende år. Men her prøver man på at stå på to ben, forstår jeg på fru Marianne Jelved. Man pålægger altså familierne en hel masse afgifter, og så håber man på, at der sker en adfærdsendring, og så mangler de penge i statskassen. Kan fru Marianne Jelved ikke se, at den er helt gal?

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:22

Marianne Jelved (RV):

Jo, hvad det principielle angår, kan jeg da godt forstå, hvad hr. Flemming Damgaard Larsen siger, men ikke desto mindre er afgifter til for at ændre adfærd. Betalingsringen omkring København, hvor den nu end kommer til at ligge, er jo også for at ændre en adfærd. Det er jo for at have færre biler i byen, ved at det bliver dyrere at køre derind. Så ændrer man adfærden. Det er den tankegang, der ligger bag, uanset hvem der beslutter hvilke afgifter, og hvornår de er blevet besluttet. Det gælder også de afgifter, der er blevet besluttet under VK-regeringen.

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg må indrømme, at jeg er oprigtigt forundret over, at det er vigtigere for den radikale ordfører at bestemme over, hvad danske familier spiser, end at sikre, at der er arbejdspladser i Danmark. Tænk engang – jeg havde aldrig troet, at jeg skulle opleve, at fru Marianne Jelved ville træffe det valg.

Det er sådan, at både hr. Anders Samuelsen og jeg i første runde prøvede at afæske fru Marianne Jelved et svar på, hvad der ud over tilbagetrækningsreformen er sket af godt for dansk økonomi i den her finanslov. Anden runde bliver så brugt til at tale om nye energifgifter, nye fødevarerfgifter og det, at man i øvrigt har fjernet kontanthjælpsloftet m.m., altså tre ting, som trækker væk fra det at gøre noget for at få Danmark tilbage på sporet og få dansk økonomi op i topklassen.

Har den radikale ordfører et svar til os på, hvad det er, der trækker i den rigtige retning i denne finanslov, ud over tilbagetrækningsreformen?

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Marianne Jelved (RV):

Det undrer mig virkelig meget, at jeg skal høre sådan et indlæg fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, som jeg har kendt i så mange år, som jeg nu har, og som har været medlem af Det Radikale Venstre engang. Det er et parti, som har gået enormt stærkt ind for et godt miljø, og som har været villigt til at bruge afgiftsinstrumentet til at få en

miljørigtig adfærd og en miljørigtig produktion. Det har betydet, at landbrug og mange industrier – og virksomheder i det hele taget – har måttet omlægge deres produktion og deres arbejdsgange, for at vi kunne få et renere miljø i Danmark; renere luft, renere vand, renere jord. Det har sådan set haft en meget høj prioritet.

Det er ikke et spørgsmål om enten-eller i forhold til arbejdspladser; det er et spørgsmål om både-og, nemlig at skabe nogle bedre produktionsvilkår, nogle bedre arbejdspladser, nogle sundere arbejdspladser. Det er det, det handler om; det handler om et bedre samfund, og det får man ikke ved at lade alting være statisk, som det er i dag, og afsky enhver form for forandring. Det går ikke.

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var alligevel dagens overraskelse – skulle Liberal Alliance være bange for enhver form for forandring? Jeg tror ikke, der er noget parti, der ønsker mere forandring i dette samfund end Liberal Alliance.

Til gengæld vil jeg sige, at man jo kan komme med lange historier, men hvis fabrikkerne bare flytter til Sverige eller Polen, så er forureningen der stadig væk. Jeg troede, fru Marianne Jelved var en stor europæer. Forureningen er der stadig væk, bare i et andet europæisk land. Hvis fødevarerfabrikkerne flytter ud af Danmark, så mister vi arbejdspladser, vi mister muligheder for familier, fordi fru Marianne Jelved og partikolleger er så optaget af at ville bestemme over folk.

Nu skal jeg jo ikke diskutere partitilhørsforhold, men hvis man kendte sin socialliberalisme ordentligt, ville man vide, at det at være socialliberal netop går ud på, at man ikke vil træffe valgene for andre mennesker. Og det er det, Det Radikale Venstre desværre er gået ind på.

Men igen vil jeg sige til fru Marianne Jelved, at det er godt gået; vi fik nemlig heller ikke svaret på, hvilke initiativer der er i den her finanslov, der trækker i den rigtige retning for dansk økonomi. Kan vi mon få et svar, eller bliver der talt mere udenom?

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:27

Marianne Jelved (RV):

Jeg har givet det svar i første omgang. Det er den økonomiske politik, der trækker Danmark i en rigtig retning. Det er de initiativer, vi har taget over for mennesker, som har det svært i det danske samfund, fordi det skaber et bedre samfund med en større accept af nogle, der er forskellige fra dem, der bare stormer derudad. Det er et mere mangfoldigt samfund, et bedre, kærligere og mere omsorgsfuldt samfund. Det er ambitionen, hverken mere eller mindre.

Det er stadig væk efter min opfattelse ikke et enten-eller; det er ikke et spørgsmål om arbejdspladser eller et bedre miljø. Det er begge dele, der skal til, og det har ikke noget at gøre med, at vi bestemmer, hvad andre folks valg skal være. Det er det ansvar, politikere har, nemlig at finde ud af, hvordan vi indretter et samfund, så det fungerer bedst muligt for de mennesker, der bor i samfundet. Og derfor er der brug for reguleringer; der er brug for færdselsregler forstået på mange forskellige måder. Det er ikke jungleloven, der regerer her i landet, sådan som Liberal Alliance gerne så det.

- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.
- Mike Legarth** (KF):
Jeg synes, det er helt tydeligt, at fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre har mistet balancen. Lad os tage udgangspunkt i NO_x-afgiften igen og i den konsekvens, som indførelsen af NO_x-afgiften har på en by som den, jeg kommer fra, nemlig Vamdrup. Vamdrup er en by med 5.000 indbyggere, og der er 250 arbejdspladser på Rockwool. Direktøren har været i foretræde her på Christiansborg og har meddelt politikerne, at hvis man indfører NO_x-afgiften, vil Rockwool ikke eksistere på sigt, men være nødt til at flytte produktionen ud af Danmark, formentlig til Tyskland. Jeg skal bare minde om, at det er en meget høj pris at betale, altså 250 arbejdspladser, i så lille et samfund. At man meget hurtigt vil indføre en NO_x-afgift vil betyde butiksdød, mangel på foreningsliv og alt muligt andet. Så hvad er hensynet? Har hensynet til arbejdspladser og dansk økonomi ikke også en betydning frem for at sige, at det er fortidens arbejdspladser, og dem skal vi bare skaffe os af med?
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Marianne Jelved** (RV):
Det er jo et godt eksempel på, at vi også arbejder internationalt med de spørgsmål her, og det gør vi også. Der er jo masser af fælles beslutninger i EU om regler for, hvilke stoffer man må bruge, og hvordan man regulerer dem. Det er meget muligt, at vi skal tage hele NO_x-problemstillingen op i EU, så der ikke bliver den konkurrence, for det hjælper efter min opfattelse ikke noget, at virksomhederne flytter ud af landet, hvis de stadig væk forurener mere, end det er nødvendigt at gøre. Jeg synes, man skal interesse sig meget for ny teknologi.
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
De tre unge herrer dernede behøver ikke at råbe så højt, der er udmærket plads inde ved siden af. Det er disrespekt for talerne og kollegerne, at man taler så højt.
Ordføreren.
- Marianne Jelved** (RV):
Det, der er centralt, er, at vi i stedet for at acceptere forureningen tænker i en ny teknologi, ny udvikling til, hvordan man kan løse den type problemer, så vi stadig væk kan få cement.
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Det er hr. Mike Legarth.
- Mike Legarth** (KF):
Tingene skal ses i en helhed, og derfor synes jeg, at Det Radikale Venstre har mistet balancen. Nu kan jeg forstå, at man er meget stor tilhænger af at indføre NO_x-afgiften. Et andet eksempel er offshoreindustrien i Esbjerg, hvor både jeg og finansministeren er valgt. Der turnerede Socialdemokratiet inden valget turneret rundt med, at man ville investere 100 mio. kr. i offshoreindustrien, og det bakkede finansministeren altså op om også inden valget. Men når jeg nu læ-
- Kl. 19:28 ser regeringsgrundlaget, kan jeg se, at der ikke er blevet afsat de her 100 mio. kr. Er det, fordi Det Radikale Venstre har modsat sig, at vi øger indvindingsgraden f.eks. med 1 pct., som altså ville give 60 mia. kr. mere i kassen, og betyde at 9.000 arbejdspladser på Vestkysten ville blive bevaret? Er det også Det Radikale Venstre, der har fået slået det ned, sådan at finansministeren fra Socialdemokratiet ikke har kunnet gøre det, han ellers gik og sagde?
- Kl. 19:31
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 19:31
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg har ikke hørt De Radikale interessere sig voldsomt for den sag, men det skal jeg da spørge om derhjemme. Jeg kan ikke svare på det. Jeg går ud fra, at der er tre partier, der er enige om det, der står i regeringsgrundlaget, for ellers stod det der ikke. Det er kompromiser, der er indgået, og derfor tager vi vores del af ansvaret for det, men at det skulle være en speciel radikal mærkesag, har jeg ikke hørt.
- Kl. 19:31
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.
- Kl. 19:31
- Merete Riisager** (LA):
Tak for det. Det Radikale Venstre plejede at være et parti, som var forankret i den sunde fornuft, forankret i virkeligheden, og jeg synes derfor, at det på mange måder er trist at høre fru Marianne Jelveds tale i dag. Fru Marianne Jelved står her i dag og fortæller os, at politik primært er til for at regulere menneskers adfærd, ikke for at give dem flere handlemuligheder. Fru Marianne Jelved står i dag og fortælle os, at grøn vækst er vejen frem, men siger også, at der altså er en dekobling mellem det grønne og sundheden og væksten. Man laver ikke de her afgifter for at fremme væksten, man gør det udelukkende med fokus på at regulere menneskers adfærd.
Jeg får lyst til at spørge fru Marianne Jelved, om hun kan være tilfreds med at stå her i dag og tale for forringelser af rammevilkårene, ikke kun for alle de virksomheder, som i fru Marianne Jelveds øjne forurener eller producerer varer, der er forkerte, men også for de grønne virksomheder. Er fru Marianne Jelved tilfreds med det?
- Kl. 19:33
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 19:33
- Marianne Jelved** (RV):
Jamen jeg mener, at fru Merete Riisager helt har misforstået, hvad jeg har sagt. Jeg har talt om, at politikeres opgave er at indrette et samfund, som er bedst muligt for de mennesker, som bor i det samfund, og giver dem de bedste muligheder. Og det vil sige, at det skal være sundt: ren luft, rent vand, ren jord. Jeg ved ikke, hvem det er, der er imod, at vi skal have ren luft, ren jord og rent vand. Så vidt jeg ved, er der ikke nogen, der er imod det, men det er jo det, der er ambitionen, nemlig at vi får et godt miljø, som er sundt at leve i, og at vi har sunde børn. Det troede jeg egentlig var noget, alle kunne være glade for.
Så skal jeg lige gøre opmærksom på, at når Liberal Alliance i øvrigt taler om adfærd, er der en sag, Liberal Alliance trækker frem, og hvor de skælder Radikale og regeringen ud, og det er såmænd afskaffelsen af starthjælpen og af kontanthjælpsloftet. Der fratager vi folk incitamentet til at komme i arbejde. Det er da i særdeleshed en

adfærdsregulerende måde at agere på i forhold til mennesker, endda de mennesker, som er de svageste i vores samfund. Det er Det Radikale Venstre ikke med på, fordi vi mener, at der er forskel på ting og på mennesker.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 19:34

Merete Riisager (LA):

Må jeg bare have lov til at sige, at man jo er fuldstændig fri til at vælge, hvilket arbejde man ønsker at tage, bare man tager et arbejde og dermed bidrager. Men det, som jeg er bekymret for her i dag, er det tunnelsyn, som fru Marianne Jelved lægger op til, og det er jo, at sådan noget som sukker skal vi regulere; det er ikke noget, folk selv kan vælge til eller fra. Og når vi taler om vækst, skal den være grøn. Jeg har ikke noget imod grøn vækst, men er fru Marianne Jelved ikke enig i, at vi i Danmark skal producere varer af mange forskellige slags i mange forskellige farver? Vi har brug for vækst i forskellige farver. Jeg er meget bekymret for den ensidighed, som fru Marianne Jelved her i dag giver udtryk for.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:35

Marianne Jelved (RV):

Jamen det skal fru Merete Riisager slet ikke være, for de fleste danskere, der bor i det her samfund, er enige med mig. De mener også, at vi skal regulere afgifterne på cigaretter og på alkohol. De mener ikke, at det skal være til kostpris, at man kan købe cigaretter, nemlig til 3,50 kr. pakken. Det kender jeg ikke nogen mennesker i det her samfund der er interesseret i, eller i hvert fald har de ikke turdet sige det til mig.

Vi er jo nødt til at tænke os om og lave færdselsregler på mange forskellige niveauer, hvis vi skal være her sammen og have glæde af det alle sammen. Så skal man kunne indrette sig på en sådan måde, at vi har en vis flair for, hvordan vi opfører os i et stort fællesskab, og hvordan vi tager hensyn, herunder også tager hensyn til de omkostninger, vi belaster samfundet med. Det er jo derfor, vi tænker på sundhedsafgifter, sundhedsfremme, forebyggelse. Vi har talt om forebyggelse i årevis, det er jo også en måde at blande sig i folks liv på, men det er en fornuftig måde at blande sig på.

Det handler også om opdragelse i folkeskolen, hvordan man lever sundt, hvordan man har styr på sin økonomi. Det er sund opdragelse, i virkeligheden en halvborgerlig, god opdragelse, som Liberal Alliance skulle kunne tilslutte sig.

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Marianne Jelved som ordfører. Der er ikke tid til flere korte bemærkninger. Så er det hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 19:36

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil indledningsvis egentlig gerne kvittere lidt for den debat, vi havde ikke mindst i første runde, og ikke mindst hr. Kristian Jensen, som faktisk i første runde spurgte ind til noget, der vedrørte finanslovsforslaget. Det var lidt et særsyn. Jeg må faktisk egentlig give lidt kredit for, at det måske er godt nok, at vi har en anden runde, for nu er vi faktisk kommet til at diskutere det, det drejer sig om, nemlig finanslovsforslaget. Sådan kan debatten jo forme sig så forunderligt.

Men jeg er også glad for, at der i dag har vist sig et meget klart billede af, at det er regeringen, der rent faktisk vil skabe lighed og job, også selv om vi står i en meget vanskelig situation. Det er der sådan set ikke nogen grund til at lægge skjul på, og det gør vi heller ikke. Resultaterne i finansloven taler sådan set også for sig selv. Der er et løft på sundhedsområdet, hvor både medicinske patienter og psykisk syge kan se frem til forbedrede forhold – det skaber en større lighed inden for sundhedsvæsenet. Der er fokus på det grønne og mange gode grønne initiativer i finanslovsforslaget. Der er øget kontrol med de multinationale selskaber, således at de, der snyder i skat, kan blive taget. Det synes jeg sådan set også er med til at bidrage til ligheden i vores samfund. Der er forbedringer for udsatte grupper – afskaffelse af starthjælpen og kontanthjælpsloftet – og forbedringer for de mange unge, der har svært ved at finde en praktikplads. Så der er rent faktisk mange gode initiativer, som peger fremad i finansloven, selv om vi står i svære tider, og det er jeg sådan set meget stolt af.

Men dagen i dag har sådan set også tegnet et billede af en meget splittet opposition. Venstre er godt på vej til at få liggesår i hængeskøjlen, og det skal man passe på med – det kan jeg jo sige som SF'er. Der vil jeg også gerne give sådan et venskabeligt råd: Selv om hængeskøjlen kan være dragende, er den ikke god i længden. Det synes jeg egentlig vi har fået vist fra Venstres side i dag: Man er godt nok ved at lægge sig godt til rette. Man skulle næsten tro, der efterhånden var lidt trængsel i den hængeskøje.

Fra Dansk Folkepartis side har vi sådan set ikke kunnet få noget som helst klart svar på, hvordan man vil skabe arbejdspladser, eller hvordan man skal få Danmark ud af krisen. Og der er Liberal Alliance, som vil skaffe ca. 150 milliarder ved hjælp af en skuffeplan, som vi ikke rigtig kan få at se. Der er så lidt diskussion om, om det er 150 milliarder, eller om det er 72 milliarder, men ærlig talt synes jeg, man ligegyldigt hvad skulle lægge planerne frem.

De Konservative stod derimod for mig at se for dagens overraskelse, da den konservative ordfører erkendte, at de sidste 4 års akkumulerede underskud på 250 milliarder, som vi står med i dag, sådan set var Dansk Folkepartis og Venstres skyld. Det synes jeg er selverkendelse, og det må man jo sådan set også tage hatten af for. For mig lyder det også som en plausibel forklaring, for det er svært at forklare det underskud, vi står med, med de traditionelle konservative dyder som lavere skat og højere straf. Sådan er der jo så mange udfordringer, vi står over for. Men jeg vil omvendt godt kvittere for, at De Konservative jo faktisk under finanslovsforhandlingerne og også i dele af skattepakken sådan set har bidraget konstruktivt og været med til at indgå en del af aftalen.

Men det er ærlig talt til at blive lettere forvirret over, hvad oppositionen vil, for samlet set står man jo tilbage med et billede af en enormt splittet opposition. Hvis oppositionen har en fælles linje, må det være at ligge helt stille med sine ambitioner om at demontere velfærden for at give til de rige uden at forklare – i hvert fald hvis man kan slippe for det – hvordan krisen skal løses, eller hvad man vil gøre ved de problemer, som ikke bare kan løses med et smart slogan. Det er sådan set det billede, der står tilbage.

Jeg forsøger at holde modet oppe, og derfor er jeg også glad for, at vi rent faktisk har et finanslovsforslag i dag, for hvis man skulle tage udgangspunkt i det, vi har hørt fra de borgerlige i dag, havde det godt nok været en tvivlsom affære. Men vi har et finanslovsforslag, som vi i løbet af nogle timer nu kommer til at vedtage ændringsforslagene til, og jeg synes, det peger fremad. Jeg synes, det er konstruktivt, og jeg er sådan set glad for, at jeg i min første tale kunne være meget konkret i forhold til selve indholdet af debatten. Nu håber jeg sådan set også, at der er nogle, der vil spørge til indholdet af finanslovsforslaget. Det var noget, vi ikke så så meget i første runde.

Så har jeg bare en enkelt kommentar til den debat, der bl.a. var med den radikale ordfører tidligere i forhold til sukkerafgiften, for jeg synes, det var en sådan lidt aparte diskussion, man fik. Nu er spørgeren ikke til stede længere – og der er også en spændende håndboldkamp i fjernsynet – men jeg synes, det var lidt spøjst at høre, at det nu skulle være regeringens finanslovforslag, der er skyld i, at en virksomhed i Nordjylland lukker, når man vel og mærke, hvis man læser finanslovforslaget efter, sådan set kan se, at sukkerafgiften først træder i kraft den 1. januar 2013 og regeringen ikke engang har fremsat sit lovforslag endnu. Så man skal passe på med at skyde både den radikale ordfører og regeringen i skoene, at det er en sukkerafgifts skyld – en sukkerafgift, der ikke engang er fremsat lovforslag om endnu – at en virksomhed lukker. Det synes jeg sådan set er tyndt, og jeg synes, det er en lidt mærkværdig måde at argumentere på.

Men jeg vil gerne kvittere for debatten, og jeg håber, vi også kan tage den videre debat om finanslovforslaget.

Kl. 19:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:41

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Nu vil jeg gerne have et konkret svar omkring kontanthjælpsloftet; det er en fattigdomsydelse. Hvem er det, der er på kontanthjælp, der er fattig? Det er ikke nogen dans på roser at være på kontanthjælp, men hvem er det, der er fattig? Hvad er det for en familietype, som er på kontanthjælp, og som er fattig? Jeg vil gerne bede om et svar, der er ret konkret.

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Jonas Dahl (SF):

Jamen som debatten i første runde også afslørede, tror jeg sådan set, der er en bred anerkendelse af, at der er fattige i Danmark. Hvor går grænsen så, og hvem er det, der er fattig? Det synes jeg sådan set er et godt spørgsmål, og det spørgsmål har vi fra oppositionens side jo også rejst de sidste 10 år under den borgerlige regering. Der har der netop ikke været defineret nogen fattigdomsgrænse, og derfor er en vigtig del af det, der ligger i regeringsgrundlaget, faktisk, at vi nu får en fattigdomsgrænse, og at vi får en kommission, eller der i hvert fald kommer en undersøgelse, der skal se på, hvad det er. Det synes jeg faktisk er den rigtige måde at gribe det an på, for jeg kan godt stå her og sige, at grænsen ligger et sted, og så kan hr. Joachim B. Olsen sige, at den ligger et andet sted. Jeg tror sådan set, at ingen af os har det endegyldige svar på, hvem der er fattig i Danmark.

Men jeg tror godt, vi kan blive enige om, at der findes fattige i Danmark – og så er vi da trods alt kommet et skridt videre – og jeg går også ud fra, at hr. Joachim B. Olsen er enig i det.

Kl. 19:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:43

Joachim B. Olsen (LA):

Så ordføreren kan ikke sige, hvem det er, der er på kontanthjælp, der er fattig. Ordføreren har ikke defineret det, og alligevel går ordføreren ind for at afskaffe kontanthjælpsloftet, og det på trods af, at det betyder, at man holder folk på passiv forsørgelse. Jeg vil gerne vide,

hvad det er for en familietype, der er på kontanthjælp, som er fattig. Er det den enlige, der er på kontanthjælp? Er det parret med de tre børn, der får knap 18.000 kr. udbetalt, efter at bolig, skat, varme, el, daginstitutioner er betalt? Er det den enlige med et barn, som får 14.000 kr. udbetalt, efter at de faste udgifter er betalt? Hvem er det, der er fattig? Det må man da vide, når man afskaffer de her ydelser, og når man ved, at det har negative konsekvenser for beskæftigelsen, og at det er med til at holde de her mennesker på passiv forsørgelse, med de negative sociale konsekvenser, det har.

Der er socialt udsatte mennesker i Danmark – det er der ingen tvivl om – men det er noget andet end fattigdom. Hvem er det af dem, der er her, som er fattige? Hvem er det, der er på kontanthjælp, som er fattige? Det må ordføreren vide. Ellers var han vel ikke gået ind for den lov og havde vedtaget den i blinde.

Kl. 19:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:44

Jonas Dahl (SF):

Jeg mener faktisk, der er nogen i Danmark, der er fattige, og jeg er sådan set også glad for, at hr. Joachim B. Olsen anerkender, at der findes fattige i Danmark, for det er det, der er problemet – altså, hvis hr. Joachim B. Olsen ikke mener, at der er fattige i Danmark, så har jeg hørt ham forkert, og så er det selvfølgelig en anden diskussion. Men regeringen har jo også sagt, at man ville skærpe sit fokus på fattigdommen i Danmark, og det har man gjort, fordi man anerkender, at der er et problem. Det er også derfor, vi bl.a. tager fat på det, der er blevet kaldt de fattigdomsskabende ydelser – og jeg synes sådan set, ordene meget godt illustrerer, hvad det er. Jeg synes, vi skal have en ambition om at hjælpe folk ud af fattigdommen, og det gør vi bl.a. ved at sørge for at sætte fokus på uddannelse, sætte fokus på at skabe arbejdspladser. Og vi gør det, fordi det, der for os at se er helt afgørende, jo netop er, at vi får folk ud af fattigdommen.

Men der kan jeg så forstå jeg bare er uenig med hr. Joachim B. Olsen. Jeg tror bare grundlæggende ikke på, at man får folk ud af fattigdommen ved at lette topskatten. Men det er jo det, der er Liberal Alliances synspunkt, og så kan vi måske passende senere få et svar på, hvor man vil finde de omtalte 150 mia. kr., som Liberal Alliance vil skære ned med. Men regeringen siger og har jo faktisk i sit regeringsgrundlag skrevet, at man vil nedsætte et ekspertudvalg, der skal belyse nogle forskellige metoder til at opgøre fattigdommen, og som skal udarbejde et forslag til, hvad der er en officiel fattigdomsgrænse. Det synes jeg faktisk er meget klar tale, og det vil hr. Joachim B. Olsen også se, hvis han slår op i regeringsgrundlaget.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:45

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan forsikre SF's ordfører om, at vi i Venstre kerer os om den enkelte danske familie. Vi ønsker ikke, at den enkelte danske familie skal sidde hårdere i det rent økonomisk, og derfor kan vi ikke være med til de skatte- og afgiftsstigninger, som regeringen her foreslår.

Det, jeg egentlig vil spørge om, handler om det, den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, var inde på, om, at man ikke skulle tage det så tungt med det provenu, der er indregnet i finansloven på grund af de højere skatter og afgifter, for det var kun for at få borgerne til at ændre adfærd, og ved at ændre adfærd kunne man slippe for dem. Det må betyde, at hvis man kan det – nu tvivler jeg meget på, det kan lade sig gøre, men hvis man kan det – så er finansloven i den grad underfinansieret.

Synes SF's ordfører, hr. Jonas Dahl, ikke, at det er et problem, at vi skal vedtage en finanslov, der i den grad er underfinansieret?

Kl. 19:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:46

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg vil da gerne anerkende, at jeg havde foretrukket, at vi kunne have en finanslov, der allerhelst havde et overskud på bundlinjen. Jeg synes da sådan set, det er trist, at vi har en finanslov, der har et underskud på 100 mia. kr. Det skyldes jo bl.a. den politik, der er blevet ført de sidste 10 år, og jeg synes, at vi har et fælles ansvar for nu at bringe Danmark ud af den krise. Jeg havde håbet, at Venstre ville bidrage lidt mere konstruktivt i forhold til energiforhandlinger – eller i øvrigt bare nogle generelle forhandlinger måske – men det har man så valgt fra Venstres side at man ikke vil, og det må jeg jo så acceptere.

Men jeg synes faktisk, at vi alle sammen bør have en ambition om at fjerne det store underskud, Danmark har. Det tror jeg sådan set vi har en fælles interesse i. Jeg tror heller ikke, at vi har en fælles interesse i, at Danmark har en stor gæld. Det tror jeg også vi er enige om. Jeg tror sådan set også, at vi kan blive enige så langt hen ad vejen, at hvis vi kunne sænke skatten, så ville vi også rigtig gerne det. Så jeg tror, at vi er enige om de helt basale ting i det. Så er vi lidt uenige om, hvordan vi skal nå derhen, og der må man jo bare sige, at Venstre er hoppet en tur i hængekøjen og ikke rigtig vil lege med. Det synes jeg er lidt synd, når man har været med til at akkumulere et underskud på 250 mia. kr. de sidste 4 år. Og når regningen så skal betales, så har man travlt med at lulle sig selv i søvn.

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:47

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo en hyklerisk udtalelse at komme med, når man i den grad lægger ekstra afgifter og ekstra skatter – og dermed også udgifter – oven i den situation, vi har. Når man nu så gerne vil have de ekstra afgifter og skatter, kunne man jo i stedet for bruge dem til at nedbringe et underskud. Men det ønsker man altså ikke. Man vil gøre det endnu værre.

Det, jeg så vil spørge om, drejer sig om betalingsringen. Der er mange mennesker, mange familier – måske de fleste – der ikke har mulighed for at komme udenom ved at ændre adfærd. Man skal betale 11.000 kr. om året. Der er børnefamilier, som skal aflevere børn i daginstitutioner, på arbejde i København, tilbage og hente børn i daginstitutioner, og det kan de ikke bare slippe for uden videre. Der er andre, der har et job, der gør, at de er nødt til at køre flere gange frem og tilbage over betalingsringen. Der er håndværkere, som også er nødt til at køre frem og tilbage. Der er så mange mennesker, der i den grad bliver ramt, og man kan ikke bare tage sin værktøjskasse med i bussen eller i S-toget.

Det her skriger jo til himlen. Kan hr. Jonas Dahl ikke se, at den er helt gal?

Kl. 19:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at vi har et behov for at gøre noget ved trængslen i København. Og selv om jeg ikke bor fast i København, synes jeg faktisk, at man godt kan se, at der er behov for at se på, hvordan man kan mindske trængslen og dermed også få nogle penge ind, som man så kan bruge til at styrke den kollektive trafik. Den har haft lidt trænge kår de senere år.

Men jeg synes, det her er virkelig spændende, for vi hørte tidligere den konservative ordfører, som åbenbart også havde et lovforslag om, hvad der skulle være indholdet i den her betalingsring. Det kan jeg så forstå at hr. Flemming Damgaard Larsen også har, når han nu kan stå og slynge nogle tal ud i luften for, hvad det vil koste at krydse den her betalingsring. Jeg har ikke set noget lovforslag om det endnu, så derfor synes jeg, det er lidt tyndt bare at komme og slynge om sig med tal uden egentlig at have nogen klarhed over, hvor de kommer fra. Men det er da klart, at vi selvfølgelig skal tænke os rigtig godt om med en trængselsafgift. Det har vi jo også sagt fra regeringens side. Vi har sådan set også sagt, at vi nu lytter. Det har vi også gjort. Der har været meget debat omkring det. Det tror jeg er et vigtigt element i det. Men jeg tror bare ikke, løsningen er at sige, som man gør fra Venstres side: Jamen det kommer bare til at betyde ulykker og ulykker. Jeg tror faktisk, der er nogle rigtig gode perspektiver i en trængselsafgift, bl.a. fordi det mindsker trafikken på vejene.

Så kan man altid diskutere, hvor stor miljøgevinsten er, men det betyder faktisk også en indtægt, som man rent faktisk kan bruge på noget kollektiv trafik, og det tror jeg sådan set er det, man i allerhøjeste grad har behov for i København.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 19:50

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Hr. Jonas Dahl talte i sin ordførertale om at holde modet oppe, og fru Marianne Jelved talte om det her med den grønne omstilling. Nu kommer jeg fra et område, der er ramt af Vestasfyringer, og hvor det måske er vanskeligt at holde modet oppe, og det interessante var jo, da statsministeren kom ud med en reaktion på Vestasfyringerne, og jeg citerer:

»Det er jo helt forfærdeligt, at et område, som vi mente, vi skulle leve af i fremtiden, nu er et område, hvor man fyrer medarbejdere.«

Industrien bliver pålagt afgiftsstigninger, det gælder også de produktions- og energitunge industrier, bl.a. vindmølleindustrien, hvor man jo sigter mod et grønt mål. Tror hr. Jonas Dahl, at det øger konkurrencekraften i Danmark at afgiftsbelægge de industrier, hvor vi har eksport, bl.a. en grøn industri som Vestas?

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:51

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er en enormt trist melding, der er kommet fra Vestas, og jeg bor selv i et område i Aarhus, hvor der også er meldt fyringer ud. Jeg tror ikke, at der er nogen, der er begejstrede, når der bliver fyret medarbejdere, så det tror jeg sådan set at vi kan være enige om. Så kan vi altid diskutere, hvis ansvar det er, og det tror jeg at man gør klogt i at lade Vestas håndtere, for jeg tror, det er vanskeligt at sige, om det er den nuværende eller den tidligere statsministers skyld.

Men når vi nu er ved Vestas, så lad os holde lidt fast i dem et øjeblik, for hvis vi skulle se på, hvordan vi kunne styrke Vestas' muligheder, kunne vi jo bl.a. se på, hvordan vi skabte en omstilling til grøn energi. Der har regeringen jo fremlagt et meget ambitiøst forslag til, hvordan vi laver en omstilling til grøn energi, men det har Venstre hældt ned ad brættet; sådan tror jeg at udtrykket var. Men det må man jo så bare tage til efterretning. Jeg bed også mærke i, at man her i frokostpausen i dag efter 15-16 minutter forlod forhandlingerne og sagde, at det kunne der overhovedet ikke blive tale om. Det var sådan set et eksempel på, at regeringen har sagt: Lad os nu kigge fremad, lad os nu sørge for at få sat gang i omstillingen til grøn energi. Så jeg vil sige til Venstre: Kom nu ind i kampen.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 19:52

Esben Lunde Larsen (V):

Det er altid behændigt at komme med den slags retorik, som hr. Jonas Dahl kommer med. For jeg spurgte ikke til noget om skyld. Jeg placerede ikke en skyld hos statsministeren eller hos den tidligere regering. Jeg spurgte hr. Jonas Dahl, om han troede, at det fremmede konkurrencekraften inden for grøn industri at pålægge den produktionsunge del af industrien i Danmark øgede afgifter.

Hr. Jonas Dahl taler om skyld og alt muligt andet, men jeg kunne bare godt tænke mig at høre: Tror hr. Jonas Dahl, at der skabes flere arbejdspladser i Danmark ved at afgiftsbelægge dem, hvor vi skal eksportere. For det nytter jo ikke noget bare at lave en grøn omstilling i Danmark. En produktionsvirksomhed som Vestas eksporterer jo langt størstedelen af sin produktion, så at der bliver sat et par vindmølleparker op i Danmark, vil naturligvis fremme udstillingsvinduet og også bidrage til en grøn strømproduktion, men det er ikke det, der giver arbejdspladser på den lange bane; det er jo den eksportdrevne vækst.

Så hr. Jonas Dahl kan måske svare på, om der kommer flere arbejdspladser i vindmølleindustrien i Danmark ved at afgiftsbelægge produktionen yderligere, sådan som regeringen har gjort det. Når hr. Jonas Dahl taler om en ambitiøs omstilling, vil jeg sige, at V, K og O, når de går fra forhandlingerne, jo netop er bevidste om, at man ikke kan afgiftsbelægge sig til at skabe job i Danmark. Men det er måske ikke hr. Jonas Dahls virkelighed.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:53

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes måske egentlig, det er meget sigende, at en Venstremand snakker om Vestas og bruger dem som det gode eksempel. Hvis man havde læst lidt i historiebøgerne, ville man også vide, hvad baggrunden var for Vestas' succes: at man rent faktisk turde omstille dansk energiforbrug i løbet af 1990'erne under en regering, der i hvert fald ikke var en VK-regering – skal vi ikke bare sige det sådan? Det er jo et faktum.

Derfor er det klart, at man også bliver nødt til igen at se på, hvordan vi kan styrke den grønne omstilling. Det har vi fra regeringens side sagt at vi vil gøre. Der er initiativer i finansloven, og vi har lagt op til det i forbindelse med energiforhandlingerne, men der må man så bare konstatere, at det har Venstre ikke villet være med til, og det er jo sådan set fair nok. Hvis man ikke vil være med til forhandlingerne, kan man jo gå, og det er så det, man har gjort i dag. Men jeg synes så, at det er lidt patetisk at høre på, at det nu nærmest skulle være regeringens skyld.

Hvis man gerne vil være med til den grønne omstilling, så lad os da tage nogle drøftelser om det. Jeg ved da – sådan som jeg har forstået det – at klima- og energiministeren gerne er klar til ret hurtigt at mødes med Venstre igen. Så hvis det her er en fremstrakt hånd til at deltage i forhandlingerne, skal jeg da gerne sørge for at formidle kontakten, så Venstre får en hurtig invitation.

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 19:55

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til de lempelser af udlændingepolitikken, som regeringen har lagt op til, og som SF jo også står bag. For det er sådan – det viser al erfaring på området – at hvis man lukker op for indvandrere, som er meget vanskelige at integrere, og som vi erfaringsmæssigt ved har svært ved at komme ud på arbejdsmarkedet og dermed ender på offentlig forsørgelse, så er det jo en udgift, og det går så fra noget andet. Anerkender SF og hr. Jonas Dahl, at den udlændingepolitik, man har lagt op til, vil medføre stigende udgifter på lang sigt, simpelt hen fordi det vil være vanskeligt at få de indvandrere, der kommer ind, ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:55

Jonas Dahl (SF):

Jeg er godt klar over, at det er en meget vanskelig manøvre, ikke mindst for Dansk Folkeparti, at skelne mellem udlændingepolitik og finanspolitik, men det synes jeg sådan set godt vi kan i regeringen, og det er jo også derfor, vi gør det, vi gør. Jeg er stolt af regeringsgrundlaget, og jeg mener sådan set, der både er en klar økonomisk del og en udlændingedel. Vi sætter penge af til at afskaffe fattigdomsydelserne, og det anser jeg sådan set som en sejr for SF, for det er noget af det, vi har kæmpet for i årevis, og jeg synes, det er et vigtigt skridt på vej til at få mere lighed i den del af Danmark, som har brug for mere lighed. Jeg tror sådan set heller ikke, at det kommer som den store overraskelse for hr. Martin Henriksen. Man kan måske nogle gange undre sig over, hvor Dansk Folkepartis sociale hensyn er i den henseende, men det kan vi vende tilbage til.

Der er også en række tiltag i regeringsgrundlaget, som netop er rettet mod udlændingeområdet. Der er blevet fremsat lovforslag, og så vidt jeg har forstået, kommer der også en bunke senere. Dem vil jeg sådan set gerne tage en debat om, men lad os nu lige holde fast i det, der rent faktisk ligger i finansloven.

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:56

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er problematisk, at SF ikke anerkender, at udlændingepolitik og finanspolitik hænger sammen. For det har jo været sådan – det er der et utal af undersøgelser og rapporter der har vist – at tidligere tiders udlændingepolitik har medført store milliardudgifter på de offentlige finanser. Men jeg kan selvfølgelig godt se, at det vanskeliggør en diskussion om, hvordan udlændingepolitikken og finanspolitikken hænger sammen, hvis man ikke engang anerkender det fra Socialistisk Folkepartis side. Men er hr. Jonas Dahl slet ikke klar over, at der, hvor indvandringen finder sted via asylsystemet og via familiesammenføringsreglerne, også er der, hvor det traditionelt

er meget vanskeligt at integrere folk? Og hvis hr. Jonas Dahl er klar over det, kan hr. Jonas Dahl så alligevel ikke se, at der nok er en sammenhæng imellem finanspolitik og udlændingepolitik, eller er det fuldstændig fremmed for Socialistisk Folkeparti?

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:57

Jonas Dahl (SF):

Jeg er udmærket klar over, at man de sidste 10 år, når man har forhandlet finanslov, har forhandlet sideløbende om udlændingestrømninger, for det har været et ønske fra Dansk Folkepartis side. Der synes jeg bare man må sige, at der måske er kommet lidt andre boller på suppen, hvis vi nu skal sige det på den måde.

Hvis vi nu endelig skal tage en diskussion om det, der ligger i finanspolitikken, så lad os da netop tage en diskussion om kickstarten og jobskabelsen. Det synes jeg sådan set er det, der er interessant i det, for hvis vi skal skabe vækst i Danmark, er det netop skabelsen af arbejdspladser, det drejer sig om. Så har jeg sådan set et ret afslappet forhold til, hvad man i øvrigt hedder til efternavn, for for mig at se er det værdiskabelsen, der betyder noget. Der er det et spørgsmål om at få skabt nogle job, og så er jeg helt sikker på, at vi skal finde nogle job til de mennesker, der af den ene eller den anden grund er i Danmark eller er kommet til Danmark på lovligt grundlag.

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Mike Legarth (KF):

Jeg spurgte lidt til det samme tidligere, men fik ikke noget svar, så jeg vil lige benytte lejligheden til at spørge igen.

SF gik til valg på, at man skulle sænke priserne på kollektiv trafik med 40 pct. Det skulle ske fra den 1. januar. Det er ikke sket; priserne er steget. Synes hr. Jonas Dahl, det er troværdig politik?

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:58

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, det er en troværdig politik. Jeg synes, det er ansvarlig politik, vi har ført. Jeg havde gerne, hvis det økonomiske råderum havde været der, sænket priserne i den kollektive trafik. Det ville også have betydet, at en del andre ting skulle på plads, og jeg har da sådan set også en forhåbning om, at vi på længere sigt kan sænke priserne i den kollektive trafik. Det er jo bl.a. baggrunden for, at vi nu får en diskussion om en trængselsafgift, når regeringen fremlægger et lovforslag om det. Og når der bliver råderum til det, tror jeg sådan set også der vil være bred opbakning til det. Jeg tror, de færreste synes, det er specielt hensigtsmæssigt at hæve priserne i den kollektive trafik så meget, som det er sket de sidste 10 år under den borgerlige regering, og det tror jeg sådan set også der er rigtig bred forståelse for i Danmark.

Men man må også bare anerkende, at situationen er, som den er, og hvis vi skulle have sænket priserne lige så meget, som vi måske gerne havde villet eller ønsket, så ville det også have betydet et større underskud, og det mener jeg sådan set heller ikke vi kan holde til. Så jeg synes sådan set, det er meget ærligt at sige det, som det er. Jeg har en ambition, og jeg håber også, vi kan gøre det. Vi har ikke kun-

net løse alt på 100 dage, men der går forhåbentlig også rigtig mange dage, inden vi skal have en ny regering igen.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 20:00

Mike Legarth (KF):

Så hr. Jonas Dahl mener ikke, det er et problem, at man har stået på uddannelsesinstitutioner, i forsamlingshuse og andre steder og sagt til pendlerne og de rejsende: Hvis vi får dit kryds, så sørger vi for, når vi kommer til, at priserne på busser, tog og andre transportformer, der er omfattet, falder med 40 pct.? Hvis folk så har stemt på den SF'er og så oplever, at det ikke sker, men at prisen stiger i stedet for, har man så fortjent det kryds?

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:00

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror faktisk, man har tænkt sig rigtig godt om, når man har sat et kryds, og jeg har da bidt mærke i, at der er et flertal af danskerne, der har stemt på en ny regering. Det må jo give stof til eftertanke også hos De Konservative.

Men når vi snakker om at sænke priserne og styrke den kollektive trafik, er det sådan set stadig væk det, der er SF's ambition, og det har vi sådan set også sagt. Vi har ikke formået fuldt ud at løfte den opgave efter 100 dage, det anerkender jeg sådan set også, og det har jeg også sagt tidligere i dag. Men det ændrer ikke ved, at man skal have en ambition om at lave forbedringer af den kollektive trafik. Det har vi stadig væk fra SF's side, og vi vil også fortsat arbejde på at styrke den kollektive trafik i fremtiden. Det synes jeg sådan set man kan se at der er brug for, hvis man bevæger sig ud i den kollektive trafik.

Jeg synes ikke, man kan prale så meget af, hvad der skete på den kollektive trafik område de sidste år under VK. Så på den front tror jeg nok jeg ville holde mig en lille smule tilbage, hvis jeg var fra Venstre eller De Konservative. Men sådan kan vi jo være så forskellige. Jeg synes ikke, det er en ambition at hæve priserne i den kollektive trafik så meget, som man gjorde. Så vidt jeg husker, var det alene fra 2001 til 2007 omkring 44 pct., man hævede priserne med i den kollektive trafik. Jeg kan ikke her i hovedet huske, hvad tallet var fra 2001 til 2011, men det har formentlig været betydelig større.

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Henrik Høegh.

Kl. 20:01

Henrik Høegh (V):

Hr. Jonas Dahl sagde i sit oplæg her i anden runde, at det her er regeringen, der kan skabe job, og hr. Jonas Dahl sagde også, at nu håbede han, man ville spørge ind til regeringens finanspolitik. Det har jeg så tænkt mig at gøre, og mit spørgsmål handler om sukkerafgiften. Mit eksempel stammer fra Samsø, som jeg tror hr. Jonas Dahl kender fra sin valgkreds. Der producerer man en del syltede grønsager, rødkål, asier, agurker, og man har i dag en omsætning på de her produkter, mest rødkål, på 80 mio. kr.

Ifølge det forslag om en sukkerafgift, der nu er lavet, skal det pålægges en afgift på 256 mio. kr. – jeg gentager: en omsætning i dag på 80 mio. kr. og ifølge forslaget en afgift på 256 mio. kr. Virksomheden tror, at med den her afgiftsstigning vil salget af de her produk-

ter falde voldsomt her i landet, og derfor ser man sig om efter et andet sted at producere, et andet marked. Den her produktion har en afledt virkning på Samsø, indirekte og direkte, på mellem 125 og 150 arbejdspladser ud af 900 arbejdspladser på Samsø. Er det måden, regeringen skaber job på?

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:03

Jonas Dahl (SF):

Jeg kender faktisk Samsø Konserverfabrik rigtig godt, men som jeg også sagde i min ordførertale, er det jo en lidt påfaldende debat. Jeg har godt hørt flere Venstrefolk også skyde på fru Marianne Jelved tidligere i dag, men det er bare lidt spøjst, at man skyder regeringen den her sukkerafgift i skoene, som vel at mærke træder i kraft den 1. januar 2013, og som der sådan set ikke engang er fremsat et lovforslag om. For hvis man bare skulle fremlægge det sådan, som det er gjort – det var sådan en fremregning, der åbenbart var lavet i Venstres sekretariat – så er det klart, at det har nogle negative konsekvenser, fordi der bl.a. er lavet nogle beregninger på det grundlag, som blev lavet i sin tid, da der var en Venstreskatteminister.

Det er sådan set også det, vi har sagt, nemlig at der er nogle udfordringer i det her, og det er også derfor, vi ikke har fremsat et lovforslag endnu. Det fremsætter vi i efteråret, for vi anerkender også, at der er nogle udfordringer i det her, og derfor er det vigtigt, at det bliver skruet sammen på den rigtige måde. Så jeg tror, man skal passe på med at finde på historier om, hvad det har af konsekvenser, når man end ikke har set et lovforslag. Tidligere her i dag var der et eksempel på en virksomhed, der allerede var lukket på baggrund af en afgift, som sådan set ikke er indført, og det er om muligt det mest spøjse, jeg har hørt i dag. Men jeg synes, man skulle sørge for at holde sig til indholdet.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Henrik Høegh.

Kl. 20:04

Henrik Høegh (V):

Det glæder mig, at hr. Jonas Dahl nu oplyser, at regeringen er til sinds at forholde sig til de her fuldstændig abnorme afgifter på de her produkter. Mig bekendt var en del af debatten om de her sukkerafgifter også NO_x-afgiften. Men lad mig så spørge: Det er tidligere i dag blevet nævnt, at det er meningen, at den her afgift skal være adfærdsregulerende. Er det sådan, at afgiften er påtænkt at være varieret efter sukkerindholdet i de pågældende produkter, eller er det bare en afgift, der relaterer sig til mængden af kilo, der er i et glas af den pågældende vare?

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:05

Jonas Dahl (SF):

Det synes jeg sådan set er et rigtig godt spørgsmål, det er også en af de diskussioner, vi har haft, og det er baggrunden for, at vi ikke bare har lagt et forslag frem, som flugtede med de guidelines, der blev lavet i sin tid under en Venstreskatteminister. Det er jo, fordi vi faktisk anerkender, at der er nogle udfordringer, og at det er vigtigt at skrue det sammen på den rigtige måde. Derfor har vi også lyttet, og hvis man vil have ulejlighed med at slå op i finanslovsforslaget, vil man sådan set kunne læse der, at vi anerkender, at der er nogle udfordrin-

ger her. Det er også baggrunden for, at vi ikke har fremsat forslaget endnu.

Men vi har også sagt, at der skal udarbejdes en konkret model, for vi har faktisk en ambition om at se på sukkerindholdet, vi har faktisk en ambition om at gøre noget ved det, og det var sådan set også det, den tidligere regerings Forebyggelseskommission selv foreslog, nemlig anbefalede at udvide grundlaget for chokolade- og slikafgiften til også at omfatte andre produkter med et højt sukkerindhold. Det var præcis det, der stod i Forebyggelseskommissionens rapport, og det er jo sådan set det, vi har taget til efterretning. Vi har lyttet til Forebyggelseskommissionen – den tidligere regering kunne måske have lyttet til sin egen kommission – og det er baggrunden for, at vi nu vil se på det her område, for vi synes faktisk, der er en udfordring, og vi tror sådan set, og det var også det, fru Marianne Jelved tidligere i dag var inde på, der er en fornuft i rent faktisk at pålægge nogle afgifter for også at se på, om ikke det kan give en adfærdsændring.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke tid til flere korte bemærkninger. Tak til hr. Jonas Dahl. (Hr. Bent Bøgsted markerer fra salen). Jeg må sige til hr. Bent Bøgsted, at der ikke er tid til flere. Det er det, jeg siger. Der er en ½ time, og den halve time er brugt. Jeg har set markeringen, og jeg skal ikke kommentere yderligere, men i hvert fald er der ikke tid til flere korte bemærkninger.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 20:06

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak. Ud over politiske drillerier og de samme spørgsmål, der er blevet besvaret, men alligevel bliver stillet igen og igen, så vil jeg sige, at det mest markante ved dagens debat har været, at regeringen flere gange har rakt hånden ud til Venstre – ikke til den venstre side, men til partiet Venstre. Og hånden er jo ikke bare rakt ud til Venstre i form af en invitation til et møde. Nej, det er jo med udspil som skatteudspillet, der indeholder klar borgerlig tankegang byggende på påstanden om, at man ved at øge forskellen på løn og dagpenge kan få flere i arbejde. Det, som VKO har gjort tre gange de sidste 10 år, er det, som den nye regering foreslår at gentage. Det er tilbud om flere reformer, der skal øge arbejdsudbuddet, igen ud fra den borgerlige kagebog med den besynderlige opfattelse, at jo ringere man behandler de arbejdsløse, og jo flere der søger et arbejde, jo flere job kommer der. Der er ingen, der har evnet at forklare, hvordan den logik er, men det er en sådan logik, som omfatter det meste af Folketinget, og som også er kernen i de her udspil.

Tilsvarende er det med energiforhandlingerne. Regeringen føjer Venstre ved at sænke den indsats, regeringen har foreslået. Bliver der et forlig med Venstre, vil det være til skade for klimaet, for miljøet og for den beskæftigelse, der følger, når man gør noget for klimaet. Men, men, men heldigvis siger Venstre nej til invitationerne, og tak for det. Og hvis den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, stadig væk havde været her helt personligt, ville jeg sige til ham: Hold nu endelig fast i ønsket om at vente på at få revanche ved næste valg; Venstre, hold jer endelig i ro; det er vores klare anbefaling til jer. For en stribe aftaler mellem regeringen og Venstre ville være en katastrofe for danskerne. Det ville øge uligheden i samfundet. Det ville piske de arbejdsløse og sikre en dårlig aftale om klimaet og forringelse velfærden. Venstre regner tydeligvis med, at hvis de afviser alle forslag om at gennemføre borgerlig politik, så kan de altså vinde magten tilbage. Og til dem, der ikke lige har tænkt over det, vil jeg sige, at de næste gang vil regere ikke bare sammen med Dansk Folkeparti, men også sammen med Liberal Alliance – en skræmmende tanke. Derfor de her ord til regeringen.

Hvordan undgår vi nu, at vi kommer dertil? Efter vores opfattelse kan det kun lykkes at undgå, at Venstre kommer tilbage i en grimme konstellation, hvis den siddende regering nu i forlængelse af finanslovaftalen vil føre en klar politik, der svarer til betegnelsen rød stue, i stedet for at prøve at kopiere blå stues politik og tro, at man kan slå blå stue på deres banehalvdel. Vi vil gerne dreje regeringen den anden vej, fortsætte linjen fra det forslag til finanslov, vi diskuterer i dag, med mere beskæftigelse, mere velfærd, mere uddannelse, mere lighed og mere på miljø- og klimaområdet.

Vi er sikre på, og vi tror på, at fremtiden for denne regering ligger i at føre en politik, der er helt klart forskellig fra den forrige regerings politik, og ikke i at føre politik sammen med partierne fra den gamle regering. Vi tror på, at det, vælgerne stemte på ved det sidste valg, var at få en forandring. Det, jeg tror på at man skal vinde vælgerne på, er, at de kan se forskel, og jeg er sikker på, at de linjer, der bl.a. er i finanslovaftalen, og som vi gerne vil forhandle videre om med regeringen i kommende aftaler, er det, der også kan bringe regeringen tættere på at få det genvalg, som vi alle sammen ønsker i stedet for det skræmmebillede, vi ser til højre i salen.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Der er korte bemærkninger, og først er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 20:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Der er bare en enkelt ting, jeg længe har haft lyst til lige at spørge hr. Frank Aaen om sådan i al fredsommelighed. Når man ser på finanslovaftalen, er der jo selvfølgelig dels lavet en fyldig aftale for 2012, dels lagt nogle tråde ind i 2013. Det, jeg egentlig vil bede hr. Frank Aaen om, er at forklare Folketinget, hvad det efter Enhedslistens opfattelse er, regeringen er bundet af i forhold til 2013 allerede med aftalen her for 2012.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:11

Frank Aaen (EL):

Regeringen har bundet sig til, at en relativt stor sum penge her til sommer skal afsættes til kommunerne med henblik på udmøntning i budgetterne for 2013, herunder er der en af de ting, vi er allermost stolte af, nemlig at der er afsat 1/2 mia. kr. til at ansætte mere personale i daginstitutionerne, så der er flere voksne til at passe børnene.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 20:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo vigtigt lige at forstå det i forhold til den fremtidige proces og regeringens megen tale om at prøve at lave et bredere samarbejde. Altså, der er ikke noget i finanslovaftalen for 2012, der forpligter regeringen til at udmønte noget bestemt sammen med Enhedslisten i løbet af efteråret 2012 for 2013. Det er alene et spørgsmål om, at der skal afsættes nogle penge til kommunerne i forbindelse med sommerens aftale med Kommunernes Landsforening. Er det rigtigt forstået?

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:12

Frank Aaen (EL):

Der er forskellige aftaler, der rækker ind i 2013. Der er også nogle penge, som er afsat til anvendelse senere i år, og de vil også kunne udmøntes i løbet af 2013. Så der er tråde, der rækker ind i 2013. Men hvis spørgsmålet er, om regeringen kan lave aftaler med Dansk Folkeparti i 2012, der kommer til at gælde for 2013, så må jeg med stor beklagelse sige, at sådan er den politiske virkelighed ikke. Jeg håber ikke, at det kommer til at ske.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 20:13

Mike Legarth (KF):

Det er jo anden runde, så jeg bliver lidt i samme boldgade som tidligere. Jeg kan ikke lade være med at skraldgrine, når jeg hører hr. Frank Aaen forsvare topskat og skattereform uden hensyn til, om ligheden er der. Derfor er jeg nødt til at spørge igen: Hørte jeg rigtigt, da hr. Frank Aaen svarede mig sidste gang, at Enhedslisten og hr. Frank Aaen ikke har nogen problemer med at medvirke til en skattereform, hvor man letter topskatten, hvilket jeg jo synes er helt fantastisk, jeg er jo skattelettelsesmand om nogen? Er det rigtigt, at det vil Enhedslisten godt medvirke til, og at man også godt vil medvirke til en skattereform, hvor Ginikoefficienten, det, der måler uligheden, faktisk øges en smule?

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:14

Frank Aaen (EL):

Nu skal man jo være varsom med som politiker at give karakterer til andre politikere. Men jeg må ærligt talt sige, at når man fire, fem, seks gange spørger, om Det Radikale Venstre går ind for at lukke Aalborg Portland, og hver eneste gang får at vide, at det gør Det Radikale Venstre ikke, så synes jeg måske, at de sidste fire, fem spørgsmål er spild af tid. Og når man hører om den ene marmeladefabrik efter den anden, der lukker, og spørger, hvorfor skal den lukke, og hvorfor skal den lukke, og man hver eneste gang får svaret, at den sukkerafgift, der træder i kraft den 1. januar 2013, i hvert fald ikke kan have lukket fabrikker i dag, og man slet ikke ved, hvordan den afgift skal skrues sammen, og alligevel bliver ved med at spørge, så synes jeg, det er spild af tid. Jeg synes faktisk også, det er spild af tid, at jeg endnu en gang skal sige, at bare uligheden i samfundet ikke bliver større, men mindre, så er vi indstillet på at bruge en variation af forskellige redskaber til at nå det mål, herunder en skattereform, herunder f.eks. en fjernelse af satspuljen.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 20:15

Mike Legarth (KF):

Jeg vil bare godt sådan for en ordens skyld rose hr. Frank Aaen for sin iver og sin flid og sine mange gode synspunkter generelt i det politiske arbejde, ros og anerkendelse for det menneskelige og for indsatsen, men jeg synes, det er fuldstændig hyklerisk og totalt til grin, at jeg nu skal høre hr. Frank Aaen fra Enhedslisten stå på talerstolen og forsvare at kæmpe for det samme, som jeg har kæmpet for altid, nemlig at lette skatten, fordi det er vigtigt for vores samfund. Det har jeg hørt den samme hr. Frank Aaen nedladende fuldstændig tage af-

stand fra, kalde det en champagnereform, en rødvinreform og alt muligt, kun være til gavn for de rige, hver gang vi har talt om det. Hvis vi skal have en effekt af en skattereform, så er vi nødt til, hvis vi også skal øge arbejdsudbuddet, som også er et krav til den her skattereform, at se på at dreje på Ginikoefficienten, sådan at uligheden bliver en lille smule større, men der er en masse andre positive effekter. Dengang var hr. Frank Aaen fuldstændig modstander af det, og derfor er det da lige til at trille rundt af grin af og have mange servietter klar, fordi tårerne sprøjter ud øjnene på en ved at høre et så fuldstændig anderledes synspunkt i dag.

Kl. 20:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:16

Frank Aaen (EL):

Ja, jeg ved ikke, hvorhenne der er blevet hørt andre synspunkter. Hele mit indlæg gik ud på at kritisere den siddende regering for at følge Det Konservative Folkeparti og Venstres og Dansk Folkepartis logik om, at bare man gør vilkårene dårligere for de arbejdsløse, så kommer flere i arbejde. Det er en logik, vi ikke tror på, det er en logik, vi er imod, og den bekæmper vi. Men hvordan vi bekæmper den, bestemmer hr. Mike Legarth altså ikke. Hvis det er sådan, at der bliver lavet en skattereform, der har et indhold, vi ikke er helt tilfredse med, så vil vi med glæde kaste os over at rette op på den og forbedre den ved hjælp af nogle andre instrumenter, herunder f.eks. at fjerne satspuljen eller på anden måde sørge for, at dem, der har mindst, får noget mere at gøre godt med.

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 20:17

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Det er jo således, at den røde regering i øjeblikket kæmper indædt for at få gennemtrumfet en betalingsmur omkring København, og det gør den, selv om det står klart, at sådan en betalingsmur ikke vil have en særlig stor virkning på reduktion af trængslen i København, og den vil heller ikke have den store effekt på forbedring af luftmiljøet i København. Begge dele er i øvrigt blevet forbedret markant de sidste fem år. Til gengæld vil en betalingsmur ramme knusende hårdt blandt almindelige borgere og lønmodtagere, som skal passere for at passe deres daglige arbejde, herunder specielt børnefamilier. Muren vil også ramme specielt hårdt blandt forholdsvis lavtlønnede bilister, som i sagens natur skal bruge bilen for at passe deres arbejde, hvis de skal til at betale 11.000 kr. om året for at passe arbejdet. Derfor vil jeg spørge om noget: Synes Enhedslisten virkelig, det er rimeligt at ramme lønmodtagere, som har brug for at bruge deres bil for at passe deres arbejde? For det andet: Synes Enhedslisten, det er særlig solidarisk at indføre sådan en betalingsmur, som rammer særlig hårdt blandt de lavtlønnede borgere?

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:18

Frank Aaen (EL):

Der var en fejl i spørgsmålet. Det er korrekt, at virkningen på miljøet ikke er voldsomt stor, men virkningen i forhold til trængslen er betydelig. Og det, der sådan set hele tiden har været målsætningen, er, at det skal være nemmere at komme rundt i København, og at man ikke skal sidde fast i køer i lange perioder; det er sådan set en af hoved-

målsætningerne med det. Til det med solidarisk vil jeg sige, at det er sådan, at langt de fleste biler, der kommer ind i København, kommer fra Nordsjælland, mens flertallet af dem, der sidder i busserne, er almindelige, hårdtarbejdende mennesker, som det nu hedder, og derfor vil det være rigtig fint, hvis den kollektive trafik for dem, der har mindst, bliver forbedret, hvorimod jeg ikke har det fjerneste imod, at dem, der tager øsen oppe fra Hornbæk, kommer til at betale for at køre ind i København.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 20:19

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Man skal jo høre meget, før ørerne falder af. Jeg tror i hvert fald, der er rigtig mange af de titusindvis af bilister, der passerer det sted, hvor betalingsmuren tænkes oprettet, der er hårdtarbejdende, men det synes Enhedslisten åbenbart ikke.

Det er også en tilsnigelse at sige, at den har en stor effekt på bekæmpelse af trængslen. Regeringens egen miljøredegørelse dokumenterer, at besparelsen i tid fra f.eks. Helsingør til ind midt på Rådhuspladsen ville være 5 minutter. Det vil sige, at den tidsbesparelse vil koste 5 kr. pr. minut, så det er meget dyrt.

Jeg vil gerne spørge ind til Enhedslistens pris for at støtte den her betalingsmur, for Enhedslisten har jo også sat nogle spørgsmålstegn ved den. Vi ved, at Socialistisk Folkeparti gik til valg på et meget, meget højt profileret løfte, formentlig det højest profilerede løfte, der var, nemlig at den kollektive trafikpris skulle sænkes med 40 pct. Hr. Villy Søvndal, den nuværende udenrigsminister, var stort set på samtlige bybusser i hele hovedstadsområdet med det løfte. Enhedslisten har også været ude at nævne det løfte. Nu ved vi, at SF er løbet fra det løfte, og derfor vil jeg spørge: Vil Enhedslisten så i stedet for kræve det som pris for at støtte en betalingsring, så man dermed indfrier det løfte, SF er løbet fra?

Kl. 20:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:20

Frank Aaen (EL):

Vi vil gerne have, at alle mennesker, hårdtarbejdende såvel som dem, der arbejder knap så hårdt, kan komme rundt i København på en ordentlig måde. Og den bedste måde at gøre det på er ved at sikre en bedre kollektiv trafik. Vi vil også meget gerne sikre en billigere kollektiv trafik. Vi har aldrig udstedt løfter i en enorm målestok, for vi ved, at det er dyrt, men vi har hele tiden sagt, at den kollektive trafik både skal gøres bedre og billigere, og det er forudsætningen for, at man kan lave en indsats mod trængslen, hvor folk har et alternativ. Det er jo det, der er det afgørende, altså at vi siger: Du må stille bilen, eller også må du betale, men til gengæld skal du have en god mulighed for at komme videre på en anden måde.

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 20:21

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig godt lige spørge hr. Frank Aaen lidt om det med de her afgifter. Det var det spørgsmål, jeg ville have stillet til hr. Jonas Dahl, da jeg ikke kunne få lov til det, men nu kan jeg spørge hr. Frank Aaen, og jeg er sikker på, at hr. Frank Aaen er en hel del inde i de forhandlinger, der foregår. Nu er der jo blevet

vedtaget en hel del afgifter, og der er også afgifter, bliver der sagt, som først skal forhandles på plads her i løbet af det kommende år. Men hr. Frank Aaen ikke forståelse for, at produktionsvirksomhederne er meget usikre på, hvad der sker, når de i et lovforslag, der er vedtaget – det er jo ikke så lang tid siden, vi vedtog sukkerafgiften – kan se, at der står et beløb, som sukkerafgiften vil stige med. Så står der godt nok, som det bliver sagt, at det her med syltetøj skal vi først have forhandlet på plads i 2012 – det er i hvert fald det, regeringen siger. Men indtil da har virksomhederne jo kun de tal, der står i lovforslaget, at forholde sig til. Er det ikke naturligt, at det så skaber utryghed, at man ikke får mere at vide?

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:22

Frank Aaen (EL):

Jo, det kan man sådan set godt sige, og derfor er vi faktisk meget indstillet på, at nogle af de ting, der ikke er afklaret, bliver afklaret så hurtigt som muligt i løbet af foråret. Det vil jeg gerne medgive. Altså, vi synes, at vi skal have den betalingsring, trængselsring, på plads nu, så folk ved, hvad de skal indrette sig efter. Vi skal også have den der sukkerafgift på plads så hurtigt som muligt, men vi skal jo ikke lave en gentagelse af den fedtafgift, som hr. Bent Bøgsted var med til at indføre, og som ingen kan finde ud af, og som bare er en simpel afgift på alt kød, uanset om det er 20 pct. fedt eller om det er den fineste kalveculotte. Jeg mener, vi behøver jo ikke at gentage de fejl, som den tidligere regering gjorde, da den indførte en afgift for at få penge i kassen. Derfor tænker vi os lidt om. Jeg er helt enig: Så hurtigt som muligt skal de ting på plads, så der er en afklaring, så folk kan begynde at indrette sig på det.

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:23

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det kan man så tage, som man vil. Så vidt jeg husker, er det i hvert fald sådan, at regeringen har hævet fedtafgiften en tak også – nå, det var da dejligt, hvis det ikke er tilfældet; det synes jeg ellers jeg læste. Ja, det går jo godt, som jeg sagde tidligere.

Noget af det, jeg godt vil spørge hr. Frank Aaen om, er de her afgifter: Hvor mange flere afgifter kan vi forvente der kommer? Kommer der flere end dem, der er blevet omtalt, og som er i spil her, altså dem, der er vedtaget – betalingsringen og den her sukkerafgift?

Kommer der så flere afgifter i spil, som bliver pålagt virksomhederne? Hr. Frank Aaen skal jo ud og fortælle 3F'erne, at de kan gå hen og miste deres job, hvis der bliver lagt så store afgifter på, at virksomhederne er nødt til at lukke.

Vi ved, at der også på et tidspunkt kommer en arbejdsmiljøafgift, og det går jeg også ud fra at hr. Frank Aaen er inde over. Hvor stor den bliver, hvad regeringen har tænkt sig der, ved vi heller ikke. Men hvor mange flere afgifter skal vi regne med at vi får at se her i løbet af 2012?

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:24

Frank Aaen (EL):

Der er et par afgifter, der er aftalt i finanslovaftalen, herunder en arbejdsmiljøafgift, som skal gøre, at arbejdsgiverne presses til at be-

handle deres ansatte ordentligt i stedet for bare at se på, at de bliver nedslidte og syge og kommer til skade. Nogle af dem er beskrevet i finanslovsforslaget, og de skal så udmøntes så hurtigt, som det er muligt, som jeg var inde på før.

Så er der nogle afgifter i det energiudspil, som den gamle regering kom med, og der vil jeg sige at vi i øjeblikket slås for at undgå at de bliver så høje, for vi synes ikke, der er grund til, at f.eks. afgiften for almindelige mennesker bliver højere end højst nødvendigt. Vi synes, der er andre steder at tage pengene. Det vil hr. Bent Bøgsted måske kunne erindre sig fra de gange, jeg før har udtalt mig om den slags spørgsmål her fra talerstolen. Jeg har aldrig nævnt, at almindelige mennesker skulle betale mere i skat, når vi f.eks. har snakket om en skattereform, men har sagt, at pengene skal tages ved skat på spekulation, fra de multinationale selskaber, fra nordsøolien og fra andre steder, hvor det er almindelig sund fornuft at kradse pengene ind – altså ikke ved specielt at sætte skatterne op for de lave indkomster, hvor vi jo selvfølgelig i øjeblikket diskuterer det modsatte, nemlig at sætte skatten ned.

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 20:25

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. For et øjeblik siden, da ordføreren sagde, at det mest er folk fra Nordsjælland, der kører ind i København, eller sådan noget, kunne jeg ikke lade være med at lave en hurtig søgning i Statistikbanken, altså inde på Danmarks Statistiks hjemmeside.

Vælger man at se på familier med bil og vælger lønmodtagere med løn på grundniveau, så viser det sig, at der er 406.343 familier med bil. Vælger man at se på familier med bil og vælger arbejdsløse, så viser det sig, at der er 16.500, der alligevel har bil. På samme måde kan man se, at der er 53.086 førtidspensionister med bil, knap 55.000 efterlønsmodtagere med bil og knap 40.000 uden for arbejdsmarkedet, der alligevel har bil. Det var bare de fem grupper, jeg fandt, dvs. i alt omkring 570.000 familier med bil.

Vil ordføreren holde fast i, at det mest er folk fra Nordsjælland, der kører ind i København, altså at det mest er dem, der bliver ramt af betalingsmuren?

Kl. 20:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:26

Frank Aaen (EL):

Det, jeg sagde, var, at jeg meget gerne vil sørge for, at dem, der bor i Nordsjælland, i stedet for at tage bilen ind i København, finder ud af at tage toget eller en anden form for kollektiv trafik herind. Det er der ingen tvivl om. Og det er det, der er formålet.

Der skal være et alternativ, nemlig det, at man kan komme godt og billigt med den kollektive trafik. Særlig pendlere, synes vi, skal have billigere muligheder for at bruge den kollektive trafik, når de skal til København.

Det er jo ikke sådan, at vi vil holde folk ude af København. Jeg synes bare, det er synd, at København sner til i biler, så man ikke kan komme rundt. Man sidder fast hele tiden. Jeg ved det fra mig selv, for når man kom herfra og skulle hente sit barn i daginstitutionen inden lukketid kl. 17.00 og tog en taxa, så kunne man lige så godt have gået hele vejen. Altså, det er noget af det, vi skal have lavet om på, og det er det, som trængselsringen går ud på.

Kl. 20:27

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 20:27

Joachim B. Olsen (LA):

Men hvorfor er det, at hr. Frank Aaen synes, at de her 53.000 førtidspensionister skal betale for at køre ind i København? De har ikke særlig mange penge at rutte med. Hvorfor er det de 55.000 efterlønsmodtagere eller de knap 40.000, der står uden for arbejdsstyrken, og som alligevel har en bil, der skal betale for at køre ind i deres egen hovedstad?

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:28

Frank Aaen (EL):

Hvorfor skulle nogle, der ikke har bil, ikke have en bedre og billigere mulighed for at komme ind i København i form af en bedre og billigere kollektiv trafik?

Altså, der er jo mange mennesker, vi gerne vil have ind til København. Det er ikke kun bilister, vi gerne vil have ind i København; vi vil også gerne have dem, der ikke har bil. Og det er jo det, det går ud på, nemlig at sørge for, at der kommer bedre adgang til vores by for alle, både dem, der ikke har bil, og dem, som er så fornuftige at lade bilen stå uden for København og tage bus eller tog ind. Det er jo det, det hele går ud på.

Det har hele tiden været hovedformålet for Enhedslisten at sørge for at få folk til at flytte sig fra bilen og over i den kollektive trafik, men selvfølgelig med en mulighed for, at man kan tage bilen ind. F.eks. om søndagen behøver det måske ikke at koste penge om aftenen, og om natten behøver det ikke at koste penge. Men i forhold til trængselsperioderne – og det er jo derfor, det hedder en trængselsring – bør man prøve at sige til folk: Det er billigere for dig at tage den kollektive trafik, når du skal ind til København, medmindre du har meget brug for at tage bilen med, men så kommer du også til at betale for det.

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Jane Heitmann for en kort bemærkning.

Kl. 20:29

Jane Heitmann (V):

Tak. Vi har hørt fru Marianne Jelved tale om adfærdsregulering via sukkerafgiften, og jeg forstår også, at der er et udtalt ønske hos regeringen om at gøre os alle sammen lidt sundere, og det synes jeg naturligvis er prisværdigt.

Det, vi også ved, er, at et glas juice svarer til cirka ti sukkerknalder, og at et glas frugtjuice har stort set den samme effekt på kroppen som almindelig sukker. Og når vi nu ved, at frugtsukker virker på samme måde som det sukker, vi har i sukkerskålen, bliver jeg nødt til at spørge: Hvad er det for nogle overvejelser, regeringen har gjort sig, siden det nu er rødkål, syltede agurker og sodavand, som er belagt med afgift, og ikke f.eks. frugtjuice?

Kl. 20:30

Formanden:
Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Jeg ved ikke, om der kom et forslag til en ekstra afgift; det kunne jeg ikke lige helt høre.

Altså, det, vi er landet på, er, at det er sukker, der er tilsat nogle produkter, som i dag ikke er afgiftsbelagte, hvad angår sukker, men som i virkeligheden indeholder lige så meget sukker – eller måske endda endnu mere – som nogle af de produkter, der i dag er belastet med en sukkerafgift. Det er det, det går ud på. Hvis der er et godt forslag om at afgiftsbelægge flere ting – men jeg tror nu ikke, det er en god idé med juice – så værsgo at komme med det.

Kl. 20:30

Formanden:

Fra Jane Heitmann.

Kl. 20:30

Jane Heitmann (V):

Altså, jeg prøver her at forstå regeringens logik med hensyn til adfærdsregulere og gøre os alle sammen en lille smule sundere. Og jeg forstår ikke helt – det må hr. Frank Aaen så lige være venlig at forklare mig en gang til – hvad forskellen præcis består i, når vi nu ved, at frugtsukker virker på præcis samme måde på kroppen som det sukker, vi har i sukkerskålen. Vil hr. Frank Aaen ikke lige fortælle mig: Hvad er det for nogle overvejelser, man helt konkret har gjort fra regeringens side?

Kl. 20:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:31

Frank Aaen (EL):

Det er ikke så svært. Det er at prøve at formindske et overdrevet indtag af sukker. Det er jo ikke sådan, at vi vil forbyde sukker. Det er jo ikke sådan, at vi vil forbyde alle arter af sukker. Vi ønsker bare at nedbringe det samlede forbrug af sukker, og det blev allerede vedtaget for mange år siden med hensyn til nogle produkter, og det, vi foreslår, er, at man nu udvider det til andre produkter. Og inden vi indfører det, tænker vi os godt om, så det bliver en afgift, som folk kan se en vis fornuft i.

Kl. 20:31

Formanden:

En kort bemærkning fra fru Liselott Blixt.

Kl. 20:32

Liselott Blixt (DF):

Jeg bliver lidt forvirret, når jeg sidder hernede og hører hr. Frank Aaen forklare, hvordan man gerne vil beskytte de lavtlønnede mod højere skatter, når man er gået med til nogle afgifter, som vil ramme dem, som har lavest løn i Danmark, samt nogle af dem, som er på overførselsindkomst. Man har sagt så flot, mens vi har diskuteret det det sidste år, at man ville kompensere dem. Ja, det blev med 23 kr. om måneden.

Vi ved, at der er utrolig mange på overførselsindkomst. Der er rygere, der måske også kan lide et glas vin eller at købe noget slik. Hvad får de at leve sundt for, når de ikke kan vænne sig af med det her? Der kunne jeg godt tænke mig at vide hvad hr. Frank Aaen mener.

Kl. 20:32

Formanden:

Ordføreren.

- Kl. 20:32 len forsvinder og trafikken kan få lov at komme frem. Vil Enhedslisten støtte det, når det nu er trængslen, der er det store problem?
Kl. 20:35
- Frank Aaen (EL):**
Vi har aldrig sagt, at man ville kompensere lavtlønsgrupper eller andre grupper fuldt ud for de her afgifter – ikke på noget tidspunkt. Vi har sagt, at vi meget gerne vil give en compensation, men ikke fuldt ud, for det kan vi ikke klare. Vi synes samtidig, at det var en god idé at lægge afgifter på reklamer, fordi vi får for mange reklamer i postkassen. Kombinationen af at gøre noget for miljøet ved at nedbringe mængden af reklamer og give en forhøjelse af den grønne check til familierne syntes vi var en god ting.
Kl. 20:33
- Formanden:**
Fru Liselott Blixt.
Kl. 20:33
- Liselott Blixt (DF):**
Nu taler hr. Frank Aaen så meget om miljøet, aviserne og sådan noget. Det er ikke det, jeg taler om. Jeg taler om, hvor mange penge den lavtlønnede har – den, der er på overførselsindkomst, den, som ikke har et arbejde og kan tjene lidt til at forsøde livet, til at købe de cigaretter eller til den vin, man gerne vil have. Hvis man skal en tur til København, får man også lagt en afgift på det. De har også bil, som vi ved fra statistikkerne. Det er jo de lavtlønnede, der kommer til at betale med ekstra afgifter på slik, vin, cigaretter og bil. Hvordan kan Enhedslisten være med til at påføre de mennesker den ekstra afgift?
Kl. 20:34
- Formanden:**
Ordføreren.
Kl. 20:34
- Frank Aaen (EL):**
Fordi vi mener, det er en god idé, at folk ryger og drikker mindre. Derfor er det en god ting at hæve de afgifter. Vi stemte også imod, da Dansk Folkeparti i sin tid var med til at sætte afgiften på f.eks. vin ned. Det har et almindeligt sundhedsfremmende sigte, samtidig med at vi kan skaffe nogle penge til mere velfærd. Så enkelt er det. Men vi vil ikke forbyde de produkter. Vi har ikke forbudt folk at køre ind til København og vil heller ikke gøre det. Det er bare for at adfærdsregulere, som det sker på så mange andre områder, og det tror vi er en god ting, især når vi så kan bruge pengene til at forbedre velfærden.
Kl. 20:34
- Formanden:**
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.
Kl. 20:34
- Tom Behnke (KF):**
Jeg synes ikke, vi blev helt færdige med at tale om betalingsringen, for jeg kan forstå, at det argument, man brugte før valget, var, at det var noget med klima og miljø og alt sådan noget, men at man så har fraveget det nu, hvor nogle beregninger har vist, at man sådan set ikke opnår nogen af delene. Men nu er det trængslen, der er problemet. Jeg vil så bare høre, om hr. Frank Aaen og Enhedslisten vil støtte, at man gør noget ved vejnettet: at man udbygger vejnettet og f.eks. laver en havnetunnel og lignende, så man kan få den gennemgående trafik hurtigere igennem og den ikke skal holde i kø.
En helt anden ting er, at lyskrydsene skal synkroniseres, for det, der sådan set er grunden til, at man må holde stille ovre ved Rådhuspladsen, er, at man ikke kan komme forbi for røde lys; det er jo Københavns Kommune, men staten kunne godt spille en rolle i forbindelse med en udbygning, en tilpasning af vejnettet, sådan at trængs-
- Kl. 20:35
- Formanden:**
Ordføreren.
Kl. 20:35
- Frank Aaen (EL):**
Det er sådan, at hver gang man bygger en ny vej, kommer der en bil mere. Det viser al erfaring. Der er ingen grund til at bygge flere veje for at prøve at løse problemet. Man har jo bygget veje og veje, og problemet er ikke blevet mindre, tværtimod, så vi tror ikke, det er en god idé som en almindelig løsning. Jeg vil ikke udelukke, at der kan bygges en vej et sted, hvor det er fornuftigt, men som almindelig løsning er det at bygge veje ikke med til at nedbringe trængslen, det betyder bare, at der kommer flere biler.
Kl. 20:36
- Formanden:**
Hr. Tom Behnke.
Kl. 20:36
- Tom Behnke (KF):**
Til det med én vej og én bil vil jeg sige, at jeg nu ikke tror, at det, at en havnetunnel så vil give en bil mere, vil være noget man vil kunne mærke på trængslen i København, så det i sig selv er vel egentlig ikke noget problem.
Men det andet er, at om morgenen tager jeg adskillige gange S-toget indad, og selv om der køres med maksimal længde på S-toget, står vi allerede i dag som sild i en tønde. Hvor er det, alle de mennesker, der ikke skal køre i bil, skal være henne? Skal de sidde oven på toget, eller hvor er det, man forestiller sig de skal være henne i den kollektive trafik, når den kollektive trafik allerede i dag i myldretiden er overbelastet?
Kl. 20:36
- Formanden:**
Ordføreren.
Kl. 20:36
- Frank Aaen (EL):**
Jeg ved, at en af de ting, der diskuteres meget intenst i forhandlingerne øjeblikket, er, hvordan man sørger for, at der er nok med kapacitet i den kollektive trafik, og det går jeg ud fra man får løst. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at S-togene er overfyldte. Jeg synes, det er ærgerligt, at den gamle regering ikke har sørget for at få udbygget på S-togområdet i det omfang, det var nødvendigt, for at klare den transport, der er brug for.
Kl. 20:37
- Formanden:**
Vi kan nå en enkelt kort bemærkning til fra fru Louise Schack Elholm. Det er den sidste.
Kl. 20:37
- Louise Schack Elholm (V):**
Tak. Jeg er rigtig glad for, at jeg nåede det denne gang. Jeg nåede det hverken over for SF eller Radikale, så nu har jeg måske lidt til gode at stille spørgsmål. Ordføreren nævner betalingsmuren og ordførerens glæde over betalingsmuren. Jeg må altså sige, at der er rigtig mange, der tager deres bil ude fra Midtsjælland, hvor jeg kommer fra. Det kan være, fordi de ikke kan få det til at hænge sammen med børn og sådan noget at tage toget. Det kan også være, fordi de bor så langt væk fra den offentlige transport, at det ville tage urimelig lang tid at komme hen til den offentlige transport.

Men hvad skal man så gøre, hvis nu man bor ude på Midtsjælland? For det eneste problem er nemlig ikke, om der er offentlig transport ind til København. Det andet problem er, at det ikke er usædvanligt, at folk efterlades på perronen, fordi der ikke er plads til folk i togene, og det er jo altså nogle IC3-tog, vi har kæmpet med, siden det blev vedtaget, at vi skulle have dem, altså siden slutningen af 1990'erne, hvor Venstre blev smidt uden for døren og Sonja Mikkelsen gennemførte, at vi skulle have de der forfærdelige IC3-tog. Vi efterlader ret ofte folk på perronen på Midtsjælland. I Ringsted kan folk ikke få en parkeringsplads. Hvad er deres alternativ til at tage bilen på arbejde? Er det at droppe at have et arbejde?

Kl. 20:38

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:38

Frank Aaen (EL):

Det er jo derfor, vi arbejder intenst for, at kapaciteten i den kollektive trafik bliver større. Jeg synes da, det er skammeligt, at V, K og O, der nu har haft magten i 10 år, ikke har sørget for, at den kollektive trafik, hvad angår tog, er ordentligt udbygget. Nu skal jeg ikke give dem skylden for IC4-togenes problemer, men man kunne måske have fundet andre løsninger, så folk ikke skal stå op, og så togene ikke kører fra folk, så de ikke kommer med, for det er selvfølgelig en skændsel, at det er sådan, at folk ikke kan komme med toget, når de ellers burde kunne regne med det. Så det skal vi have løst.

Jeg siger bare, at det her problem kan man altså ikke beskyldte trængselsringen for at have skabt, vel? Det varer lige lidt endnu, så skulle vi ikke se, om vi kunne få rettet ansvaret derhen, hvor det skal være, nemlig hos den gamle regering? Og så skal vi prøve at se, om vi sammen med den nye regering kan løse det problem.

Kl. 20:39

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 20:39

Louise Schack Elholm (V):

Nu var det jo ikke os, der indgik en aftale om IC4-togene, som er umulig at komme ud af. Det var ikke os. Vi hænger på det, som SR-regeringen i sin tid gjorde. Jeg ville ønske, at vi kunne have ændret det, men det kan vi ikke, og det, man så vælger at gøre fra den nye regerings side, er at straffe dem, der er fanget af det forfærdelige problem med IC4-togene, og det synes jeg jo er en skændsel. Det er en skændsel, at man på den måde straffer folk, fordi de tager på arbejde.

En anden ting er, at ordføreren sagde, at så skulle man bruge penge på at nedsætte prisen på den offentlige transport. Se, det hørte jeg også S og SF sige i valgkampen. Man ville nedsætte prisen på den offentlige transport. Det var sådan, at et periodekort for alle zoner i det gamle HT-område skulle koste lige godt 700 kr. Nu er priserne lige steget til over 1.200 kr. for det samme kort. Det er en stigning på 71 pct. Og så vil jeg bare lige gøre det klart, at det, som har været vores filosofi hele vejen igennem, har været at forbedre mulighederne i den offentlige transport, og det har virket. 40 pct. flere end for 10 år siden bruger den offentlige transport i dag.

Kl. 20:40

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:40

Frank Aaen (EL):

Det er nemlig fuldstændig korrekt, og det er godt, men derfor skulle man nok have sørget for at udbygge den noget mere. Det har man altså også haft 10 år til. Jeg synes også, det er fantastisk, at det er undertegnede, der skal have skylden for, at priserne i den kollektive trafik er steget, når det er en vedtagelse, der stammer fra den gamle regerings tid, og når man ved, at priserne i den kollektive trafik er eksploderet i de 10 år, VKO sad ved magten. Så kan man jo godt give mig skylden, men man skulle lige prøve at tage et spejl og kigge på sig selv. Det er altså problemer, der er skabt i den gamle regerings tid, og de kan i hvert fald ikke henføres til en betalingsring, der først ligger der om lang tid.

Kl. 20:40

Formanden:

Så siger vi tak til Enhedslistens ordfører. Så er det vist hr. Simon Emil Ammitzbøll, som nu er ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 20:41

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, vi er et innovativt parti, der spiller med rullende udskiftninger.

Det er sådan, at Europa lider af gældskrise, men faktisk også af vækstkrise, og Danmark er i nogen grad – for at sige det pænt – ramt af denne vækstkrise. Hvad har vi så brugt debatten på her i dag? Vi har diskuteret sukkerforbrug, fertilitetsbehandling, lighed og løftebrud, og det er sikkert meget spændende alt sammen, men det er ikke rigtig noget, der rykker i forhold til spørgsmålet om at få mere vækst, få flere arbejdspladser og have råd til at have det gode samfund, som vi alle sammen ønsker os. Desværre har vi også set de negative ting: nye afgifter; indførelse af et kontanthjælpsloft; der er nogle, der får en længere dagpengeperiode; der er en kickstart, som desværre virker kontraproduktivt. Alt sammen giver det et billede af, at vi har en finanslov, hvor der ikke er egentlige vækstinitiativer.

Faktisk er det sådan, at det eneste egentlige gode tiltag, der er i den nye finanslov, er tilbagetrækningsreformen, men den er jo sådan set lavet under den tidligere regering, så det kan vi heller ikke få lov til at rose den nuværende regering for. Liberal Alliance har spurgt først finansministeren, så den radikale finansordfører, fru Marianne Jelved, som vi endog spurgte utrolig mange gange, og den folkesocialistiske finansordfører, hr. Jonas Dahl: Hvad er det i det her udspil, der skaber vækst?

Læser man regeringsgrundlaget, kan man se, at det skulle være alle de grønne arbejdspladser, men vi har fru Marianne Jelveds ord for, at det sådan set ikke er for vækstens skyld; det er for miljøets skyld. Så var der noget med forskningen. Det står også i regeringsgrundlaget, men alligevel bruger man mindre på forskningen. Så var der noget med den her kickstart, men altså, de svar, vi har fået fra finansministeren – og tak for det – mere end antyder jo, at når man ser det i et lidt længere perspektiv, har det en negativ effekt i forhold til antallet af arbejdspladser og ikke en positiv effekt.

Nu skal det hele ikke være så surt. Og jeg ved jo godt, at folk kender vores kritik, men vi er ikke et af den slags partier, der kun kritiserer; vi har sådan set også egne bud, vi har egne forslag. Og det er ganske vist, at hvis vi sætter skatten ned, hvis vi effektiviserer den offentlige sektor, og hvis vi giver folk noget mere personlig frihed, så skaber vi faktisk en grobund for vækst og nye arbejdspladser. Vi skal have fokus rettet fast imod at forbedre konkurrenceevnen, vi skal have fokus rettet fast imod, at virksomhederne får så gode arbejdsbetingelser som overhovedet muligt, vi skal have fokus rettet fast imod, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Det er jo sådan, at når man tager de her gode liberale forslag – hr. Anders Samuelsen har jo tidligere i dag i sin ordførertale været inde

på alle de konkrete forslag, og jeg gentager dem gerne, hvis der skulle være spørgsmål – så må man jo konstatere, at de liberale er dem, der kan levere en politik for arbejderne, for de danske arbejdere, dem, der går på arbejde. Lige meget om det er høj- eller lav- eller mellemindkomstjob, så er det Liberal Alliance, der kan levere en indsats, som gør, at man får job.

Faktisk vil jeg også påstå, at vi er dem, der kan levere social trykthed, for det giver faktisk trykthed, at man har et job, og det giver faktisk trykthed at have et skattesystem, der gør, at man kan forandre sin egen livssituation i stedet for at sidde og vente på, at andre gør det, og om de nu finder ud af give en nok ved den næste finanslov. Vi er dem, der kommer med forslag, selv med tal fra DREAM, som vi jo lod vores forslag regne igennem af, der siger, at der bliver skabt så mange arbejdspladser, at vi kan løfte folk ud af deres dårlige situation og ind i en situation, hvor de kan tage ansvar for eget liv og blive stolte over egen livssituation. Så er der også råd til at hjælpe dem, der virkelig har brug for det.

Så vil jeg til sidst sige, at jeg gerne vil rose hr. Frank Aaen fra Enhedslisten, for han har måske sagt det sandeste, der er sagt i dag, nemlig at det er svært at se forskel på den finanslov, der blev præsenteret af den borgerlige regering, og den, der så blev til med nogle ændringsforslag oveni fra den nye regering. Jo, der er nogle udgifter og nogle afgifter til forskel, men det er jo sådan set også det; det er på marginalerne. Vi er ikke derhenne, hvor vi virkelig gør noget, der betyder noget for, hvad det er for et land, vi bliver i fremtiden.

Det er også derfor, vi har taget den ansvarlige beslutning i Liberal Alliance at sige nej til uansvarligheden, trække en streg i sandet og sige, at nok er nok.

Kl. 20:46

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører for De Konservative.

Kl. 20:46

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. I første runde redegjorde jeg detaljeret for regeringens regeringsgrundlag »Ansvar og handling«, som jeg kaldte løftebrud og skattesmæk. Jeg redegjorde detaljeret for alle de forskellige tiltag, også for det, vi godt kunne medvirke til, det, der har vores aftryk, og som vi synes er positivt. Så det vil jeg her i anden runde springe over og gøre det kort, men selvfølgelig stille mig til rådighed for kritiske spørgsmål fra resten af salen.

Så vil jeg reflektere over nogle enkelte ting, som har været oppe at vende i debatten, og som jeg synes kræver lidt særlig opmærksomhed, når vi sætter fokus på det, vi har behov for, og det, vi burde samles om og arbejde hen imod, nemlig øget konkurrenceevne, vækst og velstand. Og hvordan skaber man konkurrenceevne? Ja, det gør man ved at kreere nye job, beholde de job, der er, give mulighed for nye job, sørge for, at de virksomheder, vi har, har nogle gode vilkår, så de bliver her, og tiltrække nye virksomheder fra udlandet. Og hvorfor skal vi det? Ja, det skal vi jo, fordi arbejdspladsen er den, der giver trykthed, den, der giver familien brød på bordet, den, der giver mulighed for, at man kan bo i den bolig, man ønsker sig, og den, der i det hele taget giver trivsel, som jo er det helt fundamentale for det enkelte menneske og den enkelte familie.

Hvordan udmønter vi så det samlet set, altså jobbene og de gode vilkår for virksomhederne? Ja, det gør vi ved at give gode rammevilkår. Gode rammevilkår for virksomhederne vil sige, at de skal have lave administrative byrder, større frihedsgrader, selvfølgelig under ansvar, de skal have lav skat, vi skal sørge for, at virksomhederne har de medarbejdere, de har brug for, at der er nok af dem, og at dem, der er der, er godt uddannet i forhold til de opgaver, som virksomhederne skal løse, og det er både dem i blå kedeldragt, de ufaglærte og de faglærte, og det er selvfølgelig også akademikerne. Vi skal sørge for, at vores arbejdsmarked understøttes af passende forskning, uddannelse på højt niveau, innovation, så vi bliver et af verdens førende samfund, når det gælder udvikling af nye produkter og ydelser, og at vi dermed kan sælge dem til en lidt højere pris, fordi vi har et højere omkostningsniveau her i Danmark, end man har andre steder. Men når vi nu kan levere særlige højkompetente ydelser, kan vi også få en merpris for dem. Så ansætter virksomhederne flere mennesker, og så betaler de mange ansatte i virksomhederne meget i skat til statskassen, og virksomhederne tjener gode penge og betaler meget i skat til statskassen, og dermed sikrer vi en stor, bugnende statskasse, som gør, at vi kan finansiere det servicesamfund, vi gerne vil have.

Så er jeg faldet over en lille detalje, da jeg nærlæste noget af materialet. Det kan være, at der er nogen, der har hørt om det; vi har talt med et formiddagsblad om det i dag. Men i Finansministeriets resumé om finansloven står der på side 8, at man i årene 2012-2015, altså i 4 år, afsætter 1 mio. kr. hvert år til tolkebistand, og det får man så til 2 mio. kr. Jeg vil ikke håbe, at finansministeren har brugt den regnemåde, at 1+1+1+1 giver 2, for så får vi andre problemer med regnskabet lidt senere. Lad det være sagt som en morsomhed, men jeg har altså nærlæst tingene og fundet en enkelt fejl. Det har ikke noget med skatteministeren at gøre, det skal han ikke høre noget for.

Et af de andre elementer, vi har hørt om, er en skattereform. Der er blevet lanceret en skattereform, og ros og respekt til regeringen for at tage den op. Det er vi Konservative selvfølgelig glade for; vi er især glade for, at man taler om, at man er nødt til at gøre noget ved topskatten, og jeg formoder, at det både gælder topskatgrænsen, altså grænsen for, hvornår der skal betales topskat, og en sænkelse af topskatprocenten. Og jeg håber jo, at man i rød blok lytter til vennerne i Dansk Metal, fagbevægelsen, som siger, at det er nødvendigt, fordi det i høj grad skal kunne betale sig at arbejde. Der medvirker vi gerne. Betingelsen er, at skattetrykket sænkes. Så vi afventer et opkald fra skatteministeren. Og vi ser gerne, at det ikke bare er en skatteomlægning, men at det er en skattereform, der omhandler nye penge. Og hvordan finder man så nye penge til en skattereform? Ja, det gør man ved at minimere den offentlige sektor; det gør man ved at minimere det offentlige forbrug; det gør man ved at lade flere klare sig selv og målrette de sociale ydelser til dem, som virkelig har behovet. Dermed genererer man penge, som så kan bruges på at sænke skatten, hvilket dermed øger konkurrenceevnen, og så tjener landet faktisk flere penge. Så den form for belønningsstruktur er vi altid fortalere for at medvirke til.

Så har vi også talt om energi og energiforlig, og det er ikke nogen hemmelighed, at vi gerne ser et bredt energiforlig, men det er også vigtigt, at vi gør det på de rigtige præmisser, og at tingene passer sammen. Der har VK spillet ud med en ramme på 3,6 mia. kr., og nu har vi bedt ministeren om at gå tilbage i det politiske værksted i regeringen og komme med et nyt udspil. Og når han har fundet frem til og fået et mandat til en ny udgiftsramme, der passer til det oplæg og det udgangspunkt, vi har på de 3,6 mia. kr. og væk med NO_xen, ja, så er ministeren velkommen til at ringe, og så kommer vi gerne og fylder aftalen ud. Vi er fremkommelige med hensyn til at modellere rundt og justere på indholdet, sådan at vi finder den passende balance, så vi netop kan indgå det brede forlig, som vil tilfredsstille både offshorevind, biogas, energibesparelser og alle de andre elementer, vi har i spil.

Kl. 20:52

Formanden:

Tak. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så tak til den konservative ordfører.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet. Før vi begynder afstemningen, holder vi en kort pause.

Mødet udsættes og genoptages i dag kl. 21.05.
Mødet er udsat. (Kl. 20:52).

Kl. 21:05

Forhandling

Formanden:

Vi tøver lige et øjeblik til, for der er problemer med ringesystemet her i huset, og det er på det værste tænkelige tidspunkt på året. Hvis gruppesekretærene kan nikke til mig, at de har deres folk på plads, kan vi godt gå i gang med afstemningen.

Mødet er genoptaget.

Vi går til afstemning om ændringsforslagene.

Kl. 21:07

Afstemning

Formanden:

Til § 5. Statsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4 og 5 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 49 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 7 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 542 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 14 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 8 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 9-11 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 543 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 14 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 12-14 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 15-18 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 8. Erhvervs- og Vækstministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 19-23 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 529 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 24-42 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 43-45 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 10. Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 46 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 544 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 14 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 454 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 545 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 21 (DF og EL), imod stemte 87 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 455 og 47 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 11. Justitsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 48-51 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 52 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 48 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 53-60 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 61 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 48 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 62 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 21:12

Der stemmes om ændringsforslag nr. 63 af finansministeren, og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 64 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 65 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 49 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 66-70 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 14. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 71, 456-459, 72-74, 460 og 461 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 526 af Venstre og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (V, DF og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 15. Social- og Integrationsministeriet.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 75 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 546 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 14 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 76-112 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 113 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 114-116 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 16. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Ønskes afstemningen om ændringsforslag nr. 117 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 547 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 15 (DF og 1 S (ved en fejl)), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

(*Munterhed*). Hvad for noget? Stemte jeg for? Sorry, sorry – det noterer vi.

Hvor nåede vi så til? (*Munterhed*).

Der stemmes om ændringsforslag nr. 530 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 118 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Kl. 21:17

Der stemmes om ændringsforslag nr. 119 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 56 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 120-131 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 132 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 40 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 133 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 134 af finansministeren, og det sker nu.

Det ser rigtig pænt ud.

For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 135 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 531 af Liberal alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 136 og 137 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 138 og 139 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 140 af finansministeren, og det er nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 40 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 141 og 142 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 527 af Venstre og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 40 (V, LA og KF), imod stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 143-147 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 148 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 149-152 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 532 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 462 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 40 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 154 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 463 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 156-161, 464 og 163-169 af finansministeren?
De er vedtaget.

Kl. 21:22

Der stemmes om ændringsforslag nr. 170 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 465, 172-178, 466 og 180-191 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 192 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 56 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 193 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 194 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 56 (S, RV, SF og EL), imod stemte 54 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 195 og 196 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 19. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 197-233, 467, 468 og 236-243 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 20. Ministeriet for Børn og Undervisning.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 244-296 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 533 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 297-304 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 21. Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 305-348 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 22. Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 349-351 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 23. Miljøministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 352-368 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 369-372 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 373 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Vi slutter afstemningen.

For stemte 63 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 48 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 374-382 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 28. Transportministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 383-387 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 388 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Vi slutter afstemningen.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 48 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 389-397 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 398 af finansministeren, og vi kan stemme nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 399-405 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 29. Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 406 og 407, 469-471, 408, 472 og 409-417 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 35. Generelle reserver.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 418-427, 473 og 428-430 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 431 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 21:27

Der stemmes om ændringsforslag nr. 534 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 535 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 536 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 528 af Venstre og Det Konservative Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 38 (V, LA og KF), imod stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 537 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 90 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 36. Pensionsvæsenet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 432 og 433 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 474-486 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 538 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 487 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 63 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 45 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 548 af Dansk Folkeparti, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 14 (DF), imod stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 437 af finansministeren, og der kan stemmes.

- Afstemningen slutter.
- For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 539 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 488-491 af finansministeren?
- De er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 540 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 6 (LA og 1 S (ved en fejl)), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Kl. 21:32
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 492 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 61 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 48 (V, DF, KF og 1 LA (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 493 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 494 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
- Afstemningen slutter.
- For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 495 af finansministeren, og der kan stemmes.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 496 af finansministeren, og der kan stemmes.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 497-500 af finansministeren?
- De er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 501 af finansministeren, og der kan stemmes.
- Afstemningen slutter.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Ønskes afstemning om ændringforslag nr. 502 af finansministeren?
- Det er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 503 af finansministeren, og der kan stemmes.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 541 af Liberal Alliance, og der kan stemmes nu.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 5 (LA), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 504-506 af finansministeren?
- De er vedtaget.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 448 af finansministeren, og der kan stemmes.
- Vi slutter afstemningen.
- For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er vedtaget.
- Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 449 og 450 af finansministeren?
- De er vedtaget.
- Vi er færdige lige om et øjeblik.
- Til § 40. Genudlån m.v.
- Ønskes afstemning om ændringforslag nr. 451, 452 og 507-517 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 518-522 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden (netto).

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 523-525 af finansministeren?

De er vedtaget.

Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Sagens behandling stilles herefter i bero.

Kl. 21:38

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 20. januar 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 21:38).
